

କମାନେ ଏହିପରି ବାକ୍ସର ପ୍ରତିବାଦକର
କହନ୍ତି ଯେ ଏଥରେ ବନ୍ଧୁଦେଶୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି
ଦେଶରୁକ କହୁବାବ ସମ୍ବାଦନା ଅଛି । ମାତ୍ର
ଆମେମାନେ ହେଉଥି ଥପତିର କୋଣସି
କରଣ ଦେଖୁ ଲାଗୁ ଓ ବକ୍ରା ଧୃଷ୍ଟଂ ଯେ
ଥପତି ଶତାନ କରାଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏପ୍ରସାଦ ଲେଖି-
ବାବେ ଆମୁମାନଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ
ବନ୍ଧୁଦେଶୀୟ ଲେବମାନେ ଉଚିତିକ୍ଷା ଲାଭ
କର ଯେତେପରି ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଭାବଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ଦେହଦେଶ ହେବାର ଚେଷ୍ଟା
କବନ୍ତି । ଧରନୀମ ଓ ଆପଦରାଘୁର ଅପାଧ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମାନାହୁ । ଏହାକୁ ମନେ କର
ଭାବିଲା “ମ ଉଚିତବଦ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ
ମନୋମ ହେଉନ୍ତି ଓ ଗବର୍ନ୍ମମେଖି
ଜାହି । ଦେବା କାରଣ ବହୁବନ୍ଧୁ
ସ୍ଵକାର ପୂର୍ବକ ଯେତେ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ମୁଖନ
ନ୍ତରୁକୁ ହେ ସମସ୍ତ ସାର୍ଥକ ହେଉ ।

ସରକାରୀ ମହିଳାଚେ

ଡାକ୍‌ମାଳ କ୍ୟାତ୍ରା ।

ଭାଷ୍ଟିଗଜେଠ ଲେଖନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ
ମହାମାର କଥା ଉପା ବରକାର, ଗୋଡ଼ିଏ
ଇହାମ ହୋଇଥାଏ ପୁରୋ ପରୀଅନାମାନ
ଜାହା କାରଣ ବିଦେଶରୁ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ
ଯେଥରେ ବିଦୁର ତାବମାମୂଳ ପଢ଼ୁଥିଲ ।
କଞ୍ଚିତ ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ, ସେ ଦିନ ଇନ୍ଦ୍ରଜିଲାଙ୍କରେ
ରେ ଜାହା ହେବା କାରଣ ଯେବମନ୍ତ ପରୀଅନା
ଥିବ ଯେବେ ସନ୍ତ ଅଥବା ଠାର କାରାଜରେ
ଲେଖାରିକ ଓ କରେଷ ଅବଶ୍ୟକ ଜ ହେଲେ
ଗହି ପଞ୍ଜେ ପୁଅହ ବୈବକାର ସିଦ୍ଧାର ପ୍ରୟୋ-
ଜନ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କୋଥରୁଣ୍ଟ ପଦଃ-
ରେ ଏ ନିଦ୍ରମ ହେବାର ଉଚିତ । ଗେଜ୍ଜୁଗା-
ନହକୁମରେ ଓ ଅନ୍ଧଗାନ୍ଧ ସରକାରୀ ମହାକୁମା-
ରେ ଲୋହମାନକୁ ତାବମାମୂଳ ଗର୍ଭ ବିଦୁର
ଦେଇ ହୁଅଇ ଯେବେ ସରକାରଙ୍କରେ ଲେଖି-
ବାର ଯାଇ ଦିଆଯାଏ ଭେଦେ ଅନେକ
ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାପର ଲେବେ ଭାବାର ପାଇବେ
ଦେବ ନାହିଁ । କରେଷ ସେ ହୁଲେ ବଜା
ହାତମା କୋଠିରେ ଓ ବଜାଇବାକୁ ଅବ
ଅର୍ଥ ସହାୟ ମହାକୁମାରେ ପୂର୍ବ ସରକାରଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ହୁଅଇ ଯେହଲେ ଅନ୍ୟ ମହାକୁମାରେ
ହେଲେ କି କିଛି ଅଛି । ମାତ୍ରାଜ କିମର ଯେ
ମନ୍ତ୍ର ଦାରଙ୍କ ଅଧିକ ଜାହା ଅନେକ ସର

କାଗଜରେ ଲେଖା ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଅଛି ଓ
ତିଥିରୁ ବୋଲେବି ବ୍ୟାପାର ହେବାର କେବେ
ମୁଣ୍ଡା ନାହିଁ । ତେବେ କଞ୍ଚଳ ହତାରେ ଏକା
ମୋଟକାଗଳ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ବି ପ୍ରସ୍ତେ-
ଳକ ବିଲାଟର ହୋର୍ଟ ଅବ ଡର୍କାର୍ଟ ରେ-
ବାରେ ଏପରି ଅନେକ ଅନର୍ଥକ ତାମାଗୁଲ
ବ୍ୟବ ହୁଅଥିଲେ ତେ ଜାମୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ବାରିରେ ମଧ୍ୟ
ଏହିପାଇଁ ଘାନା ହୁଏ । ଏହମୁକ୍ତ ଲେଖକାର
କାଗଜର ବ୍ୟବ ସରକାର ଦିଆନ୍ତି ଆଜିଏବ
ଦୂଷନଶ୍ଵର ଶ୍ଵେତମନ୍ଦର ଏଷକଳ ବିରାମ ଉପରୁକ୍ତ
ସରକାଗଜରେ ଫାରମ ହୃଦୟ ସରକାରଙ୍କବେଳେ-
ଯବେ ପ୍ରଚଳ କଷାୟରେ କିନ୍ତୁ କ୍ଷର ନ ହେବ
ବରୁଁ ସରକାଗଜର ମୂଳ୍ୟ ଦିଶା ହେବୁ ସରକା-
ରର ମଧ୍ୟ ଲାଗିଥାଇଛି । ଆଜିଏବ ଅମ୍ବେମାନେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସେ ବର୍ତ୍ତପକ୍ଷମାନେ ଏହିପଥ
ଦିଗ୍ବର କରି ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟପକ ଲେବକୁ ମୁକ୍ତ
କରିବେ ।

ଏହି ବାଣିଜ୍ୟ ତୁବ୍ୟ ଯାଇ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେ କଷ୍ଟ ଦୂଷକୁଳ ହେଲା । ଏବେ ମହାନଭା
ତୀର ନୌକାରେ ବେନ୍ଦରପଡ଼ା ନାଲବାଟେ
ମାରଷାଧାର ଘର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ଓ ମୋର ନିଶାବାଟେ
ଜମୁ ଅଥବା ବାକୁଦ ମୁହାର ବାଟେ ନିର୍ମିତ
ରେ ବଞ୍ଚିଦର ନିଜରବାଢ଼ି ଘର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ତୁବ୍ୟ
ସାଇ ଜହାଜରେ ବୋଟାଇ ହୋଇ ପାରେ
କେବଳ ଏହି

କେତେବେଳେ ଥିଲା କାହାକିମୁଣ୍ଡର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ଦେଶୀୟ ଜୌକା କମ୍ପୁଟାରେ ଜଗନ୍ନାଥରୁ
ବୀବାର କରାଯାଇଛି ନୂହର ଓ ସେଥିରେ ଦେଶୀୟ
ମାନ୍ୟ ମହାକନ୍ଦମାନେ ଶତିଷ୍ଠାରୁ ନାହିଁ ।
ଯେମନ୍ତ ନାହିଁ କେବଳ କାହାକିମୁଣ୍ଡର
କିବିତା ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ବିଜ୍ଞାନକୁ
ମାଲି ଅଗୁଅଛି ସେହିପରି ସରକାର
କାହାକିମୁଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞାନରଠାର ନାଲକାଟେ ମହା-
ଦୀ ମସାନାରାମ ପର୍ମିଣ୍ଟ ହେବାର

କେବେଳେ କେବେଳେ ପଦ୍ଧତି ହେବ କୁହାୟାଇ ନ
ରେ । ସରକାର ଅଛ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ
ଗୋଦାମ ନ ରଖି ଏବାବେଳକେ ମହାନଭା-
ବିଷରେ ଗୋଦାମରେ ପ୍ରବ୍ୟ ରଖିପାରିଲୁ
ସେଠାର ଲେକମାନେ ଜର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଅପଣା
ଅଶିବାରେ କିମ୍ବର ଅନନ୍ତର ହେବେ
ନହିଁ ନାହିଁ ତେ ଜଳବାଟେ ପ୍ରବ୍ୟ ଅଶିବାର
ମଧ୍ୟଭାଗ ପଡ଼ିବା ଆପାରଙ୍ଗ ଜାଳଦଶ୍ରୀ
କାଣିଜ୍ୟ ଅଦିବାର ଜନତ୍ୟ ସମାଜାଧି-
ମେତ୍ୟ ଉପାୟ ହୋଇଥିଲା ଭାବା
ବେଳକେ ବୁଝଇ ହେବ ଓ ସେଥିରେ
ନକ୍ଷର ବିଚିନ୍ତନ କ୍ଲୋଗ ହୋଇପାରେ
ଏଥର୍ ନେଇପାଇ ହେଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍
ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ବୁଝିଥାଅକାରରେ
ଯି ବ୍ୟାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଅରମ୍ଭକରେ
କେତେ ଶୁଦ୍ଧ ବ୍ୟବସାୟିକର କ୍ଲୋଗ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖାଅଛି ମାତ୍ର ସେ
ଅଧିକଦିନ ରହଇ ନାହିଁ । ଏକ ଅର୍ଥର
ଧୂର ନେଇପାଇ ହେଲେ ଲୋକେ ଜାତିନ୍ତିର-
ନିଃ ବ୍ୟବସାୟରେ ବିମନ୍ତକୁହାଅଣ୍ଟିରେ ପ୍ରଥମ
କୁହାଅ ଓ ଏଥରେ ଏତେପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟର
ନ ଅଛି ଯେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଆଲୟମ୍ଭରୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଚିନ୍ତା କଲେ ଅପଣା
ଧାର ଯୋଗ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବର୍ଷମାନ ମହାରଜଙ୍କ ଉଥାପିତ ମନୁଷ୍ୟରେ
କେବଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପାଇଁ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ
କରୁଣାଶର କରେଲାଗ ଆସୁ କୁକୁରର ଗଜା
ଉପରେ ୨୦୦ଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦରଖଲେ । ଶକ୍ତା
ପଶକ ଏବଂ ଏହରେ ଅଗୀଳ
ହେଲାର ଗରୁ କିନ୍ତୁ ହୋଇ
ଦେଖିବାର ଆଜି ରହିଛ ଓ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
ଫେରଦେବାର ଆଜି ହୋଇ ଅଛି । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଅବଧି ମନୁଷ୍ୟର ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଖି ନ ଥିବା
ଏ ସେଥିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବିହୁ ଲେଖି ନ ପାଇଲୁ
ଉତ୍ତରବାଲକୁ ସେଥିର କଣ୍ଠରେ କରିବାର ମନୁଷ୍ୟ
ର ଗରୁ ।

ଗଜମାସ ଜାହାନରେ ଶୋର୍ଧାରେ ଉଚ୍ଚ-
କର ଥିଲୁଣୁ ପୂର ହୋଇ ଗେଡ଼ିଏ ମାତ୍ର ଘୋର
ଯାଇ ଥିଲା । ସେଠାରୁ ନେଟିବତୀକୁଳଙ୍କ ଦଳ
ପ୍ରାଣର ଅଗ୍ର ଅରପୁ ହେଲା । ଅନେକ ପ୍ରକଟ
ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଭାଗ୍ୟବଳରୁ କାହାର
ପ୍ରାଣ ନାହିଁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମୂଳଜଙ୍ଗର
ପ୍ରାଦିଦାତା ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପୁଲୀର ସାହାଯ୍ୟ
ବିଲମ୍ବରେ ପ୍ରାପିବେଲା । ବିଶ୍ଵରୁ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ
ଉତ୍ସହିତ ହୋଇ ଥିଲେ ଏତେ କଷତି ହୋଇ ନ
ଥାବା ।

ଗରେ ମନକାଳିବାଗ ନହିଁନଥ ପଥର ଦର୍ଶନ
ପାଖରେ ଶୁଣିଏ ଦୌଳା ପ୍ରୋତ୍ସହ ମୁଖରେ ପତା
କଲମକୁ ଦେଖିଲା । ବେରଟ ଦୂରଜାର ପଢ଼ିଗୁ
ପ୍ରାଣ କଷାୟକଳେ ଝାଧ ଆନନ୍ଦ ବକଳଙ୍ଗକୁ ପହଞ୍ଚିଲା
ଆସି ନ ଥୁବାଗ ନନ୍ଦକେ ପ୍ରାଣ ଜ୍ଞାନ ନନ୍ଦା ।

ପିଲାଳ ସରବର ପଣ୍ଡାରେ ଅମୁଦେଶୀୟ
ଯେଉ କୁଳକଣ କୃତବାର୍ଷି ହୋଇଅଛି
ହେମାନେ ଆପଣା , ପ୍ରଦେଶରେ ଧର୍ମକା
ବକାଳୀ ତୁଳିକଣ ବଜଳା ଓ ପାରସ୍ପାଇନବ
ବମେତେବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କମ୍ପକ୍ରି ହେଲ
ଅଛି । ଏ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଲଭିତେ ବନାଇଗ
ପ୍ରମୁଦ୍ର ଦଣ୍ଡିମାନେ ଅତ ଅନ୍ତରତ ହୋଇ
ବନ୍ତ ସନ୍ନିଦିଗୁ ପୂର୍ବକ ବ୍ୟାପକର ଅଗ୍ରଧିକ
କରିଥାଇଛନ୍ତି । ବିଲତର ଭାବିତବଣୀୟ ସେବକ
ମଙ୍ଗ ପୁରୁଷେ ସମାଜକୁ ଏକଦିନ କିମ୍ବା ଏକ
ଦୋଷିତା ଓ ଦୋଷକୁ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧକ
ରହୁଗଦମନେ ଅନନ୍ତ ଜରଖିଲେ । ଏକା
ମେଲେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅମୁଦେଶୀୟ କରୁ ଦେବତାଙ୍କ

ପନ୍ଥାଦର ପୁଣକ ପରିକୁ ଧେଇ ଯାଇ ଏହାଙ୍କ
ଲୁଗାରେ ଫଳ ତୋରଣା ବାନି ଦେଇ ସରବେ
ବିଶ୍ଵାସନେ । ଏଠାରେ ଫଳଟ ଲୋକଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ
କୁ ପକ୍ଷାର କି କାରଣ ଦେଖାଯାଏ । ?

ପୁରୁଷ କାହିଁ ତ ଜନିକଟୁ ସ୍ଥାନର ଶାମ୍ଭବ
ପଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମହିଳା ଉପରେ
ହୋଇଥାର ହୃଦୟପ୍ରେସ୍ଟି ଅଠ ଲେଖନ୍ତି ।
କଳକାରୀ ଭରତବର୍ଷୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଶୁଙ୍କର
ମହିଳା ଚକ୍ରଯୁ ବିଷୟର ପୁସ୍ତକମାନ ବିଶ୍ୱନ
ହେଉଥାଏ । ଏଠାରେ ପରିଷକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଉପର
ପୁସ୍ତକର ଫଳ ତଥାଗଲେ ଥାନେକ ଉପକାର
ଦେବ ସହେତୁ ନାହିଁ ।

ସରକାର ଉତ୍ତଳନ ହୃଦୀ ବିଷୟରେ ହେଉ
ବେବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ନିମ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଯେବେ ସରକାର ଉତ୍ତଳ ଏମନ୍ତ ବିନୋଦସ୍ଥଳୀ
ଜର୍ଜବ ଯେ ଭାବାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ହେବ ଭେଦେ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ଏକମାତ୍ର ବେଶ୍ୟ ସହିତ ହୃଦୀ ଫରାବେ ଜୀବ
ସରକାରଙ୍କୁ ଏକାଠି ଉତ୍ତଳାକାନ
ଦେଲେ ବେଳନ ତାହିଁ ଏକମାତ୍ର ହୃଦୀ ଧାରିବେ ।

ତୁମ୍ଭେ ପଦନୀର ଶେଷିଥିଲୁ କେଣ୍ଟାରୁ ଯେ
ଶୁମଧୁର ନବାବ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାଥାନ ମହି ମୋ-
ଲିଙ୍ଗ ମହିମା ଉଥିଲା କୁବାରିକ ଏକଳକ୍ଷି
ଫଳାର ଯାଗିର ଦିନ ଜରିଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପେତ୍ରିଅଙ୍ଗ ଛବଣ କରାଯାଇଲି ଯେ
ଅମୃତାଜଳର ଜଗତ୍ତିର ଜନଜଳ ଲର୍ଡମେଞ୍ଚ
କୁଷିର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରତ ଦୃଷ୍ଟି ଜଣେ ବିଶେଷ
ଅବା ଜନହିଁଜୀବ ଜନଜଳ ଜୟକୁ ବର୍ଜିକାର
ମନ୍ଦର କରାଯାଇଥାଏ । ଏଥର ବିଶେଷ କଥାପାଇ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲର୍ଡମେଞ୍ଚେର
ବସି ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ଥିବାରୁ ବୋଧନ୍ତୁଥାଇ
ସେଥିର ଉତ୍ତର ପଥରେ ଯେ ହାତୁ ଦାର୍ଢ
କରିବୋ ।

ଚିନ୍ତମାର ଜାତିରେ ସମ୍ପଦରେ କୁଟ-
ବେହାରରେ ଏକଥର ବ୍ୟକ୍ତିଶିଖ ହେବାର ଅଳ୍ପ
ପରିଚ୍ୟ ଅବସର ଦେଲୁଣ୍ଟା ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଶିଖ ପୂର୍ବ
ପଞ୍ଚମ ମାର୍ଗରେ ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରବଳତାରେ
ହୋଇଥାର ଏହାର ସିହାଳ ପାଦ ହୁଏ
ଚିନ୍ତିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କାର ବିନ୍ଦ କିମ୍ବା
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଶାତମାସ ଥକରୁଣ୍ଡିଆ ପଦିଆ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ବିଜୟ ହେଲା ଏବଂ ବିଜୟ କରିବାରେ ବିଜୟ ହେଲା

ଅଛି । ଉପଯୁକ୍ତ କାଳରେ ପରିବହନ ଭାବୁ
ହୋଇ କବିସୀର୍ଧେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ ।

କଲିକରାଇ ଅଛି ଜଣେ ସଙ୍ଗାଳୀ ବାକୁ
ଦୃଷ୍ଟିକେମେ ମହିଳା ଦିଲାତକୁ ଯାଏ ବରାଥାତକୁ
ଉକାଳେ ବିଦ୍ୟାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକ କରିବ
ଏହାଙ୍କର ଅଧିଗ୍ରହୀ ଜୟାମାର । କଲିକରାଇ
ବଙ୍ଗାଳି ମାନଙ୍କୁ ଏହି ସାହାର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ କିମିତ
ସଥେରତ ପ୍ରଗଂଧା ହରିବାକୁ ପଦରୁ ଅଚାନ୍ତ
ବୋଥ କରାଥିବା ।

ଯେମେ ଅଳେନ କାମର ଜଧେ ରହିଥିଥାଏ
ଯୁବା ପୁରୁଷ କଲିଜାର ପ୍ରିଣ୍ଟ୍‌ହୁଲ ଗଲିରେ ମର
ପଡ଼ିଥିଲା । ପଳିଷତ୍ତାର ମୁହଁର କାବ୍ୟ ଏନ୍ଦ୍ର-
ଜାନ କରୁଥିବାରେ ଜାଗରାତି କିମ୍ବା
ତେ କିନ ଥୁବର ଅସ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିର ଶୈଳ
ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାଶର ଓ ଏବାଇର ପିଲାନ୍ତି
ଶ୍ରାବ ଏବାଇର ହେବାର ଏହାର ପ୍ରାଣ ମାତ୍ର
ହୋଇଥାଏ । ଦିବା କାଗରେ ମନ୍ଦିରାଳ କରିବା
ବଢ଼ି ଉଦ୍‌ଘାଟ କରେଥିଲା ଶ୍ରାବ ବାଲଗେ ଜାହା
ପ୍ରାଣଦାଇକ ଅପରାଧ । ଶ୍ରାବୁଠିଥୀ ହେବୁ
ସରଚିତର ଛଙ୍ଗକ ଲୋକର ଏ ହେବରେ
ମରିବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ସେଥିର କାରଣ
ଅନୁଷନାଳ ହେଉ ଥିଲେ ଦିବରେ ମନ୍ଦିରାଳ
କରିବା ଅନେକ ରୂପରୂପର କାହାର ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରବାଗ ପାଦ୍ମା । ଲୋକେ ବନ୍ଦନ ଯେ ଶ୍ରାବ
ମନ୍ୟରେ ବନ୍ଦନ ମନ୍ଦିରାଳ କଲେ ଶ୍ରାବର ଜାହାଗ
ପ୍ରଭାବ ଅନୁଭବ କି ହୁଅଇ । ମାଦକ କୁଣ୍ଡରେ
ଅଞ୍ଜନ ହୋଇ ପତି ରହିବାର କେବେଳ ଦୟାତ୍ମକ
ଉତ୍ତାପନ୍ତି ରଖି ପାଇଥିବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ
ମାତ୍ର ପକ୍ଷରେ ଦିବରେ ମନ୍ଦିରାଳ କଲାଗ
ରହିବର ରକ୍ତ ରତ୍ନେଳିରେ ମସ୍ତକରୁ ଦିଲ୍ଲି
ଓ ମଦିଶୁରେ ଏ ରକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ ମନ୍ଦିରର
ଅଞ୍ଜନ ହୋଇ ମର ଯାଏ । ଅନ୍ତକାଳ କେବଳ
ନେଇବୁଦ୍ଧରେ ଏ କଷଦ୍ଵରେ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଜାହା ପାଠକି ଅମେ
ଜାଲ କଥାମାଳ ଝରି ହୋଇ ଅଛୁ । ଅଚ୍ଛବି
ପ୍ରମାଣ ଯେ ମନ୍ଦିରାଳର ଯେବେହ ଦୂର୍ଗର ଅଛୁ
ଜାହା ଶ୍ରାବୁକାଳେ ହିଁ କାରେ ଅନୁଷନ
ହେବୁ ମାତ୍ର ଧାରାର ହଫାର ।

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଉତ୍ତରପଥରୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦିଲ୍ଲି
ପାଦକାର ବନ୍ଦଗିଧିଷ୍ଟ କୁମାରଙ୍କ ଯହିଲାମ୍ବୁଦ୍ଧ
ମହାର ଓ ପ୍ରାଚୀକୁ ଦେଖି :

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୧୪

ବ୍ୟାକ୍ ମହିନେ ୧୯୫୪ ମୁଦ୍ରଣ

{ ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୃଦୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାହିମାତଳ ୫୩

ପ୍ରଦଶେ କି କୁନ୍ତମାର ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ
ବର୍ଷାକାଳ ଅଜମୁ ହେବାର ଅନୁଭବ ହେଉ-
ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ବିଶେଷ ବର୍ଷ
ହେବାର ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ କଂଜ ଯାଇପର
ଓ ବେଳେ ସାଧାରଣ ଗୃହିମାନେ ଅନୁଭୂତିର
ବଥା କହୁଥିଲେ ବିଶେଷ ଯାତ୍ରାରେ
କେବଳ ଲୁହିଦନ କହୁଛି କୁନ୍ତି ହେଉଥିଲା
ଏହା ଜନତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷରେ ଉଚ୍ଚତ ପରି-
ମାନରେ କୁନ୍ତି ହେବାର ଜଣା ଯାଏ । କିନ୍ତୁ
ଏହା ସପ୍ରାହରେ ଯେତ୍ତିଥି କୁନ୍ତି ହେଲା ଜାହା
ମୁମୁକ୍ଷୁର ଉପରେ ହୋଇଥାଏ ଓ ଉଚ୍ଚତ
ପରିମାଣରେ ନଥା ନରି ହୋଇ ଯାଦିକର
କ୍ଷେତ୍ର ବିଶେଷରେ ତୁମ୍ଭି ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଧାର କଞ୍ଚାଳ ଗେଟିର ବାର୍ଷିକ ଜୀବନ ପ୍ରୟେ
ଦୋଷ ଦୁଆରୀ ଏମନ୍ତ ବର୍ଷ ଗତ ହୋଇ ନାହିଁ
ଯହାରେ ନଥା ଧାର ହେବାରେ ଲୋକଙ୍କର କ
ପୀତା ନ ହୋଇଛି । ମୁଣିଲୁଁ ଯେ କିନ୍ତୁ ନକ୍ଷା-
ଲବାର ମହାନକାରେ ଯାଦିମାନେ ଧାର
ହେବାରେ କିମ୍ବର ହୋଇ ପାଇଥାହାନ୍ତି । ସେ
କିମ୍ବର ବେଳ ଦୂରସରାଠାରେ ଖୌକା ଦେଖାରି
ଧାରରେ ବନ୍ଦା ଗରୁ ସମ୍ମାନବେଳେ ଏଥାରିକୁ
ପାଇଲ ଓ ସେ ସମୟରେ ଯୋଗରୁଣ୍ଡି ଉପରିତ
ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଯେ ଦୂର ଦେଇ ବର୍ଷିକାଳୀନ
ଗୋକ ଗବଳ ହେଉଛି ନଥାରେ ଗୋଟାଏ
ଧାରା ଓ ବେଳୋଟା ବଳବ ଚନ୍ଦ କୁନ୍ତାର
କୁଦିପତଳେ । ବର୍ଷାହେଲ ଯେ ହେଠାରେ

କୁଟ ଥୁବାର ଗନ୍ଧକ ସହିତ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରାଣ
ବହୁଳ। ଏଥକୁ ମେହିନ ନାଥ ବନ୍ଦିଆର ଯେବେ
ଛିଲୁଡ଼ କିମ୍ବା ଦେହରାନ୍ତା ଜେବେ ସେଠାରେ
ଅସ୍ଵକ ଜଳ ହୋଇ ଏମାନଙ୍କୁ ଦୁଇରା ହେଉ
ଥାନ୍ତା ଘାଟଇଲକଶାରକୁ ଘାବଖାନ ହେବାର
ଉଚିତ ହେ ନାଭରିୟାମାନଙ୍କୁ ଯେବେ ମେ
ଅସ୍ତର ନ କରେ ତେବେ ତାଙ୍କା ଉପରେ ଦଃଖ
ଘରଦିବ ବଦେହ ନାହିଁ।

ଦେଖିବା କିମ୍ବାର ।
ବୋମ୍ପେ ରୂପରଙ୍ଗେ ଅନୁକାଳ ହେଲା ଗେ-
ବିବ ବିଧବାଦିତ ହି ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନ ଏ-
ଥିମୁଦେ ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ହୃଦୟ
ହେବିଷମ୍ବବେଗେଣ୍ଟିଏ ଅରୁନକ ବ୍ୟାପାର ଦୀ-
ବାର ନମ୍ବି ଥାର ତାହିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠକଙ୍କ
ଜଣାରଥର୍ତ୍ତ ବୋମାଇରେ ଏପ୍ରକାର ଚିହ୍ନାହ
କୁଳନ ଅଛଇ । କିମ୍ବା ଗରଜର ମତ ପ୍ରକଳ୍ପ
ହେତୋପ୍ରେ ଏହି ପ୍ରଥମଅର ହେଲା । ଏହେ-
ବଢ଼ ନୂଳନ କଥା ଦେଖି ତଥାଯ ବୁଦ୍ଧ ହୃଦୟ-
ମାନଙ୍କର ମନ ସେମ୍ପ ହୋଇଥିବ ଜାହା
ବକରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ଏମାନେ
କବାହିକାରୀ ଓ ଜାହାର ସଜ୍ଜିମାନଙ୍କ ଜାତିରେ
ଅଟକ କରିବାକାରଣ ଏହା କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର
ଲୁଲେ ଅନ୍ୟକ୍ଷର ଲେବମାନେ ଏହାଙ୍କର
ଅଭିପ୍ରାୟ କରିପାରି ଧେମ ନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର କରେଲା
କରିବା ତେ ଏବାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ନ ହେବା
ଅନ୍ୟରେ ଦେମାନଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ କରିବାପାଇଁ

ପୂର୍ବର ଅତିଥୀରେ ଜନଗଲକାଳୀର ଆଜି-
ନର ବନ୍ଧୁମୁଖ ନର ସାଥୀରଙ୍ଗ ଗୋଟିଏବେ
ପୂର୍ବର ଦରାଇଛି । ଉତ୍ତର ବନ୍ଧୁମୁଖ ହିଂଶୁ
ଦର୍ଶନ ଯଥା —

ପ୍ରକୁଳ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଯେଉଁ ବିଧବାବକାହ ହେଲା
ଯେଉଁ ମନେ ତାହାଙ୍କ ଦୋଷସ୍ଥକୁ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି
ଦେଖାନେ ଯେବେ ଜଳ୍ପୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ସଂହର୍ଷ ଲେକଣ ଅଜ୍ଞାନ ଶରୀରରେ ଉଦେଶ୍ୟରେ
କାନ୍ଦିବନ୍ଦରେ ଏକଥିତ ହୁଅଛି ତେବେ ସେ-
ମାନେ ଶୁଭବର୍ଷୀୟ ବନ୍ଦିଦୟ ଦୟା ଆନ୍ଦ୍ୟ
ଜୀବି ଅଜ୍ଞାନୀୟରେ ଅପରକ୍ଷା ହୁଅନ୍ତି ବି
ଳା ଓ ଅଗ୍ରଥ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ର ରୁ
ହେବା?

ଭିତର । ଏହା ପାଇଁ ମଦିବାର ୧୫ ଅକ୍ଟୋବର
ଜାରି ହେଲା ଦିନର ବିଷ୍ଣୁ ବିକାଶ କମିଟୀରେ
ଯେବେଳେ ଅପରି ଥିଲା ସବୁ ଉଚ୍ଚତାରେ ବିକାଶ
ଅଭିଭବ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଉଚ୍ଚ
ଅଭିଭବ ହେଉବାରେ କଣ୍ଠାପାଦ ଯେ ପଦା-
ରେ ଏ ସାଧାରଣ ସୂଖବର୍ଣ୍ଣନ ହେଉ ବିଷ୍ଣୁ
ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ ଯେବେଳେ ଅଭିଭବ କାହା
ଲାଗିଥା ତାର ଦିଅମନ । ଏଥବେଳେ
ଏକାବିବାହ କରିବରେ କେହି କିଛି କିଛି ନ
କିନ୍ତୁ ଓ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ବିବାହ ଅଭିନ ବିଚିତ୍ର ହୋଇନ ଥାଏ ।
କି ବିଶେଷର ଅବଶ୍ୟକ ଅନ୍ଧବାର ଅଛି ଯେ
ଥିବା ବିବାହରୁ ମଧ୍ୟ ଓ ଦେଶାନ୍ତର ବିଦ୍ୟୁତ
ଅଭିନ କରିବାରେ ବୋଲି ଆଶା ମହିମା

ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣପାରେ ଓ ଉତ୍ତରାମରେ ଉଚ୍ଚ ବିକାହର
ସଂକଳନ ସଙ୍ଗରେ କି ମିଳି ପରିବାର
ଏ ବିନ୍ଦୁ ସେମାନେ ଜାତିନ୍ଦ୍ର ଅଥା
ଏ ହୋଇଥିବାକୁ ବୋଲି ପଥରେ କେବୁ
କହି କି ପାରେ ଯେପରି ହେଲେ ପାତ୍ରଗତିର
୧୫ ଦିନା ଅନୁଯାରେ ଶୁଭୀମ ଭରିବାର ଅସ-
ମୃତ୍ୟୁ ହେବ । ବିବାହ ଆମାରୀ ବୋଲିବା
ସେମନ୍ତ ବିକ୍ରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିବାର ପଦ-
ବାହ୍ୟ ବିରାଧିକୁ କହିବା ଚାନ୍ଦନ ଅଟେ ଓ
ଅଜାର କରିଦେଲେ ତାହାର ଭାବ ଏହି ହେଲା
ଯେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ବିରଦ୍ଧ କୌଣସି ଅମୟତ୍ୱ
କରିଥିବାକୁ ବିମା ଦୁର୍ଵିଷ୍ଵଳୀ ଅପରାଧୀ
ଅପରାଧ କରିଥିବାକୁ ଓ ଏମନ୍ତ ଭାବ ପ୍ରକଟ
ହେଲାର ସେମାନଙ୍କର ଜାଲବନ୍ଦୁରେ ମର୍ଯ୍ୟା-
ଦାର ତୁମ୍ଭି ଓ ସୁଖାତ ପ୍ରତି ବାଧା ହେଲା ଅଜ
ଏକ ପରିବାରର ସରର ଉଦେଶ୍ୟ ଯେ ଶୁଭୀମ
କରିବା ଅଗ୍ର ଏକଷୟରେ ସଜେହ ନାହିଁ ଓ
ଦିନ୍କ ଅଗ୍ରଧିକ ଯେ ସମୟ ବର୍ଜିନ କଥା ଅଛି
ଯାଇ କେବଳ ପଢ଼ିବାରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ

କବିତା ଦିନବାହିକୀରୁ ଅଛଇ ସାଥୀ-
ମଳାଳ ଥିଲାଗେ ହେଉ ଥିବା ପ୍ରଜାଙ୍କେ
ଏ ସହର ଉଠିଲେ ନାହିଁ ସାଧନ
ହୋଇ ନ ଥାରେ ବିଶେଷବ୍ୟକ୍ତିର
ମଳାଳ କବିତା ସାଥୀ ପ୍ରଦେଶକଳ ନାହିଁ ।
ଅଭିଭୂତ ପୁଣିମା କରିବାର ଅପରିଧ ସାବଧନ
ହେଲାକୁ ଏହାର ଦଶ ହୁଲବର୍ଷ କମ୍ପର୍ଯ୍ୟାନ
ଦିମା ଥର୍ଦିତୁ ଅଥବା ଭର୍ଯ୍ୟ ଅଛଇ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେତ୍ରମାନେ ଏ ଅପରିଧ କରିବ
କାହିଁ ବେଳିନେ ପଢିବେବି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟଦୂ
ଦିଲବିଦି ହେବା ଅପରିଧରେ ଦଶ ଥୁର୍ବୁ ୧୯
ଆଗ୍ରା ଅନ୍ୟାରେ ଅପରିଧ ହେବେ । ଅଭିଭୂତ
ଯେତ୍ରମାନେ ଏହିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୃଦୟରୁ
ଦେମ ଜାଗୁ ସାହିତ୍ୟର ହେବାର ଉଚିତ ।

ଏହିତର ପ୍ରମାଣ ହେଲାଗୁ ସହିକାରିନି ନେ
ଅପରା ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ନ ପାରିଲେ ଏହି
ଚିତ୍ତରଙ୍ଗରେ ସହିଳ ଗୋଲମାଳ ବିବରଣୀ
ଦେଖିଲା ।

ଯାହୁନ୍ତିର ଏକଥା ଲେଖି ଅମୃଦେଶାମୃ
ପରିଧାଯାବଳୀ ସଜକ୍ ଦଶ୍ୟତ୍ତ ଯେ କାହା-
କିଛି ଘନାଗ ଚନ୍ଦିକାର ଦର କରିବା ପରେ
ଉପଯୁକ୍ତ ବିଷୟମ୍ବନକର କାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦେଇପାଇ ତ ପରେହିନ୍ଦରେ ହରାଇ ନ
ହୁଅଛି ।

✓ ଦିଲାଳ ପୁଣ୍ଡବ ପରିଷ୍କାର ମନ୍ଦିର

୩୦ମାହଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ କୋନ୍ଠା
ଲାର ମହାରାଜ ଉତ୍ତଳ ପୁଷ୍ପକ ମୁଦ୍ରକ ସବୁରେ
ପ୍ରୟୁ ଏକବିଷ୍ଟ ଝଜା ଦରକ ଶିକ୍ଷା ସକ୍ରମ
କମଣୀ ଦୟରେ ଗଳିଏ ବର୍ଥିଲେ । କର୍ମା
ଧର୍ମ କିମ୍ବପେ ବ୍ୟୟ ହେବ କମିଶ ବେଥୁଳ
ମିଶୁବ ଅନେକ କାଳର ବର୍ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି
ବ୍ୟୟ ଯେବେ ଉତ୍ତଳ ହର୍ଦେଖିଣୀ ସଙ୍ଗେ ଅନୁ-
ମାନଙ୍କର ଅନେକ ତର୍କ ଫର୍କ ହୋଇଥିଲା
ଯାହା ହେଉ ଗଲା ସେମବାର କମ୍ପିଗ୍ରାମୀ
ଏ ବ୍ୟୟ ନିଷ୍ଠାତି ହୋଇଥାଇଲା । ଅନ୍ତରୁମାନେ
ଏ ସମ୍ବାଦ ଶବ୍ଦରେ ଯଥୁରେନାଟି ଆହୁମତ
ଦେଲୁ ଉତ୍ତଳ ପୁଷ୍ପକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କାର୍ଯ୍ୟ ଶାପ
ଅବ୍ୟୁ ହେବ ଓ ଯେତ୍ରମାନେ ପୁଷ୍ପକ ଉଚିତା
କରିବା ପାଇଁ ନାନମ ବରାନ୍ତି ମାତ୍ର ବ୍ୟୟ
କିମାହର ଉପାର୍ଥ ନ ଥିବାର ସେଥିରେ କିବୁନ୍ତ
ଥିଲେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପରିଜନଗ କରି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନଥିଲୁ ହେବେ ।

ଦିନୀ ଯେଉଁ କିମ୍ବମାନ କରାନ୍ତିରୁ
ଜାହା ସେ ସାମଗ୍ରେ ଅମୂଳକର ପ୍ରକା-
ଶାନ୍ତ୍ୟାୟୀ ଦୋଷାଙ୍ଗି ବୋଲିବା ଅନୁକ ଅଚ୍ଛା-
ଓ ଏହି କାହାରୁ ପନ୍ଥୀର ଉଠିର ଦ୍ୟାମ୍ୟ
କରିବା ଅନୁବନ୍ୟକ । ସଂକ୍ଷେପ ଏହି ଯେ
ତେଣୁ ପୁଷ୍ପବିନ୍ଦୁର ଦୋଷାଦୋଷ ବାର
ବାରିବା ଗୋଟିଏ ସହିର ଧୂର୍ବ ଦେଇ ତେଣି
କରିବ ମହାମୟମାନେ ହେବୁଜ ସହି ଦୂର୍ଘୟ
କମ୍ବତ୍ର ଦୋଷାଙ୍ଗିକା ଯଥା

ଶ୍ରୀ ତବଳା ବି. ମେସି ସାହେବ

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି ଲଗନେ ଦୂର ଗ୍ରେ

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମାନ କାର୍ଯ୍ୟ

ଶୁଭକାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରବାବୁ
ମାତ୍ରାମହି ପଟ୍ଟିଲ

ଶ୍ରୀ , , ନିର୍ମଳାଦିତ୍ୟ

ଶ୍ରୀ , , ବନମାଳେ ସିନ୍ଧୁ

ଶୀ , , କୌଣସିଲାର ଶୁଣୁ
ଦିନେଷ ସଜରେ ହିମ୍ବୁଗ ଦିନେଷରେ
ଅମ୍ବୁମାରେ ହାତା କାରଣେ କୌଣସି ମତ
ବ୍ୟକ୍ତ କରି ନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର
କଶୁମାରେ ଲିରିଆ ହୁଅର ହୃଦୟରେ
ଏ ସର ଅଦରଣୀୟ ହେବ କେ ଯାହା ରଜନମ-
ହି ଯଥାର୍ଥ ଦିନେଲାଲ କରିବ ର ଚିତ୍ରରେ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଦେଖିବାକେ ଅପରା କହିବେ ।

ପ୍ରତି ବରକଳାର ବେଳେ ନଷ୍ଟଯର ପସ୍ତକ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଓ ତ କଥମୁଣ୍ଡାରେ
ସେମାନେ ଅର୍ଥା ପରିଚୟର ଫଳ ପାଇବେ
ଏହା କବିକଳାର ଯେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟର ହେବ
ଓ ପାଥୀରୀ କିଞ୍ଚିତନାମାଶ୍ରମ ସେ ସମସ୍ତ କଣ୍ଠର
ଦ୍ୱାରା ଯଦି ସମ୍ପଦ ଆମେମାଜେ ବନ୍ଦ ହେବ
ଥାଏ ଯେ ଦିଗେଷ କରି ବା ବନ୍ଦିମାଳଙ୍କ
ପରି ଅନ୍ଧର ଥା ନ ହୋଇ ସବେଳିକୁ ପସ୍ତକ
ପାଇବା କମିଶୀର ମନସ ଅଛି ଓ ଏହା କାହିଁ
ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ୱାନୀ ମାର୍ବଦେ ପସ୍ତକ ବରନା କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହୋଇ ପାରିବ ।

ବନ୍ଦ ଅଷ୍ଟରେ ଉଛଳ ଗୁଣ
କେତ୍ରିବା ।

ଗର ସପ୍ତାହର ଲକ୍ଷ୍ମ ଥାରେ ବାବୁ ଜନା-
ଦିବଣ ହଲଦାର ଖଣ୍ଡ ଏ ପୂର୍ବ ପଦିବା
ପଚାଶ କଳିଲ ଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଦଳା ଅକ୍ଷରରେ
ଦିଲଙ୍ଘନା ପୁସ୍ତକ ଓ ଶବ୍ଦବିପରାଦ ମନ୍ତ୍ର
ବିବା ସେହିର ଗାସୁରୀ ଅଛନ୍ତି । ଏ ଉଦ୍‌ଧାର
ବନ୍ଦଳା ଓ ଅଳକ ଅମ୍ବା ପ୍ରମେହର ଲୋକ
ଏକ ଧାରେଦିନାରେ ଉଛଳ କାଳ ଉତ୍ସମରମେ
ସହଜରେ ବିଶା କରିବେ ଏହି ଆଶା ବରତ୍
ବାବୁଙ୍କ କଥେ ଉଛଳର ହତୋଟି ବୋଲିବାକୁ
ହେବ କରିବ ଯାହା ହାଜର ଲୋକ ମନ୍ତ୍ରରେ,
ଉଛଳ କଥା ପ୍ରତିଲିପିରବା ପାଇଁ ହତୋଟିମୁଁ
କିମ୍ବା ବରବାରେ ସେ ସେତେ ପରିଚିନ୍ତା ଓ
କାଳ ବ୍ୟାପ ବର୍ତ୍ତାକୁ ତାହା କରୁ ପଞ୍ଚ
କୁଟୁମ୍ବିକଲେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେବ । ମୁଣ୍ଡିମାନ ମଧ୍ୟ
ଅନୌଦିତ ଅଳକ ଜନ୍ମାରେ ପଥାନ ଯାହା
ଏହି କି ଯେବେ ବନ୍ଦଳା ବାଗକ ବରତ୍
କଳମ ଓ ବିହାରରେ ଉଛଳ ଅକ୍ଷର ଲୋଜିଧାର
କେବେ ବନ୍ଦଳା ଅକ୍ଷରରେ ବିହାର ଲୋଜି
ହେବ ? ଅସୁଦେଶୀୟ ପାଠମନ୍ତ୍ରରେ
ଯେବେ କାଗଜ, ବଳମ, ଓ ବିହାରର ମୁଣ୍ଡି
ଥୟ ନ କାଗଜି ତେବେ ତୁଣ୍ଡର ରଖନ୍ତି ଯେ
ସମସ୍ତ ବନ୍ଦଳାରେ କାଳ ହୋଇଥାଏ ଏ
ଥିର ପମାଦ ଖେଳବାକୁ ଦିଲେ ବୁଦ୍ଧିର
ବିଶ୍ୱାସ ନ ରଖେ କାଗଜ, ବଳମ, ଉତ୍ସମରି
କି ବରତ୍କ କଥା ସପ୍ରମାଣ କରିଥାଏ । ଏ
ପଦିବ ଯୁଦ୍ଧ ଧାରା କାହା ଏହେବାକଥା ହୁଏବା
କିମ୍ବା ତେବେ କରି କାହାନ୍ତି । କେବେ
ହୁଏ କୋଟିବ ଯୁଦ୍ଧର କବା ହେବା ।
କିମ୍ବା ଏ ବନ୍ଦଳା ଅକ୍ଷର ହୁଏବା କାହା କରି

ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ପଶୁଷ୍ଵା ଓ ତୁଳନା ବର୍ଣ୍ଣ
ଦେଖିଲେ ଯେ ବଜ୍ରଲା ଅକ୍ଷରର ବଡ଼ ଗୋଟିଏ
ହୋଇ ଥିଲା । ଅବା ଏଥରେ ବିଚିତ୍ର କି ଯାହା
ପୂର୍ବ ଜାହାକୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବା ଉପରେ ଅକ୍ଷର ଗୋ-
ଲିଙ୍କାର ବଜ୍ରଲା ସିକୋଣ କା ଅର୍ଦ୍ଧଗୋଲ ଏ
ତ ହିଙ୍କୁ ଗଜମକ୍କା ଦ୍ୱାରରେ ହୀରକ ଗତିର
ପଦକ ପ୍ରାୟ ବଡ଼ କାଳିମାନ ଦିଗିଲା ଅଥବା
ବାବୁଙ୍କର ବୈଷ୍ଣବ ଭାବ ଉଦୟ ହୋଇଥିବ
ଯେ ବିରଜନ ରୂପ ଦେଖି ଗୋପ କରାଇର
କଥା ଅକ୍ଷୟାର ମନ୍ତ୍ରରେ ଭେଜିଲାନ ପ୍ରେମରେ
ଫୁଲ୍ଲିଛେଲେ । ଯେବେ ଏହିପଦିକୁ ନ ଦେବାଇ
ଥିବ ତେବେ ବାବୁ କାହିଁକିଏ ଦୂର ଅକ୍ଷରକୁ
ଦେଖୁ । ବଜ୍ରଲାକୁ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ତ୍ରରେ କରି ବଠା-
କୁ ଚମପତି କହିଲେ କି ଯେବେ ବଜ୍ରଲା
ଅକ୍ଷର ଏହେ ସୁନ୍ଦର ତେବେ ଉତ୍ତା ରାଷ୍ଟ୍ର
ବଥରେ କାହିଁକି ଲେଖା ନ ହେବ । ବାବୁ
ଯେ ଚମଦି ଥିବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
କାହାର ଆମେମାନେ ଜ ଗୁଣିକଷଣି ଚମାର
ହେଲୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଅବଳାଶ ନ
ଥିବାର ଅର କଥାମାନ ଲେଖି ଜ ପାରିନ୍ ।
କୁନ୍ତ ବାହୁଙ୍କ ଏହି ବିହବାର ଅବଗନ୍ଧ ଯେ
ଏ କଥା ପୀର ଏହେପଥ ଲେଖି ମୁଣ୍ଡ ହାତରୁ
ହେଲା ଦେବାର ପରଦ୍ୟୋକଳ କି ଥିଲା । ସୁର
ଗୁରୁଙ୍ଗ ଜ୍ଞାଯ ପୁଷ୍ପକ ବନଲା ଘରରେ
ଛୁପାଇ ଦେଲେ ତ ସବୁ ଦୂରି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶ ପାନ୍ତା ।)

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗର ବୁଦ୍ଧବାବ ମାନନଗରତାରେ କାଠ-
ଯୋଡ଼ି ନଦୀରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣପିଲ ବୁଦ୍ଧମଳ
ଶିଥିଲୁଁ ଯେ ଏ ବାଲକ ନିଖାବଟି ଦେଖିବାକୁ
ଯାଇଁ ଚର୍ଚଗୁରେ ପାଣି ମାତ୍ରବାବ ସେଥିରେ
ଜେଳି ବୁଲଥିଲ ଓ ଦେବାତ୍ମ ତାହା ଥ ଗରେ
ଥିବା ଜଣ୍ଠି ଗୋଡ଼ ଜଣିଗଲାଗି ଉତ୍ସମାଜ
କଳମର ହେଲା ।

ଓ'বসাহেবজ্জ গণনাকুমারে কলিত
মাম জাসরিজ ও জারিখ নামেরে কঠকচে
প্রতিবিন দৃষ্টি হেক্ষের অং বর্ষা কালেরে
বৃক্ষ জননা দৃঢ় কঠিন র মুগ্ধ।

ଅମେରିକାରେ ୨୫ ଟଙ୍କା ଦେଇଲୁଛି

କାଶ ପୁଲଜ୍ଞମାନ ତାକରେ ଗଜାଧୂଳ ବିଷୟ-
ରେ ଗବ୍ରେମେଇଗ ଯେଉଁ ନୃତ୍ତନ ନିୟମ
ପ୍ରକରିତ ହୋଇ ଚିଲିତ ମାର ଅରମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ପରିଣତ ହେବାର ଥିଲ ତାହା ଅନୁଦିତ
ମାଧ୍ୟମର୍ଦ୍ଦନ୍ତ ହୁକତ ରହିଲ । ଏମୟମମାନ
ରହୁଳ ହୋଇ ନୃତ୍ତନ ନିୟମ ହେବ । କର୍ମ-
ଗୁରୀମାନେ ଏହିରେ ସମ୍ମାନ ଆହୁନ୍ତି ।

ବାନ୍ଧି ତ୍ରାକଦ୍ଵାରା ପ୍ରବନ୍ଧାଦ ପ୍ରେରଣ କରିବାର
ନୟମ ପରିବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅଧିକା ମାସୁଲ
ବନ୍ଦିବାର ହାଜାନ ହୋଇଥାଏ ।

ହୁନ୍ତିପ୍ରେତିଆଟର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ମୁକ୍ତାରମାନେ ମୁନ୍ଦସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ
ହୋଇ ଜଳଶା ମୋକଦମ୍ବା ଚଳାଇ ପାରିବେ
କି ଜାହିଁ ଏବେଷ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ବିଜାଳ
ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାକୁ ପ୍ରଫୁ କରିବାରେ ସେ-
ଠାର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ ଯେ ବେବେଳୁ ମୁକ୍ତାର-
ମାନେ ଜାହା କରି ଜ ପାରନ୍ତି । ଏ ଆଜ୍ଞା
ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ରାଲ୍ ଓ ମାମଲତକାର ଉତ୍ସର୍ଜନକ
ହେଲା କାହାଣ ଜଳଶା ମୋକଦମ୍ବାଟେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ
ହୋଇ ଜ ପାରିଲେ ମୁକ୍ତାରମାନେ ଅଉ ବେଳେ
ଉରସାରେ ଏ ବ୍ୟବସାୟ କରିବେ ଓ ମାମଲ-
ରକାରମାଙ୍କ ଉଦ୍‌ବଳକୁ ବଢ଼ିବ ପିଇ ଦେବାକୁ
ଅସମ ଥିବାର ଅନେକ ଲୋକ ମାନନ୍ତ କରି-
ବାର ଆଗିବେ ନାହିଁ ।

କଲାଜର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁତବ ଦେଖିଥିଲୁ
ବ୍ୟକ୍ତି ବିବିଦ ସରକାର ପରିଷକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ
ଯେଥି ମଧ୍ୟର ଉଚିତଙ୍କ ଉପରେ
ସମେତ ହୋଇଥାଇ ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା
ବ୍ୟକ୍ତି ଲୁହର ଅଛନ୍ତି କଲାକାର ବନ୍ଧୁବିଦ୍ୟା-
ଲୟାର ରେକ୍ଲୁଧ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କର ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଲେଖାକୁ ସେଥିମଣି ଏମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲେଖାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିର ମେଲ ହେଉ ନାହିଁ ଅବ-
ସି ଏ ବିଶ୍ୱାସର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉଥାଇ । ନାହିଁ
ଯେବେ ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୁହର
ଆନ୍ତି ତେବେ ଏମାନେ କୃତାର୍ଥ ନ ହେଲେ
ଆପମାନଙ୍କର ଫଳ ନାହିଁ ।

ବିରୁର ସ୍ରଦ୍ଧେଗର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ କଣେ
ପାଦ୍ମକୁ ବଦ୍ଧାଳୟମାନଙ୍କର ତହାବଧାରକ
ନିଯୁକ୍ତକୁ ବିଲୁପ୍ତର ଗବ୍ରେନେଶ୍ୱର ମଞ୍ଚର
ଜାରଣ ଲେଖିବାଟି ସେଠାର ଅଜ୍ଞ ଅହିଥାରୁ
ଯେ ଧର୍ମର ଅଧ୍ୟାପକମାନେ କୌଣସି କୁମେ
ନିଷା ବିରୁବରେ କର୍ମ ନ ପାଇବେ ।

ଅମେରିକାର୍କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୋଲନ୍ତି
ଯେ, ଏବଜଣ୍ଯ ପାଞ୍ଚଟି ଦ୍ୱାରା ରେ ଛିନ୍ନାଇ
ମୟୁ ମନ୍ଦରେ ପୁଣି ଏହି ବିଷ ବ୍ରାହ୍ମି ଜାହାଇ
ପାକଷଳ ଗତ କରି ମନ୍ଦରୁ କୁଠାରେ ଗୁଡ଼ାଇ
ଦଶବାରଦିନ ଧର୍ମନ୍ୟ ଜଳ ଦିନା ଜଳିତ ରଖା-
ଯାଇ ପାରେ । ଆଉ ଜଳରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଲେ
ଏହା ସତେଜ ହୋଇ ଉଠେ ।

ପ୍ରକାଶକୁ

ସଂକଳିତ ଭାଷା

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତଳ ପାପିଙ୍ଗା ସଂଖ୍ୟାବିଦ୍ୟା
ମହାରାଧୀ ସମୀକ୍ଷା

ଗତ ଜୁନ୍ମାସ ତା ୧୩ ରିକର ଉଛଳୁ
ହିତେଷିଣାରେ ଯେ ପୁରଗୋଟି ପ୍ରବଳ
ରଚନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ସଂକରଭାଷା
ଥିବା ବିଷୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଦ ଅପରାଜିତ ମେହି
ମାସ ତା ୧୪ ରିକର ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ଥିଲୁ ମାତ୍ର ପଦପ୍ରେଗଳ ମହାମୟ ଆପଣା
ମତର ପ୍ରମାଣ ଭ୍ରମୟକୁ ଛପେ ଦିର୍ଘାର ଥିବାର
ଜହାର ଫଳ ତ୍ରହଣ ପୃଷ୍ଠା ଉକ୍ତ ପ୍ରବଳର
ରଚନ ଆପଣା କବିତାର ପୋଷକତାରେ ଏକ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଗଲିତମାସ ତା ୧୫ ରିକର ଉଛଳୁହିତେ-
ଷିଣାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯଥିଲାନ୍ତି । ସେ ଯାହା
ହେଉ ପକ୍ଷପାତା ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଉତ୍ତମତଃପେ
ବିଦେତକା କଲେ ବିବାଦୀୟ ପଦ୍ଧତିଦୟ ବିଶେ-
ଳଳ ମିଶ୍ରିତ ସଙ୍କରଭାଷା ଥିବାର ଜଣା ଯାଏ
ଯଥା ।

“ପିକଗଣ ପଞ୍ଚମୀରେ ଗାଏ ଗୁଜା ଗୁଣ”
“ପିକଗଣ ଗାଏ” ବଜାରାଷା ଅଟେ, ଉତ୍ତଳରେ
“ଗାନ୍ଧି” ହେବ ।

“ନୁହାନ ପଞ୍ଚିବ ଗାନ୍ଧା କରେ ଗୋଟିଏବର” — “କରେ ଗୋଟିଏବର” ବିଜଳା ଅଟେ ଓ ଆରେ “ଦୋଷ କମା ଦିଗେ ଗୋଟିଏବର” ହେବ । ଯଦ୍ୟପି “କରେ” ର ଅର୍ଥ ବିରଜନ କୁହାଯାଏ ଜେବେ କି କିତଣ ଜହିଁର କିଛି ପରିଚାର ଉଚ୍ଛେଷ କାହାଁ ।

“ମୁଖର ତୋଷର ଧର ନୂଆ କଳେବର”
ଦ୍ୱାରର ଅର୍ଥ Nature ଛାପାଜ ଅବା ଜାବା
ବଜଲା ପଢିଆମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ୟ କେହି
ବୁଝି ନ ପାରିବେ । ତହଁ ବଦଳ ପ୍ରକାଶ ଗବ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ପକାର ବୁଝାଯାନା
ଏହୁବେ “ଛଗର” ଶକ ସମାପ୍ନେଷା ଉଦ୍‌ଦେଶ

“ବସନ୍ତ ରତ୍ନ ବଜ ବସିଲେ କରିବାର । କଗର ସମାଜ କରିଣ ମନୋହର” ଏ ପଦର ଅର୍ଥ ଶୁଣି ନ ପାଇଁ ନିମ୍ନ “ବସିଲେ କରିବାର” କେବେ ରଖା କିଛି ଜଣା ନ ଯାଏ ଯଦର “ମନୋହର କରିବାର” ଦୋଳି ଯାଏ ତେବେ “କରିଣ” କି ହେଉଥି ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥାଇ “ଏହିପରି ଦୂଷତର ହେବିଣ ସମ୍ପଦ” “ହେବିଣ” ପାଠ ମାତ୍ରକେ ଦ୍ୱାରାଶୀଳରେ ମରୁ ହେଲୁ । ବରଗର “ହେବିଗେ” ଉତ୍କଳ ଅସମପିକା କିମ୍ବାମୁଢିକ “ଶ” ପଚ୍ଛି ହୋଇ ଥିଲା ।

୨ “ନିବନ୍ଧର ଭୁମର ମଧ୍ୟାକ ବରର” ଏ ପଦ ବଜ ଦୃଢ଼ିରେ ଉପିଶାରେ ବିନା କିଛି ନ ପାଇଁ ଉତ୍କଳର କୌଣସି ବରିଗେ ଗଲୁ ନାହିଁ

୩ “ବସନ୍ତରେ ବରି ପାର ସମସ୍ତର ରଙ୍ଗ” “ରଙ୍ଗ ବରି ପାର” ଏପରି ବାକ୍ୟ ଉତ୍କଳରେ ଶୁଣା ନାହିଁ ।

୪ “ବୁଝା ବରି ଆହେ ନାଥ ହେବ ଏବଥର” “ହେବ” ଉତ୍କଳ ଶବ୍ଦ ନୁହେ ।

୫ “ଦୂର କିବନ୍ଦରେ ପରୁ ଏହ ନାହେଦନ । ଦୂର ଶୁଣ ସଦା ଗାଉଥାର ମମ ମନ” ଗାଉଥାର ଆବ ପରିବର୍ତ୍ତେ “ଗାଉଥାର” ହେବାର ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଏତିକୁ ପଦମାନଙ୍କର ରଚନା କାବ୍ୟାପ୍ୟକୁ ନ ହୋଇ ଦେବଳ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ମେଳର ପଦମ ହୋଇଥାଇ ।

ମୁଖେପାଥାଧୀ ମହାଶୟ ବହନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳ ଦୂର୍ମିଳ ସକରିବାଣ ଅଟେ ଏହିର କେବଳ ଜାଣିର ଅଭିଭାବ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥାଇ । ପରି ଉତ୍କଳକୁ ଜାହନ୍ତ ବରି ବହନ୍ତି ଯେ “ବଜଭାବାନ ବହନ୍ତ ହେଲେ ଉତ୍କଳରଣା ହୋଏ” ଏ ଏହିର ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଯେ ଗୋଟିଏ ଗଲୁ ବହନ୍ତିନ ବରିଅଛନ୍ତି ଉହିରେ ମଧ୍ୟ ଜାହନ୍ତ ଭୁମ ଦେଖା ଯାଏ କାରଣ ପ୍ରଶଂସିତ ବାହୁ ମହାଶୟ “କୁତୁହାର” କହ ନ ପାରି “କୁତୁହାର” ବହନ୍ତ ଅମ୍ବେ କହୁ ଉତ୍କଳରଣା ଦିକ୍ଷତ ହୋଇ ବଜାନ୍ତ ଦୀପାପେଣା ଉତ୍କଳ ଅସବ ପ୍ରାଚୀନ ଅଟେ ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରାଚୀନ ପରି ଅନେକ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠର, ଏ ଉତ୍କଳରଣାର ପ୍ରାଚୀନ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ଭୁଲନା ବଲେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ମିଳ ଈଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ହେବ । ବାପୁବରେ କେହି ବାହାର ବହନ୍ତ ରଖା ନୁହେ ଏବଂ ମୁଲରଣାର ଏ ଉଚିତ କହୁପରିହଳ ବରି ଲକ୍ଷନପାଇନା

ଅନୁଯାରେ ଅଧ୍ୟନା ଯଥୋପସ୍ଥିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇଲେ ଏଥି ପାଇଁ କେହି ଗାନ୍ଧୀ କରିବା ଅବସ୍ଥା ଅଟେ ।

ପରିମେଷରେ ଲେଖିବାର ଏହି ଯେ ବିବାଦୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଠ କରିବା ସମୟରେ ଅମୁର ଗେତ୍ରିବ ଗଲୁ ସ୍ଵରଣ ହେଲେ ତେ ଜାହା ମଞ୍ଜୋପାଥାଧୀ ମହୋଦୟକୁ ପରି ବନ୍ଧୁନ କରି ଶାନ୍ତ ରହ ନ ପାରିଲୁ । ଜାହା ଏହ ଅଟେ । ବଜାମନର ପୁଷ୍ଟରିଣର ପ୍ରକୋଷାରଣ ସମୟରେ ଗାଲୁଦାରେଗା ମହାଶୟ ସୋର ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲେ “ଯଦି ତେ ପକ୍ଷ ପୋତ ହୋଯାଗା ତରୁଣେ ଉପରକା କାମ ନାହିଁ ଫୁଲିବା” ଏପରି ସୁଲେ “ନରଙ୍କ” ବି ପରି “ଗୁଲଜାର” ହୋଇଥାରେ । ଅପରି ଅନ୍ତରହିତପୂର୍ବକ ଏପରି ଅପରିକେ ପରିବାରେ ଗୀତ୍ର ପ୍ରକାଶ କଲେ ବାନ୍ଧତ ହେବୁ ।

। ମୁଖ୍ୟ } ବସନ୍ତରେ କୁଣ୍ଡର }

ଶାଳ ଶାଯୁକୁ ଉତ୍କଳାପିକା ସମ୍ବନ୍ଧ ମହାଶୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ

ମହାଶୟ ମନ୍ତ୍ରିତ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ରଚନାକୁ ଉତ୍କଳରେ ପରେ କଥାର୍ଥୀରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ ରଚନା କିଷ୍ଟରେ କୃପାତା ପରାମର୍ଶ ନ କରିବେ ।

ବର୍ଷା ସମୟେ ବୈଦେହିକ ଯୁବର ପୁରୁଷାମୁକ୍ତା ଶର୍ମା ବୌରିକ

ଦେଖି ଦନ୍ତରେ ବରିବେ କିମ୍ବା ନିମ୍ନରେ ଦିଗରେ ଦିଗରେ ଅବିଅଛି କି କୋଷରେ । ମୋରେ ନିଧନ । କରନ କର ଏ ଗୁମାନ । ବହେ ଯା ବାଜ ନିଶ୍ଚାପ ପାତକର କରୁଛ ଘୋର କରନ । ୧ ।

୫୪ସବ୍ରି ୫୫ ହେତୁ ପରକଟ ଅଛି କି ରତ୍ନ କରିବାରେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୁହଁତ ବିନା ଏ ପୂର୍ବର ମରନ ହେଲେ ନିକଟରେ । ମେତ ବନ୍ଧୁ । ଧରାର କର ମୋରେ ବହୁ । ଚକ୍ର ଗମନ କର ମେ ରତ୍ନ ପଥର ପର ହୋଲେ ମାରୁ । ୨ ।

ପରି ଅମାର ତାର ଶରବାର ଉତ୍କଳର ପରାମର୍ଶର । ଦରତ୍ତରକୁ ମୁହଁକ କଳ କଳ ରଣ ବାଦିର ନାମ ଏହ । ଗୁରୁକ ଜଳ । ଥରେ ଅରେ ଜରେ ମୁହଁକ । ବାର୍ତ୍ତାକର ହେତୁ ପ୍ରମୋଦିତ ହୋଇ ମୋହୋର ଠଣ୍ଡା ଜଣାରଛ । ୩ ।

କେନ୍ଦ୍ରିତର ଅନେକ ନବର ବିନ୍ଦୁର କରି ଏମନ୍ତା ହୁଏ ବିଜ୍ଞାପାଦ ବାଜା କାହିବା ଏ ବିବହୋର ବଣ ସଂତୁଷ୍ଟ । ପୁଣି ମୁହଁକ । ଅମ୍ବରେ ଦୂର ଯା କି ଦିଗେ । ବିହଗର ଦାତ ଯୋଗୁ ନିପରି ହୋଇଥାଇ ଧରଣାପାଦ । ୪ ।

ଦିଗରେ ବାହନ୍ତେ ଗର ଯେ ଗଲୁର ହୋଇଛି ଧରୁର ଧକ୍କିଲ । ଗେବେ ପ୍ରନଥର ପରେ ଅଗ୍ରନ୍ତର ପରି ବନ୍ଧୁର ନରଙ୍କ ନଦ୍ୟକୁ । କରନ୍ତୀର । ହୋଇଛି ଅବନା ଦନ୍ତର । ହୋଏ ଏ ନନ୍ଦା ନୋହଲେ ଏ ଦିଗା ବାହୁଧୀର ଅବା ନୁହନ୍ତା । ୫ ।

ପୁଣି ଅନ ପରବାର ଅନୁମାନ ମନରେ ସଂଦର୍ଭ ହୋଏ । ଉମାବର ପର ସତରୁର ମୋର ପଳାରଦୀବାକୁ ଉପାୟେ ପାଇଁ କରିଛି । ମହାବ ବରଦମ ମୟ । ହାନେ ଶାନେ ନଦ ନଦ ପୁରୁଣାମାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଦ୍ୟ । ୬ ।

ବନ୍ଦ୍ରିଧିମନ୍ଦନେ ପୂର୍ବେ ଅନ୍ତରେ ଦେଇଲ ଥିଲେ କୁଣ୍ଡ ରହେ । ପ୍ରିୟା ପାଇଁ କଲ ଦେଲେ ବନବାଳ ନାରିକ କଲ ଦେଖି ତହେ । ମୁହଁ କାଳିମ । ବାଲୀଗ ପାଗ ନ ଗଲ ତା । ଏହେ ମୋ କବ ଦିବାର ନିଷେ କାରି ଲାଗି ଦେଖାନେ ମୁକ୍ତା । ୭ ।

ପୁରୁଷକୁ ମହି ଦୟି କୁଣ୍ଡରୁ ଦିନପା ଅନ୍ତରେ ଦିଗରେ । ଦମୀର କାର ପଲଜେ ଦୀତା କରି କୁଣ୍ଡ ଦୂରହାସ ମୋତେ । ସତେ ଲାଗିବ । ଯୁବରତନ ମୁହଁ କି । ନିରଦ ନିନଦ ଶୁଣିବାରେ ଯୋଡ଼ାଗିରି ଦେ ତାରକ ସବୁବ । ୮ ।

ଦୁରନ୍ତର ଜବେ ଦୁରନ୍ତକ ମଣୀ ଦୁରନ୍ତଦର ଦୂପ ଦେଇ । ଶୁରେ ଥାଇ କେଲେ କୁଣ୍ଡ ବାସାନ୍ତରେ କୋଷରରେ ଅଛି । ନିବ ଶିଦବ । ହେବ ଏ ପୂର୍ବଦଗ ସବ । ଜବ ଥାର୍ମ ଆର୍ଦ୍ର ଲାଗାଧର୍ମ ନର୍ତ୍ତ ଦେଇଲାମୁଣ୍ଡ ତାରଥବ । ୯ ।

କରିଛାକୁ

ଏହ ଉତ୍କଳାପିକା ସହର କଟକ ବରଦାକାର କଟକଟି କୁମ୍ଭାନନ୍ଦ ଯନ୍ତ୍ରିତ ମୁହଁତ ପ୍ରମ୍ବି

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୬୪

କୁଳବର ଆଜନ୍ମର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ

ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେଶେ ବିଜୁବାପାଇଁ ଯେ କଳ ଦ୍ୱା-
ରୀଏ ସେଥିର କର ଆହାୟର କଥାନ କାଗଜ
ଗୋଟିଏ ମୂଳର ଅଛନ୍ତି ପାଇଁ ଲୁଣି ବଜନା
ବିବିଦ୍ୱାଷଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିମାସ ତା ୨୭ ଜାନ୍ତରେ
ଦୃଷ୍ଟି ଓ ପରିଚ ହୋଇ ଉତ୍ତର ବିନ୍ଦୁର
କାଗଜ କିମ୍ବାକୁ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
ପରିଚ ଖେଳିଥାଏଛି । ଜାମୁନ ଜାତିରେ ସାହେବ
ଏ ଆଜନକର କରିବ ଆଏନ୍ତି । ବନ୍ଧୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଏହି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳବେଳନ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ୨୭ ମହିଦାର ଆଜନାନୁଯାୟୀ ଦେବ
ଅଛି ମାତ୍ର କେବଳ ଜଳପେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ଇରି
କରସନ କଥାନ ବିଦ୍ୱତ୍ ବାହାରୀ ଯାଇ କାହିଁ
କବାଣିମେଖାଜର ହେବାର ତାକୁ ଆଜନର
କେତେକ କଥାନ ହୁ ଯାହା ଉରିଗେବନ
କଥାନ ଦୂର୍ବିରେ ଦ୍ୱାରବି ହୋଇଥାଲେ ସେ
ସମୟ ବର୍ଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ କେ ଜଳକର ଯଦାୟର
ମୋବଦମା ସନ ଥାଏ ମହିଦାର ୧୦ ଅଜନା-
ନୁପାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କଦ୍ୱାରା କରିବ ହେବାର
ବିଦ୍ୱତ୍ ଅଛି ମାତ୍ର ଜଳନା ମୋବଦମା ଯେହିଲେ
ଅଧାଳର ଦେଉଥାନରେ ବିଜଳ ହେବାର ହିର
ହୋଇଥାଏ ସେ ଦୂରେ ଜଳକର ମୋବଦମା
ସକାମେ ଉଚ୍ଚ ଆଜନାନୁପାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
କରି କରିବାର ଜାର ଦେବା ଅବ୍ୟୋକ୍ତିକ
ଅଟଇ । ଏହି ସମୟ ଅସୁରାଜିବାନର କରିବା
କାଗଜ ବର୍ତ୍ତମାନ ନନ୍ଦନ ଅଜନର ପ୍ରୟୋକ୍ତ

ହୋଇଥାଏ ଗ୍ରାୟାକୁ ତଥାୟବ ସାହେବ ଅର
ପୁନଃବୁଦ୍ଧିର ପୂର୍ବକ ଜଳକର ଥିବାପୁର ଲିପୁମ-
ନାନ ଅଛିଲେ ମନ୍ଦରେ ସବେଳ ନ କରି ଗ୍ରାୟାକୁ
ଲେଖନ୍ତି ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର
ଅଧିକାର ଦେଇଥାଇଲୁ । ଏଥରେ ଉଚିତ
ହୃଦୟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମତ ଶ୍ରୀହରଣ ପୂର୍ବକ
ପୁନଃବୁଦ୍ଧିର ଧର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରସାଦିତ
ଅନ୍ତରେ ଏ ଧାରାର ପ୍ରଥମ ଜ୍ୟୋତିର ହେବାର
ପ୍ରସାଦରେ ଥାଇ । ଏ ଦର୍ଶାର ବିନାଳ ଏହି ମେ
ଯେଉଁଦିବେଳେ ଯେତେ “ଅଦ୍ଵାତତ ଓ ଶାନ୍ତି-
ଧାର ଗାତ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମୋଦିମାର ବିନାଳ
ରହିବ ତେଜେବେଳେ ହେବ ଅନ୍ତରେ ଓ
ଦାତିମଦ୍ଦାସ ଜଳକର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମୋଦିମାର
ବିନାଳ ହେବ । ଏହିପରି ପରିଜ୍ଞାନ ଯେ
ଜଳକର ମୋଦିମା ଦେଖିଲେ ଅଧାଳରହାର
ବିନାଳ ହେବ ଓ ହେଉଥି ହେଲେ ଦାତିମାର
ରେବନ୍ତୁ ଦାତିମଦ୍ଦାସ ମେ ହସନ୍ତ ଅବିମର
ହେଉଥାଏ ସେ ହସନ୍ତ ନିବାରଣ ହେବ ।
ଜଳକର ମୋଦିମା ଖଜଣା ମୋଦିମା ଠାର
କବୁଜୁ ବୋଥ ହେଲେହେ ବୁନ୍ଦିବରେ ହେଉଥି
ବିଗ୍ରହ ଶୁଣିଗଲ ଅଛଇ । ଏପକାଳ ମୋଦିମ-
ମାରେ ଯେତେପ୍ରଭାଗ ଅପରି ଉପର୍ତ୍ତି ହୁଅଛି
ଖଜଣା ମୋଦିମାରେ ସେ ହସନ୍ତ ହେବାର
ଅବିମର । ଦୂମିରେ ପ୍ରାଣେ ପରିଦ୍ୱା ବିଲେ
ଉଠିଥା ପ୍ରମାଣେ ଖଜଣାଦେବାର ଲିପୁମ ଅବାଗ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅନ ବାଟ ନ ଥାଏ ଦୂମିରୁ ଅବାଦ
କର କାନ୍ଦି ନ କର ବା କାହାର ଛାତ୍ର ଧାର ମାତ୍ର

ଜଳବର ପ୍ରତ୍ୟାରେ ଜଳ ନେବା ନ ହେବା
ଭାବାର ଉଛାଧୀନ ନୁହିଲା ଜଳଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଗୁଡ଼ି କରିବାର ଦେଶ ଯାଉଥିବା
ଆଜିଏବ ଜଳକର ମୋକଦମାରେ ଦେଖେନାର
ବିରୂର ବିତ୍ତର ଅବଶ୍ୟକ ଜଣାଯାଏ ଏହିପାଇଁ
ପ୍ରକଳ୍ପ ସନ୍ ହିନ୍ଦୀ ମହିଷାର ଆ ଗ ଜଳ ମତେ
ଜଳକର ଅଧାୟର କିଧାନକୁ ଆରନ୍ତର ଏବା-
ଦେଲକେ ଉଠାଇ ଦେବାର ଚରତ ଓ ଯେବେ
ଜଳକର ମୋକଦମା ସଙ୍ଗେ ଜଳବର ମୋକଦମା
ସମାନ ହେଲା ତେବେ ଶଳଗା ସକାଶ ଦେବ
ଆଜିକ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟବର ନ ହେବା ପ୍ରତିଶ୍ରେ ଜଳକର
ମକରେ ଫୋଇଁ ପଦଳ ରେବ ଅଭିଏବ
ଅମ୍ବୁମାନେ ଭବେବା ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଜଳକର
ଅଧାୟ ଦେବ ଆରନ୍ତର ବିଧାନରୁ ଏବାବେଳକେ
ମୁକୁ ଦେଇବ । ଜଳକର ମୋକଦମାରୁ ବଲେହୁ-
ରଜ୍ଜୁ -ହୁମୁର ବାହାରକର ନେବାର ଅର
ଗେତିବ କାରଣ ଏହି ଯେ ଜଳେକର ସାହେବ
ପଦର୍ଥମେଘୁର ଜଳସିଲାର ଥୁବାର ସେ ସ୍ଵର୍ଗ-
ବରଃ ତଳା ଉତ୍ସଳ କରବାରୁ ତୟର ଅଭିଏବ
ପ୍ରକାର ବୁନ୍ଦାର ପରେ ଅପରିପାର ହୋଇ ବରୁର
କରୁବା ଭାବାକୁ ପକ୍ଷରେ କଟିନ ଅତିର ଜିଜାଗା
ମୋକଦମାରେ ଦରଂ ସେ ଦିନର ଜଳଧାରନ୍ତି
ଭାବର ସେଥିର ଜମିଗାର ଓ ପ୍ରକାର ଦିବାଦି
ଓ ବଲେହୁରକର ପକ୍ଷପାତ୍ର ହେବାର ଭାବର
ନାହିଁ । ଜଳର ମୋକଦମାରେ ଭାବାକୁ
ଏକପଥ ବହୁବାବୁ ହେବି ଏ ସ୍ଥରେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ବିଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ବଥା ଥାବୁ ଅଭିଏବ ବୌଧାରୀ

ଅଭିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ୟ	୫୩
ବର୍ଷାନେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷାକୁ	୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାକମାଟଳ	୫୩

କେବେ କରିବାର ହୋଇଯାଏ ବିଳେଖିପାଇ
କ୍ଷମତା ଦେବାର ଉପର ଉଚ୍ଚର ପକ୍ଷକାଳିନୀଧାର
କାହା କିମ୍ବା ଶାଶ୍ଵତ ଓ ସରଜାରଙ୍ଗ ଅନ୍ତରୁ ଜ୍ଞାନ
ବଳେ ମନ୍ତ୍ର ପଥର ଉପର ଅଛି । ପ୍ରାଣର
ଅନ୍ତରୁ ଉପର ଲାଗେ ଦୋଷଦାନ କାହାର
ଗଳେ ଉତ୍ତମ ହେବାର ପଥର କାହାର କେବୁ
ମୋହିନୀରୁହିରାର ପ୍ରାର୍ଥନା କାହାର ଯେ ଆମଜାନ
କୁହାର ଦୂରତ୍ବରୁଲେ ହେଉ କାହିଁମାନ ତାହାର
ଧୂର କରୁଥିଲା ହେବ ଏ ସମ୍ମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିନିବା
ପୁରୁଷ ଅଧିକ ଲୋକକ ଅନ୍ତପାଦ୍ୟ ଜାହିଦା
କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବ କରେ କିମ୍ବା ଉତ୍ଥାନର ହେବ ।

କୁଳା ପରିଚୟ

ବୁଦ୍ଧି ପାଇଲା ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଶକ୍ତିକାଳର ପାଇଁ ମୂଳଜାମାନ ଦେଖିଥିଲେବେ
କିମ୍ବା ଅପଣାର ଏକ ବନ୍ଧୁର ଉପକାରୀ
କଲେବୁବିଦ୍ୟାରେବକୁ କହି ଛାତ୍ର ବନ୍ଧୁ କହିଥିଲା
ଭୟମାନକର ଆପେକ୍ଷା ଏମ୍ ଦସ୍ତଖତରେକା
ପାଇଁ ବେଳାର ଜୀବିତରେବକୁ ୫୦୦୦ ମି
ପୁରୁଷର ଜୀବିତରେ ଶାଶ୍ଵତ ଜ୍ୟୋତିଶ୍ୱର
ମନ୍ଦିର ବକ୍ତା ପୁଣ୍ୟାଶ୍ରମ ଜ୍ୟୋତିଶ୍ୱରରେ
ଭର୍ମର ଉତ୍ତର ବର୍ଷାତରୁ । ଦେଖିବାକଲେବୁ
ମଧ୍ୟ ଏକପାଇଦା ମାତ୍ର ପ୍ରକଟ କରି ନାହାନ୍ତି
ପଞ୍ଚାଦିକ ନହାନ୍ତି ଯେ ଦେଖିବାକଲେବୁରୁ ବର୍ଷ
ପୂର୍ଣ୍ଣଜାର ରହି ଘରଥିଲେ ଦିନ ବାଜେ ବିନିମ୍ୟ
ସମ୍ମାନାଶ୍ରମ ହେଉ କ୍ରମୀ ସମ୍ମାନ କରି
ଥିଲେ କଲ ହେଲାନ୍ତା ।

ପ୍ରକାଶ ହୁଏଇବାର ଛଠିବା । ତେଣୁ
କଲେବୁର ଅପଣା ଦାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାରେ କାହା
ଥିବ ଅନୁଭବ କରି ନ ଥିବେ ମାତ୍ର ତେଣୁ
କଲେବୁର ପଚାରେ ହସ୍ତକ ହେବାର ମୋଳ୍ୟ
ପ୍ରଥା ଅଛି ମୁଖରେ ଜାହା ଅଥବା ମୋଳ୍ୟରେ
ମୃଦୁଲୀପିଙ୍ଗ ଘରୀବ ଅନ୍ତର ତେ ମୁଧରୁଦ୍ଧିତିର
ଦାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅନ୍ତକ ମନୁଷ୍ୟର ଏବଂ ବିଜା
ଧନ କିମ୍ବରେ ସ୍ଥାନରୁ ହେବାର ଦୟତ ଜୀବ
ଦବିକାର ନିଜା ହେ ତ କୁତ୍ରରୁଦ୍ଧିତିରୁ ଏକ ବ
ଲୋକ ଦେଖାଇଥିଲେ । ଧନବିଷ୍ଵକନା କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରାଣି ସହକ ଜରିଲା ଏହା ମେ ପୁରୁଷ ଅନ୍ତର

ପରିବାରମନହେଲୁମାରେ ଦେଇ ଅବା ଅନ୍ଧରୀ
ନମେ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କାଳିଜେଲାଙ୍କ ଉମେହାରୀ
ଅରଣ୍ୟର ଯେମନ୍ତ ଦର୍ଶକ ପାଇବାର ଅଶା ବଢ଼ି
ଲାଗେନାନ୍ତ ଥିଲ ବ୍ୟୟ କରିବାର ମହା କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲା । କାଳିଜ ଜାହାଜୁ କରାଥିଲୁ “ନିକଟ
ଅର୍ଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ନାହିଁ” ଅଥବା ମନ୍ଦିରରେ
ମନ୍ଦିରରେ ମୂରଛ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ବିରାମାରେ
ଅର୍ଦ୍ଧରେ ଏଣ୍ଠାରେ ହାର୍ଯ୍ୟକ ଥିଲ ଅର୍ଦ୍ଧ
ମନ୍ଦିର କାହାର ଚାହାଯାଇ କୃତି ହୁହୁରୁ ବିଲାପ
ଗୋଟିଏ ଦୋଷ କଲେ କରାନାହିଁ ଆଖି
ହର୍ଷପାତ୍ର ସେ ପରିଶୀଳନ ଓ ଜାରୀ ଦୋଷର
ବିମ୍ବ ଘର ହର୍ଷପାତ୍ର ସୁହାରୁ ପଢ଼େ ଦୋଷ
ଦେବିର ସମ୍ମାନର ଅଳ୍ପକାର ପରିଶୀଳନ
କୃତି ହୁଏ କରିବାରି ଏବା ମହାମନ୍ଦିର
ବିଭାଗ ବିଭାଗ ବିଭାଗର କର୍ଯ୍ୟ ନୂହାର
ଓ ବିଭାଗରେ ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ କାହାର
ଦିନ ଅବିବେଳାବେଳାମୟାରକ ପାଇଁ କେତେ
ବିପରୀ କବିକାରର ଦାରି ତେ ?

ତା ୧୨ ରିଣ ମାହେ କୁଳଇ ସନ ୧୯୭୫ ମେସର

କରେ ଗୁଣବାହ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଲ୍ଲି ହୋଇ କରି
ପାଉଥିଲେ ମର୍ମମାନେ ବରେଗୀରେ ଲଖଗୁଡ଼ି
ନ ହୋଇ ଗୁଣ ଉପାର୍ଜନର ଗୋଟ୍ଟା କରନେ
ଓ କେତେ ଲୋକ ଅପାରାର ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିରେ
ଶର୍ଵିଜ ହୋଇ ଅପାରାତାର ଶୈଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ
ଦୂଶା ନ କରନ୍ତେ । କେବଳ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି
କାରଣ ଅନୁଗେଧ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ
ଦାର୍ଢନୀୟ ଅନ୍ତର ଅପର ସକଳ ସୁଲେ ଭାବା
କୁଞ୍ଚାଥିକ ପରିମାଣରେ ଦୂଷଣୀୟ ଓ ଏହି
ହେତୁର ପରିତ୍ୟାଗ ଆପେ ।

ପାତ୍ରକଣେ ଏବଂ ଦିଗ

କଟକଙ୍କାର ଶୁଣିଆହନ୍ତି ସେ ଯୋବଗଠାରେ
ଜଣେ ଚମ୍ପଣୀ ଛିନିଗେଡ଼ି ପିଲା ପ୍ରସବ କରି
ତହଁ ଥବଦିନ ମରିଗଲା । ଭାବ ପିଲାମାନେ
ଅବସ୍ଥା ଜନତ ଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତର ଗୃହରେ ଗୋଟିଏ ମିଳିଥାଇ
ବାହ୍ୟାକାଳର କାହିଁ ଖୋଲୁଁ ଦେବେଗୁଡ଼ିଏ
ଧାର୍ଯ୍ୟମୟ ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ବାହାରଅଛନ୍ତି । ଅନୁମା-
ନରେ ଦେଶା ଯାଇଛି ସେ ଏସମ୍ପର୍ଯ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ୮୦୦
ଦର୍ଶର ହେବେ । ଅଚ୍ୟାବ ସେମାନଙ୍କର
କେ ନାହିଁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଭୁଲିତମ୍ୟାନ ବୋମ୍ବାଇନ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀ
ଯୋଗରେ ସମ୍ପାଦ ପାଇଅଛି, ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ବୋମ୍ବାଇ ଏବଂ ବରଧାରେ ରେଳଟିକ ବିଭାଗ
ଗୋଡ଼ିଏ ଦାର୍ଢା ହୁଏନା ଏହି ଯାଇଥିରେ ।
ଫଟେ ଅମେରିକା ରକ୍ଷଣୀୟ ମାଲଗତା
ଭାବରେ ପଡ଼ିଲ ଯେ ଉହଁରେ କ ୧୫ ଲୋକ
ଦୂର ଶିଖିଲା ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏନି ।

ଧୂମରେତୁର ପୁକୁ ଦୁଃଖ ସହାର ଏହା
କାହିଁ କିଛନ୍ତି କଥା ନୁଠ କେତୁବାଗ ହୃଦୟ
ଦସ୍ତାର ହୋଏ କି ହେତୁଣ୍ଡ ଅବା ସାମାଜିକର୍ଷଣର
ଦୟମ ଲାଗି ଅବସ୍ଥା କରେ, ଏହି ସକଳ
ପ୍ରତି ନେଇ ବୃକ୍ଷାଳର କେବଳିବିଜ୍ଞାନ
ଅନୋକନ ଦରି ଅମୁଖାଙ୍କର, ଏସମେ ପ୍ରଶ୍ନ
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମରି କବା ଅପଣା ମନ୍ଦପୂର
କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇ ଆଜି ଯାଏ ଦେଇ ପାର
ନୀତାଙ୍କୁ । ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିଖାଳ
ଧାରେ ଧରିବ ଧରିବ ପୁକୁ ସମ୍ମରରେ ମେଣ୍ଡିକ
ଅନେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନାହାର କରିବାକୁ ।

ଭାବେ ବହୁତ ପରିଷ୍କାର କରି ସପ୍ତମାଣ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ, ଅଲୋକ କରଣେର ଏକପ୍ରକାର
ସ୍ଵର୍ଗଶାନ୍ତି ଅଛି । ସେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଧିନେଷ୍ଟ, ପଦାର୍ଥ ଧୂମରେ ଅଲୋକ ପଢ଼ିଲେ
ତାହା ପ୍ରଭାବରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଧୂମମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ
ଆପଣା ଆପଣାର ପୃଷ୍ଠାବ ଚେଦରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ନିଧିତ୍ୱ କାର ପଞ୍ଚନ୍ତି ହୋଏ । ଭକ୍ତ ସାହେ-
ବଙ୍କ ନତରେ ଧୂମକୁଳ ଦୟାରେ ବାହି-
ପରି ପଦାର୍ଥରେ ଦୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ପଢ଼ିବାରୁ ଏମା-
ନଙ୍କର ବିନାଥ ପ୍ରକାର ପୁରୁଷ ଉତ୍ସାହ ହୋଇ-
ଆଏ ।

ବିଲୁଚନ୍ଦ୍ର ଓ କୁତ୍ର ଉପରେ ଏଠାରେ
ଯେଉଁ ମାନଳ ଆଦୟ ହୁଅଇ ତଦ୍ବାଗ୍ର
ଏ ଦେଶର ଗ୍ରାହକ ଓ ବିଲୁଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ-
କାଣ୍ଡ ଏ ଉତ୍ତରପୃଷ୍ଠର ଜ୍ଳେଗ ହୁଅଇ ବୋଲି
ଦିକ୍ଷା ମାଧୁଳ ଉଠାଇ ଦେବା କାରଣ ଗବଟୀ-
ମେଘକୁ ଅବେଦନପଥ ଦେବାପାଇଁ ବିଲୁଚନ୍ଦ୍ର
ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସହରେ
ଅନେକ ସମ୍ମାନୁନୋଦ ଉପରେ ହୋଇ ଉତ୍ତର
ମତର ପୋଷକତା କରିଅଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଧୁକ ଜାଲିବା ଏବଂ ଅଜ୍ଞ ଅସ୍ତ୍ରମାନ
ପ୍ରସୁତ କରିବାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିବା ବାରଣ ବୃଦ୍ଧ
ଦେଇର ଲ୍ଲାଙ୍କା ଅଂରତିର ଯବା କଳିବାରୁ
ପଠୀଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍ଗ ସର୍ବେ ଦୁଇଜଣା
ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଥିବାକୁ ଏମାନେ କମିଶରଲେହ-
ଛାଇଗାନା ଏବଂ ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ କର୍ମ ଶିକ୍ଷା
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଉଣିଥୀ ଗବଣ୍ଟିମେଖ ଏହି ଶିଥୀମ
ବରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଯେବେ ଏମାନେ ଭାଇମ ଆଚ-
ରଣରେ ରହିଲୁ ତେବେ ଦୁଇବର୍ଷ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଲିବାରେ ରହି ଶିକ୍ଷା କରିବେ ।

ଗରବର୍ତ୍ତ ଉନ୍ନାରେ ଯେଉଁପି ଅକ୍ଷୟାତ୍
ବୁଝି ଓ ଜୀବବିଦୀ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଘାତ ଥେବେ
ହୋଇଥିଲା କାହିଁମର ପ୍ରଦେଶକୁ ଗ୍ରାନଟର
ପ୍ରାମରେ ଗରମାସ ଜାଣିଏଗଲାରେ ମେହି
ପାଥୁ ହୋଇଯାଇଥାକୁ ଏକବିଦି ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ପିଲା
ପିଲା ବରି ହେଲା ଯେ ସମ୍ମାନାୟ ସ୍ଵାକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି
ଗଲା ଓ ଲୋକମାନେ ବେଳେକ କୌକାରେ
ଏବଂ କେତେକ ଧରଙ୍ଗ କିଛିଠିଲୁ ଉଚାରିନିର୍ମିତ
ପଞ୍ଜାପକୁ କରି ପ୍ରାଣରକ୍ଷଣ କଲେ ତଳାଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧାବ ଜଳନାଗ୍ନ ଥିଲା । ଏଥରେ ଯେ
କେତେ କ୍ଷତି ହୋଇଥାକୁ ତାହା ଅନାମ୍ବୁଧରେ
ଦୋଷ ହୋଇପାରେ । ଲୋକେ କହନ୍ତି ମିଳି
ଗର ଦୀର୍ଘରେ ଏବଂ ଯେହାର ନ ଥିଲା

ହୁଲକାନ୍ତପୂରେ ଜଳଶାଖାନାର କର୍ମଗୁଣ
ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିବା ଅପରାଧ-
ରେ ଦେବା ଦିଯେଟିବିନ୍ଦୁରକ୍ଷି ଦିଗ୍ବିରକ୍ଷେ
ଦୋଷୀ ହୋଇଥିବା । ଏ ଦିନକେ ୫୫୦୦୦୦ଟଙ୍କା
ସରକାରୀ ଉଦ୍‌ଦିଲ୍ କୋଷରେ କରିଥିବାର
ପ୍ରକାର ହେଲା ଓ ଏକାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଠିନ
ପରିଶ୍ରମ ସହିତ କି ଘାବାସ କରିବାର ଦିନ ପାଇଁ
ଅଛି । ଲିକ୍ଷେଣୀଗାଇମସ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଦୋଳନ୍ତି ଯେ
ଏତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି କରିବା ଏକଦିନର କର୍ମ
ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ସରକାରୀ ହେସାବ ଉଦ୍ବାଚି-
କର୍ତ୍ତା କିମ୍ବେ ତାଣି ନ ପାରିଲେ ବୃଦ୍ଧ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ଅଟଇ ।

ବମ୍ବେଇଶ୍ଵର କେଣ୍ଟିଆଜ୍ଞନ୍ତୁ ଯେ ହାତ-
ଦଶାଦର ଜଣେ ଧନ୍ୟବାଳ୍ ମାରିଏଇ କିନ୍ତୁ
ତରେ ଗୋଟିଏ ମହାତମ କୋଠି ସ୍ଥାପନର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବା କାରଣ ବମ୍ବେଇ ନ ରଖି
ଅସିଆଜ୍ଞନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ମନ୍ୟ ଯେ ଛଂଲାଶ୍ଵରେ
ଗରେ ଏକୋଠିର କାର୍ଯ୍ୟ ଲିଖାଇ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ
ଛଜଣ ମାରିଏଇ ପଠାଇବେ । ମାରିଏଇ-
ମାନେ ଜାତ ସମ୍ମାର ଛନ୍ଦ ବନ୍ଦାତରେ ଯାଇ
ରହିବାକୁ ସାହସୀ ଦେଲେଖି ବଢ଼ି ଗମନାର
ବିଷୟ ଅଧିକ । ଉକ୍ତ ପହିକା ଅନ୍ତରି ଶ୍ରବନ
କରିଅଜ୍ଞନ୍ତୁ ଯେ ବନ୍ଦବାରଜଣ ବରିଯ୍ୟା ବାରିଯ୍ୟ
କାରଣ ତତ୍ତ୍ଵବେପକ ଯାଉଅବଳି ।

ମହାମାନ୍ଦ କଜିକୁମାର ଅଳପ୍ରେଡ଼ଙ୍କ ସାରତ-
ଦର୍ଶକ ଆଗନନ୍ଦ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା
ଉପଲବ୍ଧରେ ଥାଏ ଦରବାରରେ ଯେଉଁ ହେବ
ଦିଦ୍ୟାମିବ ସେଥିର ବ୍ୟବ୍ୟବ ୫୦୦୦୦(କୋ ଲଖ୍ୟ
ହୋଇ ଅନ୍ଧାଶ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ
ଦେଖିବାର କାମାନିକି କଞ୍ଚିତ ଦିଦ୍ୟାମାନଙ୍କ

ଶ୍ରୀଦୁକ୍ତ ତାଙ୍କୀଦୁଇପାହେବ ସେହିପରି
ଦୂରବର୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର ନେଇ ବଳତକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
କରିବକରି କଞ୍ଚମନକଲେବୁରୁ ଦୃଗ୍ରତ୍ତ୍ୟାହେବ
ତାମାଙ୍କ ପଦିବେ ନିଯମ ହେବାର ମଜାମାର

ଏତୁକେଗନ ଗର୍ଭଚର ଅବଗତ ହେଲୁ
ସେ ଅମେରିକାଜୀମ୍ ଆଦିମ ନିବାପିନାମେ
ଆପଣାର ଶବ୍ଦକୁ ଲେ ଭାଷାର ମୟୋକର
ନୁହି କାରିନେଇ ଆପଣା ବୃଦ୍ଧକୁ ଗୋର
ଦରିଦ୍ର ସକାଶେ ଅଣିବୁବାର ବିଷ୍ଟ । ।
ପ୍ରତ୍ୟେ ଦୂରତବସର ଉତ୍ତରପୃଷ୍ଠା ପାଦଖଳୟ ଦେଖ
ଗାମାଗିରି ଓ କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ପ୍ରାମରେ ଏହି ନିୟମ
ପରିଲାଭ ଥିବାର ଘେରାଯାଇଥାଇ ।

ବାନ୍ଧାବୀ ଆକବର ନାମକ ପଥରେ ଲେଖେ-

ଅଛି, ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହିତ୍ୟରେ
ଆନେବ ଏକାନ୍ତ ଓ ପଢ଼ିବାନେ ଏକବିତ
ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଗଦା କରିଥିଲେ ଏହି ସାହିତ୍ୟରେ
ହୃଦୟମାନଙ୍କ ବିଲ୍ଲିଜ କିମନ ବିଷୟରେ ଆନେବ
କରୁଛି ବିଶବ୍ଦର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା । ପରିମେଣେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ହୋଇଅଛି ଯେ, ବିଲ୍ଲିଜ ଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବାମାକ୍ଷି ଅପରି ଉଥାପିତ ହୋଇଥାରେ ।

ଅସୁର ବଜାର ପଦିକା ବୋଲନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ
ପୂର୍ବଦିଵ ଏକପ୍ରକାର ଅଇ ତ ବୁଝି ହେଉଥି-
ଛି । ଶୁଣ୍ୟ ମାର୍ଗର ଅଛି କ୍ଷତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା
ପଢ଼ୁଥାଇ ମଧ୍ୟ ଏହା ଠିକ ମହୁର ତୁଳ । ମଧ୍ୟ
ଅପେକ୍ଷା ବିଶ୍ଵତ ଜଳ, ବିହୁ ଏକାର ଗାରିତା
ଅସୁର ଠିକ ମହୁର ନୀତାୟ । ମିଶ୍ରତା ବିହୁ କମ
ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷପଦ ବିଶେଷତଃ ଅନ୍ତରେ
ଅବରତ ହୋଇଥାଏ ।

ଗର ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟପଦେଶରେ ତୃତୀୟାଂଶୁ
କା ଭଗାବି ଦୀପଚ ହୃଦୟ ବ୍ୟୁତି ହୋଇଥିଲା
ଏଥିର ଅନ୍ଧକାଳୀଣ ତଙ୍କା କୁଷ ଜାନନରେ ବ୍ୟୁତି
ହୋଇଥାଏ ଓ ଗର ହରୀ ମାସରେ ଅଛି କଳ-
କଳୁ ସେଥିର କାକଣ ଅଛି ।

ସୁଂଖ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ବଥ କାରଣ ପୁରୁଷର ଦେବା-
ର ସେହି ପ୍ରଥା ଅଛି କେହି ଦୁଃଖରେଣ ଲୋକ
ଜନକଙ୍ଗା ପ୍ରଦେଶକ ଏକ ଜଳ୍କ ଗର୍ମ ଓ ମୁଣ୍ଡ
ଦେଖାଇ ଦୁଇ ଚିନ୍ମ ଥର ପରମ୍ୟାର ନେବାର
ଜଣା ବିବାହ ବୋର୍ଡ କେବନ୍ତି ଜାହା ଯିବାରଣ
ଧର୍ମରେ ଉଠିଲ ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶିଳ୍ପାର ହାତମାନକୁ କଣାରେ ଦିଆ ଯାଇ
ଅଛୁ ସେ ଘରଭ୍ୟାନା ବାହକ ପିଆସାନାଜେ
ଲେନବିମ୍ ଏହି ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଜ୍ଞାନମାନ କାହା
ବରିବାରେ ବିମଳ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମଲେନ ସାହେବ ମରନେ ବିଦେଶ
ଜଗପୁର ପଦରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବା ମାତ୍ର
ଏଠାର ଏକଟିଂ କମିଶନର ସ୍ଵର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଥିବେ ।

ତେଜିବସ୍ତୁ ଲେଖକୁ ଯେ ବନ୍ଦଳ,
ଲେଖନେଷ୍ଟ ପର୍ଦ୍ଦ ର ଚିନମାସ ବିରତିମଧ୍ୟ
ଲକ୍ଷ ବରେଣ୍ଯ ବିଜ୍ଞାକୁ ମନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସି
୧୯୭୫ ୧୫ ଜୁଲାଇ ୧୯୭୫ ମାର୍ଗ

ଭାବରେ ପାଇଁ କାହାର କାମ୍ଯ ଘଟିଥିଲୁ
ଶରତକର୍ତ୍ତର ପାଇଁ ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ମୁଦ୍ରିତ
କଥା ୧୦ କାମିଧଳ ସମ୍ମରେ ପାଠକର, ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଅଛି ଅନ୍ଧର ହରଗ ଜାହା ପାଠୀ-
ନିର୍ମୂଳାଙ୍କିତ ଯେମନ୍ତ ପାଇବି ।
ଅଛି ଏଥିରେ ପାଇଁ ଗଣ୍ଡ ହେଉଥି ପାଠୀ

ଦେଖୋଯାଏ ଲଥାପି ରୁଦ୍ରଶଙ୍କା ଦିଏ କହୁ
ପାରେ ।

ପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁଛେ ସେ ଯେତେ ଧୂରିଜା
ଦକ୍ଷତରୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ହନ୍ତରେ ସିଙ୍ଗମଜନମ
ପରାକ୍ରମରେ ଉତ୍ତରୀୟ ହୋଇଥିଲେ କହି ମନ୍ତ୍ର
ପୁରୁଜଶଙ୍କ ବସ୍ତୁ ୧୯ ବର୍ଷରେ ବିଜ୍ଞତ ଦିନ
ଥିବାର ବେଳାନେ ଅର୍ଯ୍ୟମନ୍ ଜୀନ ହୋଇଲା
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ମୁହଁଦୁନାଥ ବ୍ରାନ୍ଦିମନ୍ଦାର
ପିତା ବଳକାଳୀ ମାକିଷ୍ଟ୍ରେନ୍‌ଜ୍ ଶାଖରେ ସପ୍ତ
ପୁରୁଜ କରିଅଛନ୍ତି ସେ କେବୁ ଲଜିତ କଷ୍ଟ
ଠିକ୍ ଆତ୍ମର ଓ ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦୀଲିଙ୍ଗର ନିରାକାର
ବସ୍ତୁରେ ଗୋଲ ଅଛି । ବାସୁଦରେ ପୁରୁଜ
ବାବୁଙ୍କ ବସ୍ତୁ ୧୯ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା
ହୋଇବୋର୍ତ୍ତର କଳ କାରୁ ଧୂରିକାନାଥ ମିଶ୍ର
ଏକଥା ସମ୍ପର୍କ କରିଅଛନ୍ତି । ଏକଷେ ବୋଧ
ନୁଆର ସେ ପରାକ୍ରମକାରୀ ଏଥରେ ପନ୍ଥ

ହୋଇଛି ହାଲୁ ଅଯୋଗି ଜୀବ ନ କରିବେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଘେଣାର ଏହି ସବୁଟିକ ଇଣ୍ଡିନ୍‌ମୂର
ଦାରୁ ଶ୍ରେଳାନୀଥ ଦାସ ଦିଶିଣ କୃତକ କିମ୍ବାର
ବାରିବମାତ୍ରର ନିୟୁକ୍ତ ବୋଲିଅଛନ୍ତି ଅଧୁନେ
ଗୀଥ ଲେଖିଲି ମଧ୍ୟରେ ଏ କଣେ ପଥର
ବାରିବମାତ୍ରର ଅଚାନ୍ତି ଓ ବହୁ ଅନ୍ତରି ବନ୍ଧୁ
ଯେ ପଥରେ ଏହାକି କୃତକ ଅଧିକା ଦେଲେ

ତ ବାଜିଲାଗ ମଳୁକ ତ୍ରାନ କବାଣୀ ଦିଲ
ଇଗାନଦିନରୁଥୁ ମୃଦୁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଛଵ
ଲାମା ଲେଖି ରଜ୍ଞ ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଉଚ୍ଛଵ
ପ୍ରାମରେ ଗେଡ଼ିଏ ତିବତୀଲୟ ଶ୍ରାପନ ବାରାନ୍ଦି
ଦାର୍ଶିକ ୫ ୨୦୦ ଜ୍ଞା ଦିନରୁ ହେବାକିଲି ସ୍ଥାନ
ଉଥଥରି ଜଙ୍ଗା କରିଥିଲୁକୁ ଓ ଉକ୍ତ ତିବତୀ
ଲୟରୁହ ନିର୍ମାଣ କାରଣ ୫ ୨୦୦ ଜ୍ଞା ଦିନ
ଦାନକରିଥିଲୁକୁ । ସମୁଦାୟ ସ୍ଵଭାବି ଓ ଉକ୍ତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଲୁକ ଅପରି ସ୍ଵାର ଏଥମ୍ବୁ ପ୍ରତି
ପାଳନ କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

କେବଳ କାହାର ପାଦରେ ଉପରେ ଯେ ନବିଗନାର
ଆମନଗତ ଉଚାବ କୁଣାରେ ଅମୃତର ଲୋ
ତା ହୋଇଥାଏ ବବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପର ପୂର୍ବ
ଆନାରେ ଭାଷ୍ଟ ରଜାଇଥାଏ ।

ପ୍ରକାଶମନୀ

ମାନ୍ୟବର ପ୍ରୀୟକ ଉତ୍ସବପାତ୍ରିକା ସଂଖ୍ୟାଦିର
ମହାଶୟ ସମ୍ମାପନ
ମହାଶୟ ।

ଭୁଲ ଗୋଲାଥକର ପରିହରିବିବେ ଦିନାଂକର ନିମ୍ନାଳ୍ପରି ବିଷୟରେ ବା

ଭମାତରଣ ହାଲଦାରଙ୍କର ପଥ କିନ୍ତୁ କୃତ୍ସମାର
ପଦିକାରେ ପାଠକର ପ୍ରଶଂସିଲ ବାବୁ ଅଟା
ଦିଗ୍ବାନ୍ ଓ ଦୁଇକାନ୍ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି
ଅନୁମାନ କଲୁ ଯେ ଏପରାର ଅଧିକର ଓ
ଅଧିକ ବିଷୟରେ ପବ୍ଲିକ ଦେବାର ହେଉ
ମତକୁମ ଦିଶୁଗତ ଅନ୍ୟ ଦିଶୁ ଦୋଇ ନ ପାରେ
ଏହି ପ୍ରବୋଧରେ ମୌଳାବିନ୍ଦୁନ ଧାରା
ଚରିତ୍ରିଲ୍ । କିନ୍ତୁ ଏ ପରମ ଯେତି ଗତ କାଳୀ
କଥକ ଉଦ୍‌ବେଶିତ ବୁଦ୍ଧ ନାମୀ ସରାର ସମ୍ମାନେ ଏକ-
ଦୂର ଓ ନବାଗତ ବଜାଳି ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ ଏକ-
ମେଲ ହୋଇ ପ୍ରତାବର ଘୋଷକବାରେ ଅନେକ
ବକ୍ତା ଫୁଲା କଲେ । ବିଅର୍ଥୀର୍ଥ ବାସ୍ତବ ସଙ୍ଗରେ
ସମସ୍ତେ ବାସ୍ତବ ? ଏ ପ୍ରତାବ ଏତେ ଯୁକ୍ତି ଚରିତ୍ର
ଅବାକୁଳୀୟ, ଅନାକଣ୍ଠକ ଓ ଅସମ୍ଭବ ଯେ
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନରେ କିମ୍ବା ତାମା
ସର୍ବତ୍ରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହେବାର ଯେତ୍ୟ ନ ହୁଇ
ଦୂରରୁ ଗୋଡ଼ି ଏହାକି କରିବାର ଆମ୍ବେ
ପ୍ରତାବ କରିଥାଏଁ ଓ ଏହା ଯେ କେତେ
ବାକୁଳୀୟ ଓ ହୃଦୟର ତାମା ବର୍ଣ୍ଣିତ
ଏ ପ୍ରତାବରୁ ନବେଶିତରକ ଯେତ୍ୟ କରିବେ ମନ୍ତ୍ରି
ଏହା ଆମ୍ବେ ତାମ୍ବୁ ପ୍ରତି କର୍ବୁ । ମାତ୍ରା ହେବ
ଗରେତ ମୋଜନା ମାତ୍ରି, ଏତିହ ଯେତ୍ୟ
ଭାସାଗରର ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରତାବ ବିଷୟରେ କେତେ
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ତାମ୍ବୁ କରନ୍ତୁ ଏହି ଅମ୍ବର ଅଛି-
ଲାଷ ।

ଅଧିକ ଅନୁଭିତ ପୃଷ୍ଠାକ ସମୋଧନକୁ
ଏପଥକୁ ଅପରାଜି ପରିବାରେ ପଦାର କରେ
ହାଥ ଦେଇ ।

କଣ୍ଠକ
ଗାଁ ରଜେ ଜୁଲାଇ
ହଳ ଫଟଣ } କଥାତିଷ୍ଠିତକଣ୍ଠ ।
ଅନ୍ତରେ ମୋହନେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ବେଶିତକଣ୍ଠ ବିଦ୍ୟା-
ପାର ଦେଖି ବସ୍ତୁ ହୋଇ ଅଛୁଟ । ତଳୁ ସରା
ବରାଳି ଓ ଡେଢ଼ାଳ ହୃଦୋଷେଗରେ ଶ୍ରୀପନ୍ଦି
ହୋଇ ଅଛୁଟ କିନ୍ତୁ ସେବକ ସାଧାରଣ ଉପକାର
ପରି ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି ଏକଦେଶୀୟ ସନ୍ଦେଶମାନେ
ଅପରନେଶୀୟ ସନ୍ଦେଶ କରିବି ମନ୍ଦରକାର
ବଲକୁ ତେବେ ଏତେକାର ସହିତେ ଆତ୍ମଦେଶୀୟ
ମେଳକର ସଂରକ୍ଷଣ ଉତ୍ସବାର ଜରଳି ବିଶା
କିରୁରଦିବିକାର କିଳାକୁ ସନ୍ଦେଶକ ବୋଧ
ମିଥିମ ।

କେବଳ ଏହି ଉତ୍ସମାଧିକା ସହିତ ଲାଗୁ ହେବାର ପାଦକାର କଟାଯାଇଛି । କୁଞ୍ଚାଣ୍ଡ ଯନ୍ତ୍ରାଙ୍କ ଓ ପ୍ରକାଶରେ ହେବାର ।

Play

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୬୮

ଲାଭ ମନ୍ଦିରର ସନ୍ଧାନ

✓ ଅମ୍ବେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଦିତଙ୍କ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ
ଛଣ୍ଡାରଥରୁଁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣାବ୍ଲେଗମର ରଥ-
ଯାଦାପଥ ବଢ଼ି ଗୁରୁଗ୍ରହପେ ନିର୍ବାଚି ଦେଲା ।
କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବ ବି ଉତ୍ସବନା ଦେଲା
ନାହିଁ ତା ଯଗନ୍ଧାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ରଥରେ ବିଜେ
ଦର ଅବିଶ୍ଵାସନ୍ତିଷ୍ଠେ ବେଗାଦେଖି ଶୁଣିବି ଦରକୁ
ବୟନ କରିଥିଲୁ ଏମ୍ବେଳ ତିକ ତିକଦିନରେ
ସେଠି ରେ ଜିନିରଥଯାଦ ପ୍ରବେଶଦେଲା
ଯାଦିକୁ ସଂଖ୍ୟା ଏବର୍ଷ ଅନୁଦିତଙ୍କ କହିବାକୁ
ହେବ କାହିଁ ଅନୁମାନକ ସଂଖ୍ୟା ୨୦୦୦ ଯାଦି-
ତାର ଅନ୍ୟକ ନହିଁରା । ଯାହା ଏହି ଉତ୍ସବରେ
ବାର ଏହି ବାର୍ଯ୍ୟ ମନୋମର ହୃଦୟର ଯେ
ଗତବର୍ଷ ଛନ୍ଦାନ୍ତି ଓ ବର୍ଷରେ ଏମାନଙ୍କର
ଅଗନ୍ତୁ ଦ୍ରୋଘ ହୋଇଥିଲା ଓ ଦେଇଜେକ ମୋକ୍ଷ
ନିର୍ବାଚି କରି ମରିଗଲେ ଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଥ-
ଯାଦା ଦୋରବ୍ରଞ୍ଜି କାଳରେ ପତକାଣ ଲୋକେ
ମନ୍ଦିର କଲେ ଯେ ଏବର୍ଷ ଗତବର୍ଷାପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ-
କ୍ରମେ ହେବ ଏମୁଁ ଉତ୍ସବେ କହୁର ଯାହା ଅବି-
ନ୍ଦ୍ରାନ୍ତି । ସେ ଯାହା ଦେଇ ଯେଉଁମାଜେ
ଅନ୍ୟରେ ଜାହାଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ହୋଇ
ନାହିଁ ଲୋତୀ ଗ୍ରେଗ ବି ଯାହାକୁ ଯାଦିକର
ଯଜୀ କହିବାକୁ ଦେବ ଏ ବର୍ଷ ଜାତୀୟ ପ୍ରଭାବ
ପ୍ରକାଶ ଦର ନାହିଁ । ମନ୍ଦ କେତେମାସ ହେବ
ଏ ମେନ ପୂର୍ଣ୍ଣାବ୍ଲେଗମ ହେବାର ନନ୍ଦାକରରେ
ପ୍ରକାଶ ହେବାର ସାମାଜିକରେ ଅନୁକର ହୋଇବ

ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଦ୍ଧିଅଛୁ ଯେ ଚଳିତମାନ
ଥରମୂରି ପ୍ରାମ୍ବି ୧୦ ଜଣ ଲୋକ ଏ ଗେଷରେ
ଅକାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏଥିମାତ୍ରର ବେବଳ
୧୫୧୦ ଜଣ ଯାଏବା ଅବଶିଷ୍ଟ ନଗରବାଟି ଅଟ୍ଟନ୍ତି
ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଯାହିଙ୍କଠାର ଏ ଗେବଳ
ବାଜ ହୋଇ ଦୀର୍ଘ ।

ଯାହିଙ୍କ ସୁଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ହେବାର ସ୍ଥାନ୍ତରଣୀ
ଉପଲକ୍ଷରେ ଦ୍ଵୋଷି ବିଶେଷ ଉପାୟ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ନ ହେଲା ମଜନୁ ସ୍ଥାନକୁ ବର୍ଜିନ୍-
ମାନେ କେବଳ କେତୋଠା ସାଧାରଣ ତାତେ
ନିର୍ମିତ କର ନିର୍ମିତ ଗବ୍ଲେ ଅଛ ବିନ୍ଦୁ କର-
ବାର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ନ ହେଲା ।

ଏ ପ୍ରାଚୀ ଲେଖାହେଲୀ ଉତ୍ତାମ ସଂକଳିତ
ପାଇଁ ଯେ ବାହୁଦାମନ୍ତ୍ରୀ ଦିନ ଅପରାଧ
ବନ୍ଦରେ ଗୁଡ଼ିଜନ୍ମପତାରେ ଗୋଟିଏ ଅରି
ଦୃଶ୍ୟକନ୍ଦଳ ବ୍ୟାୟାମ ଘରିଲା । ମନ୍ଦର ପୁର
ଫିଟିବ ରେ ବିଜ୍ଞାନ ହେବାର ଯଦିମନେ
କରୁଣ୍ଣିତ ଥିଲେ ମୁକ୍ତି ଦାର ଫିଟିଲକ୍ଷଣର ଛାଇ
ଦୂର ଦେଲୁ ଓ ବେଳେ ଦୋଷାବୁ ଯେଉଁଠାରେ
ଥୁଆହେଉଥିଲା ଧୋରେ ବେଳ ଠେଲାଠେଳ
ହେବାର ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଲୋକ ପରିଯାଇ ବିବ
କାହାବୁ ମାତ୍ର ଦଳଦେଲ କର ଅପରାଧ ପାଇ
ଅନେକ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷନରେ ପରିବର୍ତ୍ତଳେ ଓ
ତତ୍ତ୍ଵାର ବହାଙ୍ଗ ସାମ୍ବାଙ୍ଗ କରିବାରେ ଚେତ-
ନ ପାଇ ଯେ ଯାହାକୁନ୍ତୁ ଗଲିଗଲେ ପୁର-
ଲୋକର ପ୍ରାଣ ଜାଗରିଲା ଓ ଆରୁ ଜ ୨ ଶ
ମଧ୍ୟ ବେଳୁଥିରେ ଫେର ହରିଲୋକ ମରିଲେ

ହାର	{	ଅତ୍ରିମ ପାଞ୍ଜଳ ମୂଲ୍ୟ	୩୫
		ବର୍ଣ୍ଣମୂଲ୍ୟ ଦେଲେବର୍ତ୍ତନ୍ତୁ	୩୬
		ମହେନ୍ଦ୍ରମ ପାର୍ଶ୍ଵ ତାଙ୍କମାଧିଳି	୩୭

ବିବରଣ୍ୟମାନ ଆଗମ ସହପ୍ରାଦୁରେ ଲେଖିଥିଲା ।
— ୦ * ୦ — ୨
ତୀର୍ଯ୍ୟକୋଟି ଧର ପଠାଇବାର କିମ୍ବା

ଦେଖିଯୁ ଲ୍କଷାରେ ଲେଖାଏତ ସକଳର
ପିଲେନ ମା ଅଚି ବାହୁଦିନପେ ଲେଖାବେ ର
ଜାକରେ ଅର୍ପିତ ଫେବୃଆରୀ ତାରିଖ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ
ପାଠ କର ପଥର ଟିକଣା ନିର୍ମାୟ ବରବାହୁ
ତାଙ୍କ କର୍ମଶାଖର ଅନେକ ଅନୁର୍ଧିତ ଲେଖ
ଓ କାଳବାୟୁ ହୃଥର ଓ ବହୁଦେବୁଗ ଅନେକ
ଯଦ ଯାହାନରେ ନ ପହଞ୍ଚ ବଲକରା
“ଡେଉଲେଟ୍ର” ଅଧିକର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ ହୁଏ ।
ବିଜଳି ରୂପୋମାନୁର ଜେନରଲ ଅପର୍ସନ୍ କୌଣସି
ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷାକ୍ତାବର
ଜାଇବେବୁରୁଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବରବାହ ଦକ୍ଷ
ମନ୍ଦାରୀ ଅଧିକା ଅଧୀକ୍ଷ ବନ୍ଦମୂହର ଡେପ୍ଯୁଟୀ
ଜେନ୍ଯେକ୍ସର୍ ଓ ଟିକ୍କମାର୍କ୍ସ୍ ଅବେଳ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଛଦ୍ମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ପଥର ରିକର୍ଡମା ଲେଖିବାର ଧର୍ମ-
ପ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଣାଳୀ ବିଗାରବେ ସେମନ୍ତେ
ବି ଜାକ ବର୍ମମ୍ବମାନେ ପଥ ଦେଖିଲାମ୍ବି
ଅଲ୍ଲମରେ ପଦଧାରୀଙ୍କ ବାନ୍ଦିର ମାନ୍ଦାହାତି
ଜାପିଏଇବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଧାରାରେ
ପଥର ସିଗ୍ରେନାମା ଲେଖାଏ ତାଙ୍କରେବେ

ସାହେବ ଦେଖିଲେ ଗର୍ବ ପାଞ୍ଚତଳାର ଅବଳି
ଦେଖିଲାଅଛନ୍ତି । ତେଥର କଣାଗଲ ଯେ
କେହି ଏହି ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଜୋଡ଼ି
ଦେବିତି “ଶିଶୁଠୁର” ବୋଲି ଲେଖନ୍ତି । ତେ
ବେହି ଏହି ପ୍ରବେଷ ଦେବାର ମୁକାମ ଓ ଘୋଷା-
ଧର୍ମର ନାମ ପ୍ରତିଯାନ୍ତି ମୁଗ୍ଧର୍ମ ପଥ କାହାରୁ
ଦିଆଯିବ ତାରକର୍ମଚରମାନେ ହିନ୍ତି ବିଦ୍ୟୁତ କର
ନ ପାଇନ୍ତି ଓ ଏହିପଥ ଅନେକ ଧରି ଡାକରେ
ମୃଗତିର । ଲୋହେ ଯୋଗୁଣିତିର ଦୋଷ
ଦିଅଛି ଯେ ସେ କର୍ମଚରମାନେ ସହିପୁରୁଷ
ଧର ବାପୁକୁ ନାହିଁ ଦିନ୍ତି ଅନେକ ଧରି
ଶିଶୁନାମ ଦେଖିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେ ହେବ ଯେ
ପ୍ରେସରି ଦୋଷର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଲାଗି ମର୍ମ-
ପତରି । ଅକେବକ ପ୍ରେସରିମାନଙ୍କର ପାଦଖାନ
କୋର ଧରି ଶିଶୁନାମ ଲେଖିବାର ନିଶାନ
ଉଚିତ ଅନ୍ତର ।

ହାଇରେକୁ ସାହେବ ଭାବୁ ବସ୍ତୁରେ
ଜିଲ୍ଲାପତ୍ର ବିଧିମନ୍ଦାନ ପ୍ରେରକେ ସରକା
କାନ୍ଦା ନିର୍ଣ୍ଣାତ କରିଥିଲୁ ଓ ଆୟୋମାନେ
ଦିକ୍ଷିତା କହୁଁ ଯେ ଏଥିରୁ ସାହେବଙ୍କ ପୂର୍ବକ
ପ୍ରତ୍ୟାଳିତ ହେଲେ ତାହରେ ଗୋଟିଏ ହେବାର

ବ୍ୟାକରଣ ପାଇଲୁ ହେବ ସେହିମୁମାନ ଏହା ।
୧ ଶିଳ୍ପୀମାର ପ୍ରଥମ ଧାରୀରେ ପଦ
ପାଇବାକୁଟିର ନାମ ଓ ଉପାୟ ଲେଖାଯିବ
ଯଥା ଅମ୍ବିକାରୀଙ୍ଗ ଯୋଗ ।

ପ୍ରମାଣ ଥାଇରେ ଜାହାଙ୍କର କର୍ମ ବା ନିଯବ-
ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖାଦିବ ଯଥା ତେଷୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କରି

୩ । ଦକ୍ଷ ସହିତୁ ଘର ଦେବାର ହେଲେ
ଦର୍ଶନ ମନ୍ଦିର ଓ ପଢାଗର ମାନ ଦୂରୀମୁଖାତୀ-
ରେ କୋଣାରିକ ଯଥା କି । ମୁର ଓଳେବଳକୁ
ଦୋଷନି ଓ ମର୍ଦ୍ଦ ଏହି ସହାର ଥିଲେ ସେ
ଭାସର ହାତ ବହୁଥାତୀରେ ଲୋଗାନ୍ତି ।

୧। କୁର୍ମାଜୀରେ ସହରି ହାମ ଯଥା
କଲିଛା ଗ୍ରୀ ପାମରୁ ପଦି କଲେ ପରିଚନୀ
କି ଏକାଶିକ୍ଷଣ ଜୀବରେ ତାହା ଲେଖିପବା

ପରେ ଚାହିଁଥାଏ ତିଥିର କୋଣରେ
ଡାକ୍ଟିକ୍ଟ ଦସ୍ତଖତାରୁ ମେହି ଏମ୍ବେ ରେଳେ
ଅଛ ବିଶେଷମା ଏହିପରିମ୍ବ ଫରିବ ।

ବୁଦ୍ଧ ଘର୍ମିକାପରେ ହେଉ

ଅଥବା
କରୁ ଅମ୍ବିତାଚରଣ ଦୋଷ
ଡେପ୍ଯୁ ଜ୍ଞାନଖେଳର ପାଇଁ
ଦେବତା ମ

ଅନ୍ତର୍ଗତ

ପାତ୍ର ଏକ ତାଙ୍କଷରିତା

ଦେବ ତେବଳେପୁରସ୍ତୁଲ ମନୁଷର ତେପ-
ଶୀରହଥେକୁର ବାବୁ ଗିବଦାସ ଉଠାଇଯିବୁ
ମହାଗଢ଼ ସାଥୀର କିଳାପନାର୍ଥେ ଏ ବିଜୟପୁର
ଇଲାଗେଇ କାଗଜତଥ ଅନୁମାନକୁ ନିକଟକୁ
ପଠାଇଗାନ୍ତି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାମାନ ତହିଁ ଗୁ
ମଙ୍କଳକଣ କରିଗଲା ।

ବିପନ୍ନ କବିତା

ଦୁଇମାତ୍ର ପୂର୍ବେ ଅମ୍ବେମାନେ ପିପିଲ୍ ଭାବ,
ପୁଖସାଇଲେ ମସାଗ୍ରହ କରାଏବ ବିଷୟର
ଅଛୁଟ ଦୃଶ୍ୟ ବହୁଳ କର ମନେ କରିଥିଲୁ
ଯେ ଅଦ୍ୱୀତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହମନ୍ତର କାରଣ ଥିଲା ।
କମେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟବାଜି ଗର ହେଲା ବୁଝି ଓ ନାହିଁ
କଟିରେ ପୁଞ୍ଚନ ବାଜଳ ଓ ଗର ପୋଖାମାନ
ଅଧୁଆଣି ହେଲା ଗୁରୁତ୍ବର୍ତ୍ତମା ଯଥେଷ୍ଟରେ ଲାଗି-
ଦାର ପରାମା ବୁଝି ମାତ୍ରେ ସବଦା ବାହୁ
ରହି କୃଥା କଥାରେ କିନ୍ତୁ କାହିଁବାର ଅବବା-
ଗର ବହୁଳ ହେଲେ । ଏବା ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କାରଣ
ପଥିଅଛି ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ ମୂରିଲୁ ଯେ ଗର
ଦଳମାଗର ଅବବାଧ ଦୋବାନମାନ ବହୁ
କାଣ ନାହିଁ ଉଥାବ ବିଅନ୍ତର୍ଦ୍ୟ ଯେ ଅଛୁଟ
କଥା ରହିବା ହେବାର ପେତ ହେବ ହୋଇ
ହେବନ ତା ଭାବାଗରଣ ବାହୁ ବଜାଇ ଅକ୍ଷରରେ
ଦେଖ କେବିବାର କଥା ବହାର କର
ହେବେ କୌତୁକ ଲଗ ଉଦେଲେ ଅମୂଳାନ୍ତ-
ରେ କଥେ ପଥିପ୍ରେରିବ ଏହାକୁ ବାତାରେ

ବାହ୍ୟ କୋରି ସବୁନ୍ତୁ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବାଲେ-
ଦୂର ସମ୍ପଦିବାହକା ଯଥାର୍ଥ ବିଷ୍ଣୁ ରାଜ
କହନ୍ତି ଯେ ଗାନ୍ଧୀ “ବଳିବିଲେଇ ଭାବିଲେ”
ଓ ଏହି ହେବୁଟି ଅମ୍ବେମାନେ ଦୋଷକଟି
କେବେ ଶୁଭେ ବନ୍ଦଳ ଏହାକୁ କବିଷ୍ଠର
ଥାବର ମୁଦ୍ରକ ଘେରିଥିଲା । ସେ ନାହା
ହେଉ ଦର୍ଶମଳ ଏ କଥା ପୁରୁଷା ପାଇ ବରକ
ସଂପର୍କ ନାହିଁ ସମ୍ମାନ ହୁଏ ।

ବେଳେ ପ୍ରତିକାଳର ଜଣେ ସବୁ
କହିଥେବୁର ରହେଛି କରାଧିକ ଯେ ଦେଖିବା
ଅବଲମ୍ବନ କରେ ଏହିଏ କିମ୍ବା ସାହେବ

ସେ ବିଲାର ଗାଁହାତ ଅନୁଭବେ ଗୋଟାଏ
ମକ୍କାଟ ବସିଥିଲା । ସେ ମାରଦ୍ଦ ପ୍ରାଣଶବ୍ଦ
ଦିକ ସବାଇବାର କ୍ରିୟା ପ୍ରଥମେ ଉପରେ
କି ଗଲା କିନ୍ତୁ ଫୁଲିଯା ତାହିବାର ପଞ୍ଚାଶ ଦିନ
ଅନୁଭବେ ଛାତା ହୋଇ ଦେଖିଲା ସେ ମାରଦ୍ଦ
ଦୂରୀଧିତେ ଫୁଲିଯା ନାଗର୍ଷ ରହିଥିଲାକୁ ଏ
ଥକିବ ଗୋଟାର ବିଲାଯେ ମାରଦ୍ଦରୁ କାମୁକ
ବାବୁ ଆସିବାର ସର୍ବ ଜାହାନ୍ତି ତତେ ଦେଇ
ପୂର୍ବ ହାତରେ ରହିଲା । ମାରଦ୍ଦ କ୍ରିୟାକୁ
ପରିବନ ତୁ କି ଦେଖିଲୁ ମେ ତଳ ଘନା
ଦେଖିବାର ବହିଲାଦି ମାରଦ୍ଦ ବହିଲ ଏହିକି
ମୃଦୁରଙ୍ଗେ ଏହି ଧର ଅବର୍ଗ୍ଯ ଦେବ ।
ପ୍ରାଣ କିଛି ଫଳ କଣାଇବାରୁ ଅନୁମତି
ମାରିବାର ମନ୍ତ୍ର କହିଲା ତ ଏକନମରେ
ପ୍ରାଣ ହୋଇଅଛୁ ଆରକ୍ଷନ୍ତରେ ତୋ କଥା
ମୁଣ୍ଡାଦିବକ । ପ୍ରାଣ ଏ ଅର୍ଦ୍ଧ ଘନା ଅପରା
ପରିଷ ମାନକୁ ଦେଖାଇବାବରଣ ଯେଠାକୁ
ଜାହନେଇ ଯାଇ ଦେଖିଲା ସେ ମାରଦ୍ଦ ମରି
ପଢିଥିଲୁ ମର୍ମ ପୁରାଜାହ ଦେହ ନାହାନି ।

ମୁଖକୁ କିନ୍ତୁ ଅଛାଇ ମାନ୍ଦର ଗାଇ ଗାଇବେ ର
ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୋହିବ କୋଣି
ଜାହାର ଅଗବେ କିନ୍ତୁ ପାର ମୂଳେ କୁଟୀ
ରହାନ୍ତି ବାହିରୁ ଏତେ ବିଷାକ୍ତ କଥାମନ୍ଦି
ଭିତ୍ତିକୁ ଏଥର କାରଣ ଅନୁମନାନ କରିବା
ଅନର୍ଥକ ତ୍ରୈ ନୁହଇ ଘରଏବ ଯେମେମାନେ
କରିବାକରୁ ଯେ ଏଥର ଅନୁମନାନ ହେଲେ
ବଢ଼ି କର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ବିଭାଗରେ ଉପଲବ୍ଧ
ମେତ୍ରଦୀ

ପ୍ରତାନ ବିଦ୍ୟାରେ ସମସ୍ତାନରେ ମହି
ଜିଲ୍ଲାଏବା ଅଚ୍ଛାୟକେ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଗତ
ସପ୍ତାବୀଂଶୁ ଦେବେ ମହିଏ ପ୍ରେସର ସହ
ପିଲାଶ କର ଥିଲାମୁଁ । ଦେଖିବାରେ ଏ ବିଷ-
ପୁରେ ଅବ ହେଉ ବିଜ୍ଞାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାତ୍ର
ଅବରକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଯେ ସେମା-
ନେ ଏ କଥାକୁ ପରିଭାଗ କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କଥାକୁ ଉଚନ୍ନା କରିବାରେ ପ୍ରଦୃଢ଼ ହେଉଳୁ
ଏବଂ ପାଠକମାଳକୁ କରାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଯେ ଜାଗାଜୀଜୀବିନ୍ ସହରେ ଏ ପ୍ରସତ ଜୀବା-
ତି ଯୋଗିବିଲ ଫୋଟାର ଏହି ବିହାର ପରିବା-
ରେ ଉପ୍ରତିକାରୀ ପରିଵାର ହେଲେ

ପା ୨୫ ଛାଇ କରି ବନ୍ଦ ହାତରେ ମୁହଁରା

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ବନ୍ଦିଶାର ସଜ୍ଜନାସୁଧାରଙ୍ଗ ପାଇ
ଚିତ୍ତକଥ ଉତ୍ତରାମୃତ ଓ ପଦିଷାବଳୀ ଉତ୍ତରାମ୍ଭ
ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକମୁଖେ ଉତ୍ତର ଅକ୍ଷରରେ
ଲେଖି ପଢ଼ିବାର ସେଥିରେ ସେହି ଦୂର୍ଗତି
ହୋଇଥାଏ ବନ୍ଦିଶାରରେ ଲେଖା ହେଲେ
ଉତ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମନ୍ଦ ସେହି ଅବସ୍ଥା ହେବ ଅଜ-
ଏବ ଏଥିରେ ଉତ୍ତର ଶାଶବାଦ ଅନିଷ୍ଟ ଭାବୀ
ନନ୍ଦରେ ଦୋଷରେ ଆଗା କାହିଁ । ପାଠମାନେ
ଅବଶ୍ୟକ କୁଣ୍ଡ ଥିବେ ଯେ ଏ ସମ୍ବାଦ ସବ୍ୟଦମଣ୍ଡ-
ଲାରେ ଏ ନଗରର ସବଳ ଘୋର ପଣ୍ଡିତ ଥନ୍ତର
ଓ ମୁକ୍ତାବ ବକ୍ତ୍ତା ମନେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏତାଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରର ଦେଶର ମର ବୋଲି ଅନାୟାସରେ
ଦୁଃଖ ହେତୁମାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଅମ୍ବେମାନେ ପଣି ଦତ୍ତ ଥାନକ ହେଲୁ ଯେ
କଳକାଳୀ ଫୁଲରୁକ୍ତ ସୋଧାରୁଟି ଦକ୍ଷିଣାଧ୍ୟମି
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦର ଲୈଶେକରଙ୍କ ଜଣାଇଥିବାକୁ ଯେ
କୁଳନଗରରେ ଉତ୍ତଳପୁରକ ପରାସ୍ତା କରିବା
କାରଣ ଯେଉଁ ସବୁ ହେବ ସେ ସବୁର ମନ
କିନ୍ତୁ ବୌଣି ଉତ୍ତଳପୁରକ ମୁହଁର କରିବର
କର ଯେମାନେ ଗରୁଣ କରିବେ ନାହିଁ ।
ଶାୟକୁ ମାର୍ଜନ ସାହେବ ଏନକରର ଉତ୍ତଳ
ଭାତମରପେ ଜାତ୍ରୁଧବା କେବେ ବାଂଗ୍ରୀକୃତ
କନ୍ଦିଶୁରଙ୍କ ପରାମର୍ଶାନ୍ତରାରେ ଏପରାର ସମ୍ମ
ମନୋମାତ୍ର କର ତାରରେବରଙ୍କ ମନୁର କରଣ
ପଠାଇଥିବାକୁ । ଏପ୍ରସ୍ତୁତ ସେଠାର ବବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଶୁରୁ ଯବ ଓ ଯର୍ଯ୍ୟମାନେ ଘରମାତ୍ର ବବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଶୁରୁ କିମ୍ବା ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟବର୍ମତ୍ତୁ କରିବେ ।
ଏତେ ଦିନେ ଦେଖା ଗଲା ଯେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର
ଉତ୍ତଳହରାର ପୁରୁଷା ମୋଚନ ପକ୍ଷରେ
ଦୃଢ଼ବଳ ହୋଇଥିବାକୁ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ
ପୁନଃପୁନ ଏହି ପ୍ରସାଦ କରିଥିବାର ଏବେ-
କାଳେ ତାହା ହପାଳ ହେବାର କମ୍ପାଦିନା
ଦେଖି ବିଶେଷ ଅନନ୍ତ ହେଉଅଛୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅବରତ ହେଲୁ ଯେ କଥ-
ରଧିକପରି ଅଶିଖୁଣ୍ଡା କଲେଜର ଦରି ସାହେବ
କାଳୀ ସନ୍ଦର୍ଭକାଳରେ ଗାୟ ବନ୍ଦଳ ହେବେ ।
ସାହେବଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ନ ହେବା ଏଥର କାରଣ
ଅଛି ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖାନ୍ତିରେ ପରିଷ୍କରମଧ୍ୟରେ
ଯେତେବେଳେ ଅରୁଣ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁଲେ ସେମାନ-

କର ଭବନ୍ଧଜ ଘୋଚନୀୟ ଦିଗା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ସ୍ଥାନୀୟ ଦ୍ୱାକିମଙ୍କ ପ୍ରସାଦାନ୍ତରେ ଗବର୍ଣ୍ହମେଳା
ଏ ସମସ୍ତ ବାଲିକାଙ୍କୁ ଉଥୁରେନ୍ଦ୍ରିୟାର ଅଳ୍ପ
ଦେଇଥିଲୁଛି । ପୂର୍ବ ତିଳବିହାର ଦେଇ ପୂର୍ବ
ସମସ୍ତ ବୈଶଯିକ ଦର ବୁଲ ଯାହା ଦରେ ଯେ-
ତେ ବାଲିକା ଅଛନ୍ତି ତାଲକା କରି ମେଲାଥିଲୁ
ନୁ । ଶୁଣାଯାଏ ବାଲିକାଙ୍କ ଉଷ୍ଣକଙ୍କୁ ଝଙ୍କା
ଦେଇ ମରକାର ଏମାନଙ୍କୁ ପାତ୍ର ପାହେବିଲୁ
ସମର୍ପଣ କରିବେ ଏଥରେ ନଗରରୁ ବେଶ୍ୟ-
ମନୁଲୀବେ ଯେ ତାବୋବାଳି ପଢ଼ିଥିଲୁ ତାହା
କହୁବାର ଜୁହର ଏକ ପୁରୀ ଯେଉଁ ତାଣି
ଜହାରଣ କରିଥିଲୁ ଯେଥରେ ସମସ୍ତେ ଥର-
ହର କଣ୍ଠରୁଛି । ପୂର୍ବ ସମସ୍ତେ କୌଣସି
କର୍ମ ସମର୍ପଣ କଲେ ଯେଥରେ ବିଷ୍ଵର ଧୂମଧାମ
ଥିଅର ଏ ଗୋଡ଼ିଏ ପଲାସର ସାଥୀରଣ ଲକ୍ଷଣ
ଆଏ ।

ପୁଲସକର୍ମଚାରୀ ହୁଏ ଦେବା ବିଷୟରେ
ପୁଲସର ଜ୍ଞାନେକ୍ଷତର ଜ୍ଞାନରକ୍ତ ସାହେବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବଜାଳଙ୍କ ନିକଟର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା
ବରବାର ଘୋର ବିଧାନ ହୋଇଥିଲା ସେ
ବକେହରେ ପ୍ରକାଶିତ ଜ ୧୦ ଶ ପୁଲସ
କର୍ମଚାରୀ ମୟର ଏକ ସମୟରେ ଗନ୍ଧରେ
କୋଡ଼ିଏ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ ୨୨ ଶ
ହୁଏ ଯାଇପାରନା ।

ବିନ୍ଦୁମ ହୋଇଲେ ଏକ ମାତ୍ରି ସାଙ୍ଗ ଦୀର୍ଘ
କୋଣେ ବିଶ୍ୱ ସଥେଷ ଦୂରେ ସପମାନ
ହୋଇ ପାରେ । ଏକ ଟଙ୍ଗ ମରିହାର
ନ ଖଣ୍ଡା ମୂର ମୋହଦମା କଳକତା ହାଇ-
ଭୋର ଧ୍ୱନିଲ ହେବ ।

କୋରବ ସମ୍ବିଦ୍ଧ କାନ୍ତିର ଜଳର
ପଥରି ନୁହଇ ଗାହା ଅନ୍ଯର ସମ୍ବିଦ୍ଧ କେବଳ
କିମ୍ବାଦିଷ୍ଟ ଦାନ୍ତିର କଥାରେ ଥିଲା ଏହି
ଦେବୁରେ ଯେବେ ଅଦାଳତ ଗାହାର କୋରବ
ଜଳାସ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗମ ବିରାମରେ
ଦେଖେନି କାର୍ଯ୍ୟକଥର ଧାୟଶ ଗୁମରେ
ଅଧିନ୍ଦେହୀର ନ ପାରବ । ହନ ପାତା
ମନିବାର ନ ଧନ୍ୟ ମୂର୍ଖମୋହନାର ନିଷ୍ଠତି
ପରା ।

ପରିବହଣ ପୁରୁଷ ଅଚିହ୍ନିତ କରିଗଲା
ନିଯୋଗ ଉପଳକସରେ ସନ ୧୮୭୭ ମଦ୍ବିହାରେ
ଗବର୍ନ୍ମମେଜ୍‌ ବରାକଟ ମେ ନିଯୁମାବନା
ପ୍ରଭାତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଥାର ରହିବ
ନାହିଁ । ରାଷ୍ଟ୍ରକାରେ ବିଶ ମର୍ମାଦା ଓ

କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷ୍ଟତା ଦେଖି ଏହିପରିମାଣ
ଛିତି ହେବ ।

ବନ୍ଧୁଙ୍କା ପବିତ୍ରମେଘ ପଂକ୍ତୁ ପୁରୁଷ-
ସମ୍ମର ଶେଷିଏ ଜାଳିବା ପ୍ରତ୍ୟେ କରିବା
ନରିତ ଏପିଦ୍ୟା କିବ ଘୋଷାର୍ଥୀର ସାହାଯ୍ୟ
ଗହି ଅଛନ୍ତି ।

ବ ୨୫ ର୍ଥ ଦୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ-
ରେ ତେଜିକ ତାପ ପରିବର୍ତ୍ତର ଗୋଟିଏ
ଶୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତିବିଜ ବେଳା
ନାହିଁ । ସମୟରେ ଜାଗାଧର୍ମକ ହୋଇ ଅଂ ୧୫ ମ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଠିଲା । ଏହି ସମୟଠାରୁ ବେଳା
ଏ ୨ ଶୁକ୍ର ଅର୍ଧାତ୍ମା ସମ୍ବାଦକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ-
ଭବରେ ଥାଏଥାନାହିଁ । ଫିମରାଃ ହୃଦୟ
ହୋଇ ଗୁଡ଼ି ପୂରୁତ୍ଵର ଶେଷାବତାରୁ ଏ ୨
ଶୁକ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂହନଜାର ଚରମ ପୀମାରେ ଉଥ-
ମ୍ଭିତ ହୁଅଇ । ପୁନରୁ ଘର୍ଷି ଏ ୨ ଶୁକ୍ର ଜଣାଇ
ଫିମରାଃ ବର୍ଷିତ ହୋଇ ବେଳ ଏ ୨ ଶୁକ୍ର
ସମୟରେ ପୂର୍ବ ପରିମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । ବ ୨୫
ର୍ଥ ଅଞ୍ଚଳ ଦୟମରେ ଏକଷ ପରିବର୍ତ୍ତ ଲଙ୍ଘିତ
ହୋଏ ନାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ମଂମାଦ ବାହିକାରେ ଲେଖନ୍ତ
ଯେ ଉଚ୍ଚ ନଗର ଏକ ଉଦ୍‌ଦିକ୍ଷବର୍ତ୍ତ ଛାଇ-
ମାନଙ୍କଟେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇବା ହେଉଥି କୁଣ୍ଡଳାର୍ଥ
ପଞ୍ଜରେ ଦଢ଼ ବାଧାପତି ହେଉଥାଏଛି । ମେଘ
ଗଗନମଣ୍ଡଳ ଅଛା ଦନ କର ଉଠି ଅଛି ଚନ୍ଦ୍ର
ଦେଖା ନାହିଁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରପଥାଗ ଦୋଳକ୍ରୁ, ବୋମାଇରେ ଯେଉଁ
ବିଧବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକାହ ହୋଇ ଯାଇଲୁ
ଅଛି, ଜାହାଙ୍କୁ ଜାମନ୍ଦର ମହାଶୂନ୍ୟ ଠେଣୁ
ଯୌବନ ବୈଜୟନିକ ।

ରୁଥିଙ୍ଗାର ଅଗିନ୍ତା ମାଟ୍ଟେଠ ମାକଳ-
ଲଜ ସାହେବ କି ଯାହାଙ୍କର ଅଭିନବର
ବିଷୟ ପୂରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଶାକାରୁ ଦସଳି
ଦୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କର ସମଜ ନୁହି
ହୋଇଥାଏ । ଏହିବ ମାତ୍ର ଦିଶୁରେ ମୁକ୍ତ
ପାଇଲେ ବଡ଼ ଶୌଭଗ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ।

ସନ୍ ହାତେ ପରିଷାରେ ବର୍ଷଦିନଙ୍କ ତେ
ଦିନବିଂଶନ ହେଉଥିଲା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଜାଗାଖାର
ପ୍ରାଣ ଜୀବ ହୋଇଥାଏ । ବଜାପଶୁ ଦୂରରେ
ଜାଗାକୁ କେବଳ କାହିଁ ଓ ଗୁରୁ ପରମ-
ଦ୍ୱାରା ଜାଗାର ମୂଳ ହୋଇଥାଏ । ସମ୍ମାନ
ମଧ୍ୟରେ ପରିଷାରଙ୍କାରୀ ମୂଳ ଅନ୍ଧକ ଓ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୮

ପ୍ରକାଶକ ନାମ

ଅତ୍ରିମ ବର୍ଣ୍ଣକ ମଳେ

三

১৯৮ সেপ্টেম্বর

ବର୍ଷାନେ ମଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷ

四

ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ହାଜିମାନଙ୍କ

19

921812

ଗର୍ଜ ହସ୍ତାନରେ ଥାମୁମାନେ ଲେଉଥିଲୁ
ଯେ ଏବର୍ଷ ଯାଦିକ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁମାନିକ
କି ୧୦୦୦ ଶ ହେବ ବିନ୍ତୁ ଫଞ୍ଚିତ ସମ୍ପଦ
ପାଇଥାରୁ ଯେ ଯାଦିକ ସଂଖ୍ୟା କାରଣ
ଅଠରକାଳୀ ଧ୍ୟାନରେ ପ୍ରକର୍ଷ କିମ୍ବା କୁ
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ହେମାନଙ୍କ ଗଣନାନୁଷ୍ଠାରେ
କୁକରି ମାତ୍ର ତା ୧୯ ରଙ୍ଗ ଠାର୍ଯ୍ୟ ତା ୩ ରଙ୍ଗ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯାଦିକ ସଂଖ୍ୟା
କି ୧୫୦୦ ଶ ହୋଇଥିଲୁ ଅଛିଏବ ଏହି
କିନ୍ତୁ ଯାଦିକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ।

ଗୁରୁବ୍ୟତୀରେ ଯେଉଁ ପୂର୍ବଜୀବ
ହୋଇଥିଲା ରହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେ ପଥ
ପାଇଥାରୁ ସେଥିର କାହିଁଲୁ ଯେ ଆମୁମାନ-
ନର ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ କହିଛି ପୂର୍ବ
ଦ୍ୱାଳ । ପଥପ୍ରେରଣ କମନ୍ତି ଯେ ଅଠାଶଶହିଲାଜ
ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିଲେ ରହିଛି ଏବକଣ
ଦେଖାରେ ମରଗଲ ଓ ସାତକଣ ଦୀପତାଙ୍ଗା-
ଳରୁ ପ୍ରେରଣହେଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟର ଅର
ଏକଜଣ ମରଗଲ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜ ଏଣ
ଅପରା ରହି ଗଲେ । ପୂର୍ବଜୀବ ହସମୁରେ
ପଳିବ କର୍ମବ୍ୟମାନେ ରଥ ନିଜଙ୍କରେ ଥିଲେ ।
ପୂର୍ବଜୀବ ଯାଇ ରଥା ସବାବେ ସ୍ଵଭବ ବିକର
ନିଯାକୁ ଥିବାର ଏହାକର ପ୍ରସ୍ତେତନ ନ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବଜୀବ ହେଲା ସମ୍ମିଳନ ଦେଖାକୁ
ଆସି ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏତାହାକର କାହାମା-
କାହା କିମ୍ବା ଲୋକ ନାହିଁ ହେବାର ଏମ୍ବୁ ବନ୍ଦା

ଶ୍ଵର ପଦପ୍ରେରକ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି । ସୁଲମ
ପ୍ରଥମେ ଗାହିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ରହାର ଉପାୟ
କରି ଜପ୍ତାଗ ଯେଉଁ ପୁରଜୀବ ଦୂର କୁଳା
ଓ ପର୍ବତ ଲୋଭରେ ଦ୍ୱାର ଧିନାର ଦେଇ
ଏ ଦୂର୍ବଳନା ଜାଗକଲେ ତେ ମାନଙ୍କ ଦିଶା-
ଦ୍ୱାର ଦ ଶା- ଫା ଅପରାଧରେ ବିରାମାର ବନ୍ଦ
କଣ୍ଠର ବାରଣ ପଠାଇଲେ ତେ ମାତ୍ରକୁଟୀ
ପାହେବ ସୁମୃଦ୍ଧ ସରଜନିନ ଜନାରକେ କିମ୍ବ ଜର
ଦୂର ଦୂରିତ ଉପରେ ଆଶ୍ରମୋଗ କରିଥିଲୁଗୁ ।
ଗତ ତା ୧୨ ରଜ ପର୍ବତନ ମେକନମା ନିଷ୍ଠବ୍ଦି
ହୋଇ କି ଥିଲା ।

ପଥ ପ୍ରେରକ ମୁଦ୍ରା ମହାମଳକୁ ବିଷୟରେ
ଲେଖନୀ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବରେ ମହାମଳକୁ
ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ପଦେର ମମୟରେ ମହାମଳକୁ
ରାହାକର ଅନେକ ଲୋକ ଚେତାରେ ଥିଲେ
କୁନ୍ତ ମମସ୍ତେ ପଳାଦୟନ କଲେ ଏ ମହାମଳକୁ
ପକ୍ଷରୁ ଅନେକ ଦେଖିଲାମା ଦେଖାଇ ତ ନାହିଁ
ନାମରେ ସପରାତ୍ମ ରୂପୋତ୍ତ୍ମ ସିବାର ଦୋଷ
ହୁଅଇ । ଏଥେକୁ ବଜା କାବାକର ଏପକାର
ହୁଲେ ତାହାକୁ ଗୁର୍ବି ସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ଅପେକ୍ଷା ହୋଇ ନ ପାରେ କୁନ୍ତ ତାହାକୁ
ରଗଧର ଯେଉଁ ଲେବେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ କରିବାର ହେବ ।

" ସେ ଢାରଗେ ପୁଣୀସର ବିହିମାତ୍ର
ଅଥଙ୍କାନ ଦୂରାଗ କେହି କନ୍ଦୁଦଳକ କାରଣ
ନ ଥିଲେ ବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ଦେଇ-

କରେ ଜ ୨୯ ଶ ମନୁଷ୍ୟ ମରିଥିଲେ ସେ ସମ-
ୟରେ ଜ ୧୦ ଶ ବରତାଜ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର
ଯମାଦାର ପୂଜ ସହ ମନୀରଗେ ରହିବାର ମନ୍ଦି-
ରଙ୍ଗକୁ ଦସ୍ତର ଦିବସାହା ଦେବାକୁ ପଦ୍ମଲ
ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ସଦରରେ ଜଣାଇ ମନୀରସମ୍ମରଣେ
ସେ ଘନା ହେବ ଜହାର ଜବାବଦିହ ମନୀର
ମୁହଁରୁଳର ରହିବ ପୂଜୀସର ବିଜ ଜବାବ-
ଦିହ ଜାହାର ଦିବାର ତତ୍ତ୍ଵ ଅଶ୍ଵର ଏ ଯୋଗ
ସେ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କରେ ପୂଜୀସ ନ ଥିଲ ପରେ
ପୂଜୀସ ମରଣ ରଥ ଗଲାଇବାରେ ମତଦୂନ ଥିଲେ
ପରେ ଦିନାମତ ଗୋଟିଏ ଏ ଘନାର ମୁଳ-
କାରଣ ପୂଜୀସ କରିବାକୁ ବି ଏ ଗୁଣ୍ଡିଗ୍ରାବ
ଛନ୍ଦାର ସାଥେ ପିଣ୍ଡିକା ଓ ସେବେଳୀ-
ମନ୍ୟରେ ଥବା ବୃଦ୍ଧାରିର ଉତ୍ସବରୁ ଜଗମ ହାତୁ
ପାଣ ଓ ଦୌରାଣର ମାହାର ଏ ତୁମ ଜନ୍ମୁ
ମାତ୍ର ୨୦ ମାତ୍ରାକୁ ଜଳାଇ ମେରୁଥିବା ଏ
ଦ୍ୱାରମେ ମେ ଉକାଗତାରମାନକର ଏବଂ
ଅଧିକାର ଅଛି ଏମୋରୁ ମହାବିଜନକ
କେବ ମଧ୍ୟ ବରତାଜ ଉମେର ଚେ-
ଦ୍ୱାରମେ ନ ଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରୀ କେବ ବରତାଜ
ଉମେର ଥାନେ ତେବେ ଦ୍ୱାରମାନେ ବଦାର
ବକାଟ ଜାଇ ନ ଥାନେ ଜାହିବା ହେବେ ॥

ଅମ୍ବୁମାଙ୍ଗେ ଉରମା ଲଗ୍ନେ ଯେ କର୍ତ୍ତା ପଦ-
ନାକେ ଘନ ପ୍ରେରଜନ୍ତ ଉପର ଲିଙ୍ଗର ମତର
ସଥାର୍ଥିଦିବେଳନା କରି କୟାପ ହର୍ଦନା ସେମ-
ନୁ ଉଦ୍‌ବିଧିରମେ ନ ହୁଅର ସେଥିର ଉପାୟ
କରିଲେ । ଯାମାହା ବିବେଳନାରେ ଦୋଷ

ହୁଅଇଲେ ସେ ଏପକାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଇ ଶାନ୍ତିକ
ହୋଇ ରହିବା କବାଚ ଉପର ନମ୍ବର ।

— = o O * O : = —

କୁଳମ୍ୟାନ୍ତର ହେଲାଏ

ନରେ ପ୍ରମାଣୀଥିଲୁ ପ୍ରକାଶ ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗ ଦରବାରୀ
ସେ ଯାହା ଦେବ ତତ୍ତ୍ଵାନ ଏକପରାମରି ହଜେବେ
ପରିଚାଳି ଅନେବି ଅନ୍ଧାଶୁ ଝାଲିଦିଲାମୁଣ୍ଡ
କେତେକାନ୍ତେ ମଧ୍ୟଭାଇଲେ ।

କାହା ଏହିଦେଶେ ଯୋମପ୍ରକାଗର ଏଥି ଦିକ୍
ଲେଖନ୍ତି ଯଥା—

“ବିଦାହ ସଙ୍ଗରେ ଛାନ୍ତକ ଓ କେତେବେ
ତଳ ଦିବ ଉପରେ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମରେ
ଛାନ୍ତକମାନଙ୍କ ଘାଁରେ ବଜ କରିଥା ଏକମେଳର
ଏକ ପାଇଁରେ ବଢ଼ିଲେ । ମେମାନଙ୍କ ବିଦାହରେ
ପରସ୍ତ ସମ୍ମର କଥା ପଚାର ଗଲା, ଏକ
ଲୋକା ଯାଇ ଦର କେତେକ ଜଣମୁଁ ଯାନ୍ତା
କରଇଲେ । ପରାତରେ କ୍ରାନ୍ତ ମରାନହାରେ
ଉପଦେଶ ଦାନ ଓ ବ୍ରାହ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣତାଦ ହେଉ
ମେତ୍ରରେ ହତ୍ଯାକାନକର ତମିରରଜ ଶ୍ଵର
ଅନୁସାରେ ଶୁଣ ପାପି ନେଇ ମନ୍ଦାଦ ପାଠ
କର ବିଦାହ ଧାର ବଗଗାନ ।”

ବର୍ତ୍ତି କନ୍ଧାଇବାର ମେ କହମା
ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଦୂରମାମ ପଢେ କେନ୍ଦ୍ରପଥ
ତାର ସାବକ ଦିଷ୍ଟେ ଦୀର୍ଘ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର
ବିଦେଶାଧାରୀଙ୍କ କରୁଇଲ ଏକ ଅନ୍ୟକାର
ପ୍ରବେଶ ମୋକଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରପଥ
ହେଥରେ ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା ଓ ଘୋଡ଼ୀ କରେଇ
ଦିଲା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଫଳକ ବିଦେଶାଧାର
କରିବାର ସେ ଚାରିକ ବେଳେବାପାଇଁ
ଅଜେଳ ଲୋକ ଦିଶ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଏଥରେ
ବାବୁ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଏକଜଣ କନେଶ୍ଵରଳ
ଓ ଅନ୍ୟ ଏକଜଣକୁ ଦିଶ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ ।
ହାରକୋର୍ଦ୍ଦୁ ସେ ମୋକଦମା ଯକାର ମେତା
ରେ ହକୁମ ରହ ହୋଇଥିଲା ହାରକୋର୍ଦ୍ଦୁ
ରାମୁର ଅଗ୍ରମ ତଳେ ଟୈଳାଗଲ ଏହାକୁ
ଧାରବର ସରକାର କର୍ମକାଳରେମାନେ ସାବଧାର
ହେଉଛନ୍ତି ।

ଦିପ୍ତି ମାଳକ୍ଷେତ୍ରକ ଅଳ୍ପ ଅଇନ ଫର୍ଦ୍ଦ
ଅଭିଏବ ରହ ରେଲା ଯେବେ ସେ ଶାମାନ୍ତି
କରିଛି ହେବା କଥାକୁ କର୍ତ୍ତର ଚାର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ
କର ଆଇନ କରିବ କର୍ମ କରିବ ତେବେ ସେ
ନିର୍ମ୍ମାଣ ବିନ୍ଦୁଜଗନ୍ଧ ପରିବେ ।

ହେଉଥିଲା ଏବେଳ ଅର୍କୁଳ ତିଧିଆ ଦେଖି
ବଜାଇଲା ବିଷୟରେ ଅପଣା ଅନ୍ତରୀମ ସହ-
ଦୟେ ଦଙ୍ଗୁ ଦିଇଅଛିନ୍ତି ଯଥା “ ଅମୂଳନକ
ଜବାବଦିକମ୍ବନ୍ଦେନ ବିଶ୍ଵଦେଶରୁ ଭବନ ମାର୍ଗରେ
ହତୋଳନ ବର୍ତ୍ତାକୁ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି, କି ଏହାରୁ ଅଧିକ-
କଳ ବରଦାଳକୁ ଦିଅଛନ୍ତି, ଅମ୍ବେଳାନେ
ଦୁଇ ପାଦ ନ ହୁଏ । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତାକାଳୀନ
ପରିବର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତାଚରଣକୁ ଉନ୍ନତ ଓ ଦୃଶ୍ୟବହା-
ରତାକୁ ଧ୍ୟାନରା ଆଜିକ ବର୍ତ୍ତାକୁ । ସେମାନେ
ବିଦ୍ୟୁତ ପରିପଳକ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ବୌଣୀ ଅତିକୁ କ-
ର୍ତ୍ତି ସବୁକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦ୍ୱାସେୟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
ଦେମାନଙ୍କର ମେଷ ଫଳରେ ଦୁଇ ଲାହୁ କ
ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦେଉ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପଳକ ଦେଶର
ମନ୍ଦିଳ ଦୋଷ, ବାଧା ବୌଣୀ ହାହୁ ସେମାନେ
ମନେ କରିଲୁ ଦେଶର ପୁନ୍ଦ୍ରବ ପରମଣୁ ସ୍ଵଦଳର
ଅଭିଜ ବାବନାରାଜ କରିବି ଆଜିକଣ କର୍ତ୍ତା-
କଲେ ମାତି ଭବିତାଥିକ ଶେଷ ହେଲା, କିନ୍ତୁ
ମେହି ବିପରୀତ ଅବେଳରେ ଦୟା କବା ଆଜିକ
ନେବା ଜାହା କବେଳନ କରିବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ,

ନବ୍ୟବଜ୍ର ଲିମାନକର ଏପରାଗ ଶତ
କେବଳ କରିବାରେ ହତ୍ୟାକ ଦୁଆରେ ଏମନ୍ଦ
ମୁହଁ ଏଠାରେ ଉଚିତାକୁ କରିବାରେ
ବରାକ୍ଷର ପତଳ ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲା
କାଲି କାହାରୁଅଛି ତାହା ପରିମା କି ତାର
ଅନ୍ତପାଦମାନ ଘୁମାହି ? କିମ୍ବା ଅରଳମାନେ
ସାମାଜିକ ମନ୍ତ୍ରୀର ଲୋକ ବରାକ୍ଷର କରିବାରେ
ଏ ପ୍ରହାର ଶବ୍ଦ ମଂତ୍ର କରିବା କାହାଙ୍କ ପରିମା
ଦୋଷକର ଅଧିକ ।

ଅଭ୍ୟନ୍ତ କହାଇ ।
ଅମ୍ବୁମାନେ ଯୋମନ୍ତଳେଖ ପାଠ ଛର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ, ଦର୍ଢିମାନରେ କଲିବଚାରେ
ଗେଟିଏ ବିଧିବା ବିବାହ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।
ହାଇକୋର୍ଟର ଡେଜଲ ବାବୁ ଶାନ୍ତିପାତ୍ରଙ୍କର
ପୁସ୍ତ ବାବୁ ଉପେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାସ ଉକାନ୍ତୁମୁଦ୍ରିତ
ନିବାରୀ ନବକୃତ କାବ୍ୟକ ବିଧିବା କଟକର
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟବାଣ ବିରଥିଲା । ଫିଲ୍ମ ହୁଲକୁ
ଅନେକ କର୍ତ୍ତରେକର ସମାଜମନ ମୋରଥିଲା
ପଥାନ୍ତରର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ବର୍ଷ
କାହାରେ ବାୟୁରୁ ଏକ କଲ୍ପନା ଅବୁଲା ତାମ
ଅଧିକ ।

ଯେଉଁ ପ୍ରାଳାରେ କିବିଦି କହୁଣ୍ଡ ହେଲା

(ପ୍ରାପ୍)

ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ମୂଳବିଦ୍ୟାଲୟ ।

ପ୍ରବନ୍ଧ କରିଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ଭାବୀ କାହାଦ୍ୱାରା
୧. ୩ ମାତ୍ର ଉପୋଶମେ ସହିତ

ଓ କାହା ଅଟ୍ଟୁଣ୍ଟର ସ୍ଥାପନ
ଓ ଉହିରେ ବାଲକମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା
ଦେଇଅଛି ତାହା କିନ୍ତୁ ଏବିମେଷ
ଦର୍ତ୍ତମାନ ବେହି ବିଦ୍ୟାଲୟର
ମାନଙ୍କ ସହି ଅମ୍ବର ପୁନଃଶୋ-
ଧାର୍ଷାକ ହେବାର ସେମାନଙ୍କ

୯ ଇହୁର ଦୂଷମୁଖିକ୍ଷଳ ଗ୍ରାମୋଢା-
ନାଥ ନିରକ୍ଷ ପ୍ରେରତଥି ଦ୍ୱାରା ଅବଗଳ
ହେଲୁ ଯେ କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାଳୟଟି ସେହି ସେବ-
ଶବ୍ଦାବୀ ଗ୍ରାମୀଜ ହରହର ଦାସ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ରଦ୍ଧୋଗ ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ପରାଇମରେ ଅଯୋଜା-
ଦେମାନଧାର ବଳରମଧ୍ୟରେ ମହାମୁକ୍ତ
ଗ୍ରା ଦ୍ୱାରିକୟ ମିଠ ଗବ୍ରୁମେଖରେ ଗଛି
କରୁଥିବା । ୧୯୫୦ ଛାର ସଥ ଏବଂ ବାପ୍ରାଚିକ

ଏକ ମୟରେ ଯେଉଁମାନେ କି
ପଢ଼ି ହେମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ି ଗୁଡ଼େ
ଦେଖିଲା ଫାର୍ମିଲୋ ପାଇଁ ତାଣିରେ

କ୍ଷତି ହେତିଥିଲୁ, ଏ ସେ କବିଧାଳୟରେ
ପଞ୍ଚମୀ ବନ୍ଦିଥିବା ବାଲକମାନଙ୍କ ମୟରେ
ଅଭ୍ୟକ୍ତାଗ ଦର୍ଶନ କ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କର ବାଲକ-
ମାନେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥାଏନ୍ତି କାରଣ
ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଉଚ୍ଚିକ୍ଷା ଲେଖାଏ
ମାତ୍ରିକ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଭାବୁମୁ ଗ୍ରାମ-
ଜାତଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାଜ କରିଥାଏନ୍ତି ଅଥବା କବିଧାଳୟରେ
ମୟ କରିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାତଯ ପ୍ରମାଣେ ଏ
ଥରାତ୍ରି ବନ୍ଦିମାନଙ୍କର ବାଲକମାନେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ
ପ୍ରଦେଶ ହେଉ ଛି ଥିବାର କାରଣ ଅନୁସରାନ
କରିବାରେ ଜଣା ଗଲା ଯେ ସେମାନେ ପୂର୍ବରେ
ପୃଷ୍ଠାତରଦ୍ୱାରା ଯଥେଷ୍ଟୁଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ଦେବାର
ପୃଷ୍ଠାତରଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ବରଂ ଧର୍ମହାନ୍ତର ଶିକ୍ଷା
ବରକୁ ଏହି ଦେବୁ ଗ୍ରାମହନ୍ତ ନାମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାସ
ଯେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ବକ୍ଷେତ୍ରମଣେ ମୟରେ
ଧର୍ମହାନ୍ତରଦ୍ୱାରା ଏବଂ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗାସ୍ତ୍ର-
ଦିଗେ ଯଥେଷ୍ଟୁ ଜୀବମାର ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନ୍ତରୁ
ସେ ଅପରେ ଗିର୍ଦ୍ଦରୁ କହିବିବ ତରୁ ବିଦ୍ୟାଲ-
ୟରେ ଶିକ୍ଷା କରିବା କଣିତ ଲିପୁକୁ କର
ପୂର୍ବରେ ଆପଣା ମନରେ ବିନ୍ଦୁ ଶିକ୍ଷା କାରି
ଦେବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତି ପତାର ନାମକୁ

ଅପଣା ମଠରେ ଏକ ଶିଷ୍ଟକ ନିଯୁକ୍ତ କରି
ପରାଉଥିବୁ ଓ ଏହି ଭୟ ଅନ୍ୟ କେତେକ
ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅପଣା ଶିଷ୍ଟ ଏବଂ ସନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ
ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ପଠାଇବାକୁ ନାହିଁ
ଅନ୍ୟଙ୍କରେ ଏଦେଶର ପୁରୁତନ ପ୍ରାଣୀ ଅନୁ-
ଧାରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଇଛନ୍ତି ଏହା
ଅଗ୍ରମୟ ଖେଦର ବିଷୟ କାରଣ ଯେତେ ଦିନ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଧନବାହ୍ନ ଓ ବିଦ୍ୟାନ୍
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକାଶରତ୍ନ ଓ ଏକଦିବ ହୋଇ
ସ୍ଵଦେଶର ଭନ୍ଦର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାଇ କରି ନାହାନ୍ତି
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶର ବୌରୁଗ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ୟାମା
କରିବା ବେଳକ ଉତ୍ସପ୍ତ ବାଲୁବାନ୍ୟ ମରହୁମିରେ
ମୁଣ୍ଡାଳିଷ୍ଟଳ ବେଳିତ ପ୍ରାଚୀତ ପଦ୍ମପୁଷ୍ପର
ପ୍ରତ୍ୟାମା କରିବା ରୁଳ ଅନ୍ତର ଓ ଅମ୍ବକ
ଅଟେ ଓ ଅମ୍ବ ଦେଖିବାରେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟ-
ଲୟର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀକୁ ଶିଖିମନେ ଅଛି
ଅଜ୍ଞବନ ମନ୍ତ୍ରରେ ଯେତେବେଳ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଆଇନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯେପରି ସଂଗ୍ରହ-
ଭାଷାରେ ପ୍ରବେଶିବା ଗଲି ଜନ୍ମାଥାଇ ଜାହା
ଏତଦେଶୀୟ ପୁରୁତନ ପାତଙ୍ଗିଶ୍ଵାରେ ଶିକ୍ଷା
କରିଥିବା ହୃଦୟାନନ୍ଦର ଦିଗବିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବା ତିନି ଅଭିଏକ ସେ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ପରିମାନକୁ ମଧ୍ୟ ଏକାଶର ଭନ୍ଦର କରିଥିବା
ବିମଳିତ ଏକବେଳିଭାବବନ୍ଦର ହେବେ
ମାନ୍ୟାଂସପଦ ଜନ୍ମେ ତୁ ମନ୍ଦିଳଂବଃ ।

ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ତବଦ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଉଚ୍ଛଵି କରିବା ପରିମିତ ଦୃଢ଼ିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ବିଦ୍ୟାନନ୍ଦର ମନ୍ଦରକ ଦର୍ଶିତ ସ୍ମୃତିର
ଯେ କି ବିଦେଶୀଧୂ ରଜା ହୋଇ କେବଳ
ଏକବାର ମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ଏ ଦେଇବୁ
ଆଗମନ କରି ଏ ଦେଇବ ମନ୍ଦିରାମ୍ଭାଦ୍ଵାରା ନିମିତ୍ତ
ଏକାବେଳେକେ ଟ୍ରେଣ୍‌ର ଦାନ କରି ପ୍ରମାଦାର
ତତ୍ତ୍ଵବିଷୟରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷଟ୍ରେନ୍‌ର ଲୋଞ୍ଜେ ଏ
ପ୍ରଦାନକର ଅତ୍ରର ଉତ୍ତରଜ୍ଞାନକୁ ଏହିଭ୍ରଦ୍ର
ଦାନ କରିବାର ପ୍ରଚାରକ କରିଥାଇନ୍ତି ଧନ୍ୟ ସେ
ପଣ୍ଡିତ ଧନ୍ୟ ସେ ମନ୍ଦରକ ।

ଯଦିଥି ଏ ଦେଶର ଧଳ ଓ ବିଦ୍ୟାନ୍ତର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକାଂଶ-
ମାତ୍ର ଅପଣା ସ୍ଵଦେଶର ବିଦ୍ୟା ଓ ଯଶୋନ୍ତର
ପ୍ରତି ଅଗ୍ରହ କୃତାନ୍ତ କେବେ ଅମୃତାନ୍ତକୁ
ଯେଉଁ ଦିଦେଶୀୟମାନେ ସମ୍ଭାବ ଅବର୍ଥ ଏକ
ବିଦ୍ୟାପ୍ରାଚୀନ ବୋଲି ଘୃଣା କରୁଥିବାର ଶୁଣି ଶୁଣି
ବିମ୍ବର ପ୍ରାୟ ଲଜ୍ଜିତ ଦ୍ଵୋର ରହିଥିବାରୁଁ ଜାହା କି
ଅତି ଶୁଣିବାକୁ କୃତାନ୍ତ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସହି କୌଣସି ସ୍ଵାର୍ଗ ରଜନୀ
ଥିବା କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା ଗୁରୁମୋହନଙ୍କ
ସରକାର ତଥାପି ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାୟେ ହୃଦୟ
ପୋଷାକ ପିଲାଇବାର ଦେଖି ମାନ୍ଦୁକର ସର୍ବ-
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକମାନେ ଜାହା ବିଶ୍ଵେଷ କରି
ଅଛିନ୍ତି ସରକାର ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କର ଗ୍ରହର
ବାର ନ ଦେବାର ଏ ନିୟମ କେତେଥର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞାଯାଇ ରହିବ କବି ଶ୍ରୀଅନ୍ଧି
ଓ ସାଥୀରଣ ପକ୍ଷରେ ଜାହା ଅଛି ଅନ୍ୟଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ମେଳକ ପ୍ରବନ୍ଧନା ପୂର୍ବକ ସର୍ବ-
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଷ୍ଠ ଧରି ଲୋକଙ୍କ ଧାର୍ଥା ଦେଇ
ପାରନ୍ତି । ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ଏ ୧୭୯ ପାଇଁ ଏ ପ୍ରଥା
ନିର୍ମିତ ପରିଚୟମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ହେଲା ।

ଗବ୍ଦମେଣ୍ଟ ଥାଙ୍କ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟେ-
ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଲ୍ସ ବହିବା ଯାଇବେ ଆଜି
କିମାତରେ ଯୋକୁଳିଯୁ ଅବ ଘମୋନୀଯୀ
ନୈଶାଧର ପ୍ରାବିଲ) ଉତ୍ସାହକ ଓ ଜାହା
ର୍ଧବିଂଶନ ଚକ୍ରଧାରେ ମନ୍ଦବହାର ହେବ ।
ଉଦ୍‌ବାହୀ କମି ଦେଇବ ଜଳକାରୀ ଏ ଦୁର୍ବ୍ୟ
ଲୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ସର୍ବବିଂଶନ ଚକ୍ରସ୍ତା
ନିମିତ୍ତ ସେ କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଜାହାର

ମୂଳରେ ଏ ଜୀବନ ଦିଅସିବ । ଏଥିରୁ
ଥ ହୁଆଇ ଯେ ସର୍ବଦାଗଲନ ବିଷୟରେ
ଯେତେ ନୃତ୍ୟ ଜୀବନ ଆବ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ
ଜହାନରେ ଏହା ଜୀବନ ପ୍ରଧାନ ବୋଲି ଗବନ୍ତି-
ମେଣ୍ଡ ଜିନ କରିଥାବା ।

କଣ୍ଠେ ଶାରୀରିକ କର୍ମର ଜଳ ସାହେବଙ୍ଗ
ପାତବିତାର ପୋତିଏ ଦୂର ଉଦ୍‌ଘାଟନକରି ଦେଇ
ଅଛିବୁ ତାହା ଏହି ଯେ କର୍ମର ଲୋଭପକ
ମହାକଳ ଏବଂ ଖାତକ ନାମରେ ନାଲିଏ କିମ୍ବା
ଶାନ୍ତିମନ କିମ୍ବା ହେଲାର ଶାରକ ଅପଣା ଦୂର-
ଗା ଜଳସାହେବଙ୍କ ଧାନ୍ତାରରେ ଗୋଚର କରି
କିମ୍ବା ଯେ ତାହାକୁ ଜେଳ ଦେଇ ତାହାର
ମୁଁମୁଁ ଅନାହାରରେ ପ୍ରାଣତଥାର କରିବେ ।
କାରଣ ତାହା ତନା ବେମାନକୁ ପାଲିବା ସାରାଗେ
ଅନ୍ତା କୌଣସି ବାକ୍ତି ନାହିଁ । ଜଳସାହେବ
ତାହାର ଅନ୍ତର୍ମା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେଇ ଜାଣିପାରିଲେ
ଯେ ତାହାର କଥା ସବୁ ସଜାନ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ସେ
ଅପଣା କାଟିବୁ କିନ୍ତୁ ଏକା ଦେଇ ଶାତକରୁ
ମୁଁକୁ କରିଦେଲେ । ଖାତକ ଏଥରେ ଲାଭିତ
ହୋଇ ଜଳସାହେବଙ୍କ ଠାରେ କୃତକରା ମୁହାର
କରିବାର ସେ କହିଲେ ଅମ୍ବେ କେମଳ ଅପଣା
ଭର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥିଲୁଁ । ତାହା ଦେବା ଯେମନ୍ତ
ଅମ୍ବୁ ବାର୍ତ୍ତ ଦାଖି କାହା କରେ ଏକା ଉଷ୍ଣଲ
କରିଦେବା ସେହିଥାରୁ ଅମ୍ବୁ ବର୍ମ ଅଟେ ଓ
ତୁମେ ଏକା ନ ଦେଲେ ତରମ୍ଭ କର୍ମ ସାଧନ
କରିବାକ ଅନ୍ତର୍ମା ଉପାୟ ନାହିଁ ।

କମଳ ଓ ଭରତବର୍ଷର ଯୋଗୁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଦରୋଷ୍ଟ ଶୋଇଥିଲୁ ଯେ ମନୀଅର୍ତ୍ତର
ହାତ ଦକ୍ଷ ଦୂରନେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଛା ପ୍ରେରିତ
ହାତ୍ସାରିବେ ଏତେଥିକ ଅର୍ଗର୍ ଏକମ ଏକ
ଦର୍ଶକ ଥା । ୦ କୁଣ୍ଡ ଅଥବା ହେବ ନାହିଁ
ଓ ବୁଝିରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଖର୍ବ ପରବର୍ତ୍ତ ବିନ୍ଦୁରେ
୫୦ ଯାତନ ଦୂରଦୂର ଦେଖି ଭାବତେ
ବର୍ଷର ଛୁପିବା ଏବନ ପଞ୍ଚାର ମନୀଅର୍ତ୍ତର
ମିଳିବ ପାଞ୍ଚମୀପରବର୍ତ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଶଳ
ଦେଲ୍ଲି ।

ପୁଣି କରିବାକୁ ମୀଶା ଦେବାଜାଗନ ଏବଂ
ଜଣ ଲେଖାବୁ ସବୁଜଣଙ୍କେବେ ନିଯୁକ୍ତ କରି-
ଦାରୁ ଯେଉଁ କିଥାନ ଅଛି ତହାରେ ଉତ୍ସମରଣେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ କୋଣମେ ଫଳକର ନୀତି
ପୁଣି ଧେବନ ପର୍ମାର୍ଥରେ ଗୋଟିଏ କେବଳାବୁ
ଦେବାଜମ୍ବୁ ପୁଷ୍ପକ କରିବା ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତ
ହେବୁ ଓ କେବଳକି କରିବାରେ ସମ୍ମାନ

ବରିବାର ଗବ୍ରୀମେଘୁ ଛଣ୍ଡିପୃଷ୍ଠା ତାହା ମନୋ-
ମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁକୁ ଉଦୟମାର ଶିକ୍ଷା ଚନ୍ଦ୍ରଗର
ତାରରେବୁରୁଷ ଯତେ ଏହି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରି-
ଅଛିଲୁ ଯେ ମୋପସଳବ କେତେକ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ରେ ବେବଳ ପୂଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସକାମେ
ଗୋଟିଏ 'ଲେଜୋଏ' ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ଥାପନ ହେବ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠକ ନିନ୍ଦିତ ମାପିକ ଟ ଯ ଜାର୍ଦ୍ଦ
ଦିଅବିବ ଏ ପାଠକମାନେ ପ୍ରମାଣର ଅଛନ୍ତି
ଦଶବ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ପାଠ କରିବେ ଓ ଏଥରେ
ପରିଷା ନ ଦେଲେ କୌଣସି ପୂଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ବରି ପାଇବେ ହାହଁ ।

ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କବିଏହି ପ୍ରୟା ଲେଖାଥାଏ
ଯେ ପୁରୁ ଗୋଦାହ ଫମ୍ବେ କର ଅଦାଧୁ କର
ଧ୍ୟା ଲୁହିତ ତୁମିରେ ବୃଦ୍ଧ କିମିଶକର ଜାହା
ମେଘ କରଦେ, ତତ୍ତ୍ଵ କରଇ ପରିଚାରିତା ଦେ-
ବ ନାହିଁ ବୋଲି କୌଣସି ସୁତ ମରଇଁ
ପ୍ରତାର ଦାଢ଼୍ବ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁବଳ ଦେଲ
ଆହା ନିର୍ବିବାଦରେ ଗୋଗ କରିଯାଇଛି ତହୁଁ-
କ ଏହି କବି ଜମା ମୂଳ ମୁଦ୍ରା ନର୍ତ୍ତମାନ
ଦିନଲହାନରେ ଏକପ୍ରଚାର ନମ୍ବିନି କର
ଜହାବାର କିଷ୍ମୁ ଘରୁମାନ କର ନେବାକୁ
ହେବ ଥ ହାଲର କଂ ହେବ ମେଲିଦମ

ନିଶ୍ଚାସ ଗ୍ରହଣକରୁବା ମାତ୍ର ଗଢ଼ୁ ପ୍ରଥାନ୍ତି ।
ଅବାହିକା ରିଶାର୍ ବହର୍ଗର ଖେଳ୍ କୁଦୟାନ୍
ମୟରେ ଅଧି ଉଚଳ ହୋଇଯାଏ । ଜନ୍ମବୀ
ନାତୀର ଗତ ବିଷଳ ହୃଦୟ ଏ ପ୍ରଥାହିକା
ଶିଗରେ ବଢ଼ୁର ଧାର୍ ବୁଦ୍ଧି ହୃଦୟ । ଦେ
ଖାର୍ ନିଶ୍ଚାସ ଗ୍ରହଣ କରି ଜାଗରେ କୁଦୟାନ୍
ଦୟିରପାର୍ବ୍ତୀ କିମ୍ବୁଳ ହୋଇ ଉଠେ । ଏହି ଜା-
ତୀର କାହିଁ ମୁହଁ ହୋଇଥିଲା । ଧୂରାର ହେଇ
ବାକ ତେ ଥାଏ ବରିଦ୍ଵାରା ଏକ କାଷିବାର, ଦମ-
ଧୂରେ ଏନ୍ତି । ନିଶ୍ଚାସ ଉପର, ଆଖି ନିଶ୍ଚାସ
ଜାଗ ଅବା କଣ୍ଠରେ ନିଶ୍ଚାସ ଜାଗ କରିବାର
ଫଳ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା । ଧର୍ତ୍ତ କାଣୀ ବହାରର
ଆଜି ମଧ୍ୟ କୋଟି ଏ ପୁନର୍ ଦୂରାନ୍ ପୁଲ ଏଥ-
ରେ କେବଳ ମଣିତା ଏନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାର ଜାଗ
ଦେଇନାରେ ଫୁଲପାତା ପ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରୁ ଶଳି ହୋଇ
ଯାଏ ଏହି ପରେ କୁଦୟରେ ବାହ୍ୟ ଅବରଗ
କରି ଅଣିବାକୁ ଅପରମ୍ୟ କରୁ ହୃଦୟ । ଏହି
ଅବହାରେ ଅନିନ୍ତା ଏହି କୁଦୟ ଏତେ କିମ୍ବୁଳ
ହୋଇ ପଢ଼େ ଯେ ଦାନେକ ସମୟରେ ଦୋ-
ହିକ୍ଷେପ ବଢ଼ୁର ଧାର୍ । କେବଳ ମଧ୍ୟ କୁଦୟ
ନିଶ୍ଚାସ ହେଲାମ ଏ କୁଦୟରେ ମାନ୍ଦିଲାମ

ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଏକପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କର ଫଳ
ମଧ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର । କିନ୍ତୁ ହାତ୍ସଥ ପନ୍ଥରେ
ଖର୍ବ ଶିଶୁମର ଗ୍ରହଣ ଆଉ ବେଦନ ଘନଥିଲେ
ଯାଏ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନ ପୂର୍ବ ଦୁଷ୍ଟିରେ ସାମାନ୍ୟକାରୀ
ଛିଲେ ।

ଭଜନ ପଦ୍ମମ ରହିଲେ ପତ୍ରାଳ
ଗଦୀମେହା ଛଣ୍ଡିଦ୍ଵା କବେଳିଲେ ଧାରା
ରେ ଏକଜଣ ସାଜାକୁଳ କମ୍ବୁ ତୁ
ଆନମଳ ଦେଇଥାଇଲି । ଏକ
ଟଙ୍କା ଛା ଓ ପରେ ଟଙ୍କା ଛା ଏ
ଦେବ । ତେଲିକିଷୂର ଏହା ଅ
କହନ୍ତି ସେ ବୋଧ ହୁଅର ସୀଏ
ହୋଇଥିବ ମୋହଳେ ତାକୁର କଥି
ଯୋଜଣ ହୁଇଲା ।

ଦେବତା ହୁଏଥିଲୁକୁ ଉତ୍ତରମନ୍ଦିରାବେଳ
ଗଜିବୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଦିଶାରେ କରିଯାଇ
ପାହେବଙ୍କ ଘରରେ ବିଜନ୍ତା କରିବିମେହିର
ଦେବତାଙ୍କ ହୋଇବେ ।

ଅକ୍ଷକାଳ ଗୋଟିଏନରେ ୧୨୭ ରୁ
ମଂକାବସଥ ପ୍ରଜାତିର ହେଉଥି
ଲାଜଧାନ ଲାଖନରେ ୧୩୦ ଟଙ୍କା
୨୨୦ ଟଙ୍କା କିମ୍ବାଲରେ ୫୫, ପ୍ରକଳ୍ପ
ଆଯୁର୍ଦ୍ଧିଗୁରେ ୧୨୮ ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀପ୍ରଧାନ
୫୫ ଟଙ୍କା ଉପରିର ତୁଥର । ଦେଇଦେସୁ
ପଥର ମଂକା ଲାଖରେ ୧୩ ଏକଲାଖେ
୧୮୫, ପ୍ରକଳ୍ପରେ ୧୫୫, ଆୟନାରେ ୧୫
ଏବଂ କିମ୍ବାଲରେ ୧୫୫ ଟଙ୍କା ଦେଇଯାଏ

ଅଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନ ପରିଶୀଳନକେ ପୂର୍ବ
ଦୃଷ୍ଟି ମିଳି ଥିଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗତିମେଘ ଜାହା ଦେଖ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପଳିବା ବିଭାଗରେ ଉ
ତ୍ତେଷ ହୋଇଥାରେ ଜାହା ନିବାରଣାର୍ଥେ ବବ୍ରତିମେଘ
ଧରେ ଘରେ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେମନ୍ତିରେ
ଅଜ୍ଞାନାନାରେ ପ୍ରଗତ ପରିଶୀଳନାର୍ଥକ ଓ
ଯେଉଁଦେଲେ ଯେ ପରିଶୀଳନାର୍ଥକ ଅଭିନିତ
ଅଧିକ ଜାହାରୁ ନିନାଶର୍ଥରେ ତତ୍ତ୍ଵମଧ୍ୟ
ଦେବାକୁ ହେବ । ଏ ବଧା ଯେତଥା ପୂର୍ବକ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଣାରକାକୁ ହେବ ତେ ଅଜ୍ଞାନାନାର୍ଥ
ଯେଉଁପେ ହେବ ପରିଶୀଳନା ଅନ୍ତିକାକୁ ଯାଏ
ହୋଇଦି ତେଣ କି ବାଧା ନ ଥାଏ ହେବାକ
ଅନ୍ତରେ ନିର୍ମାଣ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଏହି ଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀପିତା ମହାଦେଵଙ୍କ ଫଳ-
ବାଚକାର ତୁମ୍ଭମୁଣ୍ଡିତ ଗୁରୁତବ ସମ୍ମନଧାରୀ
ହୋଇ ଥିଲାମ ହେଁ ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୮

ତ୍ରୀଂ ରାଜୀଅଗ୍ରହୀ ସନ୍ଧାନଟିକ୍ସ ମହିଳା | ମା ଯୁଗରଥ୍ ୧୫ ନା ସନ୍ଧାନଟିକ୍ସ ସାଲଗଲିବାର

{ ଅଶ୍ରୁମ ବର୍ଣ୍ଣକ ମୂଳ୍ୟ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ୫୭
ନିର୍ପାଦିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଜାକମାବକ ୫୮

ଆଜିପଦ୍ମାଦ ।

ଥିମେମାନେ ଏ ସପ୍ରାଦୁରେ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ-
ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବହୁଧରାଇ ଲିପିତ ଜନେ
କିମାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚରା ବର୍ଗ ପାଠକମାନେ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଶମାବରବେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଯେ
କେବଳ ପାଠକଙ୍କ ଉଚ୍ଚରା ଏଥିପାଇଁ ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରି ପଢ଼ିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳାଦିକ କରି
ଥିଲା । ଏକଥା କବିତାର ପାଠିଲୁ ଅଟେ ।
ପାଠକମାନେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପରମକଳୁ ଓ
ନିର୍ଭର କରି ପଢ଼ିବାର ସହାୟ ପାଇଁ ଏକ
ପାଠକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ପମ୍ପେ ଅପଣା
ପାଠକ ପୁରୁଷ ବିଷୟ ଅପେ ବନ୍ଦ ଥିଲେ
ହେଉଛି କିମ୍ବାକୁ । ଏହି କରଣର ଆମ୍ବେମାନେ
ଅପଣା ଅପଣାର ଦିଅ ପାଠକଙ୍କ ଜଣାଇବାକୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲା । ଯେଉଁ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ବପନ୍ତି ଉପ-
ରୁଚି ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏକବରକ କୃପାଗ୍ର
ବିଦ୍ୟାର ହୋଇଅଛି । ଏବେ ଉଚ୍ଚରାଯକିମେଜ୍
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠକମାନେ ଅବଶକ ହୋଇ ଥିଲା
ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିହଳ ବିଦେଶଜା କବନ୍ତୁ
କରୁଳର ନିର୍ଭଲେଷାଧର ଅମୂଳ ନିର୍ଭଲେଷାଧର
ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ବେମାନେ ଯେବେ ସଂକଳିତ ବୃଥା-
କ୍ଲେଶ ମୈରକଳୁ ସେଥିରେ କିଛି ଗୋଚନା
ନାହିଁ । ଏକା ସମ୍ବାଧାରଣାରେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ କିନ୍ତି ନ କଲେ
କୃତାର୍ଥ ହେଲୁ । ଏକବିମାର ନମିତା ଉତ୍ତମି
ଆମ୍ବେମାନେ ମନ୍ଦମାର ଦ୍ୱାରା କଲେଅଛି

ପାଠମାନଙ୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟଥିବ ସେ ଗତମାସ
ଜାହାଙ୍କ ରିଜ ପଦିକାରେ “ରଜଥିଷ୍ଠାନଙ୍କ”
ସ୍ଵାକ୍ଷରରେ ଶୁଣି ଏ ଦ୍ରୋଗପଦ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଛି
ଥିଲା ବାବୁ ରଜକୁମାର ମୁଖ୍ୟମ୍ ଫେରିରେ
ଆପଣାକୁ ସର କ୍ରମ ଦିବେଚନା କରି ଜଳ-
ନାଶିତ ପଦ କରିବାରୀ ଶୁଣି କୁଣ୍ଡାଳଙ୍କ ଅଧ୍ୟବାରି-
ଙ୍କ ଲେଖନରେ ଯଥା ।

ଅସମଙ୍କର ଦୟାରୀତ ଉତ୍ତଳପ୍ରିକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟା
କୁ (ଲାଗ୍ରେଟ୍) ଜା ୧୫ ରିକ୍ତ କୁଳାର
ସନ୍ଦର୍ଭ ଏହାରେ ମଧ୍ୟରେ ଜା ବଜ୍ରପାଳକନ
ସ୍ଥାନରେ ଶରୀର ପ୍ରେରଣପଦ ପକାଶିତହୋଇ-
ଅଛି । ତାକୁ ପରିବେ ଆମୁମାନଙ୍କ ଜୀମରେ
କେତେକ ଅପାଦି ମୁଦ୍ରକ କଥା ଥିବାର ଜାହା
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା କି ୧୦୦ ଟା ଅନୁଯାୟେ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା
ଥିଲୁ ଅଳିବି ଅମ୍ବେ ଅପାଦି ମାନ୍ଦୁ ପାର୍ଥନା
କରିଥିଲୁ ଯେ ତକୁ ପଥପ୍ରେରକର ପ୍ରକୃତ ଜୀମ
ଆମାଦି ଅମ୍ବାକୁ ଲେଖି ଧାଇବା ହେବେ
ଯେ ଅମ୍ବେ ଜାହା ଜୀମରେ ଫୌଜିଦିଲ୍
ଅପାଦିରେ ଏକ କ୍ଷତିପରିଣାମକାଣେ ଦେଖିଲା
ଅପାଦିରେ ଜୀମର କରିଲୁ । ତାହାର କଲେ
ଅମ୍ବେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟକ ରଙ୍କ ଜୀମରେ ଜୀମର
କରିବାକୁ ଶରୀର ମହିତ କାଥାର ହେବୁ ।

ମେସାହ ଶତାବ୍ଦୀ ପିଣ୍ଡ କଲେଖନ ୧୯ ୫୭୯

ଅସମାନଙ୍କର ବାଧୁଳୀ
ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣା ଏମ, ୫, ୬, ୭, ୯
ଆରଜ୍ଞାପଦେଶକ କ୍ଷେତ୍ର ବାଧୁଲୀ

ପ୍ରକାଶକ ନାମ

ଏପଥ କୃଷ୍ଣାନନ୍ଦ ସେହିତମୁଁ ଦାବୁ ଗୋଟିଏ
ଗଲକର ମୟୁ ପ୍ରହଶ କର ତାଇରେବୁକେ
ସଞ୍ଚାରେ ଉପସ୍ଥିତ କଲେ ଓ ସର୍ବମାନେ ଉଚ୍ଚର
ହରକର ଉତ୍ତରାଧି ପଥରେ କୌଣସି ଅପବାଦସୁରକ
ଦିଥା ନ ଥୁବାର ଥାର୍ଯ୍ୟ କର ଉତ୍ତର ଲେଖି
ଦାବୁ ସେହିତମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବାର ଜଳ-
ଲାଙ୍ଘିତ ଉତ୍ତର ପଠା ଗଲା । ଯଥା-

ଅପରାଙ୍ଗର ପଦ ତୁରଗେକୁରଙ୍ଗ ସବୁରେ
ଉପଶ୍ରୀତ କରୁ ଆହାଜ ଅଧେଶାନୁମାଦ୍ଵୀ
ଲେଖୁଥିଲୁ ଯେ ଦକ୍ଷ ପଥରେ ଛୋଟମି
ଅପରାଙ୍ଗର କଳ କଥା ହାତୁ ଅତିଏବ ପଥପ୍ରେ-
ରବଙ୍କ ନାମ ଆମାଦ ଦେବାକୁ ମେମାହେ
ଅମ୍ବାଗାର କରନି ।

ତା ଗୁରୁ କୁଳାଇ ସଙ୍ଗ ପଦିଶି

ଅପଣଙ୍କର ନିଜାଳୀ ଖାତ୍ୟ ଦେଇବ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏ ପଥ ପଠାଇବା ଏହିଦିନ ଉତ୍ସାହ
ଏମନ୍ତ ପୁଣା ଗଲ ଯେ ଅନ୍ଧକାରମାନେ
ବାବୁଙ୍କଟାରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବାବୁ
ନାଲାଗ କରିବାର କ୍ଷମା ହେବେ କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ଧକାରମାନେ ଅପଣା ଦୋଷ ଜୀବି ନ ପା-
ରିବାର ଓ ବାବୁ ଜାହାଙ୍କୁ ସେବକଷୟ ଭାଇ
ନ କରିବାର ସେମନେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି-
ବାବୁ ଅମ୍ବତ ହୋଇ କେବଳ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନୀହାର ଲକ୍ଷେ ଯେ ଦ୍ୱାର ମେହେ ପଥ ଲେଖିବେ
ହେବେ କୃତ୍ୟାନ ଘେରିପାରୁ ସଥାର୍ଥ ଦିବ

ଦୁଃଖ ଦେଇ ବାବୁ କୁମର କରିଥିବା ଚନ୍ଦ୍ର-
ପରେ ଦୂର ପବିତ୍ର ମହା ମରିବେ । କୋଣ ଦୁଃଖ
ବାବୁ ଏ ପ୍ରତିବିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଜୀବ ନ କରିଲୁ
ଏହି ଗଲିଲ ମମ ଦୂର ତାରିଖରେ ଧାରିଛିବା-
ରିବେ ନାଲଗ କରିବାଟି ପ୍ରାୟତି କର୍ତ୍ତା ହା-
ହେବାନାହାଙ୍କର ଦଳପାତା ରହିଥାର ନ ନେଇ
ପ୍ରକାଶରେ ଭାବରେ ଅଧିକାଦର କଥା ଥିବାର
ଜୀବ କର ତ୍ରିଶ୍ଚିତ୍ତ ବୁଦ୍ଧାନାନ୍ତି ଯେନ୍ଦ୍ରିୟକାମରେ
ସମନ୍ତର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଏଣେ ଗଜ ଜାଏ ଶିଖ
ମହିମା ଶତିବାର ଦିନ ଥାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ।

ଏଥି ମନ୍ଦରେ ଏ କଥା ଜଗର ଯାକ ପ୍ରାଚୀ
ଦେହାଙ୍ଗଳ ଉତ୍ତଳ ଓ ବଲଦେଖୀୟ ଲୋକଙ୍କ
ସୁଦର୍ଶନ ଦେଖି ଯେ ଯାହା ଅତ୍ୱା ଅତ୍ୱା
ଘଲେ କମେ ମରଦମୀର ଦିନ ଉପର୍ତ୍ତିତ ହେଲା
ଓ ଧୌରୁକ ଦେଖିବା ଏହି ଏତେ ଲୋକ
ବରେଥିଲୁ ଅବିନ୍ଦେ ମେ ବରେଖା ଏର ତ
ହାରଦାରେ ଥର ସାନ ନ ଥିଲା । ଉତ୍ତଳାଦି-
ମନେ ଡେମାର କରି ଧିନ ଧିନ କରି
ଏକଠିରେ ଯାହେନଙ୍କ ମୂଣ ଅତ୍ୱା ଗଢ଼ି
ବହୁଥିଲେ । କେଉଁ ଯାହା ହାରମଙ୍କ ମହିର
ଦାହାରକ ଦେବଳ ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନରେ ଅନେକିତ ହେଉଥିଲା । ଯାହା ହେବ
ମରଦମୀ ଦରସେସ ହେଲା ଓ ବାବୁ ଛିପା
ପ୍ରହରିଷ୍ଟାଙ୍କ ଅପଣା ତୁମ୍ଭ କରାଇଲେ । ବାବୁ
କହିଲେ ଯେ ମନ୍ଦିର ମୁଣ୍ଡର ପରିଷ୍ଠେ ଅପକର୍ତ୍ତା
ଅପର ଓ ଭଲକାରୀ କଥିନାନ ଅଧିକ
ସରଳ ହେବେ ଅପବାଦିଗୁରଙ୍କ ନୋଇଥିଲା
ଯଥ ।

ପରିପ୍ରେରକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କି କୁ “ସ୍ମୃତିର
ପ୍ରତି ବିଜନ୍ତ ହୋଇ ଉତ୍ତରର ଘଟନା ଭାବ୍ୟଦି”
ଏଥର କିମ୍ବା ଏହି ଶାନ୍ତି କଲେ ଯେ ଦୂରେ
ପ୍ରତି ବିଜନ୍ତ ହେବାର ଲେଖନ୍ତବିରେ ପରିପ୍ରେରକ
କାହାଙ୍କି ଦେଖାଇପାରନ୍ତି ହୋଇ ଅଧିକ ଦେଖାଇବାକୁ
ମେରି ଉଚ୍ଚାର ଅକ୍ଷର ଲହରାକୁ ଯେବେ ହୋଇ
ଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା” କଥା ପରିପ୍ରେରକ ଲେଖନ୍ତି
ଏହି ଅପରାଧ ଧରନ୍ତି ଯେ ବାବୁ ଏହାରେ
ମର୍ମ ଯେ କେବେଳା ଅକ୍ଷର ପିଷ୍ଠା ବରଦାରୀ
ଏ ଅପରାଧ ଏମଧ୍ୟେ ଉତ୍ତାପନ ଦୂରି ପ୍ରକାଶ
ପୋଷାବେଶ ହେଲା । “ବାବୁ ଏହାପରିବର
ନିର୍ମାଣ କରିବିଛି ତଥା ଆଗି “କୁ” ଲେଖନ୍ତି
କରିଥିଲାକୁ” ଏତେ ପରିପ୍ରେରକ ଲେଖନ୍ତି ଏହା
ଅପରାଧ କାନ୍ଦିଲ ଯେ କାହା କୌଣସି ମନ୍ଦ

ବିଧାୟକଙ୍କ “ଏହି ଏ” ଉପାୟ ପାଇଲୁଛନ୍ତି
ଅଜୀବକ ଜାହାନର କର୍ମକଳା ପରି ଦେଖାଯେ
ଦେଲେ ଓ ଘେଷୁଗେ ଜାହାଜୁ ମେଷ କରିବାରେ
ସଂପ୍ରେକ୍ଷକ ଏହି ଅଧିକାବି ଦିଅନ୍ତି ଯେ କାହା
ଏହେ ବୃଦ୍ଧିଶୁଳ ଯେ ଏହାଜୁ ମେଷ ସର୍ବେ
ଅର୍ଥାତ୍ ପଣ୍ଡ ସର୍ବେ ତୁଳନା କରି ନାହାଯାଇଁ
ଏଥରେ ଜାହାଜର କୃତି ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୋଷ
ବୈଶ ଦେଲା । ଏହାମୁଣ୍ଡ ପରିପ୍ରେକ୍ଷକଙ୍କ
ଦୋଷ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଅଧିକା ଗୋଚରଣ
ପରିଚୟ ଦେବା କମିତି କେତେ ବଥା କରିଲେ
ଓ କେଉଁ ପରାମର୍ଶ ରେ କରିପେ ଉତ୍ତର୍ପତ୍ତି ହୋଇ
ଉପାୟମାନ କେବି ସମୟରେ ପାଇଅଛନ୍ତି
ତ ହା ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ

ଶ୍ରୀମତ୍ତ କର୍ତ୍ତା ସ ହେବ ଅଚ୍ଛ ମନୋଯୋଗ
ପୁଷ୍ଟକ ଜାତିର ସମସ୍ତ ଆଗରି ଶବ୍ଦର କଲେ
ଓ ଘୟେ ଦେଖି ଥରାଥର ଜାହାଙ୍ଗ
ଆରି କିଛି ଅପରି ଅଛି କି ନାହିଁ ସୁନ୍ଦରାଜ
ଧ୍ୟ କଲେ ମତ୍ତ ବାଜୁକର ସମ୍ମତ କଥା ହେଲା
ହେଲା ଉଠି ଜଳନ୍ତି ବୃଣ୍ଦବୁ ଯମପୁର
ଧାରାତରେ ଥାଏ କରି ମୋହଦ୍ଵାରା ଜନ୍ମିତ
ଅପରିବୁ ଜଳସ ଫେବାଜ କାଳ ହେଲେ ବରା
କେଣ୍ଠାବା ଧରାଯିବେ ଯେ ସମସ୍ତ କର ବାଜ
ହୋଇଥିଲା ଜାହା କେନ୍ଦ୍ରକର ପଦ୍ମାବତ
ନାହିଁ । ସୁଦିଲ ସଷ୍ଟରେ ଷ୍ଟେଟାଧିକାରୀ
ଦର୍ଶକ ବାବୁ ବୃମ୍ବମୋହନ ମନ୍ତ୍ରକ ଉପର୍ତ୍ତି
ହେଉଥିଲେ । ହାତମଳ ବୃଦ୍ଧ ଅବିଜ୍ଞାନ
ଅନୁବାଦ ଏଠରେ ପଢାଗ ହେଲା ପାଠକ
ମାନେ ଥାଏ କରି ପଦଳ କର୍ଷୟ କାମ
କରିବେ ।

10

ଅବୀକଳ ବିବେଚନ ରେ ଦାଖଲୁ ମେଲା
ବିବ୍ରତାରେ ଜ୍ଞାନବର୍ଷ ଦୃଶ୍ୟ ଆଜନ୍ମ
ଦଶା-ପାଇ ଅର୍ଥ ଅନୁମାନ କୋଣି ଅପରା
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ କି ଯେବେ ଫର୍ମନ୍ତ କରିଲୁ
ଦିକ୍ଷା ଦିନ ଯଥରେ ଅମୂଳତା ॥- ଉତ୍ତରେ
କୁଳରେ ଶୈଖୀ ଅକ୍ଷୟ ଓ ଅକ୍ଷ ଉଠାଇବେ
ବସନ୍ତ ଅମର ପ୍ରକଳ୍ପିତ କରନା ବିଶ୍ୱଧର
ଏକ ଦକ୍ଷିଣ ଯାତ ହେବାରେ ବାମ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦିଶେ ଘେରେ ଦକ୍ଷିଣର ପୋଷକତା କଲା
ପଦନେତ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ମରିବୁ କି ଯଥିବାଦ କା
ବରୁ ଦେଖିବେ, ଅସମର ହୋଇ ଭାବୁର ମୁଦ୍ରା
କଷକର୍ତ୍ତାର ଦେବ ତାହିଁ ମୁଣ୍ଡ କର ଦେଖିବା
ଏବଂ ପଦନେତ୍ରଙ୍କ ପାଦନେତ୍ରରେ ଭାଗ ବ୍ୟ

ପ୍ରସ୍ତୁ ବରୁ ମୋ ଉଦ୍ଗାତା କରିବାରେ ଅନ୍ତରୁହିତ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସେ କହେଲ କରିଥିଲୁ
ଜଗରୁଖାତୁ ବନ୍ଧୁଗା ନିଃଶ୍ଵରେ ସବୀଷାଧାରଣ
ଫଳରୀଯ ମନ୍ଦୟରେ ହୋଇଥିଲ ଓ ଏ
ଦିନମୂଳ କହିଲିରେ ଉତ୍ତମ ଜଗାବିନ୍ଦନକର
ବିନ୍ଦୁର ସମ୍ମାନ ଅଛି ସେହି ବନ୍ଧୁଗା ଯୋଗକଣା
କରିବାରେ ବାଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ଦେଶ-
ଯାଇଥିଲ ସେଥିର ଜାତିତ ଦୋଷ ମୁଣ୍ଡ ବିଦେ-
ନନା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଲେଣାର ଥର କିଛି
ଅଥବା କରି ନାହିଁ ।

ଅନୁର ବାପ କହଇ ଯେ “ମୁଦେଶସ୍ତୁତ
ବିରକ୍ତ” ହେବାର କହିବାର ଜାହାର ଅଖାର
ହୋଇଥାଲୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଏହି ଏ
ଉପାୟ ପାଇବାର ଦୋଷାବେଳ ଜାହାସ୍ତୁ
ହୋଇଥାଲା ।

ପଦର ଅବସ୍ଥା ଦେବକାରେ ଯୁଦ୍ଧାତିକା
ରେ “ସୁଦେଶ ପ୍ରତିକରନ୍ତୁ” ହେବାର ଦୟା
କାରେ ବିଦୀର ଶାତର ଜ୍ଞାନମି ହାତି
ହେବାକି ବହୁ ଦୋଷ ହୋଇ ଗାଲୁ” ଏହି
ପଦରେ ଯେବେଳ ଏବ କର୍ବବର ହୋଇଥୁ
କର୍ବବ କାଳ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଭାବାବୁ ଫୁଲୁ ଏମ୍ ଏ
ବିଶ୍ୱ ପାତାଗର ଅର୍ଦ୍ଦ ହେଉ ପାଇବାର
ଅନୁକ୍ରମ କଣାଯାରେ ନାହିଁ “ଏ ମେ”
ଏହି ଅନ୍ତର୍ବିମାନ ଯେହି ରତ୍ନ ଚରିବା ଓ କାହାର
ମେଷ୍ଟପର ନିର୍ମିତିରୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାର ବନ୍ଦୁ
କବିରୁବ ଉତ୍ତାରେ ହେବଳ ପଦଲେଖକ ବାର୍ତ୍ତା
ର ଉପାଦର ଉତ୍ତେଷ୍ଣ କରିଅଛି ।

ଅତେବେଳେ ପ୍ରଦାନ କରିବିଲେ ଅଧିକାର
ଅନ୍ୟ ହୋଇଲା ଥିବାଟା ମନ୍ଦିରମା ଉତ୍ସମେଷ
ଦିବିକଳେ ଓ ପ୍ରତିବାଦ ଗୋଟିଏକାଙ୍କଶରେ
ଧୌଳିକର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକିର୍ତ୍ତ ଅଛିନ୍ତର ଦୁଃଖ
ଅନ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧିତାଗଲା ।

ପାଇଁ ଏହି କର୍ତ୍ତା
ଦିଲ୍ଲିଂ ହାତର ମାନ୍ଦେ

ANSWER-1.0000000000000002

କୁ ବାହ୍ୟର ଅଗର ଦେଖୁଥିଲୁ ଏହା ଅମ୍ବାର ହୋଇଥିଲୁ ଅଥବା ଅମ୍ବାନ ପ୍ରତ୍ୟେକାଙ୍କୁ ସଂବଧାତାଙ୍କ ଜୀବନ ନ କରିବେ ବାରଣ ଏ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପଞ୍ଚମ ହୋଇଥବାର ସ୍ଵର୍ଗବଳେ ଥମେନ୍ଦ୍ରନେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବୁ । ତଥାର ଥମେନ୍ଦ୍ରନେ ଯେ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବାକୁ

ପଦାଦା ବିର୍କବାର୍ଯ୍ୟ ବରହବାର୍ତ୍ତ ଅଛନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସମରପେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଏଥରେ ବଜ୍ର
ପ୍ରଗଂଧା ନାହିଁ ବୋଲି କେହି ଆପରି କଲେ
ଆମେମାନେ ସେଥିରୁ ପ୍ରତିବାଦ କରି ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାୟକୁ କର୍ତ୍ତାତମାହେବ ଇଂଗଳିଲୋକ
ହୋଇ ଯେ ଉତ୍ସମରଣା ଉଚ୍ଚତ ବ୍ୟକ୍ତିଗାର୍ଥ ଘଟିଲା
ପଦର ଯଥାର୍ଥ ଭାବ ଏବେ ତ୍ରୟୀକ୍ରମପେ ବୁଝି-
ପରି ମନ୍ତ୍ରମାର ଯଥାର୍ଥ ଫଳ କଲେ ଏହା
ଆବଶ୍ୟ କରି ପ୍ରଗଂଧାର ବନ୍ଦୟ ଅରଇ ଓ
ଏଥରୁ ଦୋଷ ହୁଅଇ ଯେ ସେ ଦେଶୀୟ ଭାଷା
ଦୁଇକାକାରୀ ସାମାଜିକ ଯହ କରି ନାହାନ୍ତି ।
ଯାହା ହେଉ ଗ୍ରାୟକୁ କର୍ତ୍ତାତମାହେବ କିଏକୁ
ମାନୁଷ୍ୱେତ ଏ ମନ୍ତ୍ରମାର ଉଚ୍ଚତ କିମ୍ବା କରି
ଉତ୍ସମର ସମ୍ବାଧାରଣାଙ୍କଠାରେ ଅଥବା ଅଧିକ
ହୋଇଥାଏ ।

ମନ୍ଦିରମାରୁ ବୃକ୍ଷାଳ୍ପ ଶେଷ କରି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ଦାରୁ ଗୁଡ଼କୁଣ୍ଡ ମୁଖ୍ୟଧାଙ୍କ ବିଷ୍ଟଦ୍ୱରେ ବିହୂରୁ
କଞ୍ଚି ନ କରି ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।
କାନ୍ତକୁ ଉପରେ ଅମୃତାନ୍ତକର ହେତେବେଳେ
ପ୍ରତିଧାରା ଅଛି ତାହା ଅମୃତାନ୍ତ ତାହାଙ୍କ
ଆପିକାପ୍ରୁଦ୍ଧ ତଳିତବର୍ଷ ଫିରିଲେ ମାସ ତା ୧୦-
ରିଲେ ପଢିବାରେ ସବ୍ସାଧାରଙ୍କୁ କଣାଇଥିଲୁ
ଓ ଏ ମନ୍ଦିରମା ହେଲାଏ ଯେ ସେ ଆଶା
ଧ୍ୟା ହେଲା ସମନ୍ତ ଦୁଇଲା । ଅଟ କୁଣ୍ଡମାନ୍ତ
କାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା କେବେ କେବେ କୁମରେ ପଢ଼ିଲୁ ଓ
ଗୋଟାଏ ମନ୍ଦିରମାରେ କେହି ହାରିଲେ ତାହାରୁ
ଶବ୍ଦେଖ ଜ୍ଞାନ କରିବା ଯେମନ୍ତ ଯୁକ୍ତି ବିଦେଶ
ଦେହ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରମା ଶିଖିଲେ ତାହାରୁ
ଶୁଣିମାନ୍ତ ଜ୍ଞାନଦରିବା ତେମନ୍ତ ଯୁକ୍ତି ବିଦେଶ
ଅର୍ଥ । ମନ୍ଦିରମା ଦୁଇ ଦେବତା ନହିଁ ଯେ
ଏକଟ ଦେବତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରେ କାହିଁ ଦେଇବ ।
ବାଦୁକର ବିଦେଶ ଅଳ୍ପ କେବଳ ବ୍ୟାପର୍କ ଥୁରୁର
ବିଦେଶରେ ଯେ ଉତ୍ତରପତି ବିଦେଶରେ ସବେଳା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତବା ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଅନେକ ମୁଖ୍ୟକାଳୀନ
ଦରିଅଛି । ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତରକାଳୀନ ହେଉ ଅଳ୍ପ
କାଳା ଶୁଣିଲେ କେତେବେଳେ ଯାଇବ ଲାଗିବା
ଜାଣିବି ସ୍ଵର୍ଗବତଃ ହୁଅଇ ହୋଇପାରନ୍ତି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପରି ଉତ୍ତରକାଳୀନ ଅତ୍ୟନ୍ତକାଳ ହେଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତବା ଘରମୁ ବିରିଥିବାର ବିଦେଶ ସବ୍ୟକ୍ତ
ବିଦେଶ ଉତ୍ତରକାଳ ଅନେକତ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବାହୁଦ୍ଵାରା ଏ ଅନେକବେଳେ ଯେ ସେ ତମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ପାଇଁବେ ଏଥରେ ଅର୍ଥମ୍ କି ଅଛି କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତୁ ହାଜର ଉପଦେସ୍ମା ନ ମିଳିଲେ ଅଥବା
କେବେ ମିଳିଥିଲେ ତାହା କଥାକୁ ଗ୍ରାହିଣ ନ
କଲେ ଯେଉଁ ହୋଇଥିଲେ ଅଧିକ ସେ ବୃଦ୍ଧି
ଜନ୍ମପରାଦର ରକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତେ । ତଥାବତ୍
ତାମ୍ଭେ ଅସୁଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଅଛୁଟୁ ଯେ କହାରି ତୁମ୍ଭୁ ଅନୁସନ୍ନାନ ନ କରି
ଗଲା ପ୍ରହରଣରେ ତୁମ୍ଭ ହେବନ୍ତୁ ।

ସାଧୁହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମେନାକେ ଅଛି ପୁଣରେଷ୍ଟିତ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ମହାଜନାର ଅର୍ପାରି ତତ୍ତ୍ଵାଥର
ଉତ୍ସାହ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ହାଡ଼ା ବାନ୍ଧି ବୈଶ
ଆଚିନ୍ୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅନେକଙ୍କାଳୀକା
ମେଥିରେ ମରି ପଢ଼ିଥିଲା । ପୁଣ୍ସ ସଥାକା-
ଳରେ ଏ ଦିନୟ ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରାହେବଙ୍କୁ ଜଣା-
ଇବାରେ ସ୍ଵଧୀ ତାକୁରିପାହେବ ଗତ ଦାନ ସେ
ସ୍ଥାନକୁ ଯ ତ୍ରିଥିଲେ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାରି ଦୟାଯୁ
ଦରିଥିଲା କଣା ନାହିଁ । ଗର୍ବାକର୍ତ୍ତ ତାହା-
ଙ୍କ ଉପାୟଗୁରୁ ଗାନ୍ଧି ଏ ଗୋଗ ନବର୍ତ୍ତ ଦେଇ
ଗତ ଦୂର ଉତ୍ସବରେ ହେଲା ଯେଉଁପରି ଗ୍ରାସୁ ଓ
ଜରୁ ହେଉଥିଲା ଏଥରେ ବୈଶ ବାତିବାର
ନିଃଶ୍ଵର ଦେଖାଯାଏ ।

ଜଗତରେ ହସ୍ତକର ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ମାତ୍ରେ ଶ୍ରାନ୍ତ
ଭରିପାଦେବଙ୍କୁ ବହିଲେ ବରିଦା ବକ୍ତାମେ କରକର
ତେପ୍ତାକଳେକ୍ତର ଏଣ୍, ଏ, ହ ଉପେନସାହେବ
ଷେଠାକୁ ଯାଉଥିବାରୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁଗ ଛାନ୍ଦା
ଯେ ଶ୍ରାନ୍ତ ମୁକ୍ତିନିମାଦେବ କୃତ୍ତିବନ୍ଦ ଜାଗର
ଜାଗପ୍ରଭକୁ ଫେରିଥିଲେ କେବଳଗପଢାର
ହସ୍ତକଳେକ୍ତର ବାକୁ କଲାମାଧ ବୋଷଙ୍କୁ
ଲାଗଇ ହିଁ ହସ୍ତକରେ ଚନ୍ଦ୍ରକେ ଓ ଯେବେ
ତେ ନୁ ପଣ୍ଡାଇନ ହୁଅଛି ତେବେ ହାରିଥେବ
ମାତ୍ରେହି ହେଠାନ ଶୀଘ୍ର ହେବି ମେ ଦ ବିନ୍ଦୁ

ଲେବ୍‌ରେଷର ମଜାମତ କେହିଁ ଦୟା
ଗାହା ସୁରକ୍ଷିତିବା କାହାରି ସାଥ୍ୟ ନୁହଇ ।
ଯମନର ଡ୍ରେବ ସମାଦିଧି ଲେଖନ୍ତି ଯେ
“ଦଙ୍ଗାଲେକର ସାହସ ଓ ବାରପଣିଯୁଗରେ ଅମୃ-
ତାନନ୍ଦର ସ୍ଥାନ ଦେବାର କରାନ୍ତି ସେମା-
ନେ ଏତିଜାତ ଓ ପୂର୍ବାର୍ଥ, ମହାତ୍ମା ଓ ସର-
ତା ଶନ୍ୟ ଅଚନ୍ତି” ।

ଛଣ୍ଡୀପାଦନ୍ତିରଙ୍ଗରେ କେତୀବ ଆହୁର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ-
ବନ୍ଦ ଏଥିରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କଳ ନୁଗର୍ବ୍ଲ ଛାଏ ଲୋକ ଏବ ଉପାୟ
ଅବିଷ୍ଟିଦ୍ୱା ବିରାମିଲେ ଯେ ଜହାନ୍ ମୃତସରାର
ଅମୂଳାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥାଏ । ସେବନ୍ତି
କହେ ଯେ ଜହାର ପ୍ରସ୍ତରକାନ୍ ଜଳୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧ-
ରେ ମୃତସରାର ବୁଢାର ଗନ୍ଧଲେ ଧାର୍ମବର୍ଣ୍ଣରେ
ଜାହା ପଥର ପାଲିତ୍ୟାଏ ଓ ଏହିପେ ଏକସ-
ହ୍ୟ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାର ଲୋକମାନେ ଅଧିଶା ଚାକ
ପରିଷକ ମୃତସରାରଦ୍ୱାର ପଥରର ନିର୍ମାଣ
କରି ଜହାରେ ବାବ କରି ପାରିବେ ।

ଆମ୍ବାନେ ପୁଣ୍ୟ ସମାଦିଶ ପାଇଥାରୁ ଯେ
ଗଥ ଯାଦି ଯାଦି ଜୀବ ମକଦମାରେ ବିଶୁଳ୍ଣ
ମଣ୍ଡପର ଯେଉଁ ପୁର ଧୂରିଙ୍କର ଅପରାଧର
ବିଶୁଳ୍ଣ ହେଉଥିଲା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅପରାଧ
ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ଏକଜଣକୁ ମା ଏ ସ ଓ ଆମଙ୍କ
ତଣକୁ ଛିନ୍ନିଷ୍ଟ କାଗଜାପ କରିବାର ଦ୍ୱା
ରିଧାନ ହୋଇଥାଏ । ଯେବେ ଗଥ ଦୌଜା
ଫୁଣ୍ଡିଷନ୍ଡବାର ଘାଁନା ହୋଇଲେ ଥାନ୍ତା ଜେବେ
କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଅୟର ଦ୍ୱା ହୋଇ
ଥାନ୍ତା କାଜଙ୍କର ବଜ୍ର ବର୍ମିଜି ମନ୍ଦର
କାହାର ଉପରେ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅସୁର ସମାଦିନଜା ଦୋଧ କରିବୁ
ଯେ ହତକ୍ଷେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖର ଉପକାଗରେ
ଗଜାଙ୍କ ନାମରେ କିମ୍ବା ୧୦ ମର୍ମିହାର
ଏ ୧୦ ଜଳ ଅନୁଧାର କାଳିପ ଦେବାର
ଦ୍ୱାରକାନା ଅଛି ।

ମୁଣ୍ଡରିରେ ଗୋଟିଏ ଘେମାନ କାଥଲିକ
ଅକ୍ଷସ ବାଲକାଣିମ ନିର୍ମିତ ଟ ୧୦୦୦୦-
ଟଙ୍କା ଗବର୍ଣ୍�ମେଟ୍ ଉପିଷ୍ଠ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲୁଛି ।
ଏହି ପ୍ରଦୂଷବାଦରେ ଛଣେ କାଥଲିକ ଧାର୍ମି-
କାଙ୍କୁ ନରବାବୁ ମଧ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲା ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ବିହାର ଗଢ଼ରେ ଯେଉଁ
ପଥର କୋଇନାର ଖଣ୍ଡି ଅଛି ସେଇମଧ୍ୟର ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବ୍ୟ କମିଶ ଚନ୍ଦିତର୍ବର୍ଷ
ପାଇଁ ୧୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ ରକଟିମେଣ୍ଟ ଉଠିଥିଲା ମହୁର
କରାଯାଇଛନ୍ତି ଏ ଅନୁମନିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହଥିଲା
ହେଲେ ଉକ୍ତ ଦେଶମଧ୍ୟର ଦ୍ଵରା ଧନ୍ତବ୍ଦିର
ମୂଳିକା ଅଛି ।

ଭାବରେ ଯେଉଁ କେନ ଓ ମାପଣବିଦ୍ୟା
ଗଲ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିପଣ୍ଡ ଏହି କମିଶୀ
ନି ବନ୍ଦିମେଣ୍ଟରୁ ଅନୁଶେଷ କରିଥିଲେ ।
ମାତ୍ରମ ସେହେଠିରୁ କାହା ମନୋକାଳ କର
ଗଲ କରିବାର ଧାରା ଦେଇଥିଲା ।
କାଳମସ ଅବ ଉଣିଥା କେବଳ ମୋହରୀ

ଯେ ପୁନାନ୍ତରରେ ଦେଖିଥୁ କାଳିବାଙ୍ଗ
ଉପକାରୀର୍ଥ ଗୋଟିଏ ନଗମାଳାକୁ ଅର୍ଥରେ
ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ଯେକ କରିବାର ବବ୍ରାହମଧୂ ପାପ
କ୍ଷାପନ ହେବ । କୁମର ବାର୍ଷିକୁ ଜଡ଼ାବ-
ଥାରାରେ ଏ ଦିଦ୍ୟାଳମ୍ବ ନନ୍ଦନ । ଏହି ଯେ-
ପ୍ରକାର ଶୟମରେ ସକଳ ଜାର ତେ ଧ୍ୱାନି-
ଲେକମାନେ ଶିଶୁ ପାଇୟାରିବେ ମେଘର ଅନୁ-
ହରଣ ବର୍ଣ୍ଣବ ।

ପଞ୍ଚାମିନେଶ୍ୱର ପଣ୍ଡାନୁଗାରେ ଉତ୍ତିଥି
ବର୍ଷିମେହୁ ଦିଧାନ କରିଆଇବୁ ଯେ ସିଲ
ପରିଜନ ଭାଇ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଡାକୁରୁ
କୁହାସୁରପ କୌଣସି ଅବାଳତରୁ ବିବାକୁ
ପରିଲେ ପ୍ରତିଜନ ଏକଙ୍କା କୋଣୀର ପାଠରେ।

ଭାବିତୁ ପାଇଲୁ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର ଅଦାଳିତର ଦରଖାସ୍ତ ସମସ୍ତରୁ ହିଁ ନ
ମାଧୁଦିଗ୍ନ ମୁକ୍ତ କରିବା କଷ୍ଟମୁକ୍ତ ଦମ୍ଭେଇ
ଓ ବରତନବୀଶ୍ଵର ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ମାତ୍ରରେ ପରମର୍ଥ
ହେଉଥିବା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତମୁହଁ ଅବସର ହେଲୁ
ଯେ ଜଳନ୍ତ୍ରିତ ଦିଲାଳ ସବୁବାକୁମାନେ ଦେ-
ଗାନ୍ଧୀଭାଷାରେ ପଦ୍ମନାଭ ଦେଇ ଜାଣିବେ ଏକ
ସହପ୍ରତିକାଳୀନ ଲୋକୀର ପାରିତୋଷିକ ପାଇଁ
ଅଛନ୍ତି । ଯଥା ଗ୍ରାହକଙ୍କ ବିଶ୍ଵ କେଳାମଧ୍ୟାନେକ

ଶ୍ରୀ ଗୋଟିଏ, କୁରନ୍ଦସାହେବ ବଜାରୁଷାରେ
ଏହି ଗୋଟିଏ ପୁଣିନୀସାହେବ ଓର୍ଦ୍ଦସାରେ
ଜିତାନ୍ତି ଚୋରିଥର୍କୁ । ଅମ୍ବେମ ନେ ରୂପା
କରି ଯେ ପୁଣିନୀସାହେବଙ୍କୁ ଏଥର ଗବର୍ନ୍ମନେଟୁ
କରୁଛାଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନେଟିରେ ରଖିଲେ ତଳ ଛେଦ

ରେ ନିତମାନ ଦୋହରୁ, ମଧ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତ ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ କୁଣ୍ଡଳିରେ ବୁଝିଛେବାର ଲୋକଠା ଏବଂ ବସନ୍ତ-
ଶେରଗାନ୍ତ ହେଉଥାଏ; କିନ୍ତୁ ସାଙ୍ଗରେ ଛାତ୍ର
ଶେର ପୁରୁଷ କର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିରରୁରେ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ପ୍ରକିଳପତ୍ର ।

ଧର୍ମବୁଦ୍ଧିକୁ ଶାନ୍ତି ଉଚ୍ଛଳପରିବା-
ରାସନ ସହାଯତା ପାଇଥିଲା ।

ଦେଖିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ କଣେ
କବିତାର ରଚନ କହନ ବିଟିନ ଛାଇବ
କଷ୍ମୟକ ଅବଳମ୍ବନ ସଜରତ୍ତା ଥିବାର
ମେ ପ୍ରମାଣ କରୁ ଯଥିଲେ ଏହିକିମ୍ବା

ଦିର୍ଘ ଉତ୍ସନ୍ମୁଖ ଜହାଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶରେ ଓ ସକଳ-
ଭାଷା ପୋଷକରାରେ “କେନେଗୁଣଜାର ଉତ୍ସନ୍ମୁଖ
ଲାଘୁ ଯଥାର୍ଥକାଳୀ” ଜୟେଷ୍ଠ ସତ ଗତ କୁଳକ
ମାତ୍ର ତା ୧୭ ଜିଜର ସତ୍ତେଷିଣୀରେ ପ୍ରକାଶ
ଦିଗ୍ନିଧିରୁଥରୁତ୍ତା । ଜାହା ଧାତ ମାନରେ ହାତେ-
ହାତରେ ମନ୍ତ୍ର ହେଲୁ ଓ ହେଉ ଆଜି ଦରି
ଏପର୍ମଣ୍ଡ ମୌଳିକ ଫୁଲୁ କିନ୍ତୁ ଏଥର ବିଗରାତ
ହିବ କେବୁ ବୁଝିବାର ସମ୍ଭାବନା ଛଣି କିମ୍ବା
ଲଜ୍ଜିର ବେଳେବ ପଞ୍ଚି ଲପିବବ ଦଳୁ ଅପରା
ଅନୁରୂପ ପୂର୍ବକ ଏହାକୁ ଅପରାପ ପରିବାରେ
ହୁଏ ଦାନ କଲେ ଅଛି ବାହୁଦର ହେବୁ ।

ଶ୍ରୀ ଅବ୍ୟାନ, ଉତ୍କଳଭାଷା ପ୍ରମାଣାର୍ଥେ
“ଯିଧାର୍ତ୍ତରାଜୁ” ଗଂସୁଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତରଙ୍ଗ ଓ ସ୍ଵରଙ୍ଗ
ସହେବଙ୍କ ଆଶ୍ରା ନେଇଥିବାକୁ । ଅମ୍ବେ ତାଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତୁ କରି ଲାଖା ଅଗେ ବି ବ୍ୟାକରଣ ଆଗେକୁ
ଜଞ୍ଚାକୁ ଅନୁସ୍ରତି ଯେ ବ୍ୟାକରଣ ସର୍ଜନ
ଦୋଷାର୍ଥ ଏହା କିଏ ମୁହାର ନ କରିବ ?
ପୁଣି ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ଗଂସୁଡ଼ ବ୍ୟାକରଣ ଜନ୍ମା-
ରବା ଦେଖେ ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତି ଯାଠକମାନେ ବିଶ୍ଵର
ବରୁନ୍ତ ଓ ଯେପରକାର କରାଇଥିବାକୁ ଜାପା ମନ୍ଦ
ଅଭିନ୍ନ ଅମନ୍ତର ଅଟେ । ଉତ୍କଳରେ ଏତେ
ମୁହଁ କିଏ ଅଛି ଯେ ସେ “ପିବଗନ୍ତ”କୁ
ଏବନଚିନ୍ତା କରିବ ।

ସତନ ମାନେବ ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ଯେପରିବାର
କିମ୍ବା ତାହା ତାଙ୍କ ଚରଚ ଉତ୍ତର ଲଭନ୍ତରୁ
ଜଣା ଯାଏ ଅର୍ଥବଦ ତାଙ୍କ ଆଶିତ ବନ୍ଦରୁ
ଯେ ଓରାଥରେ ଅସୁର ଅପ୍ରତ୍ୟୁ ଥିବେ
ଏହରେ ରେଣୋର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଯେବେ
ଉତ୍କଳ ଶବ୍ଦ ପରିଚଦ୍ୱାକାମେ ସ୍ଵନନ୍ଦହେବକ-
କ ଉତ୍ସବିକୁ ପ୍ରମାଣୟତପ କରିବା କରାଯାଇ ।
ଯେବେ ପ୍ରତିନି ଇଣ୍ଡୋର ଅଛିଆଜନାନ ବି
ଦିତି ଅତ୍ୱା ଅନ୍ୟ ସୁନ୍ଦରାଗ ଦୃଢ଼ଭାବି
ବହିଅଛୁଁ ଯେ “ହେବ” “ହେବଣ” ଇତାହ
ଉତ୍କଳ ବବ ନୁହେ । “ଯଧାର୍ଥଭାବ” ନିଯାମତ-
ବରି କରି ଅସଂଖ୍ୟ ନାମରେ ଉତ୍କଳାବୁ ଯାଇ
ଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେବେ ସେ ଦାସୁକରେ
ଦେବୀ ଯେବେ ବୌଦ୍ଧି ବାରଣାବନତଃ ସଞ୍ଚାର
ସମ୍ପର୍କ ଉତ୍କଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପଥ ବାହଳ
ଦେବା କରୁଣେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମା ମୁକ୍ତିର ଦୋଷ
ପରାମର୍ଶ ଧାର ଦେଇ ।

卷之二十九

✓**ବ୍ରାହ୍ମିଧର୍ମ ବନ୍ଧୁରେ ପ୍ରସ୍ତୁକ ପତ୍ରର ଉଚ୍ଛଳ-
ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ ଏହେବେରେ
ପ୍ରାଚୀ ଥର୍ମ ଉତ୍ସମୟର ପରିଣିତ ଦେବାଗ
ବ୍ୟାବିନା ଦାଣ୍ଡି । ବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଦେଇରେ
ଅର୍ଥବାଚ ଓ ବ୍ରାହ୍ମିଧର୍ମାନୁଗ୍ରହ ବାନ୍ଧୁଭାର
ସଂଖ୍ୟା ମୋଦ୍ଦୟ ଅଳ୍ପ ଉଚ୍ଛଳରେ ଏହେପରିବାଦ୍ୟ
ସାଧ ଉଚ୍ଛଳ ଏକାବେଳକେ ସ୍ଵର୍ଗର ହୋଇ-
ପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମରେ ବ୍ରାହ୍ମିଧର୍ମ ମର ଭ୍ରମ
ବିଶ୍ୱାସପୁତ୍ରଙ୍କ ଉଚ୍ଛଳ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରି-
ବାର ଯୁଦ୍ଧବିଷ ହୋଇ ହେଉଥିଲା । ପୃଷ୍ଠେମ-
ହରେଣ୍ଠ ବନ୍ଧୁମନଙ୍କର କିଳାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ-
ଯେ ସେମାନେ ‘ଏଥି ଦେଇ ହୁକୁର ମନ୍ଦର
ଦ୍ୱାରା ରାଧନୀରେ ଯଥାଧାର ସାହାଯ୍ୟ ପଦାନ
କରନ୍ତୁ । ଜ୍ଞାନୁତ୍ତମ ଭାବର ଯାତନା ପରାମର୍ଶ
ମହାଶୟ ଏହାମିନିତ ଅର୍ଥ ସଂଶ୍ଲବ କରିବେ ।
ପ୍ରଥାଭାଗର ଭାବାଳ କିଳାରୁ ଯଥାଧାର
ଦାନ ଯଥ ପ୍ରେରଣକେ ନିହାନ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ହୋଇବାକୁ ଭାବ ।**

କଟକ ଦୁଇତମନ୍ତ୍ର
୨,୧୨୫ }

PUBLIC ENGAGEMENT

The Cuttack Debating Club

Baboo Rajkrishno Mookherjea
M. A., B. L., will deliver a lecture on "The life and doctrines of Buddha" at the High School Theatre on Wednesday the 11th Instant at 8 P. M.

Cuttack, the 5th August 1869.

Obinash Chundra Chatterjee
Honv. Secy. C. D. Club.

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

四

ତୁ ୧୩ ଜାଣ ଅଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଥିହା । ମୁଁ ଯାବଣଦି ୧୦ ଲି ସକଳେ ୨୭ ସାଲୁ ଗଲିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ଦାର୍ଶକ ମୂଲ୍ୟ ୫୪
ଦର୍ଶାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଦର୍ଶକୁ ୫୭
ନିପ୍ରମଳ ପାଇଁ ଡାକମାୟଳ ୫୩

ଅମୃତ ପୁଣ୍ୟ ।
ଆମୂଳାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅନାହତ
ଦର୍ଶକ ପଡ଼ିଲେ ଓ ତାହା ସର୍ବ ନାଗନଙ୍କ
କୃପାରେ ଯେପକାର ଜଣ୍ମନ ଦେଲ ବହିର
ସବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦର ପଦିକାରେ
ବଢ଼ିଲ ବରିଥରୁ । ବନ୍ଦୁ ଉତ୍ତଳୀୟ ସବସାଧୀ-
ଚଣ ଆମୂଳାନଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ପୁଣିତ ହୋଇ
ଆମୂଳାନଙ୍କରେ ସବୀକାନ୍ତ ସଜଳାକାଶୀଂ ହୋଇ
ଛିଥିଲେ ତାହା ଅଭ୍ୟାସ ଉନ୍ନତ ଗ୍ରମ ବନ୍ଦର
ଅମ୍ବେନାନେ ହାତକାର କର ନାହିଁ । ଯଦିତ
ସବସାଧୀରଙ୍ଗକ ଠାରେ ବିଦ୍ୟନତ ବୃତ୍ତଜୀବ
ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ ରହିପି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ କରି
ଜଣାଇ ଅଛୁଟ ଯେ ଦେମାନଙ୍କର ଏପରି ବନ୍ଦୁ
ଭ୍ରମ ଦେଖି ଆମୂଳାନଙ୍କର ତିର ବୃତ୍ତଜୀବ
ଛଇରେ ମୁକାବି ହୋଇଥିଲା । ବାସଦରେ
ଦେମାନଙ୍କର ଏକାଦୁର ପରିବେହକା ଥମେ-
ମାନେ ଅଗାଧ କରି କାହିଁ ଓ ଅମାଚିରିକୁ ଫଳ
ଲାଗିରେ ଯେ ପ୍ରକାର କୁଣ୍ଡଳର ହୋଏ ତାହା
ବହିକରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ତୁମ୍ଭକମ ହୋଇଥାରେ
ଲେଖିବାର ବିଷ୍ଣୁଲାଲ ମାତ୍ର । ଯାହା ହୋଇ
ଆମ୍ବେନାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁଟ ସେ

ଏହା ସବ୍ୟ ହୋଇ ଆମୂଳାନଙ୍କର
କଷମା କରିବେ । ଓ ରାତ୍ରି
ଲାୟ ମହୋଦୟମାନେ
ବୋଲି ଦେଇବ
ହେଉନ ଏଥା
ର ପ୍ରାବନ୍ଧି

ହୋଇବ ଓ ସେଇଁ ମାନେ ଏହାକୁ ଦୁଃଖ
କରିଥିଲୁ ସେମାନେ ଲାଗିଛି ଓ ପରାମର୍ଶ
ଦେବେ ଏଥିରେ ଲେଖ ମାତି ସମେହ
କାହିଁ ।

ବାସୁର ଅବଶ୍ୟା । ୧
ଅଛି ବାଲି ବାସୁର ଅବଶ୍ୟା ବହୁ ମନ
ଦେଖାଯାଏ ନଗରର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ
ଚନ୍ଦ୍ରକର୍ତ୍ତର ପ୍ରାମରେ ଲୋଭତା ପ୍ରମଳ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଠେକାକୁର ଦକ୍ଷଳ ଶାନରେ ପ୍ରାୟ
ଦେଖାଯାଏ ଓଲୋଭତା ଜବାରଣ କାରଣ
ଯେ ସମସ୍ତ ଉପାୟ ହୋଇଥାଏ ତହୁଁରେ କୃତି
ହୋଇ ନାହିଁ । ତନ୍ମ ମାନେ ଦେବତା ପୂଜା
ଓ ନଗର ସଂଭାଗିନୀ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହି
ମୁଗଳମାନମାନେ ମହିମମ ସମୟ ପରି ଅଞ୍ଜନ୍ତା
ବାହାର କରି ଧର୍ମପୁରୁଷଙ୍କର ଏକ ତ୍ରୁଟି ନଗର
ମଧ୍ୟରେ ପାଠକର ବୁଲୁଅଛନ୍ତି । ବୈଦିକ
ତାତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ପାଲକ ପତ୍ରାଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍ଗ
ବଜା କ୍ଷମି ଅବହାର ନାହିଁ ତଥାପି ଅନ୍ତର୍ମର
କଷ୍ଟପୂର୍ବେ ଏ ଗ୍ରେଗ ବହୁ ବିଦ୍ୱିଳର
ହୋଇ ନାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣବାଲରେ ପ୍ରାୟ ପେଟର
ଦେଗ ଅନ୍ଧକ ହୃଦୟର ମେଦ୍ରରେ ପୂର୍ବ ଏବର୍ଷ
ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକୁର ବୁଝି ହୋଇ ନାହିଁ । ମୋପଦ-
ଳରେ ଶେଷ ପୌର ଲୋକେ ବୁଝି ଲୋଦ୍ଧ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଇରିଗେମୁ କାଳର ପାଣି ହେବାରୁ
ଲୋକେ ଅରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି । ବୁଝି ଅଛିଦେଖି
କେବେ ? ଶେଷ ଘରରେ ରନ୍ଧେର କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ

ଆମ୍ବନାଙ୍କ ମଜରେ ଅବସ୍ଥା ହେଉଥିବାରୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବନାଙ୍କ ହୋଇ ନାହିଁ ଏଗେଦେଲେ ହୃଦୟ ଉତ୍ସମ ବର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପ୍ରଭୁର ମନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବ । ଯାକପୂର ଅଞ୍ଚଳରେ ଭାତମ ଷେତ ହୋଇ ଅଛି । ଶାଲେପୁର ଇଲାକାରେ ଜଳର ଦରକାର, କିନ୍ତୁ ବସ୍ତି ନ ହେଲେ ଏଠା କୋଣେ ନାଲରୁ ଧାରି ନେଇ ମେତ ରଖାକରିବେ କିନ୍ତୁ "ଏକ ଧରଣରେ ଜାଲ ହେଉ ଗହର ଯେ କରି ଦେବ ଅଛି ତାହା ଅମ୍ବନାଙ୍କ ପୁନଃବିର ପ୍ରେରଣ ଲେଖିବ ଜାବାଖାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା ।

ବଜାରରେ ଉତ୍କଳଦୀଷା ଲେଖିବା ।

ଅମ୍ବେନାନେ ପୂର୍ବର ହିରକରଥିଲୁ ଯେ
ଏ ଦୁଃଖଦୀଘକ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭି ବିଜୁ
ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିଗୁଣ୍ଠାନ୍ତରେ ଆମ୍ବେନାନେ
ଏହାକୁ ଦୁଃଖଦୀଘକ ବନ୍ଧୁ ବୋଲିକାର କାରଣ
ଏହି ଯେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉଚ୍ଛଵ ହେଲାଦିନୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବନ୍ଧୁରେ ବନ୍ଧୁରେ ବନ୍ଧୁରେ ଓ ଉଚ୍ଚଲାପୁଙ୍କ ମୟରେ
ମନାନୁର ଦୋଷାଙ୍ଗୁ ଓ ଏବନ୍ଧିକାର ମନାନୁର-
ଙ୍କୁ ରହିବା ନିଜାନ୍ତ ଅନୁଭବ ଅଗ୍ରର ଓ
ଯେହେତୁ ଜାହା ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ଜାଗ ହୋଇ
ଅଛି ଅରବି ଅମ୍ବେନାନେ ଦିଗ୍ବିର କରିଥିଲୁ
ଯେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଅଭି ଉଚ୍ଛେଷଣ କରି ଏହା-
କୁ ଯେତେ ଶାର ପାପୋରୁଷବା ଜେତେ ଶାର

ବେବାଥ ହୃଦୟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ହିପେରୁ ଫିନାରଣ
ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ରଥାତି ଅମ୍ବେମିଲେ ଏ କଷ୍ଟଦୂ-
ତ୍ତେ ଅଧିକ ଖଣ୍ଡିବ ଯଥ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଦାୟି
ହେଲୁ ଓ ଭାବା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଅମ୍ବା-
ନକ୍ଷର ଏହି ଦିବେଶନ ଯେ ଯଥାର୍ଥ କବିତାକ
ହଜାଲିମାନେ ସୁଦୀ ଉମାରଗଣବାବୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର
ଆଦର କର ନାହାନ୍ତି ଧନ୍ୟପ୍ରେରଙ୍ଗକର ପରି-
ଚିତ୍ତ ଦେବା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଅକ୍ଷରେ ମନୋବିଶ୍ଵଳ
ଅଚ୍ଛର ଉତ୍ତଳରେ ଭାବାରାତିରେ ସେ ଅପରା-
ହିତ ନାହନ୍ତି ଓ ବର୍ଷଦେଶରେ ଜଣେ ଉତ୍ତଳ
ବକିବୋଲ୍ ଜୀବି ଲାଭ କରିଥାଇଲି ପତିବିବ
ଏହାର ମନ୍ତ୍ରକୁ ଅବଶ୍ୟ ବହୁଦେଶର ଦେବି-
ଦ୍ୱାରୁ ଦେବ ବାନ୍ଦୁରେ ପଥପ୍ରେରକ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା
ଲେଖିଥାଇଲା ଯେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦୟା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ସାଥରେ ସବଳ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ଯିକି
ଦେବାର ସମ୍ବାଦନା କାହିଁ ଏହା ସପ୍ରତିକଷେ
ଅମ୍ବାନଙ୍କର ମନୋମନ୍ତ ଅଚ୍ଛର । ହଂସୁତ୍-
ରଙ୍ଗରୁ ଘରଜବର୍ଷର ସବଳ ମୁନର ମୋହ
ଦେବଶାଶ୍ଵାବୋଲ ମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଅଗ୍ରହ-
ସୂର୍ଯ୍ୟର ପିଣ୍ଡ କରନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏ ବ୍ରହ୍ମର ଯେତେ
ଦିନର ଦେବ ରହିଁ ମୁନ ନିବାପିଙ୍ଗ ମଞ୍ଚରେ
ଜେତେ ଶୈଖରା ଦରିବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ଅଭ-
ଏହ ହୃଦୟରେ ଲୋକମାରକେ ହୃଦୟର ପ୍ରଗରହ
ଦିଷ୍ଟରେ ଯହିବାନ ହେଉନା ।

ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ଷ

ମନ୍ତ୍ରେ ଦିଲ୍ଲାଯରକୁ କୃତରୁ ନାହା
ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅଥିବାର ସୁଯୋଗ ହେଉଥାଇ
ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗି ମି ଜାହାଙ୍ଗନ କୁଣ୍ଡାଳିଜାର
କାହାକ କଲିବଢା ଓ ବୋମ୍ପାଇ
ପମଧନ ସମୟରେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସମୟ
କୁ ହିତ ନକରିବୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବିଲ୍ଲାବରେ
ଏଗ ହେଉଥାଇ ଓ ଏଠାର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ
ବୀଷିବାର ସୁଯୋଗ ହୋଇଥାଇ କିନ୍ତୁ
ପରତାର ବଂଦକରୁ ଅଭିବାର ସମ୍ପ୍ରଦାାର
ପାଦ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଜାହାଙ୍ଗନ
କୁ ସମ୍ଭାବ ଅଧିକା ଜାହାଙ୍ଗରେ ନିଆ
ରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ପତ୍ରଖାଲ ଦେଉଥିଲେ ମାତ୍ର
କାହାର କୋଟ ହେଉଥିଲା ଚିମ୍ବେଷଙ୍ଗ
କବର କୌକା ଓ କୌକାର ଗୋଦାମ
ଅପରାଜେ ଘନେକ ହାନରେ କଲାପ-

ପାଉଟ ହେବାର ଜାହା ସତ ଓ ଅପ୍ରକଳ
ଦେଇଥିଲା । ଏମନ୍ତ କି ମହାକଳମାନେ
ବିଶୁର ଫଳଗ୍ରୂହ ହେଲେ ତ ଜାହାରୁ ଧରିବେ
ତ କିବ କରିପାପାପ କରିବେ ଜାହା ବିଶୁମାସ
ଦୀର୍ଘନ ହେଲା । ଏମୋରୁ ଅମୃତମାନଙ୍କର
ଗଜା ହୋଇଥିଲା ଯେ ମହାକଳମାନେ ଅଭି
ଦ୍ରୁକ୍ଷ ଥିଲିବାରୁ ସାହସ ନ କରିବେ ପତରାବୁ
ଦ୍ରୁକ୍ଷ ଥିଲିବାର ଯେହିଁ ସୁଯୋଗ ହୋଇଅଛି
ଜାହା ଅକାଲେ ଦିନକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଅନନ୍ଦରେ
ସହି ଅମୃତମାନେ ଅବରତ ହେଲା ଯେ
ଶ୍ରୀକୃତ କଲେକ୍ଟର ବାହେବ ଏକଷୟରେ
ମହୋମୋଗୀ ହୋଇ ଦିନୋବର ବର୍ଣ୍ଣଅତ୍ତକୁ
ଯେ ଜାହାକର ଦ୍ରୁକ୍ଷ ନୌକରୁ ଭେଦାରଙ୍ଗି-
କ୍ଷତି ତାଳଦଣ୍ଡା ଗୋଧାମକୁ ନ ଯାଇ ପରିଚା-
ହାରେ ମାରିଥାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ ହୋଇ
ଦେଇଗୁପଢା ଜାଳଦାରେ ଯୋବଗୁ ଘାଁଠାରେ
ଉପର୍ଦ୍ଵିତି ହେବ ଓ ମହାକଳମାନେ ହେବ
ଘାଁଠାରେ ଅପଣା ଅପଣା ଦ୍ରୁକ୍ଷ ବୁଝିପାଇବେ
ଏଇପି ଦିନୋବରୁରେ ଥରିଥୁଅର ପ୍ରକାଶିତ-
ରବା ଓ ବୋଣାଇ ହେବାର ଆକଣ୍ଠକ ଜ
ହେବାର ଦ୍ରୁକ୍ଷ ଶର ଆଉ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର
ଅବକାଶ ନ ଥିବ ତ ସବୁ ଦ୍ରୁକ୍ଷ ଏକାବେଳ-
କେ ଅପିକାରେ ବାପ ପ୍ରକାରରେ କୌଣସି
ଲୋକରୁତ୍ତବ୍ୟ ଅଛୁ ଦିନ୍ଦୂରେ ତାଙ୍କରର ପ୍ରକୋ-
ପ ହେବ ଅମୃତମାନେ ଏକମୂଳ୍ୟ ଅନୁତ୍ତମ
କିନ କରି ଉଚ୍ଚିତ କରି ଯେ ଏହି
ଦିନୋବରସବୁ କଲେକ୍ଟର ଉଚ୍ଚିତାଦ୍ୱାରା କରନ୍ତୁ
ଏଥରେ ସବବାରକୁ ଯମ୍ପୁ ଓ ମାରିଥାର
ଠାରେ ଗୋଧାମ ଓ କୁଳର ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ନ ହେବାର କୌଣସି ଆଜାନ୍ତର
ଦ୍ୱୟ ନ ପଢିବ ଏକ କୋକମାନେ ଅଭିନ୍ନ
ଦ୍ୱୟରେ ଗୋଡ଼ ପାଇରେ ଅପଣା ଦ୍ରୁକ୍ଷପାଇ-
ବାର ଅନେକ ଉପକାର ହୋଥିବାର ମର୍ମ
ମେଘାଜଗ ଧନ୍ୟକାର କରିବେ ଆଜକୁ ପାଦ
ଅନ୍ତମାର ହେବ ବିଶୁରାଗୁ ବିଶୁର ଦ୍ରୁକ୍ଷରେ
ପ୍ରତମାର ବଜାପରକୁ ଜାହାଜ ଅପୁଅରୁ ତ
ପ୍ରତମାରରେ ବିଶୁର କହିବା ଅଧାୟ ହେଉ-
ଥିବାର କମ୍ବାନ ଏ ଲାଦମ ବରକର ଉଦ୍‌ଦେବ
ପମ୍ବନ ହୁଅର କିନ୍ତୁ ଯୋବଗୁ ଘାଁଠାରୁ ପ୍ରକାଶ
ଅପିବାର ଦିନୋବରୁ ହିରି ନ ରହିଲେ ତାନ୍ତର
ଉପକାର ହେବାର ଉଚ୍ଚିତ କାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ତେଣିଲିପୁସ୍ତକ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ରୂପିଦମାନ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଞ୍ଚଳାରୀ ସମ୍ରାଟ
ମାହେବ କଲାତରକାରୀ ହାତମାନକମଳରେ
ଦରଜାସ୍ତ ବରାଥକରୁ ଯେ କଳାକାରୀ ହାତ-
କୋର୍ଟର ପ୍ରଥାର ଫଳପତ୍ର କରିବାକୁ ପିକକ
ମାହେବ ଅନ୍ତରାଳର ବାଦମାନଙ୍କା ଅପରାଧରେ
ଜାହାଜୁ ପମନ କରା ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ରହିଗୁ ଆନ୍ଦ
ହେଲେ ହେବୁ ଦିନଶ୍ରୀକାରର ଟ ୫,୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଦିନ୍ୟ ହୋଇଥାଏଛି । କବି ସାହେବଙ୍କର ଏହିପରି
ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧର ମୁଖ୍ୟନବା ପ୍ରତି
ଅଭିନ୍ନ ବାଦିକମଳକ ଆର୍ଜି ଏବଂ ଶତପିରାଣ
କମିତି ପ୍ରର୍ଥନା ବରାଥକରୁ । ଦରଜାସ୍ତରେ
କି କୁମାର ହୋଇଥାଏ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ପରି
ନାହିଁ ।

ଭକ୍ତ ପଥ ଫଳେନ୍ଦ୍ରରେ ମୁଦ୍ରିତ ଏବଂ ପଦି-
ବାର ଅବଲ୍ଲିତ ହୋଇଥାବୁ ଯେ ଜଣେ
ବୀର ଜାଗ୍ରୟ ମେହ ବି ଜଣିଲାପୁର ନିକଟ
ଏବଂ ଶାନ୍ତରେ ତାହାର ବାହ୍ୟରେ ଅଟ୍ଟଇ
ସେ ମର୍ଦ୍ଦୀକାର ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ହୁଲୀ ହେବାରୁ
ଜଣା ବିନା । ଯୁଦ୍ଧ ତାହାର ଆମା କଲୁ କଲେ
କ୍ଷେତ୍ର ସେଇବକଙ୍କ ମୁଦିର ମୁକ୍ତ ଦେଖିବୁ
ତାହାରେ ରଖି ଅଗି ପ୍ରକଳିତ କଲେ ଜେଜେ-
ବେଳେ ତାହା ଦିଥିବାସ୍ଥାର ମନରେ ସୁନ୍ଦରି
ପ୍ରକଳିତ ହେବାର ସେ ତାହା ଉପରକୁ ତେର୍-
ଇ ଅପଣା ଅର୍ଦ୍ଧ ମିହ କଲା । ଏବଥା
କେବେବୁର ସରଣ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସମନ୍ୟେ କଣ
ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଗଜ ନେମାଦରେ ତୁମାର ଅନୁର୍ଭବ କେପଳ
ନଗରରେ ବର୍ଷାକର୍ତ୍ତ୍ତି ବୁଝି ହୋଇଥିଲ ବିଶେଷ
ଯୁଧ୍ୟା କରି ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଯେ, କର୍ତ୍ତି
କଳିର ସହିତ ଏକପରାମର ମୋହର କର୍ତ୍ତ୍ତି ଯେ
ଗୋଲବାର ସଦାର୍ଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ହେବାର ବୁଝିଗ
କଳ ରହୁଥିଲୁ ହୁଅଇ ଏହି ସକଳ ସଦାର୍ଥ
ଅଣ୍ଟିକାର ମନ୍ଦରୂପିନୀ ଉତ୍ସାହିତ ଓ କାୟୁଦ୍ଵାର
ଯୁଦ୍ଧକ ହୋଇ ହୁମାସାଗର ଅନ୍ଧକାନ ପୂର୍ବକ
ଯୁଦ୍ଧକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ । ଏହାପରି
ମାର ମାର ଅନେକଥର ତୁମରେ
ମାନେ । ପତାପାଇଁ । ପ୍ରାୟ
ଏହୁମର ଭାବୁକୁଣ୍ଡ ଦିଲେ
ଥିଲ ଏହି ଏକଥର
ଯୋଦଥିଲା । ମା

ପଦାର୍ଥ ଦୂର ଦେଶକୁ ବାହିତ ହୁଅଛି, ଏମନ୍ତ
ନୋହେ । ଏତ ଜାନୁଏଣ୍ଟ ମାସରେ ସେ
ଭାଷ୍ୟର ଅନୁରତ ଅସୁଚି ଲଗରରେ ଏକ-
ପ୍ରକାର ପରିଜ୍ଞା ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସକଳ
ପରିଜ୍ଞା କେବଳ ଧୂମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନରେ
ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୁଅଛି । କେତେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ସାଧା-
ରି ଜାଣ୍ଯା ଦୂପ କାଗ ଏବଂ ପ୍ରକାର ମାହୁର ଲକ୍ଷ
ତମ ଉତ୍ତମାର ଉଠାନର ଉତ୍ତର ଭାଗଟିକ
ପିଇଛିବ ଜଗରରେ ପଢ଼ିଥିଲୋ । ଏ ଦେଶରେ
ମୟ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଅଣୁକାଟ ବୃକ୍ଷର କଥା
ଅନେକ ମୁଣ୍ଡା ଯାଇଥାରୁ । ଏହିପଥ ବାସୁ
ପ୍ରକଳିତ ହୋଇ ସତ ମକ ଗେଗ ସକଳର ବାଜ

ଏହା ଦେଶରୁ ଦୂରଦେଶ ସକଳକୁ ନାଚ ହୁଅଇ
ଦେଇଁ ହୁଲରେ ପ୍ରଥମ ଅହାଲର ଶ୍ରୀମତୀ
କାଳ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହର ତତ୍ତ୍ଵ ଧ୍ୟାନ କରି ରହି-
ଲେ ମଧ୍ୟ ଯାଦେହା ଅପୀଲ ଅହାଲର
ଜାହା ଧ୍ୟାନ କରିବାର କଣତା ଅଛି ଏତୋ-
କିମ୍ବା ୧୯୭୨ ନଂ ମନ୍ତ୍ରମା ।

ଯଦି ଅନ୍ତରେ ଏହାର ସୀଲର କଣ ଆଜି
କରୁଥାଏ କଥାର ଅନୁପାରେ ସାମିର ଉଲ୍ଲବ୍ଧ
ନା ଦାଖଳ କରିବାର ସମୟ ବିର୍ଭାରତ କରି
ନ ଦିଅନ୍ତିରୁ, ତେବେ ବାଧା ବିଶ୍ଵକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଉଚ୍ଚ ଉଲ୍ଲବ୍ଧନା ଦିଲାଲ କରେ ନାହିଁ ଦୋଳ
ଅଦ୍ବାଲର ଜାହାର ମନ୍ଦିରା ଉପରିଷ କରି ଜ
ପାରନ୍ତି ଏହାରାଲର ୨୦୧୦ କି ୨୦ ମହିଦମା ।

ପାନ୍ଦିତଙ୍କାରେ, ଜୀବାଳକ ପୁଦ୍ର ସାତବିଷ
ବନ୍ଧୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହା ଗଣ୍ଡର ଉପରେ ମାତାର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆବ୍ଶ୍ୟକ ସାଲର୍କୋଟ ନଂ ମହିମା

ଯେଉଁହୁରେ ମାନ୍ୟ ଛିକିତ୍ସକର ଏକ
ଜୀବିତରେ ନାହିଁରଙ୍କର ଏକ ପିଆଦା ହୁଏ
ଦୀର୍ଘ ଦୂର ସଂକଷିତ ନିଲମ୍ବ ହୋଏ, ଏକ
ପିଆଦା ଦଶଲଙ୍ଘ ଦେଇବୁ ଅଧିକେ ଦାସୀ ଜାହା
ଜାବିବାମାତ୍ର ଅଧାଳଗରେ ଉପରୁଚି ହୋଇ
ଦହାର ଏହି ଡଙ୍କା ଦାଖଲ କରେ । ଏମନ୍ତ
କଥକମ୍ବାରେ ସ୍ଵାବତଃ ଏହି ଅନୁମାନ ଦେଇଲୁ
ପାରେ ଯେ ଦାସିର ଅଳ୍ପାବଳୀପେ ଜିଞ୍ଚିକତା
ଦାର ଏହି ନିଲମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ।

ଏକ ପଥ ନେଇ ପଞ୍ଚଶିଳମଙ୍ଗରେ ମାହିଷ୍ମୁ-
ତଙ୍କ ନିଦିତ୍ତରେ ବିଶେଷ ଉପକ୍ରିକ ହେଲେ ମାଜ-
ଧର୍ମତ ଦାରୀ ସମ୍ମିଳିତମେ ପୂର୍ବେ ପଥ ପରିବ-
ର୍ତ୍ତନ କରି ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ପଥ ବାହାର ବରି
ଦିଅଛି । କିମ୍ବାବେଳେ ଯେ, ଏକ୍ସ ଅବସ୍ଥାରେ
ବାହାର ହୁଏବେ ଦେଖେନାହାନମେ ତୁମରେ

କରି ନ ଘରେ ଥାପିତ ସଲକ୍ଷେଣ କିମି
ମନ୍ଦିରମାତ୍ର ।

ହିନ୍ଦୁବନ୍ଦକହାର ଶାତ୍ରାନୁସାରେ ଯେଉଁ ଭାବ
ପୃଥିବୀ ହୋଇଥାଏ ଜାହାର ଅଗ୍ରେ ଏକାହିତୁଳି
ଭାର ଦାୟୀଥକାଣ୍ଡ କୋଷ ଯେଉଁ ଭାର ପୃଥିବୀ
ହୁଅଇ ସେ ଦାୟୀଥକାଣ୍ଡ ହୋଇ ନ ପାରେ
୧୮୭୮ ସାଲର ୨୫ ଜୁନ ମନ୍ଦିରମା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ।

ଶ୍ରୀମୁଢ଼ ଉତ୍ତଳ ପାପିଙ୍ଗା ସଞ୍ଚାଦକ
ମହାଶୟଦ

ଆପଣଙ୍କ ପଦିକାରେ ବଜ୍ଞାନରେ ଉଚ୍ଚଲ
ଶତ ଲେଖିବା ବିଷୟରେ କରିଥିଲୁ ପ୍ରସାଦ
ଧାରର ମହା କୌତୁଳାକାନ୍ତ ହେଲା ।
ଯଦି କି ଏକଷୟରେ ଆଉ ଅଛି ବାବାମୁଖ
ବାଦ ଅପଣଙ୍କର ଅର୍ଥଗ୍ରାୟ ଅବରଦନ
ନାହିଁ । ଉଥାପି ଉକ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱୟେ ବଧା ଉଥାପିତି କି ଅବା
ବିଜନ୍ତିତ ନ ହେବାର ଅନ୍ତରେ ଜାହା ମୁକ୍ତ
ବଧାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଜଳୁ ପଦିକାରେ ହୁାନ ଦାନ
ଦେବା ହେବେ ।

୯ ମାତ୍ରାମୁନିକ ସାଥୀରଣ ଜନ୍ମହୃଦୟ
ଏହି ଅର୍ପଣାକୁତ୍ତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହିମାଳ୍ୟଠାର
କିଛିଲୁକିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଭାଷା ଓ
ଅକ୍ଷର ପ୍ରକଳିତ ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଏକ ମନ୍ତରଭାଷା
ଓ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଅନୁରଗ ପରିନ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂପୁର୍ଣ୍ଣ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକରେ ଏହି କୁରବିଧାନ୍ୟ ସୋଇଅଛି ବି
ଆର୍ଯ୍ୟ ହୁମିର ଶ୍ରୀହୃଦୟ ପ୍ରଦେଶବାହା ଜନସମାଜ
ଏକ ମୂଳ ଆର୍ଯ୍ୟକାହର ଉଧୂର । ଅଧିକା
ଉଧୂରେଥିଥୁ ଖବର ଓ ବଜ୍ରନ ପାଦକୁତ
ହେବାର ହୃଦୟର ହରିଷ୍ଚା ହୃଦୟରେ ଏହି
ଛଙ୍ଗ ବଳବତ୍ତ ହୋଇଥାଇ ବି ଭାବରବରୀୟ
ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ ଦେଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭାଷା ଅକ୍ଷର
ଧର୍ମ ପ୍ରକଳିତ ବିଷୟରେ ଐତିହ୍ୟାବିରି ହେଲେ
ଅଛିଥି ବୁଝଇ ବିଷୟ ହେବ ବାପୁବିକ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟରେ ଐତିହ୍ୟ ସଂପ୍ରାପିତ
ନ ହେଲେ ଅମୁନିକଙ୍କ ଏହି ସାଥୀରଣ
ଜନ୍ମହୃଦୟ ଅନୁଷ୍ଠାର ସ୍ଥାନିତା ପ୍ରଦିତ

କୌଣସି ମୁଖଜଳା ନାହିଁ ଅବସ୍ଥା ସେ ବିଷ
ଏହି ଶ୍ଵାସନ ହୋଇଥାଇ ତାହା କେବଳ
ରହିଥେଥାଏ ବିଦ୍ୟାର ପଳମାଦ ଆର୍ଥିତ୍ କି
ଉତ୍ତରପରିମ ପ୍ରଦେଶରେ କି ବୋମାଇରେ
କି ବଙ୍ଗଲାରେ କି ଓଡ଼ିଶାରେ ସେ ସବୁ ଯୁବା-
ଯୁଚିତ ଛଙ୍ଗକିଦାରେ କୃତବ୍ୟର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା ଅକ୍ଷର ଏକ ଧର୍ମ
ପ୍ରଦୂର ଏକପ୍ରଭାବ ହେବାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଏକଥି ବାକିଥି ସଂସ୍କାରିତ ହୋଇଥାଇ କିନ୍ତୁ
ତଥାନଙ୍କର ଅକ୍ଷର ଅମୂଳକର ସ୍ଵଦେ-
ଶକାତ ନୁହେ ସୁତରଂ ସ୍ଵଦେଶହତୀତୀତି ବନ୍ଧୁ-
ମାନଙ୍କର ଅନୁଭବରାଗେ ଏହି ଆକୁଣ୍ଡନ ଉଦୟ
ହୋଇଗାରେ କି ସ୍ଵଦେଶକାର କୌଣସି ଭାଷା
ଏବଂ ଅକ୍ଷର ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରକଳିତ ହେଲେ ହବିଶେ
ଉପକାର ହୋଇଯାଗେ ।

ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣଭେଦ ବିବେରନା କଲେ ଏ
ଆକୁଶିନ ଅଛି ପ୍ରମାଣିତ କିନ୍ତୁ ଏହା
ଚରିତାର୍ଥ ହେବା ପାଷରେ ବହୁଜଗ ବ୍ୟାଧାର
ଅଛି ଏମନ୍ତ କି ସମ୍ବାଦନାର ଅଳ୍ପର
କ୍ଷାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ବୋଥ ହୁଏ ଅବୀ ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରଦେଶରୁ ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମନ୍ତରେ ବୈବାହିକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନ ହେଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ମାତ୍ର ବିଷ
ହୋଇ ନ ଯାରେ ଯେ ହୁଲରେ ଏକ ପ୍ରଦେଶରୁ
ଯାଇ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସକଲେ କାରିତ୍ତୁ ଯା
ହୋଇ ଏହି ହୁଲରେ ଏ ଅମା ଘଳବଳ ହେବା
କାନ୍ଧାଗ୍ରପ୍ରତ୍ୟେନା ମାତ୍ର କାନ୍ଧାଗ୍ରବ୍ଲାଙ୍ଗଠାର ବଜଳା
ଦେଶରେ ବ୍ରାହ୍ମିଣ ଏବଂ କାନ୍ଧାଗ୍ର ଥିବା ବାସ
କରିବାର ସେମାନଙ୍କ କାରିପାଇ ହୋଇ
ଅଛି ମୁଖ୍ୟ ସେମାନେ ପୂର୍ବଭାଷା ପରିଜଗାଘ
କରିଅଛନ୍ତି ଡେଶ ପ୍ରଦେଶରେ ଯେ ବଜଳା-
କିମାନେ ଦିଗ ଧନ୍ୟର ପରିଷ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ “କଟକୀ” ଅଧିକାଦ ହୋଇଥିଲୁ
ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବଜଳା ଦେଶରୁ ପ୍ରାଚୀକା
ମନ୍ତାବଳମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଛାଇ ବ୍ୟବହାର
ବିହାଗୁଡ଼ ପ୍ରତଳନ କରିବାକୁ ସମ୍ମର ନୁହନ୍ତି ।
ଏହିବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାଲ ଶାପେଷ ଆର୍ଯ୍ୟାବଳ୍ମୀରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଜ୍ଞାନଗୁରୁ ହେଲେ ଫିଦେଶରୁକୁ
ଅପସାରିବ ହେବ ଏବଂ ଏକତାଗୁରୁ ସ୍ମାକାର
ପକ୍ଷରେ ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାର ରହିବ ନାହିଁ କୌଣସି
ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେସାୟ ବହୁଦୀର୍ଘ ବର୍ତ୍ତନ ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ
ଅଛି ଏ ବ୍ୟବହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ହେବାର ଉତ୍ତର ନୁହେ ଜାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ କା

ସବୁଙ୍କ ଶୁଣି ହେବା କିମ୍ବେ ସତର୍କ ବନ୍ଦୀଙ୍କ-
ବିଚେ ଉତ୍ତଳବନ୍ଧା ଦେଖିଲେ ତି ଉପରୁର
ହେବା ବୁଦ୍ଧିର ଅଗମ୍ବ ।

୨ ସ୍ଥା ଅନେକେ କହି ପାରନ୍ତୁ କି କିଛି
ଶାଷା ସଦିଶେଷ ଉତ୍ତର୍ଷ ଲୁଗ ବିରାପରୁ ମନ୍ତ୍ର
ବଜଳା ଓ ଉଚ୍ଚଲ ଶାଷାରେ କଣପରୁ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଓ ବରତ୍ରିର ପ୍ରତ୍ୟେ ମାତ୍ର ମୁଖରୂ ଉଚ୍ଚଲ-
ଶାଷା ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ କର ବଜଳାଶାଷା ଓ ଅନ୍ଧର
ପ୍ରତ୍ୟେକନ କଷବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଇଂଗ୍ଲିଶ ଶାଷା ପ୍ରକଳିତ
ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ଉଚ୍ଚଲ ଦେଶରେ
ହେବାର ବାଧା ବି ସେ ମହୋଦୟମାନେ
କିବେଳନା ବରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ପୁଣ୍ୟତ୍ଵଦେଶର
ସହି ଇଂଳଙ୍ଗର ଆହାର ବ୍ୟକ୍ତହାର କିବାହାର
ସମ୍ପର୍କ କେବେହେଁ ରହିଛ ନ ଥିଲା ଦିଗେ-
ମଞ୍ଚ ପୁଣ୍ୟ ଦେଶ ଇଂଳଙ୍ଗାୟ
ଦୂଧଗର ଅଥକୃତ ଦେଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଦେଶରେ
ଇଂଳଙ୍ଗାୟ ବିଷା ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଦାବ ବ୍ରଦ୍ରତତ୍ପ ଉଚ୍ଚଲ
ଦେଶ ବଜଳାଦେଶ ଦୂଧଗର ଅଥକାରସ୍ତ ନ
ହେଲେ ଓ ବଜଳି ଅଜ ଉଚ୍ଚଲାୟମାନଙ୍କ
ସରଗେ ପରିଶ୍ୟାକ ସଂପାଦ ପ୍ରକଳିତ ନ
ହେଲେ ଉଚ୍ଚଲ ଦେଶରେ ବଜଳା ଶାଷା ବି
ଅଶ୍ଵର ବଳ ହେବାର କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏ ଜନନୀ ଆହାର ଦୂଧମାନଙ୍କ
ବଜଳାମାନ୍ଦି ।

ଏ ଉପରେ କାହିଁ କାହିଁ ଦେଖିଲୁ କାହିଁ ଦେଖିଲୁ କାହିଁ ଦେଖିଲୁ
ଅନ୍ୟକରଣରେ ଘୂମାଇବା ଏକଜାଗ୍ରି ହେବାର
ଯେ ଆମୀ ସମ୍ମଳ ହୋଇଥାଏ ତାହା କାଳ-
କ୍ରମେ ହେବାର ଦିଲକ୍ଷଣ ହେବାର ଦେଖା-
ଯାଇଥାଏ ଅଭିଧବ ହେମାନ୍ତକର ଦିଲାଗ
ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯଦି କି ଏକ
ଭାଷା ଓ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ପ୍ରକଳିତ କମ୍ବ ଦିଲକ୍ଷଣ
ହୋଇ ହେବା ତେବେ ଆମୁମାନଙ୍କ ଆଦି ଭାଷା
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆଦି ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ହେବନାଗର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଗରେ ପ୍ରକଳିତ କରୁ ବିଦେଶୀ ପ୍ରକଳିତ
ହୋଏ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରତିଲିପି ଭାଷା ସମ୍ବନ୍ଧ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ କଲକତା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବୋମ୍ପାଇ
ବ୍ରଜଗାୟମାନବର ଚାନ୍ଦିକିମାଳୟ ନିର୍ମାଣେ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାରେ ପରିଣାମ ହେବାର ଦିଆନର ଯେତେ
ହୋଇଥାଏ ଦେବ ସେହି ପରିମାଣରେ ଏକ ଭାଷା
ଓ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସରକାର ଲଙ୍ଘନ ପଠନ

କଥନୀର ପ୍ରଗଳ୍ପ ହେବାର ଅଧି ଫଳଦଣ୍ଡ
ହୋଇପାରିବ । ସବ ଆପଣଙ୍କର ବ୍ୟାତକ
ମହାଶୟ ମାନଙ୍କ ଦିଗନ୍ତ ବୋଧ କର ଦୁଇ
ଜେବେ ପୂନଃବାର ଏକଷୟରେ ଅଛ କିନ୍ତୁ
ଲେଖିବାକୁ ଅବସ୍ଥା ରହିଲା ।

ପ୍ରକଳ୍ପ ଶାଖାକ୍ଷତିର } ଶ୍ରୀ ରଜଲଳ ବନ୍ଦେଧପାତ୍ର

ମାନ୍ୟଧର୍ମ ଗ୍ରାୟକୁ ଉତ୍ସଳବାପିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଦ୍ଦାରୀ ହମ୍ମାପେଣ ।

ମାନ୍ୟବର୍ତ୍ତ ମହାରାଜ

ନିମ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦେଖେକ ପୁଣିଗୁ ସଂମୋଧନ
ପ୍ରବସର ଅପଶମକ କଳାହିତିଯାଇ ଉଚ୍ଚ
ପଦିକାର ଏକ ପାଞ୍ଚରେ ସ୍ଥାନଦାନ ପ୍ରତି
କୃପାବିଲେକନ କରିଲେ ମୁଁ ନରତାର୍ଥ ହେବ ।

ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିକର ସେ ପରମାଣୁରେ
ମାନିବେଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ ଜାହା
ନିମୁଲଭିତ କଷୟର ଅବଶତ ହୋଇଥାଇବେ
ଯଥା । ଆଁ ଯଶୁର ନିବାସୀ କଣେ ଖଣ୍ଡାଏଇର
ଗଲ ଦିବସ ଜିହାଳର ଗଢି ଘେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କମେ କମେ ଗୋ ଓ ଝାଇ ଓ କଳବ
ମୁଢି ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଓ ଅଳ୍ପଦିନ ନଜିଦେଲେ
କଣେ ଖଣ୍ଡାଏଇର ପୂର୍ବ ଗୋ ଦୂର୍ଧି ଘେର
ମରେ ହୋଇଥାଇଥାଇ । ସେ କବିତା
ମୋ ଏହି ପିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଥିବା ଶୁଣାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ
ଗୋଟିଏ ଉକ୍ତ ସେବରେ ଅନ୍ତରୀଳ ହେବ, ହେ
ଆହାର ଜଥାଗ କରି ଦିବ, ତଥିରେ ହେତେ-
ବାଲ ଥର, ତୁମିଗଲ ହୋଇଯାଏ, ଆଜ
ସମନ ପ୍ରମନ ଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଦ୍ଵାରା
ମାନ ଘର୍ତ୍ତି ହୋଇ ନ ପାରେ, ଏପରାଗ
ସେବର ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦେଖି ଗୋଟେ ଉକ୍ତ ସେବରୁ
(ଥର) ଦାର ଦୋଲାଥିଲାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନର
ସୃଜି ଦୋଷଧରୀର ଦେହ କହୁ କହୁ ନାହାନ୍ତି
ଅକ୍ଷେତ୍ର ଅପରାଧ କରିବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା
କି ଯଦି କେହବୁକୁ ଉକ୍ତ ସେବ ପ୍ରତି କୋଣୀୟ
ଫଳ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଆପଣଙ୍କ
ପଦିକା ଦ୍ୱାରା ଏ ସମସ୍ତକୁ ଜଣାଉଦାରେ କାଳ
କ୍ଷେପଣ ନ କର ଉଚ୍ଛପର ହେଉଳା ।

ଅକ୍ଷୁଧିତ ପର ହେଲା ଦିନେ ମୁଁ ଥାଳୀ
ପୁର ଲକ୍ଷ ଉପରେ ଦୟାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ କୌଣ୍ସି-
ଯ ବର୍ଷର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କଲେବ୍ୟ
କରୁଥିଲା, ଏହି ହନ୍ତରେ ଦେଖିଲ ଯେ ପାନୀ

୧୦ କଣ ନେବ ଗୋଟାଏ ଶୁଣିଲୁ
ଗୋଡ଼ାର ଅହୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖି, ମୁଁ ଓ
ମେହ ସବୀଲେଜମ ହେ ତାହାର ନଙ୍କ ସହିତ
ଯାଇଁ ମିଳିଲୁ, ହେଠାରେ, ବିକୁ ହତସବ୍ୟ
ଶୁଣାଇର ପିତାର ହୋଣି ପୂର୍ବାର ନ ଥିବାର
ଅମୃତାନଙ୍କ ଅନ୍ତମରେ ପଞ୍ଚ ସେ ମୃତ ହେଲା;
ଉଦ୍‌ଘରେ ସବଳ ଦୃଷ୍ଟି ଅବଗତ ହେଲ ଯେ
ସେ, ପ୍ରଥମେ ହଠାତ୍ କଣକୁ ବାମୁଡ଼ିବାର ବେ
କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ ଲୋକଙ୍କୁ ତାହା ସାହାଯ୍ୟ
କିମିତି ତାବିଥିଲ ହେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛାତ୍ର
ଲୋକଙ୍କୁ ମେ ବାମୁଡ଼ିବାର ଗେହ୍ନା ତୁଟି ନ
କର ଶେଷକୁ ଜଣେ ରତ୍ନଦୀରର ନାଶରେ
ବାନୁଡ଼ିଥିଲା । ଶୁଣାଇ ବାମୁଡ଼ିଲେ ବନ୍ଧୁବାନୀ
ଅଗା ବୁଥା, ଏହ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ, ହେମାନଙ୍କ
ଅଧିକ ଧରମାଣରେ ହଜାର ବନ୍ଧୁଥିଲା । ପରି
ଏକ ହତ୍ତାହ ଗତ ହେଲ ଗୋଟାଏ ଶୁଣାଇ
ଏ ଡିକାର ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବରେ ମୁକ୍ତ ଏ ଏ
ବାମୁଡ଼ି ପରେ ଅନେକ ଦୂରରେ ଯାଇଁ ଦୁ
ହେଲା । ଅତି ମତିଚାର ଜଣେ ଅବଶ୍ୟ ଝାରୁ
ଗୋଟାଏ ଶୁଣାଇ ବାନୁଡ଼ିଥିଲା, ଏପରି, ଯେ
ଇମ୍ବର ଅମୃତାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ତପା କରିଥିଲା
ତାହାର ହେତୁ କର୍ତ୍ତାରୀ କରିବା ମୋହର
ସାଧାରଣ । ଅତି ଅମୃତାନଙ୍କ ଉତ୍ତର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ କାନ୍ତି ବାଲ କୋପଦ୍ରୁଷ୍ଟିରେ ଅବ-
ଲୋକନ ହଲେ ହେମାନଙ୍କ ବଂଗ ନାମ
ଦେଇଥାରେ ।

ପ୍ରା ମୁହାଙ୍ଗୁ ବଢ଼ାଇଲରେ ଏହି ପତ୍ରି-
ଥିବାର ଧ୍ୟାନ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ ଫଳକ ହେଉଥିଲା,
ଜୀବିର ଆଶା ଉପରେବଳ ଧୂଳଦରେଙ୍କ ଏ
କନ୍ଦିବେଙ୍କ ନାମ କରିଥିଲୁ, ସର୍ବମାନ ଯେ

ବର୍ଷାଜଳ ହେଉଥାଏ ଗାହା ବସୁନ ତୁମିର
ସ୍ଵର୍ଗ ପର ଅପ୍ରଭର ଓ ଉଦ୍‌ବୋଧନ କେନ୍ଦ୍ରା-
କର ଉତ୍ସିଦ୍ଧିରୁଣ୍ଡର ଜଳନ ହୋଇ ନ ଥିବାର
ବୁଦ୍ଧିବାଚିବିମାନେ ନାଲ କଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ସେ ହେତୁର ବସୁନର
ଆନଂ ଧରନର ବସର୍ଣ୍ଣନ୍ତି (ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ବେଦନି)
ହେଉ ଘାର ନାହିଁ ଅବଗର ହେବେ ଯତ୍ତି !
ବୁଦ୍ଧି ପର) ବୁଦ୍ଧିକାନ୍ତ କିମ୍ବାଦନ୍ତ ।

১৭।৭৯] শ্রাবণিকা দ্বা

କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ଉତ୍ତରାଷ୍ଟରୀ ସହର ଜୀବି ଦର
ପାଦକାନ୍ତ କାଳପତ୍ରରେ ଦୂର୍ଲଭ ମୋହନ୍ତୁମେ
ମହିଳା ଏ ପରମ ଦେଖନ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

४८

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଳ୍ୟ	୩୫
ବର୍ତ୍ତାନେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
ନିପାସଳ ଘାର୍ତ୍ତ ଜାଇମାସଳ	୫୩

— ८ —

ଗତ କୁରୁମୀଦରେ ଏ ପଦିବାର ଫୁଲଙ୍କର
ଏବରସ୍ ଗତ ହେଲାର ଯେ ସମୟ ଶ୍ରାଵକଙ୍କ
ଉପରେ ବଜ୍ରୟ ମୂଳ୍ୟ ପାଇଥା ହୋଇଥିଲା ।
ଧେନେନଙ୍କ ପ୍ରଧନ ଯେ ଉତ୍ତର ମୂଳ୍ୟଙ୍କା ଅଧି-
କମେ ପ୍ରେରଣ କରି ବାଧୁତ କରିବାରେବେ ଓ
ଯେବେ ମାନଙ୍କର ଅଭିନ ଦେବାର ବାହୀ ଅନ୍ତର
ଦୟା ଯେଉଁକାଳ କିମିତ ଅପିନ ଦେଇଥିଲେ
ତାହା ତେଣମୋହାଇଅଛି ସେନାନ ତିରକଷ-
ପରୁଁ କାହିଁ ଅଭିନ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନ ପାତ୍ର

କେବଳତା ମେତକଳ କଲେଜର ଅଧ୍ୟାପକ
ତାତ୍ପୁରସ୍ତିନିଦୃଷ୍ଟ ପଦେବ ଚଲନାବ୍ୟବେଶିକୁ
କଲେଜର ॥ ୫ କର୍ତ୍ତାମୁଖ ଅନ୍ତବେଳ ଅରମ୍ଭ-
ବାରରେ ଗୋଟିଏ ସୁମର୍ଦ୍ଦ ବହୁତା ବର୍ଣ୍ଣନା
ଚିତ୍ରାମାଧିର ଜନ୍ମବକ୍ଷ ଯଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ
ଯେତେପରି ଉତ୍ତର ହୋଇଥାଏ ସେଥର ପରିଚୟ
ଦେଉଥିଲା । ଅଛି ପ୍ରାଣିନ ବାଲରେ
ମେନ୍ଦୁ କିମ୍ବରେ ଚିତ୍ରା ବର୍ଷା ନିରାକାର
ଦେଉଥିଲ ଜାହା ଜକ୍ତୁ ମହାଗୟ ଯେମନ୍ତିଥି
ବର୍ଣ୍ଣନା ବରାହରୁ ସେଥର ସଂକ୍ଷେପ ଅନୁ-
ବାଦ କିମ୍ବର ସବୁଗୁ ହେଲ ଯଥା ।

“ଗେଗର ମୁକ୍ତ ପାଇବା ଏବି ପାଇବା
ଦ୍ୱାସ ଯେଉ ଅସ୍ମାର କୋଥ ତୁଆର ଜାହାରୁ
ତମାଙ୍କର କରିବା ଜାନ୍ମାବି ମନୁଷ୍ୟର ଯେଉ

ମୂର୍ଖବକ ବାହୁ ଅଛି ଓ ସହା ପାଇବାଲାରେ
ଲୋକେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଭୂତି କରିଥିବେ ତବିଷ୍ଣା-
ମାସ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ହୋଇଥିବାର ଏହାକୁ
ଆଜି ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଗାସ୍ତ ଦହିବାକୁ ହେବ
ଏକ ଏହାର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରର ଉତ୍ତରାମ ସର୍ବତାର
ଉତ୍ତରର ଉତ୍ତରାମ ଅଟଳ କାରଣ ସର୍ବଦା
ଏକ ଅନୁଭ୍ୱ ସହାୟକ ଓ ସହାୟାମ ହେବ
ଅଛି । ଫୁଲେଟ ଉସଙ୍ଗଠାଗ କଣିଥିବୁ ଯେ
ଆଜି ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ମିଶରଦେଶାୟ
ରୋମାନେ ତବିଷ୍ଣା କାର୍ଯ୍ୟର ଅଲୋଚନା
କଲେ ପ୍ରଥମେ ଏହାକୁ ମାତ୍ର କେତେଲେକ
ରେକାଙ୍କ ତବିଷ୍ଣା କାରଣ ଏକ ମୁଥର ଶେଖ
ହେଲେ ଏହି ବେତେଗୁଡ଼ିଏ ଧ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଓ
କଳ୍ପିତ ଦେବତ ପୂଜା କରିବା ଏସମୟର
ତବିଷ୍ଣା ମର୍ମାୟ ପ୍ରଥାନ ଉପଦେଶ ଓ
ବାବହାର ଦ୍ୱାରା ଏହି ମହି ମହି ଅପେକ୍ଷା
କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରପଦ୍ଧତି କରିବାରକୁ ଅଛି
କିନ୍ତୁ ଜୀବ ହେଉଥିଲା । ଏହାକୁ ଉପାୟ
ମନମଧ୍ୟ ଦେଇ ଜାଗରିବୁ ଧ୍ୱର କରିଥିବାର
ତାହାର ଫଳାଫଳ ସେଇର ଅଜ୍ଞନଜା ଓ
କୁଷଳାର ପରିମାଣନ୍ତାରେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଉଥିବ । ପୂର୍ବବଳର ଉତ୍ତରିକଳ ମାତ୍ରରେ
ପୁରୋହିତମାନେ ଏହା ତବିଷ୍ଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଓ ତାହା କେବଳ ଧ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଉଥିଲା । ମିଶରଦେଶର ପ୍ରାଚୀ-
ମାନେ ତବିଷ୍ଣା ଶାମ ପ୍ରଥମେ ଶିକ୍ଷାବଳେ ଓ
ରୋମାନେ ଏହାର ଏତାତ୍ମକ ଉତ୍ତରାମାଧନ କଲେ

ଯେ ଅବୟ ତାହାକୁ ଦେଇ ବିଲିବର୍ଷ ବାର୍ଷିକ କରି ନାହାନ୍ତି ।”
ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଡାକ୍ତର ମହାଶୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଵାକ୍ଷରରେ
କହ ଅଛନ୍ତି ଯେ “ ହୋମର ନାମକ ବିବାହ
କାଳେ ଲେଖାର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକ ବୁଲ୍ଲପିଦ୍ୟମ
(ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରାହକ ଚିତ୍ରପତ୍ରକ) କି ପ୍ରସାରିନେ
ଭାରି ବୁଢ଼ି ଓ ବୈଜଳ ପୁଷ୍ଟିକ ସେମାନ
ଆମ୍ବଲାନ କରିଥିଲେ । ବାବୁଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କ
ରାଜସ୍ବ ପରିଷ ବଡ଼ ବିଲାର ପରିଷ ଥିଲା । କ୍ଷର
ଶବ୍ଦରୁଷା କାଳରେ ସେମାନେ ସମୟ କାହିଁ
ପଦିର୍ଥ ବିତ୍ତରୁଷ କରି କୁତ୍ରିମ ଭାରି ଧୀର
ଶତବୀନକୁ ସ୍ଥାନକି ଅବହାରେ ଚାନ୍ଦିଲେ ଓ
ସେଠାରେ କାନ୍ଦୁ ପ୍ରବେଶ ହେବ କୋଣ ପେତୁ-
ଦୁବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ସେଜ୍ଞାଳରେ
ପରାର ଅନୁରମ୍ଭ କେବ କୌଣସି ଦେବତାର
କେପରି ଜାଇ ମେହର ବିନ୍ଦୁର ଥିବାରୁ
କେବଳ ପୁଜ୍ଞା ଓ ମର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବରେ
ଉପାୟ ହେଉଥିଲା ଓ ପଥର ନିମ୍ନମୁଖ କଟିନ-
ନ୍ତପେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉପାୟ-
ମନମଧ୍ୟ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେଉଥିବାରୁ
ବେଗିର ଆଗାମର୍ଜନ କରିଥିଲା ଏହି ଶେଷ
ଉପାୟ ଧୀର ବେଗି ସ୍ଥାନକି ଅବହାରେ ରହ
ଥାର ଅଥବା ସକଳ ମାତ୍ର କୁମୁଳ ଉପାୟ
ଠାର ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକୁ ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ଅଥବା ସମ୍ମାନନା
ଥିଲା । ”

ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ କଥାର ଦିଗ୍ଭୂତି ହସ୍ତ ଉପ-
ଲିବ ହେଉଥିଛି । ପ୍ରଥମ ଏହି ଯେ ଏହେଠାରେ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିହ୍ନାର ଅବସ୍ଥା ମିଶ୍ର ଓ ଛନ୍ଦବି-
ଳ ପ୍ରାଚୀନ ଚିହ୍ନାର ଅବସ୍ଥା ଗ୍ରାୟ ରହିଥିଲୁ
ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳୀ ଏହି ଯେ ଆଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦବନ୍ଦର
କିମ୍ବା ପୂଜା ଓ ମସି ଦିରେ ଦିନ୍ଧୀ ଏ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ
ସାମାଜିକ ଦେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ଅଛି । ଏ ପୂର୍ବ
କିଷ୍ଯୁର ବିହୁର କଣ୍ଠରୀ କଲାକାରୀ ଅଧିକାରୀ
ହୋଇ ଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲୋଡ଼ିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହେଲୁ ।

ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ-
ଥିଲୁ ପ୍ରାୟ ତେଣେ ଦକ୍ଷଗ ପାହାର ଜନ୍ମ
ହୋଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଏକପରିକାର ପାହା ଜିବା-
ଗାର ଉପାୟ ଏକଦିନରେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ
ନାହିଁ । ସମୁଦ୍ର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଜୀବ ଯେତେ ବର୍ତ୍ତିତ ଭେତ୍ରେ ନୁହନ୍ତି ,
ଉପାୟ ଉଠାଇଛି ହେଉଥିଲି । ଅତିଧିକ
ପ୍ରାଚୀନ ବାଲରେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଜୀବ ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଓ ଅନୁଭବ ହୋଇ ସବୁଲ
ପ୍ରବୃତ୍ତି ଗୁଣାଗୁଣ ଜଣା ନ ଥିଲା ରେତେବେ-
ଳେ ଘେମାନେ ବିଶ୍ଵରୂପ ଲୋକ ପାଇକା ମାତ୍ରରେ
ତହିଁର ମୁକୁ ହେବା ପାଇଁ ଦେବିବାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ବନ୍ଧୁତିକେ ଏକମୟର ଅବଶ୍ୟା ବିଶ୍ଵରୂପ ଅବଶ୍ୟକ
ପ୍ରାୟ ଥିଲା । ଯିନ୍ତୁ ଘେମାନେ ବିଶ୍ଵ ପାହା
ପାଇଲେ ତହିଁର ରକ୍ଷା ପାଇବାରୁ ଧରମ ନ
ହୋଇ ନିଜନ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ରା ପାହାଯାଏ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରେ ବେହୁଧର ଏକମୟର ଲୋକମ ନେ ଦେ-
ବିବାରେ ଘେମାନ୍ତିର ଚାର୍ଥିକା କରୁଥିଲେ ।
ଅବସ୍ଥା ଅସୁନ୍ଦେଗୀଯ ଲୋକମାନେ ଦେବ-
ଭିପ୍ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସେଇ ପାନ୍ତିର ଚିହ୍ନ କରନ୍ତି
ବିଶେଷ ଯେହିଁ ମାନେ ମୋଧୁପଲ ଓ ବନ୍ଦରେ
ଆଗ୍ନି ଦେମାନଙ୍କର ଦେବିକାରୀପ୍ରାୟ ହବୁଥିଲା ।
ହାତ୍ତା ଜାନ୍ମ ଓ ବନ୍ଦନା ବେବର ଚିହ୍ନ କରି
ଦେବି ଆପଣ । ହମର ପକାର୍ତ୍ତନ ଗ୍ରାମ୍ୟଦେଶୀ
ପୁକା ଓ ଦୀପୁକା ଉତ୍ସବ ଦାରୀ ଏ ପାଇ-
ବେଗର ପରିକାର ହୁଅଇ ଓ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ
ଲୋକ ପାଇଁ ନିଷ ବିଶେଷ ଦେବତା ଉଦେଶ୍ୟ-
ରେ ଉତ୍ସବାଦ , ଥରଣୀ , ପ୍ରକଟୁକା ଓ ଯତ୍ନ
ଉତ୍ସବର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଅଇ । ଏହ ନିମ୍ନାସ-
ନ୍ତି ସାଧୁ ସିରୁମରେ ବେଗ ନାମର ଉପାୟ
କରିବ ହୋଇଥିଲି । ଯେ ଦ୍ୱାନରେ ଦେବତା
ଅସୁନ୍ଦର ଯେତେ ସେ ଦ୍ୱାନରେ ଲୋକମାନେ
ଦେବ ଉପରେ ତେଣେ କରିବ ବର୍ତ୍ତୁ ଓ
ମହ ଯତ୍ନର ତେଣେ ମାତ୍ରାତ୍ମ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ।
ଅଗରବନ୍ଦିନମନେ ଦେଶାୟ ଓ ବିଦେଶାୟ

ସବଳ ପ୍ରକାଶରେ ବିଗେଷ ଯେଉଁଠାରେ ଶାତ
ପଛିକାର ଅବଶ୍ୟକ ସେଠାରେ ଚିନ୍ମୁଷଧ୍ୟାଗ
ଫଳକ ହୃଥର ଅଥବା ମନର ଦୟାର ଅନେକ
ବେଶ ଜନ୍ମ ହୋଏ । ତେଣୁ ଡାକ୍ତର ସିଥ
ମାହେବ ଉପର ଲଙ୍ଘିତ କରୁଥାରେ ବହୁଅର୍ଥରୁ
ସେ ଅଧୁନାକ ବଳବତ୍ତର ଉପରୁତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚୀନ
ଦିଗ୍ବୟାରେ ଅସ୍ଵକ ପାଳିଯାଇର ଧର୍ମବଜାର ।
ଯେବେ ଏବେ ତୁମ୍ଭରେ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରୁ
ମହିମା କି ବିଦେଶ । କାହିଁବରେ କିନାରର ଏକ-
କଣ ହାତୁର ବର୍ତ୍ତମନ ଏହି କଥା ପ୍ରପନ୍ଥ
କରିବାକୁ ତେଣୁ କରୁଥିବାକୁ ମେ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରୁ
କିଛି ନୁହିଲ କେବଳ କୌଣସିଲପୁଣ୍ଡବ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଥିବା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାରେ ।
ତିଥିକମାନଙ୍କୁ ଏବିଷୟର ଅଲୋଚନା ବରତା
କିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା ।

✓ ହକୁର୍ମ୍ଭାବ ପ୍ରକାଶକ କରିବା । ✓

ଅମେରିକାରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ସେ କୃତ-
ବଣୀ ପାର୍କିନ୍ଗୀଙ୍କ ଉବ୍ଧରେ ବାଜା ବଜା ଛାଇବା
ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ ପଲ୍ଲେର ଉତ୍ତେକୁ
ସୂଚିତ ମାଦେବ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିନ୍ଦୁକଳା ଦିଲ୍
ପାର୍କିନ୍ଗୀଙ୍କର ସେବା ଏବଂ କୁମୁଦିରା ଦେଇବ
ଆଜି କୁରିଥିଲୁଛି । ସୁନ୍ଦରପାଦେବ ଜାରି ଯେ
ବଜା ବଜା ବଜା ଉତ୍ତାନ୍ତାଗୁ ଜାରିଥିଲୁଛି ପାଇଁ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିନ୍ନ ବିବିତ୍ତ ଭାବ ହୁଅରେ ଏବଂ
ପାର୍କିନ୍ଗୀଙ୍କର ଦିଲ୍ଲି ମତକ ଦାଖିଲେ ଥିବାରୁ
ବଡ଼କରେ ଯ ଜାମ୍ବି କରିବା ବରି ତେ ଯୋଜା
କରିପଢ଼ିବାପ୍ରାଣ ଲୋକଙ୍କର କାହିଁ ହେବାର
ସମ୍ମାନନା ଓ ଯେହେତୁ ସନ୍ଧି ପାତ୍ର ମନ୍ଦିରାର
* ଅଜନ୍ମର ୩୦ ଧର୍ମରେ ବାଜା ବଳାଇବା
ପଞ୍ଚରେ ବିଥାନ କରିବାକୁ ବାହାଙ୍ଗର ପମତା
ଅଛି ଏ ମ୍ୟ ବାଜା ବଜାଇବା ପୁକାର ଗୋ-
ପି ପଥାଳ ଅଜି ବୋଲି ଭାବାଙ୍କ କଣାଥିଲୁ
ଅଭିବଦ ହେ ବାଜା ଏକାଦେଵିଜେ ବଜା
କରିବାକୁ ନ ଗୁଡ଼ି କେବଳ ଏହି କଥାନ କରି-
ଥାରୁ ଦେଖୁ କରି ସେ ବଜି ଏ ଯୋଜା
ବାଜାପ୍ରାଚି ସମ୍ପଦରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ବଜାନ୍ତି
କେତେ ବିଶ୍ଵି ପାହିଲ ଥିବାକାଳରେ ଦେଖାରେ
ବାଜା ବଜାଇବା ରହି ହେବ ଏ ବହୁପ୍ରକାର
ପର୍ବତରେ ସେବା ଏବାର ମୁଖିକା ଦେବାରୁ
ଆଜି ଦେଇଥିଲୁଛି । ସେବା ଏହି ମୁଖିକା
ଦେବାରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ଗ୍ରାମୀକ ମାନ୍ଦ୍ରେ
ଦେବିଙ୍କ ବାଧାରେ ଅଦେବନ କରିବାର

ମାତ୍ର ମ କୁଣ୍ଡଳସାହେବ ସେଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ
କରିବାକୁ ଉପରି ଜ୍ଞାନ ନ କଲେ ବିଜ୍ଞାନଗୁ
ବିଜ୍ଞାପ ଦେଇ ଅସ୍ଵର୍ଗନେ କର ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର
ଆୟୁମାନଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିରେ ପୂର୍ବସର ଆଜ୍ଞା
ହୁନ୍ଦିଥର୍ମତି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କର ଅନ୍ୟ କିଛି ବୋଧ
ହେଉ ନାହିଁ କଚକଚାରୀ ଆଜି କାହିଁ ଦେଖା
ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ବାଜା ବଜାର ପୁଣ୍ୟ ବରବାର
ନିର୍ମଳ ଏବେ ହୋଇ ନାହିଁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱା-
କାଳରୁ ହୋଇ ଅମୁଖତି ଓ ଅବସ୍ଥା କେବେ
ସେଥିରେ ଆପଣ୍ଡି କର ନାହିଁ ଓ ଯାହାର ଆପଣି
ହୃଦୟ ତାହାରୁ ଏମନ୍ତ ଶ୍ଵାନରେ ରହିବାର
ଭାବର ନୁହେ । କିନ୍ତୁ ଲୈଜଫିଲେସନ୍ କୁଣ୍ଡଳ
ନମିତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶିତ ହେଉ ପ୍ରଥାନ କରିବା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଅପର ଓ ଜ୍ଞାନ୍ୟକୁ ଲେଖି-
ସାହେବ ବରବର ଏହେମରେ ଆଇ ଏଠାର
ଭାଷା, ଥର୍ମ ଓ ସ୍ବାତନ୍ତ୍ର ସୁନ୍ଦରମୁଖେ ଅବଗତ
ଥିବା ଓ ଏହା ନରେ ସକଳ ସଂଖ୍ୟାଦୟର ଲୋକ
ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଚାର ଲାଭ କରି ଆଦରଣୀୟ ଦୋ-
ଇଶ୍ୱରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏହିପରି ବିଷୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହେଲେ ବନ୍ଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଅନ୍ତର ।

ଯେଉଁ ଦଧାରେ ପୂଲସକୁ ବାଜା ବଜାଇ
ଗାର ବିଧାନ ଛରିବାର ଅସୁକାର ଅଛି ତାହା
ହେବଳ ଏହାକରେ ବାଜା ବଜାଇବା ପକ୍ଷଟେ
ଆର ଠାରୁଗାଙ୍କ ଫନିର ସତକ କାହାର
ହେଲୁବେଳ ସେ ତାହାଙ୍କ ବେଳାରେ ବାଜା
ବଜାଇବା ପୂଲସ ନିଃଶ୍ଵେତ କରିବେ ଏ କଥା
ବିଦାର ଅରହନ୍ତିର ମୁହଁର । ସତକରେ ବାଜା
ବଜାଇ ଦିନ ବେଳେ ସବଳ ସମ୍ମଦ୍ଦରେ ଓ ସତକ
ମୁହଁରର କବି ବି ଯୋଡା ହେଠ ପଡ଼ିଲେ ଉତ୍ତର-
କଣାର ବାଜା ବଜା ହୁଅଇ ଏକଥା ଲେଖିବେ
ପୁରକ ରେ ମରୁବର କରନ୍ତି ଓ ପୂଲସ ଅବରମ୍ଭ
କି ଜୀନ କଲେ ଅନ୍ୟ ବିଧାନ ଦରବାର ନିଷେ-
ଧ ମାହି କିନ୍ତୁ ହେବାକହିରେ ଦେବାଜନ ସମ୍ମଦ୍ଦରେ
ଏହିପରିପାଦିତ ଏହିପରିପାଦିତ ଏହିପରିପାଦିତ
ନାହିଁ ଓ ଏଥରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ରାମମନୋଦିଶି
ହେବାର ସମ୍ମାବନା ଅମ୍ବେମାନେ ମରବାବିର୍ତ୍ତରେ
ଗ୍ରାହକ ଲେଖିପାହେବ ଅଗଣ୍ୟ ଆଙ୍ଗର ପୁନର୍ବ-
ଚରି କରି ଏଥରେ କ୍ଷାନ୍ତ ରହିବେ ଓ ଯେବେ
ହେଲୁପାନ ହୁଅଇ ଜେବେ ସେବାଏତ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେବମାନେ ଏ ଅଞ୍ଚଳ ରହିବ ପରି-
ବାକୁ ଉପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଧାୟ ବରଳ ।

ଫରୁଜଦାଶ ମୁହାର ।
ସନ ୧୮୯୫ ମେସିବା ଅଜନ କଣ୍ଠ ହେବ
ରେ ମୁକ୍ତ ଚମାନଙ୍କ ଭବରେ ଦକ୍ଷ ପ୍ରା
ଦୟର୍ବଳ ହୋଇଥାଛି । ଉକ୍ତ ଆଜନର ଚମ
ଧଗରେ ଲେଖାଥାରୀ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି
ନୀମରେ ଫରୁଜଦାଶ ଅଧାଳତରେ ଥାଇ
ଯୋଗ ହୋଇଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷର ଉତ୍ତର
ଦେବା କରି କୌଣସି ବାରଷ୍ଟର ହେଉବୋ
ର୍ତ୍ତର୍ତ୍ତର୍ତ୍ତ ଅଥବା ଉତ୍ସୁକ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଉକାଳ
ରୁ ବିମ୍ବିକୁ କରନ୍ତି ତାହାର ଅନ୍ଧକାର ଅତ୍ୱ
ଏ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧାଳତର ଅନୁମତି ଦେବା
ଅଜନ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା
ପାଦାଘନକାରୀ ନିୟମ କରିଥାରେ । ମାତ୍ର
ଅଧାଳତର ଅନୁମତି ତଥା ତାହା କର ନ
ଥାରେ ଉକ୍ତ ବିଧାରେ ବାରଷ୍ଟର ଚମ୍ପି ଉ
କାଳଙ୍କ ନାମ ଜ୍ଞାନପେ ଲେଖାଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଷେ ମୁକ୍ତାରଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖା ନ ସ୍ଥବାଚ
ଏମାନେ ଅଜ୍ଞ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଖରେ ଗଣ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ମୁକ୍ତଶ୍ରୀ ଅଧିକାରିର ଅନୁମତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଏମାନେ ମୁଦ୍ଦାଳୁର ଉତ୍ତର ଦେବୀ ପକ୍ଷରେ
ସାହାଯ୍ୟ କର ନ ପାରନ୍ତି ଅନୁମତି ଦେବୀ
ଅଧିକାରିର ଉତ୍ତାଧୀନ ଜାରି ବୌଦ୍ଧି ଲୋକ
ମୁକ୍ତାର ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ କରିବାରୁ ସହିତ କରଇନାହିଁ
ଏ ହେଉସ ଏକା ମୁକ୍ତାରଙ୍କର ବିଷୟରେ ସୁ ବକ୍ତା
ହେଉଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ
ଭଲାଙ୍ଗ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ କରିବାରେ ଫେର କେବଳ ଓ
ବିଷୟ ମୁକ୍ତାର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ଲୋକ
ଜହାନି ଅନ୍ୟମ ହେଇ କାହାରୁ ସାହାଯ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ ବିଶ୍ଵାସ ନେଇଥିଲା ।

ଅଜ୍ଞର ଭାବୁ ଦିଲା ମୁକ୍ତାବଳେ ପକ୍ଷରେ
ହାନିକର ଥିବାର ଭାବୁ ଦିଲିବରେ ତାଙ୍କର
ମୁକ୍ତାବଳେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକାରୁ ଅବେଦନ କରି-
ଥିଲେ ସେଥିରେ ହାଇକୋର୍ଟ୍ ଏହି ମତ ଦେଲେ
ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସାର ଜ ଶି ଗୁଣ ମୁକ୍ତାବଳେ
କ୍ଷମତା ଦିଲା କରିଥାଇବା କୌଣସି କୁମ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଏହାକର ନାମ ଖାରକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଆରନ୍ଧକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିବେତନାମେ ସାଧାରଣ
ମନ୍ଦିରାର୍ଥେ ମୁକ୍ତାବର ସାହାଯ୍ୟ ହାକମର ରଙ୍ଗା-
ଠାନ ହୋଇଥାଇ ଏଥିରେ ଯେବେ ମୁକ୍ତାବର
ମାନେ କ୍ଷମତାପ୍ରଦାନ ହେଲେ ତେବେ ସେଥିପୀର
ବିଶ୍ଵାଳୟ କିଛି କର ନ ପାବାରୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧି
ତାହାଙ୍କଠାର ଠଙ୍କା ନେଇ ସାର୍କିପିକ୍ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ତଥାର ତାହାଙ୍କର ସେ ସତି ହୁଅଛି

ସେଥିର ବିଗ୍ରହ କବଣ୍ଣିମେଘ ପଞ୍ଜୀ ପଞ୍ଜି
ଗରେ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘବିଜ୍ଞାଳ ମୁକ୍ତାବଜ୍ଞର ଦରଖାସ୍ତ ଓ
ବାଇକୋର୍ଟର ଉତ୍ତର ସମସ୍ତ ଛଲର କମିଶନରଙ୍କ
ନିବିତ୍ତରୁ ଏହି ଆଗାମେ ଘଠାଇଥିବାକୁ ଯେ
ଉଚ୍ଚ ଦିଧି ଜନାର ବିଷୟ କର୍ମ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ
ତାହା ପେମାନେ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ । ଅବ୍ୟ
ଏଥିର ଉତ୍ତର ଯାଇ ନାହିଁ । ଏକ ଏକ ହାତିମର
ଏକ ପ୍ରକାର ମତ ଦେଖିଯାଏ । କେହିଁ
ମୁକ୍ତ ବିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ
ଅଛିରୁ ଓ କେହିଁ ଏକ ବେଳକେ ନିଷ୍ଠେଥ
କରିଥିବାକୁ ଏ ଶଳେ ବିପରି ରିପୋର୍ଟ ହେବ
କୁଥାଯ ରାଜ ପାରେ ଫଳତଃ ମୁକ୍ତାର ବିନା
ମ ମଲକବିଜ୍ଞାଳ କେଣ ହେଉଥିଲୁ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଯଦ୍ୟପି ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥ ହୁଅଇ ଯେ କିନ୍ତୁ ୪୩
ଆଜି ଅନୁମାର ମୁଦ୍ରାଲୀ ପଞ୍ଚର ଅନୁମତି ଦେଇ
ମୁହଁର ଉପରୁ ତ ହୋଇ ନ ପାରେ ତେବେ
ଆମେମାନେ କହୁଁ ଯେ ଏପରାଗୁ ବନ୍ଦରା
ସାଥୀରଣୀ ମଙ୍ଗଳକର ଦୋଇ ନାହିଁ ଶୋଇ-
ଦାଣ ଅଦାଲଗରେ କୋଟି ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଦ୍ରାଲୀ

ସାପ୍ତାନ୍ତିକ ସଂବାଦ ।

ବିଜ୍ଞାନର କାହେ ଜାହାଜରେ ସିକା ଆଧିକରଣ
ମହାପ୍ରଦାତା ମୁଖୋଜି ହେଲା । ଏବଂ ଯେଉଁ
ଜାହାଜ ବିଜ୍ଞାନରେ ଯୁଦ୍ଧକାର ଅଛି
ଯେଥିରେ କଳାକାରୀ ମହାଶୀଳ କେତେବେଳେକାଂ
ଗରୁ ମନ୍ଦିରମାର ମହାନଙ୍ଗ ବାଟିମ ଉଚ୍ଚ-
ମେଲୁ ଲୁଧାଳିଙ୍କ ଜାହାଜରେ ଗନ୍ଧନ ଛଲେ
ଏ ଜାହାଜମାନଙ୍କ ଏକାବେଶକେ ବିଜ୍ଞାନର
ମାତ୍ର ପରିଷକ୍ଷର ଦୃଢ଼କ ମାତ୍ରରେ ବହିର

ଦେବ ଓ ଏକାହାତ୍ର ଭାବୀ ମଧ୍ୟ ଅଥେବ
ହୋଇନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟଭଲକ ଉତ୍ତରିଗରୁ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରଥା ହେବାର
ସଂବାଦ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଵରଜନ୍ମାନଙ୍କେ ବିଶ୍ଵାସିତ
ମରିବାର ଅରମ୍ଭ ମେଗଳ ଓ ଯେବେ ଗାଁ
ଦୁଃ୍ଖ ନ ହେବ ତେବେ ଯେବେ କହୁଥରାତ୍ରି
କହୁଥୀ ପରିଷ ପରିଷ । ଗବର୍ନ୍ମେନ୍‌ଗ୍ରାହୀତିବାଜି
ଆଜିନୁଗାନେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍‌ଗ୍ରାହୀତାକ କହିଲାକିମାତ୍ର-
ଠାର ଧାରକର ଅନ୍ୟା ଓ ବୁଝିର ହରିଥିରେ
ପରିଚ ରାଯୋର୍ ପାର୍ଟିଜ଼ କରିଥାନ୍ତି ।

କଲ୍ପନାରେ ବାଦ ମାତ୍ର ଉପାତ କଥା-
ବାବ ଗବୁଣ୍ଡମେଘ ହେଠାରେ କରେ ଶିଳାଶ୍ଵର
ବନ୍ଦର ନଷ୍ଟକୁ ରହିବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏଥରେ କାନ୍ଦର ଉପରୁବ ପାନ୍ତି ହେବାର ସମ୍ଭା-
ବିନା ଆଛି ।

ଆଜି କାଳ ସେ ପ୍ରବାଗ ନାହିଁ କର ଲୋକେ
ଦସ୍ତା ଲୋକୁ ଅକ୍ଷର ସେଥିରେ ଓସିଥାଏଇଲୁ
ଜଳିପିର ଚାନକା ଅବଶ୍ୟକ ଆଦିଶାଖୀୟ ହେବ
ଧାର ଦ୍ୱାରା ଅବା ନ ଦ୍ୱାରା ଅପାରାଧଃ ଅଣାରେ
ଲୋକେ କହୁବାବୁ ସମ୍ମାନନା ଉଦ୍‌ୟୋଗ ଧାରେ
କେବଳମୁଦ୍ରା କଂକଣ ତାଙ୍କମାତ୍ର ତା ଏହି
ନିମ୍ନ ଠର ତା ଏହି ପରିପରୀକ୍ଷା ତା ଏହି
ରଜନେ ଅବୁ ପୁଣି, ତା ଏହି ପରିପରୀକ୍ଷା ତା ଏହି
ଭାବିବୁଛି ତା ଦକ୍ଷାନ ହେବ ତା ଏହି ପରି
ପରିପରୀକ୍ଷା ବନାଇ ଅନ୍ତର ହେବାର ସମ୍ମାନନା
ଏ ଜାଗାଟି ତା ଏହି ରଜନେ ଭାବୁ ଦର୍ଶା
ହେବ ।

ହୁଏ ପ୍ରତି ଦୂର କେଇନ୍ତି ସେ ଉତ୍ତରବେଶ
ନ ମଜା ହୁଏବା ଗିର୍ଜା କରିବା ଗେଟିଏ ଅରତ
ଦେଖିବା ଯତ୍ଥ ପ୍ରତିକ ହେଉଥିଲା । ଏହାପାଇଁ
ଆହି କେବେ ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା । ମାନାମ୍ଭେ
ବର୍ଷରେ ଘର୍ମା ମିଳା ଓ ମେହଣ୍ଡର ଯେତ୍ରମେ
କିର୍ତ୍ତମାନ ହୁଅର ଏଥରେ ଜାହା ଅଛି ଓ ଜାହିର
ବର୍ଷ, ମାହ, ଦିନ, ହଜାର ଏବଂ ମୁରିଚନ୍ତି ହୁଏ
କିମ୍ବା ହୁଅର ଏହି ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଧାର
୫ ୧୦,୦୦ ଟଙ୍କା ଦିନ୍ମୁ ପଢ଼ିଅଛି ।

ହସରେ ଶୁଣ ଯୋଡ଼ାକର ବର୍ତ୍ତମନ ସେଇବ
ପ୍ରାଣ ଧଂଶୟ ଦେଇଅଛି ତାହା ଅଭି
ଜ ଦ୍ୱାରିବ । ଏ ପଞ୍ଚମୀପ କର୍ମ୍ମିର ମନୋମତ
ହେଲେ କହିବ କାରିଏତକଷାଳିଙ୍କ ଦେଇବ
ଗେହା ପଞ୍ଚମୀପ ଅବିବାରୁ ଆଦ୍ୱେମାନେ
ପ୍ରତ୍ୟବ ବରତ ।

କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଜାଣ କିମ୍ବା ସହି ଏ କିମ୍ବା
ମମ୍ପରେ ଦେଖିବ ପ୍ରକଟ ହେଲା କଳକାଳରେ
ଦେଖା ଏବଂ କମ୍ପୁଟରର ଅନ୍ତରେ ହେଲା
ଆହାର ଅବୃତ ଠିକ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣକ୍ରମ ହେଲା ଏବଂ
ବର୍ଷ ଅଛିଯାଇ ଲାଇ ଏହା ପତନ କାରରେ
କଣାନ୍ତିର ଅବାଗ ଥିଲାମିଯୁ ହେଲ ଏବଂ
ଲବି ଦୀବା କାଳରେ କିମ୍ବା ଗଢି ନ ଥିଲା କିମ୍ବା
ଫଟିକାର ଦେଖା କି ବଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଦେବଙ୍କ ଉତ୍ତର ପ୍ରକଳନାମ୍ବାନ୍ଦା
ବିଜ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ୍ବାନ୍ଦା ୫୩

ଭାବକେ ସବୀର ହେଲେ ମାନ୍ୟ ଓ ମୋ-
ମୟ ମା ଉତ୍ତାପ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାଜମାନ

ଏହାର ସଂଖ୍ୟାରେ କୋଣମଧ୍ୟ
ସମ୍ପଦ ଦିଆଯାଇଥିବୁ ଯେ ଗୋରାତ୍ମା ମୁହାମ
ବରଜାରୀ କରିଲ ନେ ଦିନରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୂର
ବାୟୁ ଭୟନା ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆମା ଏବଂ
ବାୟୁ ଅର୍ଥବ୍ୟକ୍ତିକୁ କରିପାରେ କୌଣସି
ଭେଜନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକଲୟ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି
ଅତିଏକ ଗତିକ ଦୟା ବରଜା ଭୟନା ଦୟକର୍ତ୍ତା-
ମାନେ ଚିତ୍ରମାସ ରେ ଏକମ ପୁରେ ଗୋରାତ୍ମା
ମୁହାମ ବରେନକୁଣ୍ଡିତ ତେଣ୍ଟିବଳେକୁଳ
ଶାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଲୟରେ ମୁଦ୍ରା ଅପାରା
ଭରନ୍ତି କରିବାରକମାନକଥାରୁ ଉପର୍ତ୍ତି ଦେଲେ
ପାପ ହେବେ ।

ପ୍ରକାଶକ

କା ୧୦ ମିନ୍ଟ ଅଟେ ସନ୍ତୋଷ ମହିଳା

ଏହି ଭାଷାରସିଦ୍ଧା ହନ୍ତର କାଳ ବ୍ୟାକିଆର କରିପାଇଲିଛି କୁମାରଜୀବ ଯଶାକୟାନ୍ତେ
୧୯୨୨ ଫେବୃରୀ ୧୯୨୨

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତିବ୍ସ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ପାତ୍ର

ପାତ୍ର ଜ୍ଞାନ

{ ଭାର୍ତ୍ତା ଚିତ୍ର ଅଗନ୍ତୁ ସନ୍ଧାନେ ମରିଥାଏ ମୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସବରେ ସନ୍ଧାନେ ସାଲାହାରି

{ ଅଗନ୍ତୁ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ଟ୍ୟୁ

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ

ଟ୍ୟୁ

ମଧ୍ୟସଳ ପାଇଁ ତାକମାସୁଳ

ଟ୍ୟୁ

ବିଷ୍ଣୁର ଅଭିଭାବ ।
 ଦିନ, ବର୍ଷାର ଅଭିଭାବ ଦେଖି ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ ଯେଉଁ ଥାରଙ୍ଗାମାକ ତାତ ହେଉ-
ଥିଲୁ ଅବଧିମାୟ ଅଛି । ଏବେ ଅଧିକାଂଶ
ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହେଲୁଣି ଯେ ଏ ବର୍ଷ
ଠିକ୍ ନ ହେଲେ ଅଛି ତାତ ମୂଲ୍ୟରେ ଗସ୍ତ
ଦିନ୍ଦୁ ହେବ ଓ ବହୁତ ଲୋକ ଅନ୍ତକୁ
ପାଇବେ । ଫେରର ଅଭାବ ଅଭିଭାବ ଦେଖା
ଯାଏ କେହି ବର୍ଷାର ଗାଁ ରହିଥିଲୁ ତେ
ବେଳେ କହନ୍ତି ଯେ ଏକିକି ବର୍ଷା ହେଲେ ମଧ୍ୟ
ଫେରି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏଥିରୁ
ପ୍ରାୟ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେଥିରେ
ପରିମାଣ ଅଭିଭାବ ଓ ତଥାର ଯେଉଁ କୌଣସି
ରହିଥାଏ ହେବାର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଉପରୁ
ଦେବଳ କହିବାର ଅଭିଭାବ ଏମନ୍ତ ନୁହିର
ଅନ୍ତକୁ ଦେଖିବାର ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଭିଭାବ । ଉପରୁ
ଗଢ଼ିତରେ ପ୍ରାଣ ବୁଝି ହେବାର ବହୁତମାତ୍ର କରି
ଦେଇ ନାହିଁ ଦେବଳ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ନାମ
ଦିନିବାର ଉପରେ ବହୁ ବର୍ଷା ହୋଇଥିବାର
ଜଣା ଯାଏ ଓ ନିମ୍ନ କରି ପାଣିରେ ଯାହା
ଅବା ଉପବାର ହୁଅନ୍ତା ପରିକାଶ ବନ ଓ
ନାଳ ଜ୍ଞାପର ବନ ହେବାର ବନିପାଣି ଯେଉଁ
ବିକାର ବାଟ ନାହିଁ । ଏଥମ୍ବୁ ଅଭିଭାବ ଅଛି
ଗୋତରମାୟ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଦୂରର ସହିତ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟରେ ଅଜାହି ଅନ୍ତକୁ ଅନୁ-
ଭବ ହେଲୁଣି ସେଠାରେ ଦୃଶ୍ୟଲୋକମାନେ
ରୁହଳ ଦ୍ୱୟ ବର୍ଷା ଜୀବନାରୁ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ସରକାରୀ ବୃକ୍ଷଳ ଯେ କିଛି ଥିଲ ତାହା
କଲେବୁଗ ସାହେବ ଗୋପ୍ତା ଏକ ବର୍ଷିମହା-
କରକରୁ ବନ୍ଦୀ କର ଦେଲେ ଏବେ ଅଭିଭାବ
ନାହିଁ । କହିବାରେ ଏହି ପର ଦୂର୍ଗା ପ୍ରାୟ
ପରିମାଣ ପୁଣ୍ୟ ପରିଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ସରକାରୀ
ବୃକ୍ଷଳ କରିବାର ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିବାର ଏବେ
ପ୍ରକାର କରିବାର ହୋଇ ଯାଉଥାକୁ ଏଥକୁ
ନୁହିଲୁ ଯେ ଏଠାରେ କୌଣସି ପରିମିତାକଳନ
ଅବି ଏମୁଁ ଏତାରେ କରିବାର କିମ୍ବା କରି
କଲେବୁଗ ସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କରିବାବୁଁ କର-
ଅବିନ୍ଦୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଦିନ୍ଦୁରେ କଲେ-
ବୁଗ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛୁଁ ଯେ
ପୁଣ୍ୟ ଅବିଭାବ କରିବାର କରିବାର କରିବାର
ଏକାବେଳକେ କାହାରକୁ କରି ନ ଦେଇଲୁ ।
ସରକାରୀଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଯେ ପରିମାଣରେ
ବନ୍ଦୀ ହେଉଥାଇ ଅଛି ଦିନରେ ସବୁ ଗେଷ
ହୋଇ ସବ ଅଥବା ଲୋକମାନେ ସହିତ
ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରବ୍ୟ ପାଇବେ ପରିମିତାକଳନ
ହେବାର ଗଲେ ପରିମେଷରେ ଯେବେ ଏହି
ଠାରେ ବନ୍ଦୀ ହୁଅର ତେବେ ଅଭିଭାବ ଦୂର୍ମିଳ
ହୋଇବ ଓ ତଥାରୁ କରିବାର କରିବାର ଅନ୍ତକୁ
କରି ହେବ । ଦେଇବ ଅଭିଭାବ କରି ହୋଇ
ଥିଲେ ମହାକଳର ଗର୍ବର ବନ୍ଦୀ କରିବାରେ
କୌଣସି ଅପରି କି ଥିଲ ମାତ୍ର ବର୍ଷମାନ
ଯେ ଅଭିଭାବ ଦେଖା ଯାଉଥାକୁ ସେଥିରେ
ଏଥେ କରିବା କରିବା କରିବାର ନାହାନ୍ତି ।

କଲୁନ୍ତ ପ୍ରବ୍ୟ କୋରକ କରିବା ।
 ଏହି ବିଷ୍ଣୁ ଯେବେ ଏମାତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ
ମନ୍ଦମା କରିବ ପୌରିଜମାରୀ ଅଦାଳିତରେ,
ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏପରାକ ମନ୍ଦମା
ଆଉ ବେବେ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣା ନାହିଁ ଓ
ଏ ବିଷ୍ଣୁରେ ଅଧିକ୍ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ
ଦେଇବ କୁମୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାର ତାହା
ଜୀବକ କରିବା ଅଗାରେ ଅମ୍ବେମନେ ଏ ମନ୍ଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ବୋଧ କରିଥିଲୁ । ମନ୍ଦମାର ସଂଶେଷ
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ।

ଜଣେ ମହାକଳ ଏକ ଜାତକ ଉପରେ
ରେତେ ପ୍ରକାର ତନୀ ଦେଓନେକ ଅଦାଳିତରେ
ହୋଇଲୁ କରିଥିଲା । ଅକ୍ଷିଦିନ ହେଲୁ ସେ
ଜୀବକ ମୂଦାଲା ଦେଇବ କଲୁନ୍ତ ଯାଏଦାନ
କୋରକ କରିବାକୁ ଅଦାଳିତରେ ପାର୍ଥନ୍ଦ
ବୁଲାଇ ଏଠାର ଶେଷ ଅଦାଳିତର କୁ
ଶା ଗତି ପାହେବ ଅପାଦା ନାହିଁ କରିବାକୁ ପୁଣ୍ୟ
ଯାଏଦାନ କୋରକ କରିବା କାହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ଅଛି ଯେବେ ନାହିଁ କରିବାର ପୁରୁଷର ଯିବାକୁ
ମୁରୋରୁ ଚିନ୍ତିତ ଦେବାନ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନେ
ଦେଇ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରତ୍ୟାଳନ କରିବାକୁ ଗଲେ ।
ଏଥୁ ଜାତକ ମୂଦାଲା କଣେ ପ୍ରାଣ କରି
ଦାରି ନାଏବ ଏହାଙ୍କର ସ୍ଵଜାହା ଗୁହ ନାହିଁ
କରିବାରର ସବେ କାହା କରିବାକୁ ପାଇବା
ଦାରୁକମିଦାରର ସବେ ପ୍ରଦେଶ ଦେଇବ କରିବା-
ରର ଦ୍ୱାରା ଓ ଅମଲ ମୁକ୍ତାରମାନେ ଏବରକୁ

ବିକାରୁ ଅପତ୍ତି ବଳେ କିନ୍ତୁ ନାଜର ଭାବା
ନ ମାନି ଦରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ନୁହେଇ ଛାଡ଼ିଲ
ଦେବାନ୍ତସାରେ ପୂର୍ବ ଲକ୍ଷ ପ୍ରକ୍ଷୟ କୋରକ
ବଳ ମାତ୍ର ସେ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରବ୍ୟମାନ
ଜମିଦାରର ଥିବାର ବହୁ ବୋରକରେ ବାଧା
ଦେବାନ୍ତ ନାଜର ଫେର ଆମ ସାହେବଙ୍କ
ସାକ୍ଷାତରେ ରିପୋର୍ଟ ବଳେ ତ ସାହେବଙ୍କ
ଆଜାନ୍ତୁରେ ଫରଜଗାନ୍ତରେ ମନ୍ଦମା ଛପ-
ଣ୍ଟିତ ହେଲା । ଜମିଦାର ପଞ୍ଚର ଲୋକଙ୍କ
ଉପରେ କୋରକରେ ବାଧା ଦେବା ଅପରାଧ
ବାକ୍ତ୍ଵ ହେବାନ୍ତ ଗ୍ରାୟତ କରୁଛି ସାହେବ
ମିଠା ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ ଦେମାନ୍ଦ୍ର କାମିକାବର
ଦିନ ଦେଇଥିଲା । ମୁହାମମାନେ ନାଜ-
ରଙ୍କ ନାମରେ ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟ କାର ପ୍ରଦେଶର ହାଲାସ
କରିଥିଲେ ବିନ୍ତ ମୁଦାଳମାନେ ଦିନ ପାଇଁ
ବାର ଏମବ୍ଦମା ଜୀବନୀ ହେଲା ।

ଏଥରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରକାଶ ଯେ କାହାର କାନ୍ଦିଲ
ମଧ୍ୟରେ ପରି ଚାଲନ୍ତି ପ୍ରଦୀପ କୋରକ କରିବା
ଆଜିନ ବିଷ ନୁହର ଖୋଲ ଅନେବିନୋକ
ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେବେ ହେଉଥି ବିଶ୍ୱାସ ନ
ଥାନ୍ତା ତେବେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପବେଶର ଜାଳସ
କ ହୁଅନ୍ତା । ବିପ୍ରବରେ ଏହିପ ବିଶ୍ୱାସ ଥର
ଦୂମ ପୁଣ୍ଡି ଅଛି ଓ ଏହି ଦୂମମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସର
ବନ୍ଦବନମାରେ ଦୁଃ୍ଖ ହେବାର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
କୋଥ ହୁଅଇ । ତଳନ୍ତି ପ୍ରଦୀପ କେହି ବାବରେ
ପକାଇ ଦେଇ ନ ଥାଏ ଏହିଭାବ ପ୍ରଦୀପ
ମନରେ ଯହିପୁଣ୍ଡି ଘରେ ଗମନ୍ତି ଏହିଲେ
ଯେବେ ଜଳନ୍ତିପୁଣ୍ଡି କୋରକ କାରଣ ଘର-
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବା ବିଜ୍ଞାପକ ଘରର
ଭବେଶ୍ୟ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ତଳନ୍ତି ଦୁଃଖ
କୋରକ କରିବାର ବିଧାନ କ କରନ୍ତେ
କାରଣ ଘରେ ନ ପରି ଏପକାର ପ୍ରଦୀପ କୋରକ
କରିବାର ଅସମ୍ଭବ ଅଛି । ଆଜିବି ଯେତେ-
.ବିଲେ ତଳନ୍ତି ପ୍ରଦୀପ କୋରକ କରିବାର
ଅଜ୍ଞ ହୋଇଥାଇ ହେତେବେଳେ ଘରମଧ୍ୟରେ
ଦୀର୍ଘ କୋରକ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଏଥରେ
ଯେଉଁ ମାନେ ସବକାରୀ ବର୍ମକାରିବୁ ବାଧା
ଦେବେ ତେ ଅବଶ୍ୟ ଦୁଃଖମ୍ଭୂତିରେ ସନ୍ତୋଷ
କାରି ।

ଏପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖାଦେଲ୍ଲ ଉତ୍ତାର ଅବଗଳି
ହେଲୁଁ ଯେ ମନ୍ଦବନୀ ଅଧିକ ଦେବାର ଭାବ
ଯୋଗ ହେଉଥିଛି । ଅଗିଲ ଅଭାଲଙ୍ଘ ହେଲେ

କରୁଣାକାନ୍ତ କୁହାୟାଇ କଥାରେ
ମେଲଦମୀ ନିଷାନ୍ତି ହେଲା ଉତ୍ତର ସେପ୍ତର
ବୃଦ୍ଧ ତରାଇବୁ ।

ଶାଖାରୀ ଚକ୍ରଶାଳେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଜଗତରେ ଅନୁକୂଳ ନାମରେ
ଯେଉଁ ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାଳୟ ଅଛି ତାହା
ସାଥୀଙ୍କ ବ୍ୟବଚାର କାର୍ତ୍ତା ସର୍ବଜୋ ଭାବେ
ଅପଯୋଗୀ ନ ହେବାର ତହୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ରଲ୍ ସାମ୍ପାତାଳ ଅର୍ଥାତ
ସାଥୀଙ୍କ ଚିହ୍ନାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେବାର କଲ୍ପନା
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ତମେ ଏଥର କର୍ମ ଅରମ୍ଭ
ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିହ୍ନାଳୟ ଏହାର ଅକ୍ଷ୍ୱ
ବତ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଯାଦିମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଶେ ମୃତେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବାର ଏ ଚିହ୍ନା-
ଳୟ ନାହିଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଧୀରେ ନିର୍ମିତ ହେବାର
ମୂର ହୋଇଥାଏ ସେ ସାନରେ ସାମ୍ପାତାଳ
ରହିଲେ ଯାଦିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ଜଗରରୁ
ନ ଥେବେ ଯେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ଅନ୍ୟ-
ମାନେ ଏହାର ତତ୍ତ୍ଵର ମୁକ୍ତ ମାତ୍ରରେ
ନାଲଜ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରମୁଖର ମୁଖୀରୁ ଯେ
ଏ ଚିହ୍ନାଳୟ କେବଳ ଦୂରରେ ବିଜାଳି ଅନୁ-
କୃତ ଭୋଗିବ ସାରେ ହେବ ଏମନ୍ତ ନହିଁ ।
ଉତ୍ତରାକଂ ଯାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ମନେ ଅନୁ-
କୃତରେ ଦେଇନ ବରପାରେ ଅସ୍ତ୍ରା ଡାଢ଼ିବ
ମନ ହାତ ଜ୍ଞାନ କରିବୁ ଏମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଶିଖି
ଦିନୋବସ୍ତୁ ହେବ ଏବଂ ବୁଲାଇନାମାନଙ୍କୁ
ଚିହ୍ନା ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ହେବାର ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀ
କିମ୍ବମ୍ ହେବ । ଅତିଏବ ଦେଖା ଯାଏ ଯେ ଏ
ଚିହ୍ନାଳୟ ଦ୍ୱାରି ସର୍ବ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ହେବାର ମାର୍ଗ ଅଛି ତେ ତାହା ହିନ୍ଦି କରିବା
ପକ୍ଷରେ ଅପୁଦୋଗୀଯ ଲୋକଙ୍କର ଯତ୍ତ କରିବା
କେତେ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଲକରେ ଅନୁଭୂତ ହୋଇ-
ଯାଏ ।

ଏବିଧ ପରମାଣୁର ଶବ୍ଦମାଳାକ୍ୟ ଜର୍ମାଣ-
ନିମିତ୍ତ ଆନେକ ଚକ୍ରାବ ପ୍ରଫ୍ଲେଇଜ ହେବ
(ପ୍ରତି ଚ ୫୦୦୦ ଛା ଇଞ୍ଜିନିଂ ହୋଇଥାଏଇ)
ଓ ଯେତେ ଅଧିକ ଚକ୍ରା ହେବ ତେବେ କହି
ଯାଇ ଜର୍ମାଣ ହୋଇ ସଂଗ୍ରହିତ ଉଦେଶ୍ୟ-
ଯାଥିନ ପକ୍ଷରେ ମୁଯୋଗ ହେବ । ଏଥିକୁ
ଅବଶୀଳନେ ଯେ ଚକ୍ରା ଦେବେ ଉତ୍ସବରୂପ

ହୋଇଥିବୁ ଓ ଅମ୍ବେମ ନେ ଉପରୀ କରୁ ଯେ
ବଦାନିଷ ବାକ୍ତି ମାଦିକେ ଏହି ସାଥୀକରଣ
ଉପକାର କହିବ ବିଧାପାରରେ ଅର୍ଥ ସାହାରେ
କରିବାକୁ ବୁଝିଲ ନ ହେବେ । ଏହୁଲେ ଧରେ
ମ ନେ କରିବା ସହି ଜୀବାଚ୍ଛବ୍ଦୀ ଯେ ଗତ
ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଏ କରଇ ବନ୍ଦପେବକାର କବିତ୍ବ
ନହିଁବିଶ୍ୱାମରଗତ ଓ ବିଶ୍ୱାମାଲଗତ
ଏ ଦୂରେଁ ୫୦୦ ବା ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ତାତ୍କରିତାହେତୁ-
ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲା । ଶୈଳପୁରୀ
ମହାକନ୍ଦମାନେ ବନ୍ଦ କାହାରୁ ଏ ଦେଇବୁ ଆମ
ଅନେବ ଝଙ୍କା ଉପାର୍କନ କରିଥିଲା ଏହି
ଏମନେ ଏମନୁ ବୌମଳରେ ଏଠାରେ ବନ୍ଦ-
ଲେବ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏମାକୁ ରେବା
ଅର୍ଥ ପିତାଚ ବୋଲ ଜୀବ କରିବୁ ହିନ୍ତୁ ଆନ-
ଦିର ବିଷୟ ଯେ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପାଇଁ
ବାଧାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥାନ କରିବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା
ହୋଇ କାହାକୁ । ପାଠକମାନଙ୍କର ପରିଚାର
ଥିବ ଯେ ପ୍ରାୟ ପରିବର୍ଷ ହେବ ଦୁଇମାନଙ୍କ
ମୁଖମୋହନଗତ ଅନୁଛଦର ସଂହାୟ
କମିଶ ନଗନ ପାଞ୍ଚହତୀର ଝଙ୍କା ଥାନ କରି-
ଥିଲେ ସେ ଝଙ୍କା ପୁଅର ଲଦିଗଲର ଚକ୍ରପାଣୀ-
ପର ବ୍ୟପ୍ତ କରି ହେଇଥିଲା । ଶୈଳପୁରୀମାଲ
ମାରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଥମ ଦିନ କରିଥିଲା କିମ୍ବା
ଦିଲ୍ଲି ପୂର୍ବରେ ଅଭି ଦେଇ କରୁ ଦାନ କରିବାର
ଶୁଣା କାହିଁ ତମ ଏହାଙ୍କର ତୃତୀୟମରର
ଅବଳମନ କରି ଅବସ୍ଥ ଅଭି ଦେଇ କିମ୍ବା
ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ଗନ୍ଧି ନହିଁବିଶ୍ୱାମ ତେ
ବିଦୂଷପୁର ଉପର ଲିପିତ ଥାନ ଦ୍ୱାରା
ବେତଧୂମ୍ପାଇର ସମାଜ କରାଇଥିଲା ।
ଏହାଙ୍କର ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଦ୍ୟପିହି କେହି ଏ
ଅଧିକ କଜ୍ଜି ନ ଦେଇବେ ତଥାପ ଅମ୍ବେମାନେ
ବହୁଅଛୁ ଯେ ବିଦେଶୀଯ ମେହମାନଙ୍କର ଏ
ଅଳ୍ପ ସରମାନ ଥାନ ମଧ୍ୟ ପରାପରାଯ ଅନ୍ତର
ଓ ଉପରୀ କରି ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧନୀଙ୍କର
ଶୈଳପୁରୀମାନେ ଏହାଙ୍କ ଚରିତ୍ରୀ ଅଧିର୍ମ
କର ଯଥା ପାଥ୍ୟ ଦାରିଦ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଲୁ
ଜାହାହେଲେ ଏମାନେ ଯେମନ ଧନ ଉପାର୍କନ
କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାରେ ଥାନ ବନ୍ଦପେବିଲା କହିଥିଲା
ପାତବିଲା ପ୍ରାସାରରେ କାହାର ଏହି
ପରିଚାଳରେ ତୁମର ଲାଗ ଲଗିବାକୁ ଯତ୍କବାନ
ହେଉଲା ।

ଦୀର୍ଘ ଅନୁଦେଶୀୟ ଲେଖଣାରେ
କୁହାର ଜାଗମାର ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ଵର୍ଗ ଦେ

ଜା ୧୮ ରାତ୍ରି ଅଗ୍ରହ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମୁଦ୍ରଣ

ଚକ୍ରଧୀନୀ ସ୍ଵାମୀ ଏ ଦେଶର ବିଶେଷ ଉପକାର
ହେବାର ସମ୍ମାନନା ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶବିଦିକ୍
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କଠାର ଅଥବା
ଦାନର ଅଗ୍ରା ସ୍ଵରୂପରେ ହେଉଥିଲା ସେ ଆଗ୍ରା
ଯେତୁ ପେ ବିଧଳା ନ ଦୃଥର ଜହାଁ ପର
ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋଯୋଗ କରିବାର ଉଚିତ ।
ବିଜ୍ଞାନେ ଓ ଉତ୍ତର ପରିମାର ଲୋକମନେ
ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଏଣ ଦାନକରି
ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରୁଥିଲାନ୍ତି ତାହା ପହିକା-
ପାଠ୍ୟମନେ ସମୟ ରେ ପାଠ୍ୟର ଅବଧି
ଆନନ୍ଦିତ କରୁଥିବେ । ଏହି ଉତ୍ତର ଅଧିକାରୀ
ଲୋକମନେ ଅବଳମ୍ବନ କଲେ ତାହାକର
ଜ୍ଞାନ ଯେ ସେହିଷ୍ଠ କୁଣ୍ଡ ହେବ ସହେତୁ
ନାହିଁ ଏ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକମନେ ସେଥିର
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅବଗତ ହୋଇ ଅବଶ୍ୟ ଏ ଦେଶ
ପର ଆବଶ୍ୟକତା କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପୁଣ୍ୟ ଜୀବନକାର ବାରବନ୍ଦୀମୁଖ ବରେଣ୍ୟ
ବହୁତାଳିତ କଥକ ନିଗରରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା
ସମ୍ମରି ଭାବୀ ସମ୍ମରିଂ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଥିଲା-
ରେ ପୁରୁଷ ଉଠିଯାଉଥିଲା । ମନ୍ଦେଶୀୟ
ବାଚ୍ଚୀ ଭାବେ ବାରବନ୍ଦୀମୁଖ ହୋଇ ଅପିବା
ବାଲମେ ଏହି ଅଙ୍ଗ ଦେଲାଇ ନୋକେ କହୁ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେବାୟ ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ବର୍ମରେ
ଅଧିବାଚୁ ତାହାକୁ କଥକର ଉଡ଼ିଦେଲେ ।
ଫଳରୁ ଏହି ବହୁବାର ଆର ଗେଟିଏ
କାରଣ ଅଛି । ପୁଣ୍ୟ କେବେ କେବେ ଏ
ହିରେସ ପୁଣ୍ୟ ଉଠିବାଗ ପ୍ରସାଦ ହୋଇ
ଥିଲା କିନ୍ତୁ କି ପ୍ରକାରରେ ଅବସ୍ଥା ତାହା ବାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ପରିପରା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଦେଶୀୟମେକ
ବାରବନ୍ଦୀମୁଖ ହେବାବେଳେ ସେ ପ୍ରସାଦ
ଦ୍ୱାରା ବରିବାକୁ ଆର ବିଳମ୍ବ ନ ହେଲା
ଦେବାଚୁ ଏହି ଦେବାଚ ଅନେକ କୁପ-
ଦେବନମେବେଳି କଥକରେ ଅଜନ୍ତୁ କ୍ଲେମ୍
ହୋଇଥିଲା ।

ଅଗାମ ଜ୍ଞାନେରମାସ ତା ୧ ଛଣ୍ଡଠି
ପଞ୍ଚଶତିର, ନନ୍ଦାବ ହସ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ଗଜିର
ଘର ଦେବାକୁ ଗୋଟିଏ କେନରଳ ସାହେବ
ଅନ୍ତର ଦେଇଥାଲି ।

ଗତ ଦିନରେ ମାସରେ ଅଯୋଜନ ରଖିବା
ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିଲେ ପଞ୍ଚାବୀ ଲୋକ

ପ୍ରମାଣ ୧,୧୨,୦୭୪୭ ଏହାକୁ ୯ ଶତ କଲେ
ଆଂଶିକ ହିନ୍ଦୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକଶତ ଅନ୍ୟ ନିମ୍ନ
ଛାଇ । ସବୁ ପେଶା ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଅଧିକ ଲୋକ
ବାସକର୍ତ୍ତୃ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ମାଇଲରେ
ଜୁ ୨୦୭ ଟଙ୍କା ।

ଉତ୍କଳଦେଶରେ ଗୁରୁ ଓ ଅଧ୍ୟାନମାନଙ୍କ
ଶିକ୍ଷା ବାଗଣ କଠିବରେ ଯେଉଁ ନରୀଲୟାଲୁ
ମୁଖଜ ହୋଇଥିଲା ଉପରକଷରେ ଡେକଲାଇସ
ଲେନ୍‌କ୍ରୂ ଯେ ଗ୍ରାମକୁ ବବର୍ତ୍ତିତକେନରଳ ସା-
ହେବ ଏ ମୁଲ୍‌ଧାର ମାର୍ଗିକ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ
ଏଥର ଜଣେ ଜାତୀୟବାଧାରକର ବେତନ ମାର୍ଗିକ
ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚୁର କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏକଥା ସତ୍ୟ
ହେଲେ ବାବୁ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରର ଏଣିକି
ମାର୍ଗିକ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁବେ ବଢ଼ି ମୁଖର
ବିଷୟ ହିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପ ବେତନ ହେବାର
କାରଣ କି ଥିଲା ।

ବାବୁ ବଗଲାକନ ମୁଖ୍ୟଦା ବାଲେଶ୍ୱର
ଡେପ୍ଯୁଟୀ କଲେବ୍ର ଓ ଡେପ୍ଯୁଟୀ ମିଶ୍ନେଟ୍
ନିଯକ ହୋଇଥିବି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠନାଗପୁର ଏବଂ ଓଡ଼ିଆର ମହାକାବୀ-
ମହାଲମାନ ଛନ୍ଦମୟ ଶାକ୍ତର ମୁଦ୍ରା ପାଇଅଛି ।

ଏବର୍ଷ କଳିବଜାର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେ-
ନିବା ପଣ୍ଡୀଶ୍ଵା ଅଗମୀ ନଦୟର ମାସ ଜା ୧୯-
ରୁଅରେ ଅଗମ୍ବ ହେବ ଅଛିଏବି ପଣ୍ଡୀଶ୍ଵା
ଦେବାକୁ ମେରୁମନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ସେ-
ମାନ୍ଦଳ ଥାଗମା ଅଳ୍ଲିବରମାସ ଜା ୧୯ ଦିଶ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅବେଦନ ପଥ ରେତ୍ତଖୁବି ସାହିବଙ୍କ
ମହାସ୍ତର ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜିର ସହିତ ଜଣାଉଥିବୁ
ଯେ କଲକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟଳରେ ସିଖିଲ ଉଚ୍ଛି-
ନୟଶା ଦିଗ୍ବିଜୟ ଘର ପର୍ଯ୍ୟାନରେ ଉଚ୍ଛି-
ନବାସା ବାବୁ ସୁଧାମନ୍ତରଙ୍ଗ ପୁନାଧୀନ ବିଭାଗୀ
ହୋଇଥିବାକୁ ଗୁଣାନ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟାନୋଭାସ୍ତ
ଶ୍ରୀମନ୍ ମନ୍ତ୍ରୀରେ ଏବଂକି ଦ୍ୱିତୀୟ ମ୍ଲାନ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଅଜାବ ରତ୍ନା ହୋଇଥାରେ ଯେ
କାଳେ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଛିତିବ୍ୟାକର କର୍ମ
ପାଇଗଲାକୁ । ଉଚ୍ଛିତିବ୍ୟାକର କୋଳକାରୀ
ହେବ ଯେ ଏଠାକୁ ଜଣେ ଶ୍ରୀ କଲକତାକୁ
ଯାଇ ଏମ୍ବେ ପର୍ଯ୍ୟାନାଧାନରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିବା ଏଥିରେ ଉଚ୍ଛିତିବ୍ୟାକର ଥାର ଲୋକ-
ମାନେ ଉପାଦାନ ହେଲେ ପରମ ଲୁହ ହେବ ।

ତେଣୁରେ ଦୋଳନ୍ତ ଯେ କଳାଚାରୀ
ହାଇକୋର୍ଟର ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ବାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା

କର ଦିଲୁଗରୁ ସିଦାର କଥା ଅମୂଳଙ୍କ ଅଟଇଛି ।
ତାହାଙ୍କର ଏହି ଉଚ୍ଛଵ ପ୍ରିୟ ହେବାର ବୌଧାରୀ
ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାନାର ନାହିଁ ଓ ଯେବେ କିତାନ୍ତି
ସେ ଦର୍ମ ଜ୍ୟାମ କରିବେ ତେବେ ଗଲିତ ସନ୍ଧି
ମେଷ ହେବା ପୁଣ୍ୟ ଜାହା ଏତିବାର ସମ୍ମାନିକା
ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

ଅଳୁବାଳ ହେଲା ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ମୂଶା ଯାଇଁ
ଥିଲା ଯେ ଅମାର ସେବାଲୁ ଦିଗବାରରେ
କବିଧିକା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି ମୁଲିମାର
ବଥକଲା ମାତ୍ର ତେଜିଲାଇସ ଲେଗଣ୍ଟି ଯେ ଏ
ଗଲ୍ଲ ପଞ୍ଚ ମୁଣ୍ଡ ମିଥ୍ୟା । କେବଳ ତାହାଙ୍କୁ ବିଧ
କରିବା ଉଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଷଢ଼ିଯନ୍ତି ହୋଇ
ଥିଲା ।

କେଣେଳିବ ମହାରାଜୀ ଅଧିକା ଦେଶର
ଦୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ତାହା ମେଘ କରିବା ପାଇଁ
ଅର୍ଥର ଅନ୍ୟା ହେବିର ଗବର୍ନ୍ଦର କେନରିଲ
ସ୍ବହେବ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଲ
ଦେଇଥିବା ।

ହାଇକୋର୍ଡର ପ୍ରଥାନ ଜଳ ସରବାରିଲୁ
ପିବକ ସାହେବ ଶାଶ୍ଵରକ ପାଡ଼ା ହେଉଗ କର୍ମ
ପରିଜ୍ଞାଳ କରିବାର ବମ୍ବେର ହାଇକୋର୍ଡର
ଜଳ ସର ରିଟ୍ରିଭାଇଚ ପାହେବ ବଲକଣାରୁ
ଆମ୍ବାହାତ୍ର ଓ ଅନରଦଳ ଯକ୍ଷିଷ ଓ ଏହୁପା
ପାହେବ ଦଶେଇର ପ୍ରଥାନ ଜଳ ହେବେ ।
ଏ କଥାକୁ ଲୋକେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନୀୟ ଅୟବାରିଙ୍କ
ନଳଗ ସମ୍ବେ ଯୋଗ କରି ଗଲୁ ଉଠାଇଥେ-
ଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ନଳଗ ହେଉଗ ପିବକ
ପାହେବ ହାଇକୋର୍ଡ ଜଳଅଞ୍ଚ ବର୍ଗର ଆପଥା-
ରିତ ଦେଲେ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କଳନା ଗନ୍ତି ଦେଖେ
ଆମ୍ବାହାତ୍ର ।

ପୁଣ୍ୟ କଣେ ଅଧିପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
କହୁବାଲଗୁ ପ୍ରଥା କି ଆଶ୍ଵଳ ଯେ
କହିବୁଲୁ ଏକାଦଶାଦିନ ସୁର୍ଯ୍ୟନିରତ
ଏ ପୁଣ୍ୟହର ବିବାହ ଘର ଓ ଗଲୀ ଇତ୍ୟବି
ତ୍ରୁମ୍ଭବ କର ନନ୍ଦିବୁ ଯାଆନ୍ତି ଏବରଷ କାହାର
ପୁରୁଷକା ହେଉସି ଓ ନନ୍ଦିବୁ ସୁଧରଣ୍ଣେଶ୍ଵର
ଅନନ୍ଦୋଯୋଗ ଆର୍ଥାତ୍ ରଥ ପାଶକା ନିମନ୍ତେ
କୁଳ ଉଗେଇ କ ଅବିଭାଗ ଥାକ ଚନ୍ଦ୍ରବୁଜ
ଏକାଦଶ ଶୂକା ପ୍ରଦୟନ୍ତି ବଳଦେବ ଓ ସୁରପ୍ରାଚ୍ଯ
ରଥ ବିହୃଦୀରେ ଓ ଶା କରନାଥଙ୍କ ରଥ
ଦ୍ରୁଷ୍ଣନ ପ୍ରାରେ ଅଛନ୍ତି ରଥର ମହାପ୍ରଦୟନ
ପରିଣି ମହିନର ର ହେବାର ନନ୍ଦ ବିନନ୍ଦ ଦରି

ନ ଧାରିଲେ ଏ ପୁଅଳର ଅମଙ୍ଗଳ ଥୁବାର
ଭଦ୍ରମୋହକ ପ୍ରମୁଖର ଶୁଣା ଗଲା । ଏହି ସଜ
ଗଛ ବନ୍ୟାରେ ଏ ପୁଅ ଜଳକା କରିଲେ ଶୁଣ୍ଠର
ଦିକ୍ଷତରେ ଏକ ଦୃଢ଼ତ ଘାର ଉଗୁ ହୋଇ
ଅନ୍ନାଜ ପାଞ୍ଚକୋଣ ହେବ ତଳମଗୁ ହୋଇ-
ଥିଲ ନିଧି ଶୁଣି ଯିବାର ପାଣି ଜାରି ଯାଇଥିଲା
ଅବସ୍ଥ କହି ଲୋକବାନ ହୋଇ ନାହିଁ
ସେ ମହାନ ମହାମହିଳା ସତେଜଶି ହଜାଣ୍ଡା
ଥିବାର ଜାଞ୍ଚ ଉପରେ ଏବଜଣ ତଥବିଳଦାର
ଯାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କମିତି ଯସ୍ତୁମେହାର୍ତ୍ତି ଉପାଦ୍ର
ହୋଇ ସେ ଝାନରେ ଘାର ବନ କରିବାର
ସକାମେ ଅନେକ କାଠ ଓଗେର କମା କରି-
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ବାରିକମାତ୍ରର ସାହେବଙ୍କ ତରି-
ଫର ଦେବ କରିଯେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ନ
ଥିବାଗ ଘାର ବଢ଼ ହୋଇପାଇଁ ନାହିଁ ଯଦିକି
ଏଥୁମ୍ବାରେ ପୁନରୁ ନବାବରୀ ହେବ ତେବେ
ଅନେକ ଧାରି ଲୋକବାନ ହୋଇପାଇଁ ।

ଏହାବେସୁ ନହେଠି ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଏକଷି ଏକଳଷ୍ଟ କୋଡ଼ିଏ ବଜାର ପ୍ରାଦୀରଣୀ
ମହାବୁ ଶମନ କରିଥିଲେ । ଗରବର୍ଷ ଲ୍ଲାର୍ଯ୍ୟା-
ଦିର ସଂଖ୍ୟା ୮୫ ବଜାର ମାତ୍ର ଥିଲା ।
ଆନନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଯେ ଯାତିର ସଂଖ୍ୟା ଅନ୍ଧର
ହେଲେ ହେ କୌଣସି ଗେଗର ପ୍ରାଦୀରଣୀ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ନିଜ ସମ୍ବଲ ସମାଜରେ ।

四

ଅମ୍ବେନେ ଏହି ନାମର ଖୁବିଏ ପୁଷ୍ଟିକ
ପାଇବାର କୃତିତ୍ତା ସହି ଧୂଳାର କରୁଥାଏ
ଏହା ବାଲେଶ୍ୱର ନବପିଦି ବାବୁ ଜୟବୁଣ୍ଡ ଗୋ-
ଥୁରଙ୍ଗ ଥାର ବନ୍ଧୁଲା ଫୁଲିକରୁ ଅନୁଭବିତ
ଏ ବାଲେଶ୍ୱର ଉଚ୍ଛଳ ମୟାଳଧିଗେ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇଥାଏ । ମଲ୍ଲ ଝାଁଝ ମାଦ ।

ଭାବିଲକ ବିଦ୍ୟାକଳୟମୁହରେ ଜାଣମୁ-
ପ୍ରକର ଅଭିକ୍ଷମା ମୋରନ ପଶ୍ଚରେ ଅନୁଦେଶୀଯ
କୃତିଦିଗ୍ନାନେ ଯେଉଁପ ଯହିବାନ୍ତି ହୋଇ
ନାହାଏ ସୁରକ୍ଷା ବିଗନ୍ଧା ଓ ପ୍ରଶର କରିଅଛନ୍ତି
କାହା ଅବସ୍ଥା ପ୍ରଶଂସନାୟ ଆଶି ଓ ବାବୁ
କଥିବୁଛି ବୌଧିଶ ଏପରିପ୍ରକର ଯେଉଁପ ମୁକ୍ତମୁଳ୍ୟ
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ବୋଧ ହୁଅଇ
ଯେ ସୁତ୍ରକ ପ୍ରକର ଦ୍ୱାରା ଲାଭ କରିବା ଏହା-
କର ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହଇ କେବଳ ସାଧାରଣ-
ଦିଗାଥେ ଏଥରେ ପ୍ରଶର ହୋଇଥାରି ।

ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଶିଖୋପା
ଯୋଗୀ ବିଷୟ ଅଛି ଯାହା ପାଠ୍ୟାବ୍ଦୀ ବାଲ-
କଚର ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ଅମୂଳାଙ୍କର
ହେମନ୍ତ ଏବି କୁସଂଖାର ଜନ୍ମଥାରୁ ହେ
ବାଲେଶ୍ୱର ଉତ୍ତଳବାଷା ଅମୂଳାଙ୍କରୁ ଚଳ
ଲଗର ନାହିଁ ଓ ଅମୂଳାଙ୍କ ବାଜି ହୋଇ
ସ୍ଵକର ବର୍ତ୍ତାରୁ ଯେ ଏ ପୁସ୍ତକ ପଠନ-
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ସଂଖାର କୌଣସି ରୂପେ ଝଣ୍ଣନ କା
ହୋଇ ବରଂ ବନ୍ଦମୂଳ ହେଉଥାନ୍ତି । ଉଥାର
ଅମୂଳାଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବନ୍ଦୀସ ଯେ ଫିମେ ଏ
ଦେବିଷମାନ ଲୋପ ପାଇବ ଏବି ଯେଉଁମାନେ
ପୁସ୍ତକ ରଚନା ବର୍ତ୍ତାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡର୍ଶାବ
ପ୍ରଦାନ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତ ଉପସ୍ଥିତିଲୋକ ଏଥରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ରାଷ୍ଟ୍ରାଧ୍ୟାସ୍ତକର ଅଭ୍ୟାସ ମୋରନ
କରିବେ ।

‘ଲୀ’ ନ ହୋଇ ‘ଲେ’ ହେଲେ ସଂଗତି ହୋଇ-
ପରେ । ‘ହେତୁରୁ’ ଶବ୍ଦ ନ ହୋଇ ପ୍ରଥମା
ହେଲେ ପଦି ହେବ ।

“ଏ କୁହେରୁ ଜ୍ଵଳିଲା ଏତେଦିନାମୁରେ”
ଏ ସୁଳବେ ଏବ ଜ୍ଵବ ମେଘନାଦର ମରଣରେ
ବି ସଂପାଦିତ ସକଳ ଜ୍ଵଳଙ୍ଗ ଲାକା ଘେବ
ହୋଇଥାରେ? ଅଭିଏକ ଏହିଥ ଲେଖା କିଛାକ
ଅବଜ୍ଞାତ ।

* “যেদে নাহি” তুমি যচ্ছে বিচরণ
কলৰে” এ কুলৰে বিচুলিৰ কিম্বাৰ অৰ্থ
নাহি, দিসুন হোৱাবে। তুমি নাহি,
কিজানু অসংগত। ‘তুমি’ এই নৃত্বজ উচ্ছব
বোলি প্ৰশংসন দেছেআছি, এই পদৰ
উচ্ছবজ বিবিৰে সঠন্দণাদেৱক কৃষি অঞ্চ-
থান প্ৰমাণ হোৱান পাৰে।

ପ୍ରକିଳପର ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାୟତ୍ର ଉତ୍ସଲପାପିକା ସମ୍ବାଦକ
ମହାଶୟ ମହାପେଣ

ମହାଶୟ ସମ୍ବାଧକାରୀ

ଦିଗଳ ଷ୍ଟୋରଙ୍ଗ ଦିବସ ତିରଗାଇ ଉଛନ୍ତି—
ହିତେ ଖଣ୍ଡାରେ ଏକ ପ୍ରେରତ ପଦ୍ମ, ପାଠ—କର
ପ୍ରେରତ ମହାବିଦ୍ୱାଳର ଉତ୍ତଳ ରାଧାକିଶୋର
ବିଷୟରେ ଥାରିଗାମ୍ଭ ବ୍ୟକ୍ତ ନ କର ଥାନ୍ତି ରହ
ପାରିଲୁଁ ନାହିଁ, ଅଭିଏକ ସେହି ପଦ୍ମର ଚେ-
ତେବେ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉତ୍ତଳ କରିଅଛୁଁ ଅନ୍ତରେ
କମ୍ପିଗୁରୁଧର ଅପରଙ୍ଗ ପଦ୍ମକାରେ ଶାନଦାନ
କର ପାଠକମହାଶୟମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ ଉଗ୍ର-
ନକେ— ମଧ୍ୟ—

“ମୁରମେଘନାଥ ଦେହ ଯେଉଁ କୃଷ୍ଣରସମର,
ଜଳମ ତଠକୁ ଗଲେ କରିବାରୁ ଦାହୁ”
ଏଥେର ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଦ ଷୋତ୍ରଷାଙ୍କରେ ଗ୍ରଥତ,
ଶେଷଧାତ୍ର ଚର୍ବିଗଙ୍ଗର । ଏହପ୍ରକର ଜୟମ-
ରେ ଧର୍ମ ଲେଖା ଯାବ ନାହିଁ, ଅରିବକ
ଛନ୍ଦୋଭଙ୍ଗ ଦୋଷ ଛେତିଥାର ।

“ମଧ୍ୟବିଦ୍ୟପରୁ ଚିତ୍ର” ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ଗୁ
ଏହି କେ ‘ମଧ୍ୟ’ ଏହି ବିଶେଷତା ପ୍ରଯୋଜନ
ନାହିଁ, ଅଛି ଏକ ନିର୍ଭର୍ତ୍ତକଜା ଦୋଷ ହେଉ ଆଜି

“ବହିଲ ଗ୍ରନ୍ଥବଳ ହେଉଥିବା ଚିତ୍ରାର”
ଗ୍ରନ୍ଥବଳ କହିବଳନ ଅଜୀବକ ‘ବହିଲ’ ଏବଂ
ବଳନ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୁପ୍ଯ ଅଧିଗ୍ରହ, ବହିଲେ ଏପ୍ରକାର
ବଳାର ଉପରି । ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମମୟରେ ବହିଲ,
ବହିଲ, ପିନାଇଲ, କରିଲ ଉତ୍ତରାହି ସାତିରେ

ଉପର୍ଯ୍ୟାନକାଳେ ଏହିକଥା ମାତ୍ର ଲେଖି
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛି ହେଲୁ । ପେରତ ପଠିବାର ଅଧିକ
ସଂଶୋଧନ କରିବା କଲିଛି ଆମେ ମନୋଜ-
ଦେବ କରିଥିଲୁ ବିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୱାର ଅବଲୋକନେ
ଆମୁର ସେ ଆଶା ବନ୍ଧାଗମାଲିମା ହୋଇଲା ।
କାରଣ ପଦି ଦର୍ଶନେ ଶିମୁଲାନ୍ତର ପ୍ରାଚୀନ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସୁରଖା ହେବାର ଭାବୀ କରିବାରେ
ଅନନ୍ତ ହେଲୁ “ଯଥା ଶିମୁଲାନ୍ତ ବାଲ ବାଲୁକା
ପୁରୁଷ” ଛାଇ ।

କଣ୍ଠର ପାଠକାଳୀ
ସେ

କୁଳାଳପରିଶ୍ରମ ଏହି ଉତ୍ସବପରିଶ୍ରମକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଣ୍ଠରେ ଦିଲ୍ଲିଯାକାରୀ କଟକପରିଶ୍ରମ କୁଳାଳପରିଶ୍ରମ ଯତ୍ନାକଲ୍ପନରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପରିଗମ ହେଲା

ପାତ୍ର କାହାର
ମାନ୍ୟ କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୮

ତା ଏ ରୁକ୍ଷ ସିଦ୍ଧୀମୂର୍ତ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମାତ୍ରାଙ୍ଗ ପଦବିରେ ଯାଇଲୁ ଶାଲ ଗଲିବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବର୍ଷିକ ମଳଖ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୬
ମଧ୍ୟବଳୀ ଧାଇଁ ଡାକମାସଲି ୪୭

ପ୍ରଭାତୀ ଉପରେ ଲମ୍ବକମ୍ପାକ୍ଷେ
ଭାଗବତରେ ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ପଦରେ ଚାଲି
ବିଶ୍ଵାସା ଅଜାନୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଶ୍ଵ ବୋଲି ଅନେକ
ଲୋକ ସ୍ଥାନାର କରନ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଳର
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଏହି ଯେ ଏଦେଶରେ ଏହିଷ୍ଟ
କର ପ୍ରହଳାଦରା ପୁଣ୍ୟ କେବେ ପ୍ରତିକିଳି
ନ ଥିଲା ଓ ଲୋକେ ଏହାର ମର୍ମର ଅବଶ୍ୟକ
ନୁହନ୍ତି । ଲୋକେ ଅଣ୍ଡ ଦେଖାର କଥାରୁ ରୂପରୁ
ବିନ୍ଦୁ ଅୟ ଉପରେ କର ଦେବାର କଥା ରୂପରୁ
ଯାଏ ନା । ବାସୁଦେବରେ ପ୍ରଥମପ୍ରକାର ଅଜ
ପ୍ରାହଣ ଅଜାନ୍ୟର ଅଚର ଓ ଗ୍ରହା ଅଜାନ୍ୟର
କଲେ ସେଥିରେ କିଏ କି କହିବା । ପୂର୍ବଳ ପ୍ରକାଶ
ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏଥିର ଔଷଧୀ ନାହିଁ ସ୍ଵତରା
ଜାହା ସହ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଦୃଷ୍ଟାପ୍ରକାର କର ପ୍ରାହଣ
ସର୍ବଜ୍ଞାନିଧିର ଅଚର ଓ ଅବସ୍ୟ ଏ ଦେଶ
ଜେତେବେଳେ ମନ୍ୟ ଦେଖାଇ ନ ଦେଖାଇ ଏ କାରଣ
ଜାପୁର୍ଯ୍ୟ ବେହି ଦୋଷକର ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ।
ଆଧୁନିକ ଶକ୍ତିକାନ୍ତି କାନ୍ଦିଦେଖାଇଯା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ତାହୁସର ମର୍ମର ଅବସ୍ୟ
କରା କିନ୍ତୁ ରୂପରୁଦେଖାର ନୁହଇ ଓ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ ରାଜକୀୟ ପ୍ରକାଶ ଲୋକେ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହୁସର ଅବିଧେୟ ଜ୍ଞାନ କହି
ଥିବେ । ଏବେଧ ଆହୋ ତାହୁସ ଦେବାର
ଲୋକେ ଜାହାନୀ ଜଗ୍ତ ବହନ୍ତି ସେହୁଲେ ଦେଖେ
ପ୍ରକାର ଲାଇ ଉଥରେ ତାହୁସ ଦେବାର ନିର୍ମାଣ
ପ୍ରତି ଲୋକେ ସନ୍ଦେହ କରିବାରେ ଅରମନ କାହା
ଅଛି ? ଏପ୍ରକାର ଅୟ ମଧ୍ୟରେ ଘରକଢା ଏକ

ଲୁଗଜନକ ଅୟ ଅଟର ଓ ସେଥିରେ ଯେ
ନିଯମରେ ଖାଲୀର ଆହାୟ ହେଉଅଛି ଅଧି
ସେଥିର ବିବେଚନା କରିବାରେ ପ୍ରଦୃତ ହେଲା
ଏହାଜୀ ଯେ ଏକପ୍ରକାର ଲାଗ ଅଟର
ଅମ୍ବୋମାକେ ଅୟିକାର କର ଟାଙ୍କ କିମ୍ବା
ସେତେବେଳେ କାହାରକୁ ଏଇ ଭଡ଼ା ଦିଯା
ଯାଇନ୍ତକା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର କେବଳ ତେବେ
ବେଳେ ଆହାର ଲାଗ ବହୁମାରୁ ହେବ
ଆପଣା ଘରେ ଅୟ ରହିବା ହୀର ଦେ
ପ୍ରକାର ଲାଗ ହେଲା କେଲ କିନ ଭରିବ
କିମ୍ବା କୋଥ ହୁଅର । ଉଥାତ ଗ୍ରାୟକୁ
ନବର୍ଥିର ଜେନରଲ ନିୟମ କରାଇନ୍ତି ଯେ
ଆପଣାରେ ଅୟ ବାବ କଲେ ମେ ଘର
ପରକୁ ରହା ଦିଗ୍ନାମାଇଥିଲେ ସମ୍ବାଧେନ
ନୂନରହା ଯାହା ନିଲନ୍ତା ତାହା ଆହାର
ଅୟ କିନ ବରିବକୁ ହେବ । ଏତେ ନିୟମ
ସେ ଭାବରେ ବରିବର ଅବସ୍ଥା ଏଇ ଅଛି
କେବଳ ଯେଉଁମାକେ କାର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀରେ
ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ କିଛିବାକୁ ବାପ କରନ୍ତି ସେହି
ମାନେ ଭଡ଼ାଘରେ ବାପ କରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର
ଆହାର ପରିଷଦ ପରି ବାହାର ନିଜାନ୍ତି
ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଅୟ ଏଇ ବରି ରହିବାକୁ
ସମସ୍ତେ ଯତ୍ନ କରନ୍ତି ଏହୁଲେ ଯେବେ ଆପଣା-

ଦର୍ଶାଇ ଜାହାଙ୍କୁ ତେବେ ଦେବାରୁ ହିଥାରେ
ତେବେ ଅପଣା ଅହାର ପରିଚନ ଉପରେ
ମୟ ଠାଳୁ ନିଯାମାଇ ପାରେ ଅପେ ସୃଜନରେ
ପାକ କରିବା ପ୍ରାଣ ଓ ନିଷ୍ଠାମାନଙ୍କ ପରିଚନ
ବ୍ୟବହାର କରି ନିବାହ ହେବା ପ୍ରାଣ ଲୋକେ
ଲୁଗ କରିଥରୁନ୍ତି ବୋଲିଯାଇପାରେ ।
ଏହି ପ୍ରକାର ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାଣ ବହାର ବିବରଣେ
ଥିବା ନିରଧ ଠଙ୍କା ଉପରେ ମୟ ଠାଳୁ ବିଷିଧା-
ରେ କାଗଣ ଘେଟକା କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟରେ
ଦିନୁକୁ କରିଥିଲେ ଜାହାର ଲୁଗ ହୋଇ-
ଥାନା ।

ଆପଣାବରେ ଆପେ ଭାବୁ ଜହାଁର ଜଡ଼ା
ଉପରେ ଟାକୁ ଦେବା କରୁଣରେ ଅନେକ
ମୁଣ୍ଡି ଅଛି ମାତ୍ର ଅସ୍ମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ହୁଏଇ
ସେ ଠିକ୍ ଶିଥିମାନୁସାରେ ଥାଗେବରମାନେ
କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାର ଅତ୍ୱା ଅନ୍ୟାୟ ହେଉ-
ଅଛି । ଆସେମାନେ ପୂର୍ବେ କହୁଥିଲୁଁ ଯେ
ବେଳେ ସହରରେ ସରଜଡ଼ାର କରିବାର
ଅଛି । ମୋଧୁଳରେ ବୌଦ୍ଧିତାରେ କେବୁ
ସରଜଡ଼ା ନିଅଇ ନାହିଁ ଅଜୀବ ଖୁବ୍ ଜଣା-
ଯାଇଥାକୁ ଯେ ବେଳେ ସହରର ଦରଜଡ଼ା-
ଉପରେ ଟାକୁ ଦେବାରେ । ମୋଧୁଳକରେ
ସରଜଡ଼ାର ଅୟ ଏକାବେଳକେ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ନୁହଇ ଦିନୁ ଅଗେବରମାନେ ତାହା ଫିରୁ
କରୁ କାହାକୁ । ଦୃଶ୍ୟକାଳୀନ ସରଜଡ଼ା ଦଶମା-
ଶର ଏକାଙ୍ଗ ପରି ନରମତ୍ତା ସହାରେ ମିଳା
ଦେବାର ଶିଥିମ ତଥାରେ ପରି ଉଚିତ

ହୋଇ ନାହିଁ । କୋଠାଘର ପ୍ରତି ସେ ନିମ୍ନମୁଖୀ
ଲିପାଗେ ଓ ଅମ୍ବେଳ ନେ ଦୋଧ କରି ଯେ
କେବଳ କୋଠାଘରର ଅୟ ଧରିବା ଅଛନ୍ତି
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଚ୍ଛର । କୁମରଘର ପ୍ରତି
ଦର୍ଶି ଗ୍ରେଇବକୁ ହୃଥର ଓ ସେଥିରେ ଯେବେ
ଠଙ୍କା ବିଷ୍ଟ ହୃଥର ଜାହା ଆନ୍ଦୂମାନିକ ଭାତ୍ରାର
ଅଧେ କିମ୍ବା ଚତୁର୍ବୀଂଶୁ ଏକାଂଶ ହୃଥର
ଏବଲେ ଉପର ଶର୍ଣ୍ଣ ମିଳି ନ ଦେଇ
କେବଳ ଦିଗମ୍ବାଂଶର ଏକାଂଶ କରିଦେବା
ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ଅଗେବରଙ୍ଗର
ସୁବିନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏକା ଭଲ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧିର ଅବଳ୍ମା

କିମ୍ବା ଦୂରୀଷ ସମୟରେ ହୌଣ୍ଡି ପଥପ୍ରେ-
ଚକ କହିଥିଲେ ଯେ ବଶିବ ଉଛଳରେ ସମାଧି-
ପଦ ଲୋଖିବାକୁ ବିହୁ କଞ୍ଜ ହେବ ନାହିଁ
କାରଣ ସମ୍ଭାଦଙ୍ଗୀୟବ୍ୟକ୍ତି ପୁଣ୍ଯ କରିବା କାରଣ
ଅଜ୍ୟ କୌଣସି ଫିଙ୍ଗର ମିଳୁ ଅବା ନ ମିଳୁ
ଥୋଇ ମରିତର କଥାତି କେବେ ଗ୍ରଜ ସିବ-
ନାହିଁ । ପଥପ୍ରେରକ ଯାହା ରହସ୍ୟ କରି କହି-
ଥିଲେ ତେବେକବଳରଙ୍ଗ ଜାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଲା ।
ଆମେମାନେ ଅବା ସେହି ବାକ୍ୟରେ ଲାଗିବ
ହୋଇ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲୋଖିବାର କ୍ଷାନ୍ତ ମହିନ୍ଦ୍ର
କିନ୍ତୁ କି କରିବା ଦେବଯାତର ଲୋକ ମିଳି
ଯେଉଁ କଥାର ଭାବନା କରିଅଛନ୍ତି ଆମେ-
ମାନେ ବାଥ୍ୟ ହୋଇ ଯେଉଁ ସଂସର୍ଗୀ ହେଉଥିଲା
ଅଛୁଁ । ଦୂରୀଷ ତିନ୍ଦା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବମାନରେ
ଏକଲୋକର ମନରେ ଅନନ୍ତର ନ କର ଭାବରେ
ବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପ୍ରଳାପାଳି
ରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତକ ମନରେ ଆନ୍ଦୋଳନ
ହେଉଥିଲା । ମହିନ୍ଦ୍ରକଷଣ ମନରେ ଏ ଚିନ୍ତା
ଏହେ ବଳଦତର ଦେଖି ଯାଏ ଆଗାମି ଧରମ
ଭଲ କି ହେବା ଅଗକାରେ ସମ୍ମାନ ଗ୍ରାୟମାନ
ଗର୍ଭର କେନରିଲ୍ ସାହେବ ଦରବାରର ଆହୁତି
ମୂରି କ୍ଷାନ୍ତ ବହିଅଛନ୍ତି । ପାଠକମାନଙ୍କ
ଜାଣାଥିବିଯେ ଆଗାମି ଗାତରବାଲରେ ମହାରାଜଙ୍କ
ଦିଲ୍ଲୀ ପୁଣ୍ୟ ଏ କେବଳ ପୁରୁଗମନ କରିବା
ଏକ ସେ ସମୟରେ ଜାହାଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧଦର୍ଶ
କାରଣ ଏକ ଭାଗ ଦରବାର ରତ୍ନା ହେବା
ଏକ ଭାଗରିବର୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ମହାରାଜା ଗର୍ଭ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଥାନ ଲୋକଙ୍କ ଭଲ ପରା
ଅଧିକା କାରଣ ଆମନ୍ତର ହେବ । ଏହୁ

ଦେଖିବାର ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକବିତା
ଦେବିକାର ସମ୍ମାନିତ ବିନ୍ଦୁ ଗସର ଅବହୀ ରଜ୍ଲ
ନ ହେଲେ ଏପକାର ସମାଗେହଗ୍ରାମ ପୁରୀଷର
କ୍ଲେଶ ଅୟୁକ୍ତଙ୍କଳ ଦେବ ସନ୍ଧେବ ନାହିଁ ଅବହୀ
ଏବଂ ଅଧିକରଣ ହରା କାର୍ଯ୍ୟର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟର
ଶାନ୍ତି ଉତ୍ସବରୁ ହୋଇଥାଏଛି । ଗଭୀରାମବାବା
ତେଜିଷ୍ଠାପନ୍ତର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ପ୍ରତିନିଧି
ଅବହୀ ଅବସ୍ଥା ରଜ୍ଲ ସ୍ଥାଇ ନାହିଁ । ବର୍ଷା
ବିହୃତ' ହେଉଥାଏ ନାହିଁ ସେଥିରେ ଫଳକର
ଦଶେଷ ଉପକାର ହେବାର ବୋଧ ହେଉନାହିଁ
ବାରଣ ହେୟ ହୋଇଥିଲେ ଆଜିଯାଏ ଗମନ
ମୂଳ୍ୟକାହିଁ ବିବନ୍ଦି ହେଉଥାଏ ପୁନଃଜ୍ଞର ଅବହୀ
ପଢ଼ି ମଠାର କିନ୍ତୁ ରଜ୍ଲ ଶୁଣାଯାଏ । ଏ ସମସ୍ତ
ହୀନରେ ବର୍ଷା ଅୟୁକ୍ତ ନ ହେଲେ ମନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଲିବାରି ହୋଇଥାଏ ଆଏ ବାହି ।

ବୁଦ୍ଧି ଗତିକାଳ ଓ ସମ୍ମଲପୂରୁଷ ଆଦି ସ୍ଥାନରେ
ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେଲା ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ହେବାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଲୋକଙ୍କର ଅଗାତନ ପୁନର୍ଜୀବିଜ ହୋଇଥାଏଥି
ଓ ବଢ଼କ ପୁଣ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଗତ ସଂଗ୍ରାହରେ ଏବଂ
ପ୍ରକାର ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଲୋକେ ପୁଣ୍ୟ ଯେନଥି
ନେଇଗମ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ଶଶକପାଇ
ଲୁପ୍ତ ଧାରାଥାଏଛି । ବୁଦ୍ଧି ଅଧ୍ୟୟତ୍ତ ବିଷୟ ଯେ
ଅବ୍ୟୁକ୍ତ ଯାଇ ନାହିଁ ବିମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର
କଲ ବରି ଲାଗୁ ଯାହା ହେଉ ଗରିଥାବିର ନଥି
ଦରି ଥିବାର ଅନେକଟୁ ନର ଜଳକଷ୍ଟ ନବାଚରଣ
ହୋଇଥିବ ଓ ବନ୍ଦ ବଚି ଲେବେ ପାରି ନେଇ
କେତେ ବଢ଼ିଯବାକ ସର୍ଥ ହୋଇଥିବେ ।

ଶ୍ରୀଦିକ୍ଷି କି ଗର ସପ୍ତାହଠାର ଏ ସ୍ମୃତିହାତୁ
ବର୍ଷା ଦେଖି ମନ ଆଜନ ହୋଇଥାଏଛି ତଥାବେ
ଏଥୁଳି ଆଗାମି ଧସଲକି ଅବହୁା କଲିନା ହୋଇଥାଏ
ନ ଯାଇଁ ଓ ଚେରଥିବାକୁ ଲୋଟକ ନାମକ
ପରି ଉପୁ କରିଅଛିନ୍ତି ଅରଥବ ଏ ମମଦୂରେ
ଯେ ଅଧିକ ସରଜାରୀ କର୍ମକାରିତମାନେ ପରି
କାହା ଚାହିଁ ବିବ ଦେଇ ଗୋଲିପରିହାନ
ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ଧର୍ମିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏହି
କଥାର ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତି ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ
ଯେଥର କର୍ମ ଚଳିଅଛି ସେହିପରି ଆଉ ତାଙ୍କ
ମାସ ଚଳୁ ଶତ୍ରୁଗାରେ ସେମାନେ ଶହିନ୍ଦୁ ହୋଇ
ଚାହିଁ ଏଲାକା ଭାବାଇଥେବେ । ଶ୍ରୀଦିକ୍ଷି
କରିନ୍ତି ଏତେ ଶାସ୍ତ୍ର ପକ୍ଷବାବ ଦୂର୍ଭକ୍ଷର ହେଲା
ଆମୁନାନଙ୍କୁ ସହ୍ୟକରିବାକୁ ନହେଲା । ମାତ୍ର
ମମଦୂରେ ହାତର ବଳ ହତ ଦେଇ ସମ

ଉପରେ ନିର୍ଗତ କରିବା ଉଚିତ ବୋଥ ହେଉ
ନାହିଁ ✓

କୋର୍ଟ ଅବର୍ଦ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୂତନ
ଆଇନର ପ୍ରକାଶ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମନୀ ସାହେବ ଗର୍ଭ ହିଲ୍‌ର ମାତା
ଜୀ ୧୪ ବିଜେରେ ବିଜ୍ଞାଳ ବାହିନୀରେ
କୋର୍ଡ ଅବର୍ତ୍ତନ କଣ୍ଠରୀୟ ଅଇନ ସମସ୍ତରୁ
ଏବଦିତ କେ ସଂମାଧକ କରିବା ମନ୍ଦରେ
ଏକ ନୃତ୍ୟ ଆଇନର ପାଶୁଲପୀ ଥାଗର କରି
ଅଛନ୍ତି । ମନୀ ସାହେବ ସବରେ ବ୍ୟକ୍ତ ବିଲେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନରେ ଅନେକ ଦୋଷ
ଥିବାର ଓ ତେବେକ କିମ୍ବାରେ ଜାହମଙ୍କ
କ୍ଷମତା ଅଳ୍ପ ଥିବାର ସମୟ ସମୟରେ ଉଦ୍‌ଦୟ
ଯାଏ ବର୍ଷ କରିବାରୁ ବଢ଼ ବରତ୍ତୁଳନର
ବୋଧ ହୁଅର । ନାବାଲକର ଚରଣ ପରିମୋହି
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜାହାର-ସମ୍ବନ୍ଧର ବୌଦ୍ଧ ଅଂଶ
ବିକ୍ଷେପ କି ବିଜ୍ଞାଳ ଦେବାର କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ
ଉତ୍ସମାଜ ସମ୍ବନ୍ଧର ବିମ୍ବ ସରକାର ଜହବିଲରେ
ସହିତ ଜାତିଶା ବାଜାର ଜ ହୋଏ ଏପରିବାର
ସମ୍ବନ୍ଧର ଭର ପ୍ରଦ୍ୱାରେ ଏବଂ ଏବଂ ଚିଲ୍‌ଲେ
ନ ଆଜ ଦ୍ଵାରା ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧର ଚର୍ଚା
ଚିତ୍ପଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନରେ ନାହା ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷ ଆଛି । ଅନୁର ନାବାଲକର ଭରମା-
ପ୍ରୋତ୍ସହର ବିଷୟ ମାଲଗୁରାଇଁ ଉପରେ
ଗରିବର ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ରଖିବା ଏବଂ
ନାବାଲକର ଅନ୍ତର୍ଭବ ଥିଲ ଜାହିନର ଫଣ-
ଦ୍ୱାରେ ଗାତ୍ର କରିବା ପକ୍ଷରେ ଜାହିନର କ୍ଷମତା
କ୍ଷମତା ଅନ୍ତର୍ଭବ ଥିବାର ବହୁ କରୁ ବୋଧ
ହୁଅର । ଅଭବବ ଏମମ୍ବୁ ଶୋଭା ଉଠାଇ
ଦେବା ଏବଂ ଦୋଷ ହିଂମେ ଧନ କରିବା
ଆଇପ୍ରାୟରେ ଏ ଅନେକ କଳିଜ ହୋଇଥିଲା

ଭା. ୪ ରିଟ୍ ମାହେ ସିଫ୍ଟ୍‌ମ୍ୱର ସନ ୧୯୭୫ ମସିଥା

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ |

ବ୍ୟକ୍ତିଗତାରକମାନେ ଜୀବି ଶୁଣି ସାହିମଙ୍କୁ
ଅଛୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଥିଲେ ସେହି ଅଛୁ କ୍ଷମ-
ତାରେଇ ନାବାଲକର ଅନର୍ଥକ ଧନ ବିଦ୍ୟୁର
ଦୁଇ ନ ଥିଲା ଅଥବା କ୍ଷମତା ଦେଲେ
ପ୍ରଥମ ଅହୁର କ୍ଷମ୍ଯ ଦେବାର ସମ୍ମାନନା ।
ରେବନ୍ତି ହୃଦୟଙ୍କ ଉପରେ ଆଜି କାଳ
ଯେତେ ପ୍ରକାର କର୍ମର ଭାବ ନହିଁ ଅଛି
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭୁଦ୍ୟ ଯେ ଉତ୍ତମରୂପେ
କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅପା କରିବା ଅବ କଠିନ
କଥା ଅଟଇ । ଏବଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ
ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ପାରେ ଓ ସେବେ
କରଇ ଗେବେ କୋଣି କର୍ମ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଶକ୍ତି ହୃଦୟ କାହିଁ । ଏଥରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାଳର ଅଟେ ଓ କୋର୍ଟଅବତ୍ୟୋ-
ର୍ଗ୍ରହର କର୍ମ କୁଣ୍ଡ ନାବାଲକର କର୍ମ ଅଟଇ
ସୁତ୍ରଙ୍କ ନାବାଲକର କର୍ମ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ
ଦେବା ପୁଣ୍ୟ ସରକାର କର୍ମ କରିବାକୁ ହୃଦୟ
ଓ ସରକାର କର୍ମ ବିଶେଷ ପଞ୍ଚଥିବାର ସବୁଦୀ
ସେଥିରେ ବ୍ୟକ୍ତ ରହି କୋର୍ଟଅବତ୍ୟୋର୍ଧ୍ଵ ପ୍ରତି
ଯଥୋତ୍ତମ ମନୋଯୋଗ ଦେବାର ଅବକାଶ
ମିଳଇ ନାହିଁ । ଏହୁଲେ ଦେବିଳ ଥାଇନ ସଂ-
ଗୋଧନ କଲେ କି ଲୋକ ହେବ ? ଯେଉଁପେ
ହାତମାନେ ନାବାଲକ ସମ୍ମରି ଯଥାର୍ଥ ହୃଦୟ
ର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିପାରିବେ ଓ ନାବାଲକର ହତ୍ସାଧନ
କାରଣ ତିନା କରିବାକୁ ଅବବାଧ ପାଇବେ
ସେଥି ହିଆନ କରିବାର ଅବଗତି । ବାପ୍ରା-
ବରେ ଆଜି କାଳ ଦିଲ୍ଲିର କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡୁ ଅଖିଲ୍ଲିର ଫୋର୍ମ ପରି ଜ୍ଞାନ କରିବାର
ଜୀବନାବ୍ୟାପ । ଯେତା ସର୍ବିତାର ଅନ ପାଇ
କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହାଙ୍କୁ କରି-
ବାକୁ ହୃଦୟ ।

ଯାହା ହେଉ ନାବାଲକ ପସର ଯେଉଁ
ଲୋକ କାର୍ଯ୍ୟାୟଷ ନିଯୁକ୍ତ ହେବ ତାହା ପ୍ରତି
ଏ ଆଜନ୍ମଗୁରୁ ଯେ ଭାବ ଅର୍ପିବ ହେବ ଓ
ଭାବାଠାର୍ଥ ଯେପବାର ଦସ୍ତାବଳ ଲେଖି ବିଦ୍ୟା-
ବିକ ଯେବେ ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ବିଧିମତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବ ତେବେ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳର ସମ୍ଭାବନା
ଅଛି । କଲେକ୍ଟର ମାରେବ ଯେତେ ଉପଯୁକ୍ତ
ଲୋକ ଦେଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଦେ
ନାବାଲକର ତେବେ ଅଥବା ଗୋପୁ ହେବ
ପ୍ରଦେହ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରର ବର୍ଷିକ ଦେଖାଦୋଷିତ କାହାର
ଉଦୟମ ଆଜାଠାର ଅରମ୍ଭ ହେଲାନ ନଗର-
ବାସି ଉଚ୍ଛବ୍ଲମ୍ବାନେ ସତ୍ର କରି ଅପଣ
ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇହଙ୍କାର ହଙ୍କାର ଅଥବା ଦେବା
ସାତିର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅହର୍ ଦେଖାୟ
ଧନାତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ
ଦେବା ଦେଉଥାବନ୍ତି । ଅଗମି ଦିଵ୍ୟମରମ୍ବ
ତା ୨୪ । ୩୮ ଓ ୨୯ ଜାରିଖରେ ଯୋଡାଦୋଷି
ହେବାର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଭରସା କରି ଦେଖାୟ ବଞ୍ଚିମାନେ କେତେ
ଏବର୍ଷ ଦୋତ ଘାଇଁ ଯୋଡା ଦେବେ ।

କୁଟକକୁ ଇଣ୍ଠକ ହାବାଦଗର୍ଥ ସନ୍ତ୍ର ନାହିଁ
ଅଂମାସ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲାନ୍ତ ଇଣ୍ଠକ ପରିକା
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଲୋପ ଘାଇଲାଗି ବଥର ପୁଣି
ଆଉ ଖଣ୍ଡ ପରିକା ବାହାରବାର ଦିଳାନ
ବୁଲାନ୍ତିଛି । ଅବନ୍ତା ମଞ୍ଜଳବାର ଏଥର ପ୍ରଥମ
ଧାରୀଙ୍କା ବାହାରବ ।

କଳାକାର ବିଲ୍ପିତରକୁ ମାସକୁ ମାସ
ଜାହାଜ ଅଧିକାର ଯେଉଁ ବନୋବସ୍ତ ଥିଲା
ଜାହା ଶୈଷ ଦେଲାର ଜାହାଜର ବିଲ୍ପିତ
ପ୍ରକଳ୍ପାର ନୃତ୍ୟମାସ ବିଲ୍ପିତଠାକୁ ଜାହାଜ
ଅଧିକାର ସମ୍ମତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଚଲିତମାସ
ତା ୨ ରଜରେ ଏକ ଜାହାଜ କଳାକାରଙ୍କ
ବିଲ୍ପିତଠାକୁ ଅନିବ ଓ ଉତ୍ସାହ ଅକୁ ବର
ନବମୀର ଓ ଦିଷ୍ଟମୀର ମାସ ପ୍ରଥମ ସଂପ୍ରାତରେ
ଥରେ ଲେଖାଏ ଅଧିକ ବସମ୍ପୁର ନଶ୍ତ୍ୟ ଦନ
ଆଗମି ସଂପ୍ରାତରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

କୁଣ୍ଡଳ ଓ ଯୋଧପୁର ମହାରଜଙ୍କ ରତ୍ନ-
ମାଲ ଦଖଲରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବର ଲବଣ୍ୟଦ୍ୱାରା
ଅଛି । ତେଣିନିତିଷ୍ଠ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଜୟପୁର ମହାରଜ ଉଚ୍ଚ ଲବଣ ଦ୍ରୁଦରେ
ଥିବା ଅପଣାର ସର୍ବାୟକାର ଚରଣପୁଣୀ ଲଗେ
ଗବ୍ରମେଶ୍ୱର ପଣ୍ଡ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯୋଧ-
ପୁର ମହାରଜ ନଈ ସେହିପଥ କରିବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ । ଉଚ୍ଚ ଦ୍ରୁଦରେ ଅପଣା ମୁଖେ
ବସନ୍ତ ଲବଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅଇ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଉଚ୍ଚ
ଦ୍ରୁଦର ଜଳ ଶୁଣିଯାଏ ଓ ଜହାନାର ସେ
ହୃଦ ଭାବରେ ଲବଣ ଆପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ପରିପର ଦିଅଥାଏ । ସେ ଏହି କଠିନ ବେଳେ
ବହଳ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଶୋଲିଲ ବେଳେ
କହି । ଫେରିଥର ବାହାରେ ! ଏହିଦେ

ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏଲକ୍ଷ ମହିନେ ନା
ସେ ହୃଦବ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅଛି ।

୧୯ କୋଟି ଟଙ୍କା, ୨ କୋଟି ୨୫ ଲକ୍ଷ
ମୁଗୁଳମାନ, ୨ କୋଟି ୩୦ ଲକ୍ଷ ଅଧିମଜାର
(କୋଲ ଭଲ ଉତ୍ତେଶ୍ୟାଦି), ୪୦ ଲକ୍ଷ ବୌଦ୍ଧ,
୭ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ରେମେନକାଥଲକ୍ଷ
ଶ୍ରୀଶ୍ଵରୀଧାନ, ୧ ଲକ୍ଷ ୧୦ ହଜାର ପ୍ରତ୍ସାଧା
ଶ୍ରୀଶ୍ଵରୀଧାନ ଏବଂ ୧ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ଅନ୍ୟ
ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନୀଧାନ ।

ହୁନ୍ତୁ ପେଟୁ ଅଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତର
ପଞ୍ଚମରେ ବଜାଲିଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ପ୍ରଗତି
ହୋଇଥାଏ । କୌଣସି କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵ ମହିଳାମା-
ରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଓ ମୁଠରହମର ପ୍ରୟୋଜନ
ଥିବାର ସେଥିରୀଘାର ଗଦର୍ମିମେଳା ଗଛଟରେ
ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ବଜା-
ଲିବାରୁ ଓ କାଲେଇ ବି ପୁଲତ୍ତ ନୁଆ
ବାହାବାର ଥିବା ବିଧିମାନେ ଦରଜାପ୍ରତି କି
ବରିବେ । ବୋଧ ସ୍ଵାଧୀନ ବଜାଲିମାନେ ଏଣିକ
କିଛି ଅନନ୍ତକାରୀ ହେଉଥିବାର ଆହାରର
ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ମେଘ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥାନ କରିଷୁରଙ୍ଗଜ କମ୍ପି-
ଲୋହସେବକ ଯେ କି ଗର୍ଜ ସନ ମାର୍ଗମାସରେ
ଛୁଟି ନେଇ କଲାଇବୁ ଯାଉଥିଲେ ପୁନଃବୀର
ଅସ୍ତରା ଦୂରବର୍ଷର ଛୁଟି ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଜେଳକିମ୍ପୁସ ବୋଲନ୍ତି ଯେଇଣ୍ଡିପ୍ରା କମ୍ପିଲେରେ
ଏହାଙ୍କର ନିଯକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଅଭିବଦ ପ୍ରାସାଦ
ଗରଭବର୍ଷକ ଫେର ଅଧିବେ ଲାଗି ।

ବନ୍ଦିମେଘ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଧାନ ଜୟଅଚ୍ଛବ୍ରି
ଯେ ଚଢ଼ିଇ ଓ ଅଗନ୍ତି ସରକାର କର୍ମକାରକ
ପକ୍ଷରେ ଦୁମାଗତ ଦୁକ୍ଳାଳ ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ
କଷ୍ଟପୂରେ ଭବ ନିଧିମ ରଖିବାର ପ୍ରୟୋକ୍ତନ
ନାହିଁ । ଭର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାର କର୍ମକାରକ ଫମାଗତ
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଦୁମରେ ଅନୁପ୍ରିତ ବହିଲେ ଏମାନେ
କର୍ମଚାରୀ ହେବାର ଜାନ ବରିବାର ହେବ ।

ଯାତ୍ରାର ଅଗ୍ରିଷ୍ଟମ କଲେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀମତୀ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସାହେବ ସାହାବାଦଜଳ ସମିତିମୁଁ ସବୁ
ଡିବିଜନ୍‌ର ବନ୍ଦଳ ହେଲେ ।

ବୋର୍ଡ଼ଲେନନ୍ଦ ମେମ୍ବର ଶ୍ରୀଯକୁ ରି
ଟ୍ରେବିଗ ସାହେବ କର୍ମରେ ଉତ୍ସବ ଦେଇ
ଫଳାଭରେ ବାସ ବିଲାଅଛିନ୍ତା । ଏ ନହାଇୟ
ଉତ୍କଳଦେଶରେ ଜେପୁଣୀ ବଳେକୁର ଓ କର୍ମ-
ଗୁର ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇବାକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଉତ୍କଳ-
ଧୂଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମ୍ବନୀରେ ଅଛି ଆଜିକ ସହିତ ଗଲେଟିରେ ପାଠ କଲୁଣ୍ଯେ ବାବୁ ଦୂର୍ଯ୍ୟାଥିକଦାସ ପୁଷ୍ପର ତେପୁଣୀ କଲେଜର ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ତେପୁଣୀ କଲେଜର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ମାର୍ବିଲ ଟଙ୍କୁଳୀ ବେଗନ ପାଇବେ ।

ମାତ୍ରାକ ଶାଇମୟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ତଙ୍କ
ଜେଇ କର୍ମ ସମୟରେ ଉପରୁତ୍ତ ନ ଥିବା ଅଧିକ
ଉଦ୍‌ବଳିତ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଶଥିଲ ପ୍ରାୟ
ହେଲଣି । ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ମାନେ ତଙ୍କାନ୍ତି
ନେଇ ପ୍ରବୃତ୍ତ ନ ଦେଲେ ଜାହାଙ୍କୁ ଦେବଳ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀର୍ଘମୁଖ ଦେହ ଶାନ୍ତ ନ
ହୁଅନ୍ତି ଏହାକୁ ପ୍ରବନ୍ଧକା ବୋଲ ଯାଏ । କିନ୍ତୁ
ଉଦ୍‌ବଳି ତଙ୍କା ଓ କାଗଜପଥ ବୁଝିନେଇ ମୋତ୍ତ
ଦିମା ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିତ ହେଲେ କିନ୍ତୁ
ଦୋଷ ଧର୍ଯ୍ୟାଏ ନା । ବଢ଼ ଆର୍ଥିକର ବିଷୟ
ପାଇଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ରଖିଲେ କେତେକୋଟି
ଦାତା ହୋଇ ବବୋଲାପା ହୁଅନ୍ତି ।

ତେବୋଯୁ ଭାଷାଲିଙ୍ଗର ପଥ ଜାକ ଯୋହେ
ପଠାଇବାରୁ ହେଲେ ଗହିର ନିରନ୍ତରାମା ଦିନାଖ
ଓ ହୃଦୟ ଉପେ ଲେଖିବା ବିଶ୍ୱାସେ ଶିଶ୍ବା
ଦିବାର ତାଇବେବତ୍ତର କେନରିନ୍ ପୋଷ୍ଟ
ମାହିର କେନରଳକ ଅନୁମେଖ୍ୟରେ ଯେବା
ଉପଦେଶାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ଜାହାନ
ସବସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ଦାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ
ନବର୍ତ୍ତିପ୍ରେସ୍ ବଜାଲିଙ୍ଗ ପାତ୍ର ହୋଇଅଛୁ
ମାତ୍ର ଭକ୍ତ ଉପଦେଶାବଳୀ ବାହୁଦୂର ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିବାର ଆଜି ଧରେ ମୁଦ୍ରିତ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲା ଭାବାକର୍ତ୍ତ ସବସାଧାରଣ
ମନୋଯୋଗ ଫୁଲକ ଭକ୍ତ ଉପଦେଶମା
ବର୍ମିଜେ ଘରାଏଇ କରିବେ ।

ବର୍ଷମାଳ କିନ୍ତୁ ଗର ସଂକାମକ ହେଲା
ପ୍ରଭବାର ଦିନିକ ଦଶାର୍ଥବର ବର୍ଷମାଳ
ମହାମଳ୍ଲ ୧୦ ସହ୍ୟ ଠକ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା
ଏହାର କେତେ ଗୋଟି ଶାତବିଂ ଚକ୍ରର
ତୁମ କାପନ ଦେବାର ସିର ହୋଇଥିଲା ।

ଭଲ୍ ପଥର ଅକଳିଜ ହେଲୁ ସେ ଭାବୁର
ଶାମରେ ହରଣେଗର ପ୍ରାଦର୍ଶନ କବିତ ବା

ନିବାରଣାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟିକ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଘାସ କମିଶାର
ବାବୁ ଯୋଗେଧଶ୍ଵର ସଂହ ବାର୍ଷିକ ₹ 1000 ଟଙ୍କା

ବ୍ୟୁତରେ ଗେଡ଼ି ଏ ଚକ୍ରଶାଲୟ ସ୍ଥାପନ କରି
କିନାମୂଳ୍ୟରେ ପ୍ରଜାକୁ ଉଷ୍ଣଧ ଟତିରଣ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଓ ଚକ୍ରଶାଲୟର ଭାବ ତଣେ ତାକୁର
ଉପରେ ଅଛି ତାହାଙ୍କୁ ମଦିକ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା
ଏପରି ଜଣେ ବୈଦିକ୍କୁ ମାପିକ ଟ ୩୦ ଟଙ୍କା
ବେଳନ ଦିଅନ୍ତି ଏମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ତୁଳୁଆରି
ଗେରିଙ୍କ ଘରଠାକୁ ଯାଇ ଚକ୍ରଶାଲ କରନ୍ତୁ
ବନ୍ଦିଦାରମାନେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପଞ୍ଚମେ ଏହିପରି
ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ କେତେ ମଜଳ ହେବ
ତାହା ବିନ୍ଦିନୀପ୍ରତି ଅଚ୍ଛା ।

ଅଶାମରେ ସକ୍ଷୁଟ ଭାରି ପଦ୍ମମତ୍ତଙ୍କ ଉଠିଲା
ହୋଇଥାଏଛି । ଦିନ ପରି ଗୋ ୧୦ ମା ପଦ୍ମମ
ଦେବ ନନ୍ଦରେ ଲୋକେ ଫିଲ୍ ଦେଉଥାଇଲୁ
ବେବଳ ପାଲିତ ପଶ ମହାଅଛନ୍ତି ବନନ୍ତି ନୁହେ
ବନ୍ଦ ମହାଷ ବ୍ୟାପ୍ର ଓ ଦୂଷର ସୁରା ରୋଗୀ
ଜାନ୍ତି ହୋଇ ମହାଅଛନ୍ତି । ପଶୁ ମହାବ
ସଙ୍ଗେ । ଖୋଲାଇବା ମେଗ ଜାତ ହୋଇ ଲୋକ
ଜାଗ ହେଉଥାଇନ୍ତି ଓ ଦିଲୋକରେ ସମ୍ମ
ସେବ ଉପହିତ ହୋଇଥାଏହି ସେଠାରେ ପ୍ରମେ
କେବେ ଏ ଶେବ ଦିଗ୍ବୟାପାର ହ ଥିଲା ।

ତେବେନୟୁଷ ଗଭିନ୍ନାସ ତା ୨୭ ରିକ୍ଟ ପଦି
କାରେ ଗେଟିଏ ଡିମ୍ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛି
ତାହା ଏହିଯେ ଭାବରେବର୍ଷର ସମୟ ହେଲା
ବିଜ୍ଞାନରେ ଶବ୍ଦ ପ୍ରବନ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଚିନ୍ତା
ଏକଦିଳ ଉତ୍ତାବଧାରକ ବିଯକ୍ତି ହେବା
ଆବଶ୍ୟକ । ଶାଖା ଗେଗର କାରଣ ହେଉଥାଏ
ଓ ଲୋକେ ନାହାପରିକାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବ
ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରବନ୍ଧ ହିଁରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧନାଙ୍କ ନିର୍ମାଣ
ଘେଗର ସହାଯ କରି । ଉତ୍ତର ପାଞ୍ଚମି
ଏକ ଟଙ୍କାରେ ଏକ ସମୟରେ ୫୦୦ ଲୋକ

ବିଜ୍ଞାନବାର ଗେଣ ହେଲା । ତହଁର ଜାର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏବଂ
ତାଙ୍କ କଟେଜା ଅଣା ସବେ ମନ୍ଦ ବାଲ ନାହିଁ
କର କିମ୍ବା କରିଥିଲା ତାହା ବିଷ୍ଣୁ ପାଦ
ରେମ୍ ଜାର ହୁଅର । ଏହପାଇଁ ଅନେକ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଦ୍ୱାରା ବକ୍ତାରଗେ କିମ୍ବା ହୁଅ
କେ ଲୋକେ ଗୁପ୍ତ ଧାରାକରୁ ଲୁଣାଗୁଣ କରି
ନ କର ଦିଲୁ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ କର କୌଣସି
ହୋଇ ଫଳାକ ମଠ ଦେଖି ହେଲା ।

ମାନଙ୍କର ଏ ବଥା ପ୍ରତି ସଂଦର୍ଭରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ।

ପାଦ୍ୟାମାୟର ଦୋଳନ୍ତି ସେ ଢାକେବର
ବିଷୟରେ ବୌଣି ଜାଲସ ବୌଣି ଡାକ-
ଫଞ୍ଚାନ୍ତି କରିଗୁଡ଼ିକ କିବିତକୁ ଡାକଦୀଗ ପଠାଇ-
ବାରୁ ହେଲେ ସେ ଡାକ ପୁଲଦା ବିନା ମାସି-
ରେ ଅଗମି ଅତ୍ରୁ ବର ମାଘତାରୁ ପ୍ରେରଣ
ହେବ । ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଖୁଲର ବଢ଼ି ଦୟା
ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବୁ ଓ ମାଲସ ବରିବାର ଏପରାର
ମୁଯୋଗ ଲୋହେ ଧାଇଲେ ଡାକେବର ବୌ-
ଣି ଦୋଷ କର୍ତ୍ତୃପୁନ୍ତକୁ ଜଣାଇବାରୁ ଲୋଗଭର
ଶ୍ରୀନ ନ ବରିବେ ତେଥୁରେ ଡାକସଙ୍କନ୍ଦି
ଦୋଷମାନ ପରୋଥନ ହେବାର ପ୍ରୁଣ୍ଣି ସମ୍ମା-
ଦନା ଅଛି । ଅମୂଳନଙ୍କ ବିବେରନାରେ
କେବଳ ଏହାକ ଡାରତମ୍ୟ ବରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ସେ ଯେବେ ବୌଣି ଦରଖାସ୍ତ ଅନର୍ଥକ
ପଠାଵିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବ ତେବେ ଦରଖାସ୍ତ-
କାର୍ଯ୍ୟାର ମାତ୍ର ଅଧାୟ ହେବ ।

୧୯୫୮

କାରୁ କଳାପଦ ଦିଲ୍ଲେଖାପାଥାସ୍ତୁ	ବକ୍ଷୟା	୫ *
„ ସହାନନ ଦେବହେଲୁ	ଏକନ	୫ *
„ ଦାମୋଦର ଦାସ	ଏକନ	୫ *
„ ମଦିନମୋହନ ମେଷ	ଏକନ	୫ *
„ ଗୋଦିନ ଦାସ	ଏକନ	୫ *
ଶ୍ରୀ କରନାଥ ମାରଣ୍ଜ ଗୋଦାରୀ	ଏକନ	୫ *
ଶ୍ରୀଧର କରନାଥ ଦାସ	ଏକନ	୫ *
କରୁ କରମୋଦନ ମିଶ ଅଶ୍ଵିନ		୫ *
„ ସହାନନ ମାହାତ୍ମୀ ବକ୍ଷୟା		୫ *
„ ବନ୍ଦାବନରଙ୍ଗ ମନୁଳ	ଏକନ	୫ *

১৩৪৯

ଗ୍ରାମସଂହିତକ ପରିବହନ ଦିଲ୍ଲି ରୁଷୀ ମହାରାଜା
ରତ୍ନ ମଳ୍ଲ ୧୯୫୩

ତାଙ୍କରେ ଶୀଘର ଦେଲେ ମାସୁଳ ଓ ମୋ-
ମୟମୀ ଛାତାବି । ୪୦

କଟକ ପ୍ରିସିଂଗ୍‌ରୁସାଲିଙ୍କ ଯତ୍ନାଲାଦ୍ୱରେ ପ୍ରାଚୀ
ହେଉଥିଲା ।

ଏହି ଉତ୍ତରମନ୍ତରୀକା ସହର ଦୁଇ କଲେ
ଶାକଜାର କଟ୍ଟାପିଣ୍ଡି ଶୁଷ୍ଠାକଳ ଯଷ୍ଟନ୍ତପୂର୍ବ
ମଧ୍ୟ ଓ ପରିପରା ହେଉ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ପ୍ରକାଶ

ଭାବେରାଗପିତ୍ରମୁଦ୍ରା ସନ୍ଧାନକାରୀ ମହିଳା । ମୁଁ ଭାବେରାଗପିତ୍ରମୁଦ୍ରା ସନ୍ଧାନକାରୀ ସାଲ୍ ଗନ୍ଧିବାର

{ ଅଗ୍ରିନ ବର୍ଷକ ମୁଲ୍ୟ ୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟକାଳୀନ ପାଇଁ ତାକିମାବୁଲ୍ୟ ୫୩

ପରିବାଶରୀତିକାଳୀ
ଗତ ମୁଦ୍ରବାରତାର କୃତରେ ସରକାର
ମୁହଁଲର ଘର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଅଛି ପୂର୍ବେ ସରି
ନୁହିଲ କଲାଚର ଏବନ୍ଦରଣାକୁ ଧ୍ୟା ଦିବ ଶୋଭିଲ
ଥିଲା ଏଥରେ ବଜାରରେ ଟଙ୍କାକୁ ବଢ଼ିବା ସେଇଥାରେ
୧୫ ମେରରେ ଅଥ୍ୱବ ଜାମିବାର ସମ୍ଭାବ ସରିବା
କାଣ୍ଡ କୁଳକ ଦର ଟଙ୍କାକୁ ସେଇର ହୋଇଲା
ଅଛି ଏହି କରିବାର କାରଣ ଏହି ଯେ କଟାକରେ
ଆମ ସରକାରୀ ମୁହଁଲକୁ ଲୋକ ମଧ୍ୟା
ପାଇଁ ଧରାପନ କରିଥିଲେ ତ ମଧ୍ୟାଲାର କୁଳକ
ଦେଇ ଆଖିବାକୁ କେତ୍ତିଲ ନ ଥିଲେ । ଏଥର
ମଧ୍ୟାଲାରେ ସରଜାଶାଶ୍ଵରର ଦର ଜଣା ଓ
କୃତରେ ଅଥ୍ୱବ କରିବାର ସମ୍ଭାବ ରାଜ୍ୟା
ହେଉଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟାଲାର ମୁହଁଲ ଗୀତ୍ର
ମୁହଁଲକୁ ଉଠି ଅଧିବ ଓ ସବୁ ସରବାର ଗୋଲା
ଅବଲମ୍ବନେ ମାନ୍ଦି ହେବ । ଗଜମାସ ମେଷ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁହଁଲ ପାଇଁ ଗୋଲା ଗାଲି ଦୋଇଥିଲା ।
ଓ ଦିନ୍ଦ ଯେମନ୍ତ ମୁହଁଲର ମୁକୁ ବନ୍ଦିଥିଲା
ଭାବୁର ବୋଧ ହୁଅଇ ଅକଳାକରେ ସବୁ ଗେଷ
ହୋଇ ମୁହଁଲମହିଳାମା ଉଠିବାବାନ୍ତି ବିଗନ
ପୁରୀଯର ହେବାବ ନିକାଶ ଦେବ କିନ୍ତୁ ଯେବେଳେ
ହମୟ ହୋଇଥିଲା ଭାବୁର ଯେ ପୁନବାର
ଏ ମହିମାର ପ୍ରଦେଶୀକନ ନ ହେବ କିଏ
କହିଯାଇଁ ଅବଧ ଥାଗାମୀ ଫିଲ ପକ୍ଷରେ
ଲୋକେ ସମ୍ଭାବ ଲୋକମଣ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ତେ
ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତମାଜ ହୁଅଇଯେ ଏହିପ୍ରଦାର ମେର
ହେଉଥିଲେ ଯଦିମିଳି ପ୍ରତିକର ଶାଖା ନ ହେବ

ମାତ୍ର ଦୂରେ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ ରଥାର ଅଗାମୀ
ଫସଲ ହସୁଗର ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଗୁରୁଲୁଙ୍କ
କ୍ଷେତ୍ର ସହି କରିବାକୁ ହେବ ହନେହ ନାହିଁ ।
ପଶୁରେ ଦିଗେଷ ବନ୍ଧୁ ବେଶ ହେଲାଣି ଓ ପାର-
କୁଦର ଲୋକେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରତ ହେବାର ଚେଷ୍ଟା
ବଳେଣି ଅଜଏବ ଏ ଦୁଇମାତ୍ରର ନିବାହ କରିଛି
ଗାୟ କୌଣସି ଉପାୟ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।
ଆମୁନକୁ ବୋଥ ହୃଦୟ ସବକାରୀ ଦେଇଲା
ଦେଖ ହେଲାଣି ବଜାରର ଘରକ ଅତ ମହାର୍ଷ
ହେବ ତେ ସେ ସମୟରେ କହେଗର ଗର୍ଜଳ ନ
ଅଗାଳରେ କହାନ ଚଳିବ ନାହିଁ । ମନ୍ଦ
ସରକାରୁ ଦଠାକୁ ଗୁଡ଼କ ଅଣାଇବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତିନ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଲବଜାରି
ଜୀବାଜରେ ଗୁଡ଼କ ଅଣିପାରେ । କେବଳ
ସପ୍ରାହିକ ବିଜ୍ଞାପନଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ସ୍ଥାନର ଗୁଡ଼-
କାର ଦର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ମହାକଳମାନେ
ଗୁଡ଼କ ଅଣିପାରିବେ ଏମନ୍ତ ବିଧ୍ୟାର ହେଉଥାର
ଅଜଏବ ଏ ଉପାୟ ଶାର ଅକଳମାନ ମେଲା

ବାର ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ସମସ୍ତକୁ ବିଜନ
କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତିକା ବ୍ୟଥି ହୁଅଇ ।
ଯେଉଁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଓ ବଢ଼ି ପ୍ରବଳ ନ ସୁଅଇ
ସେ ବର୍ଷ ଘାର ହୋଇବାର ଅଳ୍ପ ସମ୍ମାନକା
ଥିବାରୁ ବଜ ସମ୍ମାନର ବ୍ୟଥି ମଧ୍ୟ ଜଣା
ପଡ଼ିବାର ଉଚିତ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ହେଉ-
ନାହିଁ ଭରନର୍ଦା ଓ ବଢ଼ି ହେଲେ ବଜ ଭାବି-
ବାଗ ଯେନାହୁ କଥା ଅଛି ବର୍ଷା ଜଣାହେଲେ
ମଧ୍ୟ ସେହିରୂ ଘରନା ହେଉଅଛି । ବାରଣ
ଲୋକେ ବରିଥାରି ଷେଜକୁ ନେବା ବାରଣ
ବଜ କାଟିଦୟନ୍ତି । ସରକାର ମନ୍ୟ କେବେ,
ବଜ ପାଇଁରେ ପହଞ୍ଚ ଦୟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେତେ-
ବେଳେ ଦିନ ଭବତି ଦୟରେ ଦିନ କିନ୍ତୁ ତେବେ-
ବେଳେ ସରକାରର ଭାଷ୍ଟ କେବେଲେବେ ଭବନ୍ତି
ଏହିବର୍ଷ ଅମ୍ବୋମାନେ କେବେ ଝାନଜେ
ବଜ, କାଟି ଧାରି ନେବାର ଶୁଣଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ସରକାରର କର୍ମକାରିଙ୍କ ଜଣାଇ ମଧ୍ୟ
କୋଣଠିଠାରେ ଏଥିର କରାଅଛନ୍ତି । ବାସବରେ
ଷେତ୍ର ରକ୍ଷାକରିବା ଏହେ ପ୍ରଥାକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦୋଷିଅଛି ଯେ ଉତ୍ତର କୁଳନାରେ ବଜକିନ୍ତିଆ
ବିଜ ବଥା ନୁହଇ କାରଣ ବଜ ମରମତରେ
ଅଳ୍ପକର୍ମ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ଷେତ୍ର ମରିଗଲେ
ସରକାରର ଯେ ବ୍ୟଥି ତାହା ଗର ତୁର୍କଷର
ବଧୁଗୁ କଲନା ହୋଇ ପାରେ । ପଣ୍ଡାନ୍ତରେ
ବଜ କାଟିବା ଭୟକର ବ୍ୟଥାର ଅଙ୍ଗର କାରଣ
ଧାରି ମୁହଁରେ ବିଜ ରକ୍ଷା ପାଇ ନା ଏହିଥିର
ବଜ ଦେଇ କଲ ପ୍ରଦେଶକଲେ ତାହା ବାହାରୀ

ବନ୍ଦ ପରିଷଦ

ଜୀବବିତ୍ ସେଇକୁ ଗମ୍ଭୋକରିବା କାରଣ
ପ୍ରାୟ ସକଳନୀୟରେ ଦୂରକୁଳରେ ବଡ଼ ,
ବିଜୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ
ଦୂରକୁଳର ଅନେକ ଛକ୍କା ବ୍ୟଧି ହୋଇଥିଲା
ଏହି ପ୍ରତିନର୍ମ ଦିନ ହାଲୁ ହୁଅ । ରେ

ଅୟୁଜ୍ଞଧାନ ରହୁ କାହିଁ ଯେଉଁ ସେତୁ
ପଣି ହେବାର ଉଦୟମ ହୃଥର ଗାହାକୁ ଜଣାଇ
କେଉଁଥରେ ଏଥରେ ଏକଥର କଳ ଲୋକା
ଉତ୍ତାଗୁ ଯେବେ ତହିଁ ପରେ । ଶରୀରକାର
ବଣି ଆସଇ ଜେବେ ସରନାଗ ହୃଥର । ବମନ
ଅବସ୍ଥାରେ ଅମୃତାହେ ବିବେଦନା ଦିନ
ଯେ ପ୍ରତେକ ବନ୍ଧୁ ଏହି ପ୍ରାଣରେ ଗୋ-
ଟିଏ ଲେଖାଁଏ କବିତାକୁ ଉଚ୍ଛିତ୍ତ ଦେଖିଥିବି
ସମୟରେ ବନ୍ଧୁକାଟିବାର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ନ ହେବ
କିମ୍ବା ଲୋକେ ଯଥେଛା ମଜେ କଳ ପାଇବାକୁ
କେବୁବର ଜ୍ଞାନ ନ କରିବେ ଓ ସରକାରର
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନନ୍ଦକ ବନ୍ଧ ମରନ୍ତର ଜର୍ବି ନ
ହେବ । ଅଜେବ ଶାରିକମ୍ପୁର, ଶାହେବଙ୍କର
ଏହିଷ୍ୱରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ଉଚ୍ଚତା ।

ବଞ୍ଚିରୁଷାର ପସୁକ ।

ଅଛିବାଲ ବନ୍ଦଦେଶୀୟମାନେ ଅପରାହ୍ନ
ମାତୃଭାଷାରେ ଥିଲେକ ପୁସ୍ତକ ରଖିନା କରିବାର
ଦେଶୀଆଏ ଓ ବନ୍ଦଦେଶର ଏଥରେ ବହୁ
ଗୋଟିବ ଶୁଣ୍ୟାଯାଏ ମାତ୍ର ବାସୁଦେବରେ ଜହାନ
ଦେଶରଙ୍କୁ କେତେ ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ଓ
ପ୍ରସ୍ତୁତିରଚିକମାନେ ବିପ୍ରକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦ
ଜହାନ କୁଞ୍ଚିତ ଜାହା ଅଥବା ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶେଷ
ଜଣା ନ ଥିବାକୁ ଏହାକୁରେଗନ ଗେଜେଟ୍ରେ
ପ୍ରକାଶିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟାବର ଉଲଳିତୁଳ ଅଂଶ
ଉଚ୍ଛବ୍ର କଲୁ ଜାହା ପାଠକଙ୍କେ ପାଠକମାନେ
ହହିଶେଷ ଜାପିଯାଇବେ । ଏବା ଉଚ୍ଛବ୍ର କରି-
ବାରେ ଅମୁମାନଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ କରିବାର
ମାନସ ନୁହଇ ଯେ ବନ୍ଦଦେଶରେ ବୌଦ୍ଧି
ଉଚ୍ଛବ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମେରି-
ମାନେ ଏହିକ ବିନ୍ଦୁ ଯେ ଯେତେ ଅତିମୂର୍ତ୍ତିମୁଖୀ-
ଯାଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସେପକାର ନୁହଇ । ଉପରୁକ୍ତ
ଉଚ୍ଛବ୍ରଜାତିର ସଂଖ୍ୟା ଅଗରଙ୍କ ଅଧିକ ଓ ବହୁ-
ସଂଖ୍ୟା ପୁସ୍ତକ ଯାହା ସବରତେ ଅନୁମନ୍ତକରେ
ବଜାରରେ ବନ୍ଦୁ ହେବାର ଦେଶୀଆଏ ସେ
ସବୁକୁ ପୁସ୍ତକ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ । କେବଳ
ନିର୍ବୋଧ ଲୋକଙ୍କ ଠାର ଅର୍ଥ ସଂତ୍ରିତ କରିବା
କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡଳ ନାମ କାହାର କରିବା ସେମନ୍ତକୁ
ତଥିବାରେ ଅଟିଲା ।

“ ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ଯେତେ ପୁସ୍ତକଟି ଦୃଷ୍ଟି
ହଥର, ସେ ଭାଷାର ତେଣେ ପରିମାଣରେ

ଗ୍ରୀବୁଦ୍ଧି ଦେଖିଥାଏନ୍ତି, ସହକରେ ଏପରି ଜାପନାମ୍ବୁ
ମୋରିଯାରେ ଅମ୍ବନାନ୍ତି ବଜ୍ରଲା ଭୂଷାରେ
ମୟ ଆଚିଦିକ୍ଷା ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦିନେ ପ୍ରତି
ପ୍ରକାଶିତ ଘୋରିଥାଏ, ଅବେଳା ଅନେକ
ଲୋକଙ୍କର ଏହିପଥ ଅନୁମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ
ବଜ୍ରଲାଭୂଷାର ବସ୍ତର ଉଦ୍‌ଦିତ ହୋଇଥାଏ କୁଣ୍ଡ
ବାପ୍ରଦିବକ ସେ ଅନୁମାନ ଅମୂଳକ । ଯେଉଁ
ଭାଷାରେ ଉତ୍ତରକୁ ପୁତ୍ରକାବି ବନ୍ଦଳ ପରିମାଣରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଥର ସେହି ଭୂଷାର ସମ୍ବିଦ୍ଧ ଅବହା
ସ୍ଥାବାର ଭରିବାକୁ ହୃଥର । କିନ୍ତୁ ବଜ୍ରଲା-
ଭୂଷାରେ ଏହିପଥ ପ୍ରଦିବ ହେତେଣଣ୍ଠ ବିଦ୍ୟମାନ
ଅଛି, ଯେଉଁ ମୁହଁକ ଏହାର ପରିମାଣ ବେଳି
ସ୍ଥାବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାରେ ଏହିପଥରେ ଏମନ୍ତ
ଅନେକ ପୁଷ୍ପକ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଥର
ଯେଉଁ ମୁହଁକ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ନ ଥିବାର
ଭଲ ଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନାଶାରେ ଯେ ବୃଦ୍ଧ ସଂଖ୍ୟକ ପୁସ୍ତକ
ପ୍ରକରିତ ହୋଇଥାଏ, ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା-
ମର ପ୍ରଣୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଲୀପ୍ତ ସଂଖ୍ୟର
ହୋଇଥାଏ ଯେ, ପୁସ୍ତକନ ମୁଗ୍ଧ ଘଟିମାନଙ୍କର
ମାନସ କଳ୍ପନା ଏ ମାନସ ପୁସ୍ତକ କଳ୍ପନା ଏବଂ
ସଙ୍କଳ ପୁସ୍ତକର ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ ବିଶ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନ
ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଶା ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକା-
ର୍ତ୍ତମାନେ ଅଧିକାନ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ମାନତିକ
ଶକ୍ତିର ଏକ ଭାଷା “ ରହଗର୍ଭ ” କାମର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ମନେବରକୁ ? ବେବେ
ନାହିଁ ଏକ ଏଥରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ବ ଦୂର
ଦର୍ଶିତାର ମଧ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥ ବ୍ୟଥ
ରିଅଛନ୍ତି, ମୋକ୍ଷର ଗାଲି ଜୀବିତକୁଟି,
ଏବଂ ଉତ୍ସବକ କଣାବଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଯଶଃ ଅବା
ଦ୍ୟାମ ଗରୁଦାର ସମାଦିତା ଉତ୍ସବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଉଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥପ୍ରାଣ୍ତି ଓ ଯତ୍ନ
ଲାଗ । ଶ୍ରୀକାରମାନଙ୍କର ଏହାକେଳେ ଦୁଇ
ଅଧିକା ଅନ୍ୟଭର ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲାର ଥାଏ
କ୍ରିୟ ଦୂର୍ଗଣ ନିମରେ ଅଧିକାଂଶ ବଜାଳ
ଶ୍ରୀକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୌଣସି ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଏ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ନା ହୋଇଥିଲା
ଅର୍ଥପ୍ରାଣ୍ତି, ନା ହୋଇଥିଲା ଯତ୍ନ ଲାଗ, ଲାଗ
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କର ଭାଗ୍ୟରେ କରଇ ଅଥବା
ଦ୍ୱୟ କରି ପରିଚିତିନା ଦ୍ୱୟ କଷି ହୋଇଥିଲା
ମାତି । ଅନେକଙ୍କର ଏକଶରେ ସୁପ୍ରାନ୍ତିକ
ଦେଖାଯାଯିରେ ଦେବତା ଉତ୍ସବାଳୁ ହୋଇଥିଲା
ଏକ ଅନେକଙ୍କର ପଥକ ମହିତ ହୋଇ ଯିବା

ଅକ୍ଷମାନଙ୍କର ହସ୍ତର ବହର୍ଗର ହୋଇ ପାରିବା
ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରବାର ପ୍ରତ୍ଯାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସହ୍ୟବଳ ଅଥବା ପଦବଳ
ଅସୁଳ, କ୍ଷେତ୍ରମାନେ କେବଳ ଅପଣାମାନଙ୍କର
ଅଧିକାର ପଢ଼ିଲାକରଣରେ ଏକମୟ ଚାତକାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଯାଇବାକୁ । କିନ୍ତୁ କେଣି ଯଶଙ୍କର
କବୁ ବାମାନଙ୍କର କବୁ ଉଦେଶ୍ୟ କୋହେ ।
ଏହୁଲରେ ଏହା ଉଦେଶ୍ୟ କବୁ ଅବଶ୍ୟକ ଯେ,
କେତେକୁଡ଼ିର ଗଲା ପ୍ରତ୍ଯାମାନ ମଧ୍ୟ ମନ ପ୍ରତ୍ଯାମାନଙ୍କ
ଶାନ୍ତିକରେ ପଛ ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବଢ଼ି ଅପରାଧ ନାହିଁ,
ସେମାନେ ବାପୁକର ପରିଶ୍ରମ କର ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ବଢ଼ି ଯାହା ଉଚ୍ଛା
ତାହା ଲେଖି ଲୋକଙ୍କ ଚିର ବୈଳକ୍ଷଣ୍ୟ
ଜନ୍ମାଇ ଦେଇ ଯାନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ଧ୍ୱନି
ଅଭିଭିର ଘନନ ହେଉ ରହିଅଛି । କୌଣସି
ଆୟାଦ୍ୟ ବସୁରେ ଯେବେ ବିଦ୍ୟା କହେ,
ସେ ବସୁ ଅଛି ଉପାଦେୟ ତୃତୀ ଆଶର ବିଲେ
ମଧ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ତାହା ପ୍ରତି ବିକ୍ଷାର ହାତ
ହୁଅନ୍ତେ ସହକ ସାଧ କୋହେ, ପୁସ୍ତକାଦ
ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଛପୁଥ । କୌଣସି ଏକପ୍ରବାର
ପୁସ୍ତକରେ ଅଜଣି ଜନ୍ମଲେ, ସେ ପରାମର
ଅପର ପୁସ୍ତକ କଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସହବା
ଲୋକଙ୍କର ଭଲ ବୋଲି ଦୋଷ ହୋଇ ନା ।
ଏହି ନାହିଁର ଭବାହରଣ ଏହି ଭକ୍ତିର ସମର୍ଥର
ପକ୍ଷରେ ଯର୍ଥାପ୍ତ ହୋଇବ । ଏକବେଳେ ପ୍ରାୟ
କି ଜାଗିର ଲୋକେ ଜାହକ ଲେଖା ଅର୍ଥ
ବରକାର ଏହି ମନୋଭାସ ବସୁର ଉପରେ ମଧ୍ୟ
ଅନେକଙ୍କର ଏତେବୁର ଦିଦ୍ଧେଷ ଜନ୍ମାଇଛି ଯେ
ନାହିଁର ନାମ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସମ୍ପର୍କ
ରଥପୁଷ୍ଟର ନାମୋତ୍ତମାନ୍ୟ ଜ ଭର ରହ
ନ ପାରନ୍ତି । ଏହା ସାହୁର୍ଯ୍ୟ ମନୋଭାର ଗେଟିବ
ଅଗର ତିନ୍ଦି ତାହାର ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷା

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳରେ ସଂପ୍ରଦିତ କବିଖାଲୟମାନଙ୍କ
ନମିତ ପାଠ୍ୟପ୍ରତ୍ୟେ ମୁଗ୍ଧ ଜୀବନକାରୀ ଶୈଳୀ-
ଶାଳର ମହାନ୍ତକ ଯେଉଁ ଏକା ପ୍ରଦୀପ କରି-
ଥିଲେ ବନ୍ଦକରୁ ଆଜିଯୁ ଶିକ୍ଷାଦିଗ୍ରାମର ବ୍ୟୋମା
ଜଗମାସ ସର୍ବରେ କିନ୍ତୁ ଡକ୍କାମୟନ୍ତି ଦୋଷିତି
ଏକମଣ୍ଡ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀପ୍ରମାଦ ରତ୍ନାମେ ଟ ୫୦୦